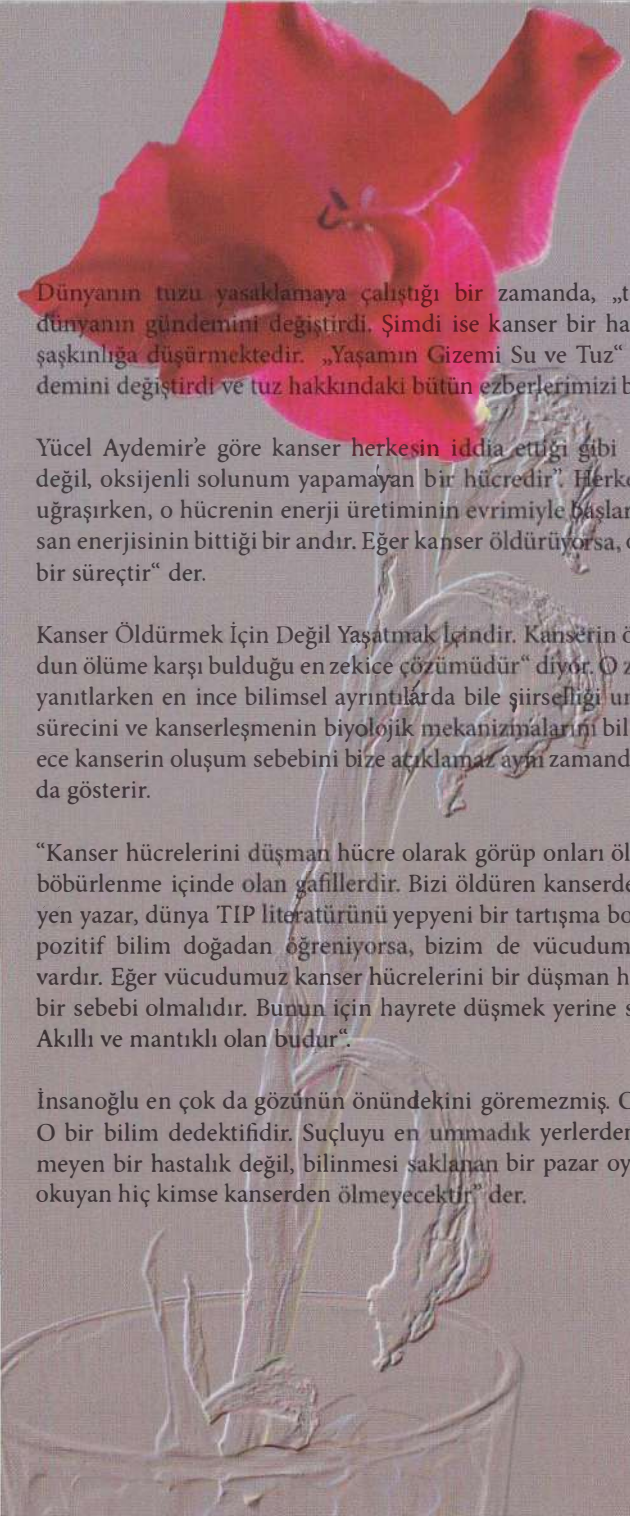

Kanser araştırmalarında yüzyıllık yanlışlık
Kanser
Öldürmek için değil
yaşatmak içindir
Yücel Aydemir
YGY

Dünyanın tuzu yasaklamaya çalıştığı bir zamanda, „tuzsuz yaşam olmaz“ dedi ve dünyanın gündemini değiştirdi. Şimdi ise kanser bir hastalık değildir diyerek, herkesi şaşkınlığa düşürmektedir. „Yaşamın Gizemi Su ve Tuz“ adlı kitabıyla Türkiye'nin gündemini değiştirdi ve tuz hakkındaki bütün ezberlerimizi bozdu.

Yücel Aydemir'e göre kanser herkesin iddia ettiği gibi „genetiği bozulmuş bir hücre değil, oksijenli solunum yapamayan bir hücredir“. Herkes kanserli tümörü öldürmekle uğraşırken, o hücrenin enerji üretiminin evrimiyle başlar sentezlerine. „Çünkü ölüm insan enerjisinin bittiği bir andır. Eğer kanser öldürüyorsa, o zaman insan enerjisini bitiren bir süreçtir“ der.

Kanser Öldürmek İçin Değil Yaşatmak İçindir. Kanserin öldüren bir hastalık değil, vücudun ölüme karşı bulduğu en zekice çözümüdür“ diyor. O zaman bizi öldüren ne sorusunu yanıtlarken en ince bilimsel ayrıntılarda bile şiirselliği unutmaz. İnsandaki kanserleşme sürecini ve kanserleşmenin biyolojik mekanizmalarını bilimsel bir yalınlıkla anlatır. Sadece kanserin oluşum sebebini bize açıklamaz aynı zamanda kanserden kurtuluşun yolunu da gösterir.

“Kanser hücrelerini düşman hücre olarak görüp onları öldürmeye kalkanlar, tanrısal bir böbürlenme içinde olan gafillerdir. Bizi öldüren kanserden çok kanser tedavileridir” diyen yazar, dünya TIP literatürünü yepyeni bir tartışma boyutuna sürüklemektedir. „Eğer pozitif bilim doğadan öğreniyorsa, bizim de vücudumuzdan öğreneceğimiz çok şey vardır. Eğer vücudumuz kanser hücrelerini bir düşman hücre olarak görmüyorsa bunun bir sebebi olmalıdır. Bunun için hayrete düşmek yerine sebebini anlamaya çalışmalıyız. Akıllı ve mantıklı olan budur“.

İnsanoğlu en çok da gözünün önündekini göremezmiş. O sadece gözünün önüne bakar. O bir bilim dedektifidir. Suçluyu en ummadık yerlerden bulur çıkarır. “Kanser bilinmeyen bir hastalık değil, bilinmesi saklanan bir pazar oyunudur” diyen yazar “kitabımı okuyan hiç kimse kanserden ölmeyecektir.” der.

ISBN 978-605-60548-4-6

25 TL

Yayıncının Notu

Bu kitap özellikle Almanya'daki en önemli kanser araştırma merkezlerinin verilerine dayanılarak yapılan bir analitik çalışmadır. Özellikle klinik bulgularda ortaya çıkan sonuçları, epidemiyolojik çalışmaların sonuçlarını ve bilimsel tespitleri aklın ve mantığın süzgecinden geçirerek yorumunu yapmaktadır.

Bu kitabın yazarı bütün dünyanın demokratik ülkelerinde anayasal bir hak olan düşünme ve yazma özgürlüğünü kullanmıştır. Bu kitapta kullanılan yöntem, özellikle bilimsel araştırmaların ve klinik sonuçların mantıki analizini yaparak sentezlere gider ve yeni önermeler sunar. Yazar burada, hiç kimseye hiç bir şekilde, ne bireysel bir iyileştirme önerisini, ne de kullanılan ilaçların terk edilmesini önermektedir. Kesinlikle ve kesinlikle hiç kimseye bir tedavi biçimi önerilmez. Hiç kimsenin tedavi usullerini değiştirmeyi ya da ilaçlarını kullanmayı bırakmayı, terk etmeyi ya da değiştirmeyi önermez. Kişilerin yapacakları yanlış yorumlardan ve ortaya çıkacak olumsuzluklardan dolayı ne yazar ne yayıncı ne de dağıtımcı sorumlu tutulamaz.

© 2012 Yücel Aydemir (www.yucelaydemir.de)

Editör ve düzeltme : Berrin Kırar

Kapak ve sayfa tasarımı, fotoğraf : Sumiko Shoji

Genel Dağıtım: Okyanus Yayıncılık ve Yap.Ltd.Şti.
Ankara Cad. Konak Han 2. Kat C.Oglu İST.
Tel + Faks : 0212 513 42 59

Baskı: Aykut Basım Yayın Mat. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Mezarlık Üstü Cad.No: 24-26 Avcılar, İstanbul.
Tel: 0212 428 52 74

Yaşamın Gizemi Yayıncılık:
Wirker Str. 12 74405 Gaildorf /Germany
Almanya: Tel: +49 - 7971 - 912094,
Türkiye: Tel: 0536 073 11 91
www.yasamingizemi.com
info@yasamingizemi.com

1. Basım 7000 Adet Ekim 2013
ISBN - 978-605-60548-4-6

Değerli okurlar,

Kitabımız, bugünkü pozitif bilimlerin, özellikle de sağlık bilimlerinin, mantıki ve matematiksel bir sentezidir. Bu senteze giderken kullandığımız metod sadece mantıki önermeler arasındaki sebep sonuç ilişkilerini kurmaktır. Bu matematiksel düşünme biçimini zorunlu kılar.

Bu yüzden kitabımızı okuyanlardan da bu yöntemi kullanmalarını bekliyoruz. Siz okurlardan beklediğimiz düşünmek, verilen bilgiler arasında mantıki ilişkiler kurmak, bu ilişkilerde sorular sorarak yeni sentezlere gitmektir. Birlikte düşünmeyi becerebildiğimiz ölçüde, kitabımızı okuma zevkine doyamayacaksınız. Ama bizden sadece ezberlenmek üzere bir bilgi bekleyenlere kitabımız size sadece mutsuzluk verir.

Kitabımız, doğruyu sözüm ona uzmanda arayana değil, uzmanı mantık süzgecinden geçirmeye cesaret edebilen okurlaradır. Bir polisiye roman gibidir. Suçluyu birlikte bulmanın zevkine ulaşmak isteyenler, çözümü birlikte bulma cesareti ve yürekliliğini gösterebilenler içindir. Dünyayı değiştirmek bir iş değil, asıl zor insanın kendisini değiştirebilmesidir. Kendisini değiştirmek isteyenler, putlarını kırmak isteyenlere ancak bu kitap birşeyler söyler.

Bizimle birlikte düşünmeyi becerenler olacaktır. Eski tabularını yıkmayı, ezberini bozmayı becerenler olacaktır. Bunu beceremeyenler, sadece verilenleri ezberleyenler, kitabımı okurken müthiş mutsuz olurlar. Çünkü kitabımız suçlunun hiç beklemediğimiz yerlerde olduğunu ispat edecektir sizlere.

Her sürprize açık olan, gerçeği en çıplak ve yalın haliyle kabullenmeye aşık okurlarıma.

16.10.2013, Moda

Yücel Aydemir

Kanser

Öldürmek için değil

yaşatmak içindir

Su için aşka düşün kansere değil

Yücel Aydemir

Editörün notu

Dünyanın tuzu yasaklamaya çalıştığı bir dönemde „tuzsuz yaşam olmaz" diyerek, dünyanin gündemine oturan Yücel Aydemir, şimdi yine okurlarını şaşkına çevirmektedir. 2008 yılında yayınladığı „Yaşamın Gizemi Su ve Tuz" adlı kitabıyla Türkiye'nin gündemini değiştirdi. Herkes tuzdan uzak durun, üç beyazdan kaçının derken, o, "asıl kaçınmamız gereken tuz değil rafine edilmiş sofra tuzudur" diyerek ülkemizdeki tuz üzerine yapılan tartışmaları yepyeni bir boyuta getirdi. Daha dün raflarda rafine edilmiş tuzdan başka bir tuz bulunmazken artık rafları yüzlerce çeşit tuz doldurdu. Gazete ve televizyon haberleri şimdi sadece tuzlu olmaya başladı. „Tuzumuza göz dikenler ömrümüze göz dikenlerdir" diyen Yücel Aydemir, ikinci kitabında „Kanser Öldürmek İçin Değil Yaşatmak İçindir" diyerek dünyadaki kanser tartışmalarını yeni bir düzleme sürüklemektedir.

Yine okurlarının şaşkın bakışları içerisinde „Kanserin öldüren bir hastalık değil, vücudun ölüme karşı bulduğu en zekice çözümüdür" diyerek herkesi hayrete düşürmektedir. „Kanser öldürmek için değilse, biz neden ölüyoruz o zaman" diye insanın kafasında kaçınılmaz bir soru doğuyor. İşte bu kitap bu sorunun yanıtını vermektedir.

Önce bugünkü kanser teorileriyle ve kanser tedavileriyle hesaplaşan Yücel Aydemir sonra da kendi tezlerini sunmaktadır. Kanserin bugüne kadar iddia edildiği gibi „genetiği bozulmuş bir hücre değil, oksijenli solunum yapamayan" bir hücre olduğunu ispatlamaktadır. Herkes kanserli tümörlerle uğraşırken o hücrenin enerji üretiminin evrimiyle başlar sentezlerine. „Çünkü ölüm, insan enerjisinin bittiği andır. O zaman kanser, insan enerjisini bitiren bir süreçtir", düşüncesiyle yola çıkan yazar, okurlarını şaşkınlığa düşürecek bir yalınlıkla ve titizlikle tezlerini ortaya koyar. „Kanser bir süreçtir. Tümör ise bu sürecin belirli bir evresinde oluşan kitledir.

Kanser tedavileri daha bu süreci anlamadan sonucu değiştirmeye çalışırlar. Oysa bilimsel mantığa göre sebebini bilmediğin hiçbir şeyin sonucunu değiştiremezsin. Bu değişme olsa olsa ancak bir tesadüfle olur. Kanser tedavilerinin başarısızlığının sebebini işte bu sebep sonuç ilişkisini önemsemeyen tedavi mantığında aramak gerekir" der.

İnsandaki kanserleşme sürecini ve kanserleşmenin biyolojik mekanizmasını bilimsel bir yalınlıkla anlatır ve sebep sonuç ilişkisini gözler önüne serer. „Kanser özellikle aşırı yeme ve yanlış beslenme ile ortaya çıkan vücut kirlenmesinin sonuçlarından başka birşey değildir. Bunu kavradığınız zaman, kirlenmeyi arttıran beslenmeden uzak durup, organ temizliğini yapmayı becerdiğiniz andan itibaren kanser süreci de geriye döner. Yani iyileşme başlar. Kanser hücrelerini düşman hücre olarak görüp onları öldürmeye kalkmak, tanrısal bir böbürlenme içindeki gafletten başka birşey değildir. Ancak onların bu kasvetli gafleti sadece başkalarının ömürlerine mal olur. Biz de onların bu gafletlerine inanarak ölümlerimizi servetlerimizle satın alırız" diyen yazar dünya TIP literatürünü yepyeni bir tartışma boyutuna sürüklemektedir.

„Eğer pozitif bilim doğadan öğreniyorsa, bizim de vücudumuzdan öğreneceğimiz çok şey vardır. En önemlisi de neden savunma sisteminin kanser hücrelerini bir düşman hücre olarak görmediğidir. Vücudumuzun bu tepkisini anlamadan, onun bilgeliğini küçümseyerek hayrete düşeriz. Vücudumuzun bizi anlamasını beklemek değil, bizim onu anlamaya çaba göstermemiz gerekir. Akıllı ve mantıklı olan budur" diyen Yücel Aydemir, hem sentezleriyle okurlarını hayrete, hem de çözümleriyle hastaları yepyeni bir umuda düşürmektedir.

Berrin Kırar

İçindekiler

Japonca baskıya önsöz 11

Korkunun üzerine kurulan bilim

Doğada hastalık yoktur 17
Enfeksiyon hastalıkları 17
Kronik hastalıklar 18
TIP'da sebep sonuç ilişkisi ve tedavi 19
Neden hastalık değil eksiklik? 21
Kanser Teorileri 23
- Modern sağlık biliminin mutasyon teorisi 23
- Ekolojik kanser teorisi 24
- Ezoterik kanser teorisi 24
- Psikosomatik kanser teorileri 24

Kanser teorileri bilimsel değildir, neden? 25
- Kanser teorileri totoloji niteliğindedir 25
- Genetiği bozuk hücreler çoğalamazlar 33
- Hücrelerin programlı ölümü (intiharı) 33
- Bir tümörde genetiği aynı olan hücreler yoktur 33
- Kanser araştırmalarındaki bilimsel ciddiyetsizlik 34

Kanser araştırmaları mı korku propagandaları mı? 36
Kanser tedavileri kanser araştırmalarından habersizdir 38
Öldüren kanser midir yoksa kanser tedavileri mi? 43
Kanser tedavileri korkunun üzerine kurulmuştur 45
Neden bu soruların yanıtı hiç aranmaz? 51
Yaşamın genetiği vardır hastalığın genetiği olmaz 53
Tezimiz 57

Canlıların enerji kazanım biçimleri ve kanser

Canlılarda enerji üretim biçiminin evrimi 67

Canlılarda Enerji üretim biçimleri 69

- Yaşamın kaynağı Osmoz 70
- Fermantasyon 75
- Oksijenli solunum 76
  - 1. Glikoliz evresi 77
  - 2. Krebs evresi (Döngü) 77
  - 3. Oksitatif Fosforilasyon (ETS) evresi 77

Warburg Hipotezi 81

Warburg hipotezine rağmen neden kemoterapi? 84

Kanserin yaşlanma ile olan ilişkisi 87

Kanserin aşırı kilo ile olan ilişkisi 91

Kanserin vücut asidi ile olan ilişkisi 95

Kanserin beslenme ile ilişkisi 96

Yaşlanmaya etki eden faktörler 101

Birinci arıtma organı böbrekler 104

İkinci arıtma organı deri 105

Üçüncü arıtma organı karaciğer 107

Toplumsal refah ile kanser arasındaki ilişki 111

Hangi madde kanserojendir? 116

Kablosuz iletişim araçları radyasyon ve kanser 118

- Alpha bozunumu (α çürümesi): atışınları dışarı verilir 120
- Beta bozunumu (β çürümesi): boşınları dışarı verilir 121
- Gama ışınları 122

Radyasyonun biyolojik organizmalar üzerindeki etkisi 123

İyonize etmeyen ışınlar ve kanser 126
- İyonize etmeyen ışınların insan kanına etkisi 126
- İyonize etmeyen ışınların hücre zarına etkisi 127
- İyonize etmeyen ışınların vücut ve hücre suyuna etkisi 130

Kanser ve organlar

Kanserin organlara göre dağılımı 149
Göğüs kanseri 152
- Göğüs kanseri riskini arttıran faktörler 155
- Göğüs kanseri riskini azaltan faktörler 155
- Göğüs kanseri göğüsün hangi hücrelerinde oluşur? 158

Prostat kanseri 160
- Prostat kanserinde riziko faktörler nelerdir? 161
- Prostat kanseri teşhisi konuldu ne yapmalı? 163

Bağırsak kanseri 164
- İnce bağırsak ve vücuttaki görevleri 167
- Kalın bağırsak ve vücuttaki görevleri 167

Mide kanseri 170
- Midenin vücuttaki görevi nedir? 171
- Mide kanserinde tespit edilen riziko faktörler 172

Akciğer kanseri 174
Sigara kanser yapar mı? 179
Hastalıkların diyalektiği 182
Kanser ve Çocuklar 187
Lösemi 187
- Kan nelerden oluşur ve özellikleri nelerdir? 187
- Kırmızı kan hücreleri (Erythrocytes) ve görevleri 188
- Beyaz kan hücreleri (Leukozytes) ve görevleri 189
- Thrombozyten 190

- Kan sıvısı (plazma) nelerden oluşur? 190
- Kanın temel görevleri 192
- Lösemi nasıl oluşur? 192
- Kronik lösemi 195
- Neden kanser tedavilerinin kayıtları tutulmaz? 196

TIP'bın diğer perspektiflere karşı reaksiyonu 197
Bugünkü sağlık bilimi ve bilimsellik üzerine 198
Tedavi ve sorumluluk 202

Kanser ve karaciğer

Karaciğer ve kanser 207
Karaciğer temizliği nasıl yapılır? 215
Hazırlık 215
Karaciğer temizliğinin yapılışı (6. Gün) 217
- Temizlik yaptıktan sonra dikkat edilmesi gerekenler 221

Karaciğer temizliği ve kanser 225
Suyun ve tuzun kanseri iyileştirmedeki rolü nedir? 225
Kanser iyileşmesinde insan psikolojisinin önemi 226
Kanser iyileşmesinde beslenme nasıl olmalıdır? 227
Kanser ve spor 228
Kanser ve deniz 228
Kanser depresyon ve uyku 228
Hamilelerde kanser 230
Özet 233
Kendisine kanser teşhisi konulan kişi ne yapmalı? 235
Kanser tedavisi uygulayanlar ne yapmalı? 237
Bitirirken 241
Literatür 246

Yaşama düşman hiç bir şey yaşamı kurtaramaz

Kanserin tek dermanı sudur. Bunun dışında yapılacak her çaba beyhude bir ölüm getirir.

Japonca baskıya önsöz

Japonya'da ki Fukuschima Atom reaktörü kazası bize bir toplumun ne kadar yozlaşabileceğini gösterdi. Bu kitap da aslında bilimsel yozlaşmaya karşı bir tepkinin sonucudur. Eğer sağlık bilimi amacına uygun çalışsaydı ve bu kadar bilimsel kirlilik olmasaydı, bu kitaba ihtiyaç kalmayacaktı. Çünkü ihtiyaç duyulan bilgi yıllar önce hepimizin eline ulaşmış olacaktı. Okuyacağınız bu kitap bilimdeki yozlaşmanın ve yanlış perspektifin düzeltilmesi için bir başlangıçtır.

Bugünkü modern sağlık bilimi (TIP) başından beri insanın en yaşamsal ihtiyaçlarını görmemezlikten geldi. Bu görmemezlikten gelme bizleri çaresizliklere iterken, sağlık sektörüne de inanılmaz ticari olanaklar açtı. Çünkü bugüne kadar geliştirilmiş bütün teşhis ve tedavi yöntemleri, sadece insanın eksik ya da yanlış aldığı bu temel ihtiyacının bilinmemesinden dolayı olanaklı hale gelmiştir.

Bugün hemen her sağlık sorunumuz için, sabah fırına gider gibi doktora gideriz. Özellikle sözümona zengin toplumlarda, herkese istediği zaman istediği kadar doktor tüketebilme olanağı sağladılar. Ancak ne kadar doktorlarımızı arttırırlarsa arttırsınlar ve biz ne kadar sık sağlık sektörünü kullanırsak kullanalım, sorunlarımızın azalmaktan ziyade çoğaldığının hepimiz farkındayız. Ancak adını koyamadık. Çünkü onlara inandık. Günlüğümüzü onlar belirledi. Ömrümüzün bile ne kadar olacağını onlar söylediler ve hepimizi bu yalana inandırdılar, kendilerini de.

Ancak sevinerek ve kendimizi şanslı sayarak yaptığımız bu doktora görünme işinde hemen hepimizin başına gelen bir gariplik vardır. Doktor arar tarar bizde bir şey bulamaz. Bir şey bulamaz ama bizim ağrımız ya da sancımız devam eder. Aslında basit bir mantık ile şöyle bir sonuca gidebiliriz; demek ki bunların kullandığı yöntemler bizim ağrımızı tespit etmeye bile yeterli değildir. Ama biz bunu yapamayız. Çünkü artık bizim kendi başımıza düşünme ve yorum yapma yeteneğimiz yoktur. Bu hakkı, toplumsal iş bölümünde doktora tanıdılar bize değil. İşte modern toplumlarda insanoğlunun çıkmaz kuyusu budur. Biz sadece toplumsal iş bölümünde bize tanındığı alanda düşünmeye hakkımız ve yetkimiz olduğu yanılgısı içerisindeyiz.

Peki doktor bizde neyi arar? Doktor bizde bozuk bir organ arar. Çünkü ona göre ağrının ya da sorunun tek sebebi bozuk bir organın olması gerekir. Kalbiniz hızlı atıyorsa kalbiniz bozuktur, gözünüz iki görüyorsa gözünüz bozuktur, beliniz ağrıyorsa beliniz bozuktur, bağırsağınızda tıkanma varsa da bağırsağınız bozuktur. Ama ne kadar ararsa arasın bir türlü bozuk bir organ bulamaz. Buna rağmen gene de bir ilaç yazar. Çoğumuz hiç bir direnç göstermeden alırız bu ilaçları. Çünkü bu konuda uzman olan odur diye düşünürüz. Peki ne içindir bu ilaç? Adına bir kere ilaçtır dedik ya, her ilacın iyi olması gerektiğini düşünürüz. Oysa nasıl ki ateş yakar, alkol sarhoş eder, ilacın da vücudumuzda bir şeyler yapması gerekir. Onlara göre vücudumuzda her şey normal ise bu ilaç ne içindir ve vücutta ne işe yarar? İşte bu tehlikeli bir sorudur.

Bir ilaç her şeyden önce satılması için yapılır. Bir ilacın ilk üretim amacı satılmasıdır. Demek ki bizim işimize yarasın ya da yaramasın, eğer bir ilaç satılırsa o birinci üretim amacına ulaşmış sayılır. İşte doktor bize ilacını yazdığı zaman, işimize yarasın ya da yaramasın, birinci üretim amacına ulaşmış olur. Alıcının hangi amaçla aldığı ikincil bir konudur. Çünkü satıcı ürettiği malı satabildiği sürece, alıcının ne için aldığını düşünmez. İsterse götürsün denize döksün. Bu modern ekonominin arz ve talep yasası gereğidir.

Su ve tuz canlıların özellikle de insanın en temel yapıtaşıdır. İnsan yaşadığı sürece hava almak gibi sürekli, belirli bir miktarda ve kalitede suya ve tuza ihtiyacı vardır. Eğer insan yaşadığı sürece, su ve tuz alımını aksatırsa, ya da yanlış şeyler alırsa, belirli bir süre sonra, bir ya da birkaç organ görevlerini yerine getiremez hale gelirler. Bu bir arabanın benzini bittiğinden dolayı motorunun çalışamaması gibi. Ne yazık ki bir organ yetmezliği olarak beliren bu temel eksiklik, bütün sağlık sistemleri tarafından birer hastalık olarak görülür. Bu bilerek yapılan bir tanımlamadır. Modern sağlık sektörü, bütün tedavi araçlarını bu yanlışın üzerine kurup, meşrulaştırmayı başarmıştır.

Birçoğumuz ilaçların iyileştirmediğini, buna karşın günden güne sorunları daha da büyüttüğünü fark etmiş durumdadır. Uzun yıllardır yapılan propaganda ve manipülasyondan dolayı başka bir alternatifimizin olmadığına inandırıldık.

Bizim yıllardır koşulsuz inancımız bu gerçeği değiştiremedi ve biz iyileşemedik. Bilimdeki bu yozlaşma ve amacından uzaklaşma, insanlığın bu basit bilgiye (aynı zamanda iyileşme yöntemine) ulaşmasını engelledi. Bu Japon halkına atom enerjisinden başka enerji alternatifinin olmadığına

inandırıldıkları gibi.

Bu yaşamsal bilgiyi bizden uzun zaman uzak tutabilmelerinin sebebi, sadece modern sağlık bilimi değil, aynı zamanda birçok toplumsal sektörlerin bu yanlıştan çıkar sağladıkları içindir.

Bu çıkar gruplarının başında ilaç endüstrisi gelmektedir. Bugün küçük bir eczaneye yetecek kadar ilaç olmayan ev kalmamıştır. Üstelik biz bu ilaçlara nasıl ulaştığımızı bile anımsamayız. Çoğu kez aldığımız bu ilaçları birkaç kez kullanırız ve daha kötüye gittiğimizi fark edince tekrar doktora gideriz, o bize yenisini yazar. Ve bu oyun gittikçe hızlanarak mezara kadar devam eder. Üstelik bu oyun birimizin değil hepimizin başınadır.

Bizim bu gidişata karşı kritik yapmamamız ve dolandırıcılığı fark etmememiz için de, ilaçların parasını direkt ödemeyi engellerler. Bütün bu işleri sağlık sigortası adı altında çevirirler.

Bu basit bilgi eksikliğinden ikinci yararlanan grup ise TIP camiası ve ona bağlı bütün gruplardır. Bütün sivil toplumlarda bu grup kadar gerek sosyal gerek ekonomik açıdan avantajlı hiçbir meslek grubu yoktur. Bu ayrıcalığa sadece ve sadece bu basit bilginin yokluğunda ulaşabilirler. Üstelik hiçbir kronik hastalığın sebebini ve doğal olarak da çözümünü bilmedikleri halde.

Üçüncü sırada içecek endüstrisi gelmektedir. Eğer biz, yaşayan canlılar için dünyada hiçbir şeyin suyun yerini tutmayacağını bilirsek, o zaman suyun dışındaki endüstriyel içecekleri kimseye satamazlar. İşte içecek endüstrisi de diğerleri gibi bütün ticaretini bu basit bilgi eksikliğinin üzerine kurmuştur. Bu yüzden Avrupa'daki hemen bütün bilim adamları insanın günde yaklaşık 3 litre sıvıya ihtiyaçları var derler. Dilleri su ile sıvı arasındaki farkı söylemeye yetmez, onu yazdıklarından anlıyoruz. Ama zekaları da buna yetmez mi, bunu pek anlayabilmiş değiliz. Çünkü eğer bir ilkokul öğrencisi bile su ile sıvıyı birbirine karıştırırsa onu sınıfta bırakırız. Ama kürsüler sahibi bir profesörün bunu karıştırmasını artık bilim olarak kabullenmiş durumdayız. İşte dünyanın bugün içine düştüğü bilimsel zavallılık budur.

Bu zincirin dördüncü halkasında yiyecek endüstrisi vardır. Kimileri yiyecek endüstrisinin bütün bunlarla ne ilişkisi var diyecektir. Olay çok basittir. Siz yaşam için gerekli olan maddeyi almazsanız vücutta bir istek doğar. Genellikle bu istek yiyecek meyillidir. Biz de doğal olarak bu isteği bastırmak için yeriz. Biz yedikçe isteğimiz de dayanılmaz bir ölçüde artmaya başlar. Biz yedikçe isteğimiz artar, isteğimiz arttıkça yeriz.

Ve sonuçta yemeğe karşı bir bağımlılık oluşur. Eğer bir kişi yeterli su içtikten sonra bir dilim ekmek yeterli geliyorsa, su içmediği için beş dilim ekmek ile doyamıyorsa bu en çok kimi sevindirir, doğal olarak fırıncıyı. İşte insanların ihtiyaçlarından çok yemeleri sadece yiyecek endüstrisini sevindirir.

Sonuçta bu toplumsal çark dönerken gelir ucu bize de dolanır. Yiyeceğin ve içeceğin bolluğuna sevinirken, su kıtlığından dolayı hasta olduğuna pek inanası gelmiyor insanın.

Dünyada bütün roller dağıtılmışken, herkes rollerini ezberlemişken, her şey gayet güzel yolunda yürürken, akşam yemek partileri hazırlanmışken, birisi çıkmış, siz su içmediğiniz ve aşırı yediğiniz için hasta oldunuz dediği zaman, tabi ki inanması zor gelecektir. Çünkü bu bir oyunbozanlıktır. Ne kadar doğru ise o kadar da insan alışkanlıklarını rahatsız eder. İşte bu yüzden okuyan herkes, anlattıklarınız çok basit çok mantıklı ama inanması çok zor geliyor der.

Modern insan yemek partilerinden yemek partilerine koşar ama gene de bir türlü açlığını doyuramaz. Hayao Miyazaki'nin Ruhların Kaçışı (Sen to Chihiro no Kamikakushi) filminde olduğu gibi.

Evet Miyazaki Hayao bir oyunbozandır. Çünkü o bize çok yediğimizi söyledi. Hepimiz heyecanla filmlerini izledik hepimiz alkışladık ama en azından alışverişe giderken, tanrılar çöpe karışmasın diye naylon torbasını file ile değiştiren kaç kişi oldu ki?

Bu basit bilgiyi topluma yayarsanız toplumsal bir devrim olur. Eğer bir kavranırsa bütün toplumsal çürümüşlükleri tsunami gibi önüne katar götürür. Toplumdaki hasta sayısı yok denecek kadar azalırken, diğer taraftan diplomalı işsizler ordusu yaratmış olursunuz. İşte bu bilginin yayılması sendikacıya varana kadar korkutur. Çünkü onların da elinden oyuncaklarını almış olursunuz. Artık sokakları doldurup, herkese doktor herkese ilaç bağıramayacaklardır. Oyuncağı elinden alınan çocuk çok üzülür. Çok yazık olur.

Kitabımın Japonca'ya çevrilmesine özellikle çocuklar adına sevinmekteyim. Çünkü çocuklar bu barbar savaşın en çaresiz tarafıdır. Bugün nerede ise her dört çocuktan birinde alerji vardır. Tek sebebi de yiyecek ve içecek endüstrisi bizleri birer çöp tenekesi olarak kullandığı içindir. Biz aileler de, bu basit bilginin yokluğundan dolayı, çocuklarımızı mutlu etmek için önümüze geleni alırız. Ne zorba bir dünya değil mi! Çünkü özgürlüğümüzün rengini ölüme çevirdiler.

Fukuşima Atom kazasının arkasından Dr. *Shinichiro Akizuki Nagasaki'ye* atılan bombadan sonra hastalarını „Mizu supe" (bir çeşit çorba) ve tuz ile iyileştirdiği haberi kulaktan kulağa yayıldı. Her ne kadar bilimsel olarak açıklayamadıysa da, ortada bir gerçek vardı. Tuz radyasyonu iyileştiriyor. Neden?

Çünkü radyasyon (yani iyonize ışınlar) yüksek derecede enerji yüklü parçacıklardır ve insan vücudunda da iyonlaşmaya sebep olmaktadır. İnsanın yaklaşık %80'i sudur. Eğer radyasyona maruz kalmış bir insan, çok çabuk bir şekilde vücut suyunu değiştirmeyi becerebilirse, bu enerji yüklü parçacıklar da vücut suyu ile vücudu terk ederler. Bu şekliyle de insana zarar vermesi engellenmiş olur. Bu basit bir mantıktır. Nasıl ki biz nesneleri radyasyondan kurtarmak için yıkarız, vücudumuz için de yapmamız gereken bundan farklı bir şey değildir. Vücudumuzu içeriden yıkamanın yolu da sadece içmekten geçer.

Burada bilinmesi gereken tek şey, sadece su değil tuzlu su içmek gerekir. Çünkü suyu hücreye taşıyan tuzdur onun için. Ayrıca iyonize ışınların vücudumuzdaki etkilerini ve tuzlu suyun nasıl bir koruyucu ve iyileştirici etkisi var, bütün bunları ayrıntısıyla anlatan kitabımız da yakında sizlere ulaşacaktır. Çocuklarınızı ekonominin çöplüğü olmaktan korumak dileğiyle.

04.08.2012, Gaildorf Yücel Aydemir

Korkunun üzerine kurulan bilim
Korku bilim değil tapınma yaratır

Doğada hastalık yoktur

Kitabımıza başlamadan önce, bizim ve geleneksel sağlık biliminin hastalıklara yaklaşım biçiminin ayırtını yapmak istiyorum. Çünkü bu her şeyin temelidir. Modern sağlık bilimi kendi tedavi biçimlerini kendi perspektifinin üzerine kurarken, biz de kendi çözümlerimizi kendi perspektifimizin üzerine kurmaktayız. Bu nedenle, ta başından yollarımızı neden ve nasıl ayırdığımızın anlaşılması için hastalık ne demektir ve geleneksel sağlık sektörü hastalıkla neyi kasteder, bunları ayırt etmek zorundayız.

Bugün adları ne olursa olsun insanoğlunda var olduğu varsayılan bütün hastalıklar, gelişmiş ülkelerde ve bizde de egemen olan ve Modern Sağlık Bilimi olarak bilinen, sağlık sistemi tarafından iki temel grupta incelenir ve tedavi edilir. Bunlar **enfeksiyon** hastalıkları ve **kronik** hastalıklar olarak adlandırılır. Kanser sebebi bilinmeyen kronik hastalıkların başında gelir. Bu sektörün içerisinde çalışmayan hemen hepimiz bu ayrımı bilmeyiz.

Enfeksiyon hastalıkları

Bu hastalıklara sebep olanın bir virüs ya da bakteri olduğunu söyler Modern Sağlık Bilimi. Bu nedenle de bulaşıcıdır der. Çünkü bir virüsün ya da bakterinin bir insandan bir başkasına geçmesi, o kadar zor bir olay değildir. Enfeksiyon hastalıklarının sebebinin virüs ya da bakteri olduğu düşünüldüğünden, tedavi de bu virüs ya da bakterinin öldürülmesine yöneliktir.

Aslında virüs ya da bakterilerin sebep olduğu hastalıklar, bağışıklık sisteminin zayıf düşmesinden dolayı ortaya çıkar. Eğer biz bağışıklık sistemini güçlü tutmayı becerebilirsek, o zaman enfeksiyon hastalıklarına yakalanma olasılığımız da o oranda düşer.

Enfeksiyon hastalıkları sırasında bize verilen antibiyotikler temelden yanlıştır. Çünkü bu antibiyotikler, sadece hastalığa sebep olan virüs ya da bakterileri baskı altına almaz, aynı zamanda vücudun bütün hücrelerini,

bağışıklık sistemini baskı altına alır. İşte bu yüzden antibiyotikler vücudumuzun daha güçsüz düşmesine ve bu tür hastalıklara daha kolay yakalanmamıza sebep olur.

Bizim asıl konumuz genelde kronik hastalıklar ve özelde kanser olduğu için bu konuda daha fazla ayrıntıya girmek istemiyoruz. Belki bu konuda ilerde başka bir kitapta buluşmak dileğiyle. Şimdi biz asıl konumuz olan kronik hastalıkların mantığına geçelim.

Kronik hastalıklar

Bugünkü modern dünyada, ölüm sebebi virüs ya da bakterilerden olan insanların sayısı hemen hemen yok denecek kadar azdır. Modern insanın asıl ölüm sebebi kronik hastalıklardır. Kronik hastalıklar nelerdir, Modern Sağlık Bilimi bunları nasıl tanımlar, sebeplerini nasıl açıklar ve nasıl tedavi eder? Kanser bu kronik hastalıkların neresinde yer alır?

Virüs ya da bakterilerin sebep olduğu enfeksiyon hastalıklarının dışındaki bütün ama bütün hastalıklar kronik hastalıklar olarak tanımlanır. Her ne kadar bazı mide ve bağırsak hastalıklarını ve bazı kanser türlerini virüslere ya da bakterilere bağlasalar da, bu tezler kendi içlerinde bile tamamen kabul görmüş değildir. Üstelik daha sonra da anlaşılacağı gibi burada sebep olarak gösterilen virüs ya da bakteriler bir sebep değil sonuçtur. Bu perspektifle TIP baş ağrısından kansere kadar bütün uzun süreli hastalıkları kronik hastalıklar kategorisinde inceler. Bunlar;

- baş ağrısı, migren,
- bel ya da boyun ağrısı (bel ve boyun fıtığı),
- eklem ağrıları,
- alerjiler ve deri hastalıkları, (egzama, sedef vs.)
- yüksek tansiyon, şeker, kolesterol,
- astım,
- mide rahatsızlıkları,
- kan dolaşımı bozuklukları
- bağırsak sorunları,

- karaciğer sorunları,
- depresyon, kanser ve enfeksiyon olmayan diğer hastalıklar.

TIP'da sebep sonuç ilişkisi ve tedavi

Sağlık sektöründe yapılan araştırmaların büyük bir çoğunluğu, sadece tedavi üzerine yapılır. Hastalıkların sebepleri üzerine hemen hiçbir araştırma yapılmaz. Bugün onların geldiği noktadan çıkan sonuç budur. Çünkü ta başından kronik hastalıkların sebebini bilmediklerini açıklarlar. Eğer bilim, hastalıkların sebep sonuç ilişkisini araştırmış olsaydı en azından bir baş ağrısının sebebi bilinirdi. Oysa onlar bütün açık yüreklilikleriyle derler ki biz bütün kronik hastalıkların sebebini bilmeyiz.

Eğer araştırmaların küçük bir kısmı hastalıkların sebepleri üzerine yapılsaydı, bu sebepleri bulmak pek de zor olmayacaktı. Üstelik hastalıkların sebep sonuç ilişkisi üzerine yazılmış bir literatür dahi bulamazsınız. Örneğin yaklaşık yirmi çeşit baş ağrısı adı icat edip (migren), hepsini bir başka strese bağlamak, baş ağrısının sebebini bulmak değildir. Çünkü stres de bir sorunun sonucudur. Bir sonucu bir başka sonuç ile açıklamak sebebi açıklamak yerine geçmez. Bizim bunlardan haberimiz olmadığı için, söylenilenin de bir sebep açıklaması olduğunu sanırız. İşte o yüzden hemen herkes stresli bir yaşamının olduğunu dilinden düşürmez. Oysa stres de bir sebebin sonucudur. Ve bu sebep daha çok kimyasal bir doğaya sahiptir toplumsal değil.

Yukarıda da söylediğimiz gibi, bütün bunlar bizim uydurduğumuz bir bilgi değil kendilerinin söylediği gerçek bir itiraftır. Hastalıklar için bazı riziko faktörlerin söylenmesi, ya da onları kendilerine göre sıralara konulması bu gerçeği değiştirmez. Kimileri hadi canım sende, sebebini bilmiyorlarsa nasıl tedavi ediyorlar diyebilir. Evet, sesiniz kulağıma kadar geliyor. Çünkü her mantıklı insan gibi siz de, bir sorunun giderilmesi için önce sorunun kaynağının bilinmesi gerektiğini düşünürsünüz. Eğer her gün evinizi su basıyorsa, bunun nedenini bilmeden yapacağınız bir çalışmanın, fiyaskoyla biteceği ta başından bellidir. Eğer yağmur suyu evinize giriyorsa, çözüm başkadır, eğer evdeki bir su borusu patlamışsa çözüm başkadır. Burada iki sebepten bahsedildiği için tahminle başlayacağınız bir çalışmada doğru yapma olanağınız yüzde ellidir. Ama olasılıklar çoğaldıkça, yapacağınız iyileştirmenin doğru olması da o olasılıklar kadar azalır.

Eğer insan sağlığının bozulmasında bu olasılıklardan biri de bizim tespit ettiğimiz gibi (bütün kronik hastalıkların sebebi) vücudun sürekli su ve tuz kıtlığı olduğuysa, doğruyu bulma olanağınız da hiç ama hiç yoktur. Çünkü; eğer sizin seçenekleriniz arasında bu varsa ve milyonda bir dahi olsa gene de bu olasılığı bulma olanağınız vardır. Çok az bile olsa vardır. Ama böyle bir seçeneğiniz yoksa, doğru ile karşılaşmanız belki öbür dünyaya, belki ondan da öteye kalmış bir umut olmaktan öteye geçmez. Çünkü siz sebebin yanında bile dursanız, elinizin altında bile olsa, musluğunuzdan da aksa, siz gene de ona teğet geçersiniz ve buluşmanız Leyla Mecnun misaline döner.

İşte TIP'bın hastalıkları iyileştirememesinin sebebi budur. Çünkü vücutta eksik olanı aramazlar. Eğer bir araba benzini bitti diye yürümüyorsa, ne yaparsanız yapın, benzin koymadığınız sürece yürütmenin olanağı yoktur. Doğal olarak bir arabanın motorunun sökülüp yeniden toplanması bir beceri ve zeka gerektirir. Ancak bu beceri sorunu çözmek için gerekli olan beceri ve zeka değildir. Bu beceri sadece arabanızı gereksiz yere söküp taktıklarından dolayı, haksız yere istenen ücreti haklı çıkarmak için, gerekçe olarak kullanılan bir beceridir. Radyasyon hariç beyin tümörlerinin sebebi vücuttaki uzun süreli su ve tuz kıtlığıdır. Bu kıtlığı ortadan kaldıranların beyin tümörleri kendiliğinden küçülür. (Bu konudaki örnekleri www.yucelaydemir.de sitesinden izleyebilirsiniz.) İnsanlara su içirmeyi öğretip bu sorununu çözmek yerine, beyinlerini ameliyat edebilirsiniz. Tabi ki bir beyin ameliyatı müthiş bir zeka ve beceri işidir. Ama gene de bu bilgi beceri ve zeka işi, eksik olan suyun yerine geçmez. Bu yüzden de ameliyata rağmen sorun çözülmez.

Çok tuhaf değil mi, sebebini bilmediğiniz bir hastalığı tedavi etmeye çalışırsanız, başarılı olamayacağınızı çocuklar bile bilir.

Oysa bütün bilim dalları olayları açıklayabilmek için sebep sonuç ilişkisi aramaya çalışır. Bilimin ve bilimselliğin ilk ve temel koşulu sebep sonuç ilişkisini aramaktır. Ancak bugünkü sağlık bilimlerinde sebep ve sonuç ilişkisi oldukça zayıftır.

Bugün dünyada olan biten bundan farklı değildir. Şimdi bu örneği bütün diğer kronik hastalıklara yürütelim. O zaman göreceksiniz ki ilaç endüstrisine dayalı çalışan TIP'bın bu hastalıkların sebebini ve çözümünü bulması, Nasrettin Hoca'nın oturduğu dalı kesmesi gibi bir şey olurdu. Ya da bu sektörün ilahi bir dinsel etik ve vicdanla olaya yaklaşması gerekirdi. Böyle bir davranışı kapitalist bir toplumda ticari bir şirketten beklemek ise bir illüzyon olurdu. Çünkü bir şirket kar etmek için kurulur, yardım

etmek için değil. Kar edemeyen hiçbir şirketin ömrü ise uzun olmaz.

Oysa TIP' bın yüzyılı aşkındır bulamadığı bu kronik hastalıkların çok basit bir sebebi olduğunu biz Yaşamın Gizemi Su ve Tuz kitabını yazarken yakaladık. Bütün bu hastalıkların sebebinin vücudumuzdaki kronik su ve tuz kıtlığından ortaya çıktığını tespit ettik. Bu tespiti herkes kendisi de yapabilir. Bu tespiti yapabilmek için ne doktor olmaya ne profesör olmaya ihtiyaç vardır. Ne koca koca pahalı araçlara ne de donanımlı laboratuvarlara ihtiyaç vardır. En geç bir ay içerisinde her gün düzenli ve sistemli bir şekilde günde 3 litre (Himalaya) tuzlu su içen herkes, bu gerçeği yakalayacaktır. Tabi bu deneyimi yaparken şunu da bilmeniz gerekir ki hastalığın niteliğine göre iyileşme süresi de farklı olacaktır. Örneğin migreniniz varsa birkaç günde, bel ya da boyun fıtığınız varsa birkaç haftada, romatizma ya da eklem ağrılarınız varsa birkaç ayda iyileşecektir. Ama şu söylediklerimizin doğruluğunu tespit etmek için birkaç hafta yetecektir.

İşte bu kitapta çağımızın korkulu rüyası olarak bilinen kanserin bir hastalık olmadığını, sadece kuruma ve kirlenme olduğunu, kurtulmanın ise belki de gripden daha kolay olduğu anlatılmaktadır.

Neden hastalık değil eksiklik?

Biz TIP'bın hastalık olarak nitelediği bütün kronik hastalıkları birer hastalık olarak değil eksiklik olarak adlandırıyoruz. Bu konudaki ısrarımızın sebebi şudur. Biz nesneleri ya da toplumsal olayları adlandırırken, bu adlara da çeşitli anlamlar yükleriz. İşte sözcüklere yüklediğimiz bu anlamlar, bizleri o sözcüğe, o kavrama karşı ya da o nesne ile nasıl yola gideceğimizi belirler. Örneğin kızgın demir dediğiniz zaman, hemen herkesin beyninde önce yakıcılığı akla gelir. Sonra da kızgın demire karşı nasıl dikkat edilmesi gerektiği düşünülür. İşte bunun gibi eğer siz bir kişiye hastasınız dediğiniz zaman, toplumsal olarak „Hastalık" sözcüğüne yüklenmiş anlam şudur; hastanın acilen tedavi olması gerekir.

Modern Sağlık Bilimi'nde tedavinin anlamı ise „hastalık sendromlarını baskı altına almaktır". Aslında TIP' bın tek hedefi budur. Yani hastayı iyileştirip hastalığı ortadan kaldırmak değil, hastalık belirtilerini ortadan kaldırmaktır. İşte hastalık belirtilerinin baskı altına alınması hedefi ile, (sendromları baskı altına almak) bizim iyileşmek arzusunda oluşumuz

arasında hiçbir ilişki yoktur. Ancak bizler bu iki farklı kişinin (yani hasta ve uzman) birbirine tamamen zıt hedeflere sahip olduğunun henüz farkında değiliz. Hasta iyileşmek isterken, uzmanın ise sadece sendromları baskı altına almak gibi bir hedefi vardır.

İşte bu yüzden de hiçbir zaman hasta ile uzmanın hedefleri bir yerlerde buluşmaz. İşte gene bu sebepten dolayı hiçbir zaman tedaviler kimseyi iyileştirmez. Bütün bunların farkında olsak da, korkumuzdan biz bunun adını koymaktan kaçınırız. Oysa artık şunu hepimizin söylemesi gerekir. „Hey siz bizi iyileştiremiyorsunuz (doğrusu iyileştirmiyorsunuz)."

Eksiklik; doğası gereği sadece o eksikliğin ortadan kaldırılmasını gerektirir. Siz eksikliği ortadan kaldırırsanız, o eksikliğin sebep olduğu sorun da ortadan kendiliğinden kalkmış olur. Hiçbir komplikasyona bile ihtiyaç duymadan. Bunun hastalıkla hiçbir ilişkisi yoktur. Bu iki kavram (hastalık ve eksiklik) apayrı bir doğaya sahiptir.

Basit bir örnek vermek gerekirse, benzini bitmiş bir araba durur. Bu arabanın tekrar yoluna devam edebilmesi için benzininin doldurulması yeterlidir. Benzininin doldurulması yerine, arabanın başka organlarını açıp kapatırsanız hiçbir zaman da sorunu ortadan kaldıramazsınız. Ta ki her gün başka bir yol denediğiniz araba, elinizde kalıncaya kadar. İşte o zaman da Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun, günü buraya kadarmış derler.

Biz bu örneği insana çevirirsek, insandaki enerji kıtlığı (ki bunun tek sebebi uzun süreli su ve tuz kıtlığıdır) kendini çeşitli organlarda çeşitli biçimlerde göstermeye başlar. Örneğin önce başınız ağrır, size (hep söylendiği gibi) strese bağlı migren var derler ve elinize bir ilaç tutuştururlar. İlaç vücudunuzu baskı altına alarak ağrıyı hissedilmez hale getirir. Günler ilerledikçe birileri sizin içtiğiniz ilaçlarla zenginleşirken, vücudunuzdaki bu eksiklik sorunu gittikçe büyümeye ve diğer organlara kaymaya başlar. Bu kez beliniz ya da boynunuz tutmamaya başlar. Derler ki şimdilik şu ilaçla idare edin, ameliyat olmak için çok erken. Sonra ameliyat zamanı gelir. Sizi belinizden ya da boynunuzdan ameliyat ederler. Ama bu arada mideniz de yanmaya başlamıştır. Geceleri ara sıra karnınıza bir sancı girer ki bu sancı bir daha hiç belinizi doğrultamayacakmışsınız gibi gelir. İşte bu oyun kemoterapiye kadar sürer gider. Eğer birileri akıl eder de eksik olan suyunuzu ve tuzunuzu verirse, sanki hiç yaşanmamış gibi, bir bulutun gökyüzünden çekip gitmesi gibi, ağrılarınız çeker gider. Ve siz ağrımızın olduğunu anımsamazsınız bile. Çünkü bu en doğal durumdur. İşte bu yüzden biz doğada hastalık olmadığını, bütün bu kronik hastalıkların bir

enerji eksikliğinin belirtileri olduğunu söylüyoruz.

Eksikliğin doğasında şu mantık yatar. Eksikliği giderin, eksikliğin sebep olduğu sorun ortadan kalksın. Oysa hastalığın doğasında ise bir bozukluk yatar. Hastalığı gidermenin yolu da bozukluğu tamir etmekten geçer. Bu bozukluğu tamir etmenin TIP' daki adı tedavi etmektir. Doğasına ters düşen her davranış fiyasko ile biter. Bu yüzden de tedaviler iyileştirmez. Doğada hiçbir şey tesadüf değildir. Tedaviler iyileştirmiyorsa bu tesadüf değildir.

Kanser Teorileri

Bütün kanser terapileri, belirli bir teoriye dayanır bu nedenle önce bu teorileri sorgulayacağız. Sonra kim, neyi, neden yapar, bunlara bakacağız. Çünkü hepimiz şimdiye kadar bize sunulan tedavileri sorgusuz sualsiz kabul ettik. Artık bundan sonra kimin neyi ve neden yaptığını sorgulamamız gerekir. Aslında bu insanoğlunun yaşam prensibi olması gerekirken, bu prensibi günlük yaşamda pek kullanmayız. Bu prensibi sadece Cami'ye, Kilise'ye ya da Sinagog'a giderken değil, aynı zamanda tedavi olurken de kullanmayız. Çünkü bütün bunların üzerini bir inanç perdesi örter. Artık sağlık sistemlerini ele geçiren mantık değil inançlar sistemidir. Tanrıya olan inancımız öbür dünyamızı belirlerken, sağlık sistemlerine olan inancımız da bu dünyamızı belirler.

Modern sağlık biliminin mutasyon teorisi

Genellikle kanser teorilerinin temelinde, dışarıdan gelen bir kanserojen maddenin, hücrenin genetiğini (mutasyon) değiştirdiği ve bu genetiği değişen hücre, kontrolsüz bir şekilde çoğalarak önce organın yerine geçmesine, sonra da canlının ölmesine yol açtığı şeklindedir. Mutasyon teorisi olarak bilinen bu görüşte iki temel nokta vardır.

1. Herhangi bir sebeple hücrenin genetiğinin bozulması
2. Genetiği bozulan hücrenin kontrolsüz çoğalması

Aşağıda bazılarının adlarını anacağımız kanser teorilerinin de aslında özü mutasyon teorisine dayanır. Farklılık ise sadece mutasyona sebep olan

faktörün farklılığındadır. Mutasyon teorisi ise TIP'bın ürettiği bir teoridir. Diğer görüşler de hiçbir şüpheye düşmeden bu tezi üstlenmiş ve sadece faktörler üzerinde kafa yormaya çalışmıştır. Oysaki yanlış olan mutasyon teorisinin kendisidir. Bu gerçekliği ispatlanmış bir tespit değil, sadece bir tezdir. Bu iddiada bulunanlar bize bir yüzyıldır genetiği bozulmuş bir kanser hücresi bulamamışlardır. Kontrolsüz çoğalmasından dolayı bir hücrenin genetiğinin bozulduğunu savunmak, kanseri açıklamak için yeterli değildir. Oysa genetiği bozulan hücre bırakın çoğalmayı yaşamayı bile beceremez ve ölür.

Ekolojik kanser teorisi

Bu teoriye göre, hücreyi değişime (mutasyona) iten sebepler, çevre kirliliği, özellikle zehirli kimyasallar, doğadan gelen toprak radyasyonu, su damarları radyasyonu ve buna benzer çevre faktörleridir. Bu tür çevre faktörleri insanın hastalanmasına sebep olduğu için, tedavisi de bu çevre faktörlerinden uzak tutularak kanserden kurtulunacağını savunur.

Ezoterik kanser teorisi

Ezoterikcilere sorarsanız, insanı hasta eden kişinin negatif düşüncesidir. Birçok kanserli insanın da negatif ya da olumsuz düşünceden kaynaklı kanser olduğuna inanılır. Dolayısıyla çözüm de pozitif düşünceye geçmekle olur.

Psikosomatik kanser teorileri

Psikosomatik hastalık teorilerine göre ise genelde hastalıklar ve özelde kanser ruhsal zedelenmenin, yaralanmanın bir sonucu olduğuna inanılır. Örneğin çocukluk yaşlarda geçirilen travmaların, yaşamda geçirilen şokların, ya da istenmeyen olumsuz olayların, olumsuz sosyal sistemlerin, stresli yaşam biçiminin (aile, iş ya da eş ilişkilerinin) yol açtığına inanılır. Tedavilerde önce bu yaşam biçiminden uzaklaşılması öngörülür.

Bütün bu kanser teorileri aslında onlar farkında olsunlar ya da olmasınlar, TIP' bın geleneksel kanser teorisine yani mutasyon teorisine dayanır. Şu ana kadar hiç biri kanserin nasıl bir mekanizma sonucu oluştuğunu

açıklayabilmiş değillerdir. Ama öyle ya da böyle, bu teori taraftarlarının hepsi, sebebini açıklayamadıkları bu fenomeni tedavi etmeye çalışmaktadırlar.

Geleneksel kanser teorisi biyofiziksel sebeplere dayandığı için, tedavilerin mantığında da bu yatar. Buna göre bir kanserojen madde bir hücrenin genetiğini bozar. Genetiği bozulan bu hücre kontrolsüz bir şekilde çoğalır ve canlının ölümüne yol açar. Dolayısıyla tedavi biçimleri de bu kanserli hücreleri yani bu **düşman** hücreleri öldürmeye yöneliktir. Bunlar da kemoterapi, ışın tedavisi gibi hücreyi öldürmeye ya da operasyon ile kanserli kitleyi vücuttan alarak bu düşmandan kurtarmaya yöneliktir.

Kanser teorileri bilimsel değildir, neden?

Bütün bu teorilerin adları ne olursa olsun, hücrenin genetiğinin bozulduğundan yola çıkarlar. Oysaki bugüne kadar daha hiç kimse, bu teoriyi dünyaya yayanlar dahil, kanserli bir hücrenin genetiğinin bozulduğunu ve bu yüzden çoğaldığını ispatlayabilmiş değildirler. Genetiği bozulan hücrenin dengesiz ve kontrolsüz çoğalarak tümör oluşturduğu bir tezdir ve bu tez mutlak bir doğru imiş gibi tedaviler uygulanır. Bizler de bunun bir tez olduğunu bilmeyiz. En azından kanser olan herkes bunun böyle olduğuna inanır.

Oysa ne gariptir ki gene bu tezin savunucuları, aynı zamanda şu tartışmayı da sürdürmektedirler. Acaba hücrenin genetiğinin bozulması bir sebep midir yoksa bir sonuç mu? Bu yağmur bir sebep midir yoksa sonuç mudur sözüne benzemektedir. Eğer biz daha kanserli hücrelerin genetiğinin bozuk olup olmadığından yüzde yüz emin olmadan, bunun bir sebep mi yoksa sonuç mu olduğu tartışmasına girmek de, kanserli hücrelerin genetiği bozuk hücreler olduğunu iddia etmek kadar çocukça bir tartışmadır. Ancak bu çocukça tartışma öyle bir ciddiyetle yapılır ki herkes burada bir bilimin yapıldığını sanır.

Kanser teorileri totoloji niteliğindedir

Genel olarak bir teori gerçekliğin (realitenin) bir tasarımıdır. Kural olarak teoriler, gerçekliğin bir bölümü hakkında betimleyici ve nedensel ilişkileri

gösteren açıklamalar yapar. Bu temel üzerine çeşitli tahminlerde bulunur ve davranış önerileri üretir.

Teorilerin gerçeğin bir açıklayıcısı olabilmesi için deney ve gözlemlerle kontrol edilebilir olması gerekir. Genelde teoriler bu iddiayı taşırlar. Ampirik (gözlemsel, deneysel) olarak ispatlanamayan teoriler başka biçimlerde adlandırılırlar. Örneğin yağmur yağabilir de yağmayabilir de. Bu tezin gerçeklik içeriği sıfırdır. Bu önerme bize ne yağmurun yağacağını söyler, ne de yağmayacağını. Eğer çölde oturuyorsanız, belki de binlerce yıl yağmurun yağmasını beklemek zorunda kalabilirsiniz.

Kanser teorileri de buna benzemektedir. Bu tür söylemlere bilim dilinde totoloji (hiçbir bilgi, informasyon içermeyen) denir. Bir yüzyıldır kanser teorisi (Mutasyon teorisi) ampirik (deneyimsel) olarak ispatlanamamıştır. Yani daha şu ana kadar genetiği bozulmuş bir tümör hücresi bulamamışlardır, ancak bize varmış gibi gösterirler.

Bu sadece kanser olayında değildir. Örneğin daha şu ana kadar dünyanın hiçbir yerinde AIDS virüsünü bulamamışlardır (H. Kremer, Fr. Batmanghelidj). Hatta AIDS virüsünün geldiğini iddia ettikleri Afrika'da ki maymunlarda bile. Ama her ne hikmetse bulamadıkları virüslerin aşısını ürettiler ve dünyayı ayağa kaldırdılar. Artık insanlar eşleriyle bile birlikte olmaktan korktular. Pazar olarak büyük iş görmeyince, aynı bu mantığı kuş gribine ve domuz gribine yaymaya başladılar.

Olmayan virüslerin aşısını yaptılar. Ama herkes bilir ki aşılar var olan virüslerden yapılır. Olmayan virüslerin aşısını nasıl yaptınız diye de kimse sormadı. Ne sağlık bakanları sordu, ne sağlık bilimcisi sordu, ne gazetecisi sordu ne de biz tüketiciler sorduk. Çünkü bunu icat edenler yukarıda oturanlardır. Bizlere sadece onlara inanmak kalmıştır.

Ancak sanki bu söyledikleri yüzde yüz doğruymuş gibi de, tedaviler yapılır. İnsanın aklını durduran garip bir çelişki vardır burada. Bizler bu garip çelişkiden hiçbir rahatsızlık duymadan, sadece otorite merkezlerinden önerildi diye bu aşıları yaptırmak için kuyruğa gireriz. Oysa Avrupa'da bu aşılardan dolayı ölen insanlar bile vardır. Bu bir cinayettir. Ama nedense hukukun eli oraya kadar uzanmaz. Çünkü o boyutta artık demokrasilerdeki sözüm ona güçler dengesi değil başka dengeler vardır.

İşte bu yüzden mutasyon teorisi ve bundan esinlenen bütün teoriler bilimsel değildir. Bilimsel olmayan bu teoriye dayanan tedaviler de bilimsel değildir. Bilimsel olmayan hiçbir yöntem de iyileştiremez. İyileştirmediğini bu terapiyi uygulayanlar dahil hepimiz bilmekteyiz.

Kanser öldürür dediler. Ve biz bu tedavilerin arkasından yaşamımızı kaybettiğimiz zaman da, suçlu ta başından bellidir, Kanser.

Yalnız burada küçük bir ayrıntıyı da belirtmek gerek. Bu agresif tedavileri hastalarına hiç düşünmeden uygulayanlar, ne yazık ki kendileri kanser oldukları zaman, bu tedavileri reddetmekteler. Bakın İngiltere'de yapılan bir araştırma sonuçları bize neyi anlatıyor. İngiliz doktorlar arasında yapılan bir araştırmaya göre, kendileri kanser oldukları zaman ancak %20'si kemoterapiye evet dedikleri halde hastalarda ise % 80 oranında kemoterapi uyguladıkları ortaya çıkmıştır (Dr. Klaus Ulrich Hoffman; Kanser hikâyesi, 1994). Bu davranış biçimi ne etiktir, ne de ahlakidir. Kendine reva görmediklerini bize kaftan gibi giydirirler ve biz bunlara inanırız. Bu araştırmanın sonucunun bizde farklı olup olmadığının yorumunu ise siz okurlara bırakıyoruz.

Peki, bilimsel olmayan ve hiç iyileştirmeyen bu tedavi biçimleri neden dünyayı sarmıştır. Bunu hep birlikte düşünmemiz gerekir. Bu tedaviler çok büyük bilimsel yöntemlerle yapıldığı için değil, çok mükemmel ve güçlü pazarlama yöntemleriyle yapıldığı içindir. Bu tedaviler artık çoktan bilim olmaktan çıkmış, sadece pazarlama teknikleriyle ticaret yapan ekonomik sistemlerdir. Tekrar hatırlatalım. Bir işin niteliğini belirleyen, kimler tarafından yapıldığı değil, işin sonucudur. Eğer bir tedavi kurtarmıyor da öldürüyorsa bunu kim yaparsa yapsın haksızdır ve bilimsel değildir.

Ne tuhaftır ki kanser araştırmalarında, terapilerin başarı oranları hakkında hiçbir istatistiki rakam bulamazsınız. Dünyanın hiçbir yerinde hele ki en pahalı tedavi biçimi olan kemoterapinin iyileştirme şansının ne kadar olduğu konusunda bir araştırma yoktur. Peki, kemoterapinin amacının iyileştirmek değil ömrü uzatmak olduğunu biliyor muydunuz? Ne tuhaf değil mi, bu ilaçları üretenlerin bize bu ilaçların üretilmedeki amaçlarının bizi kurtarmak değil de ömrümüzü uzatmak diye bir tezin arkasına sığındıklarını düşünebiliyor musunuz? Oysa biz bu tedavileri kurtulmak için alırız. Ve bu gerçek bize söylenmez. Peki, ömrümüzü uzatmayı amaçladıkları bu ilaçların gerçek yüzü ne? Bunlar ömrümüzü nasıl uzatabilirler? Ya da bu söyledikleri doğru mu?

Hangi açıdan bakarsanız bakın, ister bilimsel açıdan bakın ister dinsel açıdan, bu görüş saçmadır. Evet, tamamen saçmadır. Bu agresif tedavilerin ömrümüzü uzatıp uzatamayacağı konusunda küçük bir mantık yürütelim. Eğer biz bir nesnenin gerçek boyunu bilirsek, bu nesnenin boyunu uzatmak için gösterdiğimiz çabanın sonucunu anlayabiliriz. Oysa biz biliriz ki bir insanın ömrü bilinmez bir zamandır. Peki bilmediğiniz

bir nesnenin boyunu uzatmak gibi bir gaflete girmeyi anlayabiliyor musunuz? Aslında bu bir gaflet değil bir böbürlenmedir. Asıl gaflet bu içeriği yanlış olan böbürlenmeye inanmaktır. Yani asıl gafil olan onlara inanan bizleriz.

Bir de bu böbürlenmeye dinsel açıdan bakalım. Dinsel açıdan baktığınız zaman bu tamamen saçma bir iddiadır. Kendini tanrının yerine koymadır. Çünkü bir insanın ömrünü biçen tanrıdır. Ve bu kaderi değiştirmeye çalışmak da günahkârlıktır. Ama her ne garipse inancı olanlar da gider ömürlerini uzatmaya çalışırlar, olmayanlar da. Eğer insanlar inançlarına sadık hareket ederlerse, bu kemoterapi belasından en azından kendilerini kurtarabilirler.

Oysa yukarıdaki araştırma sonucu da göstermiştir ki kemoterapiler ömrü uzatmaz en az 10 yıl kadar kısaltır. Hem de işkence ile yaşatarak.

Ne garip bir dünya da yaşıyoruz değil mi? Dünyanın en başarılı şirketleri ölüm satanlardır. Ve biz bunlara inanmak için üstelik başkalarıyla da kavgaya gireriz.

Kanser araştırmaları sebebin bilinmesi için değil tedavi (yani ticaret) üzerine yoğunlaşmıştır

Kanser araştırmaları ve doğal olarak da tedavileri sadece mutasyona uğramış hücre üzerinde çabalayıp dururlar. Örneğin kanserli insanların ne beslenme biçimleri hakkında, ne vücutlarındaki kuruma (dehydration) hakkında, ne de vücutlarındaki asit oranı hakkında bir araştırma yaparlar. Araştırmalar sadece kanseri tedavi etme üzerine yoğunlaşmıştır. Dr. Warburg'dan bu yana, kanser de sebep araştırması yapan hemen hemen hiçbir çalışma yoktur. Kamuoyunun ise bütün bu olan bitenden haberi yoktur. Doğal olarak bu güzel güzel gökdelenlerin içerisinde biz, sebep araştırması yapıldığını sanırız. Oysa bu hoş bir yanılgıdır. Çünkü biz daha sebep araştırması ile tedavi araştırmaları arasındaki farkı bilmeyiz.

Ne yazık ki dünyanın hiçbir yerinde kanser hastalarının genel durumları hakkında bir bilgi, bir araştırma yoktur. Bu eksiklik aslında kanserin sebebinin ne olduğunu bilmek istemelerinde değil, tam tersi istememelerinden dolayıdır. Çünkü sebep bilinirse, birilerini rüyasından uyandırır. Sebep bilindiği zaman çözüm de bilinmiş olacaktır. Oysa çözüm bu oyundaki hasta hariç hiç kimsenin işine gelmez. İşte bu nedenden dolayı kanser araştırmaları kanserin sebebini ortaya çıkarmak için değil tedavisini yapmak için yapılır. Ama bütün dünyanın aynı yanılgı peşinde olması garip gelmesin. Çünkü bu bir ticarettir ve ticaretin kuralları

dünyanın dört bir tarafında aynı işler. Birbirinden hiç haberi olmayan insanlar bile, aynı motivasyon ile harekete geçtikleri için davranışları da birbirinin aynıdır. Burada şaşılacak bir şey yoktur. Bir de bu sermaye gittikçe tekelleşip aynı ellerden yönetilmeye başladıktan sonra da, sanki aynı tapınakta ibadet ederlermiş gibi hareket ederler. Aynı yöne durur aynı ilahiyi okurlar; iktidar ve para.

Hepimiz biliriz ki bir olay üzerindeki sebep sonuç ilişkisi araştırılırken, bütün değişkenler (parametreler) göz önünde tutulur. Bir canlı için en önemli değişkenler şunlardır;

- Önce canlının yaşaması için gerekli olan beslenmesi,
- Beslenmesinin sonucu olarak vücudunun kuruma oranı,
- Suya ve tuza bağlı olarak değişen, vücudunun asit ve baz dengesidir.

Siz, canlının bütün yaşam koşullarını göz ardı edip, kanserin sebebini araştırmaya çalışırsanız, bu bilimsel araştırmadan ziyade, bir şeyleri saklama çabası gibi bir şey olur. Çünkü bu daha bilimsel araştırmanın başlangıcında yapılması gereken en temel ve zorunlu ayrımdır.

İnsanın biri denize düşer ve boğulur. Bilim adamları oturur ve adamın neden ve nasıl boğulduğunu anlamaya çalışırlar. Her şey ölçülür biçilir ama sadece deniz hesaba katılmaz. Bu yüzden adamın neden ve nasıl öldüğünü bir türlü anlayamazlar. Her görüşün arkasından olay gittikçe karmaşıklaşır ve içinden çıkılmaz hale gelir. Belirli bir süre sonra ölenin denize düştüğü bile unutulur. Ve adamın boğulduğu artık bir sır olur ve denizin dibinde kaybolur gider.

İşte bugün bilim böyle yapılmaktadır. Denizi artık kimsenin görme ihtiyacı yoktur. Çünkü denizi görmek basit bir iştir. Deniz gözümüzün içine bakar da ondan. Oysa bilim adamı büyük sırları çözmek için vardır. Evet kimi okurlarım gülüyor bu işe. Bu işin ironisidir. Sistemin gerçek amacı denizi görüp sorunu çözmek değil, kar etmektir (yani ilaç satmaktır). Bu herhangi bir doktorun hedefi olmayabilir ama sistemin hedefi budur. O zaman marifet sisteme hizmet eden, yani denizi görmemeyi becerebilen gözler üretmektir.

Eğer olayı toplumsal yargılardan uzak tutarak incelediğiniz zaman, olayı daha iyi kavramış oluruz. İşte ticari kar üzerine kurulmuş bir ekonomik sistemden başka bir davranış beklemek haksızlık olur. Kapitalist bir sistemde ticari bir şirketin kuruluş sebebi de, var oluş sebebi de kar

etmektir. Farklı bir davranış beklenemez. O zaman sistem içinde kuruluş hedeflerine göre hareket eden bir ticari şirketi barbar, ya da başka türlü değerlendirmek naifce bir saldırı olur.

Birçoğumuzu şoka uğratsa da, ne yazık ki bizim bilim diye kutsallaştırdığımız gerçekler böyle yürür. Bugün ne sosyoloji bilimi insanlara daha güzel bir toplum ve şehirleşme planı yapmak için, ne ekonomi bilimi insanlara daha iyi yaşam şansı yaratabilmek için, ne de mühendislik bilimi insanların makine ve enerji sorunlarını en yaşanabilir perspektifte çözebilmek için yapılır. Şimdi bütün bilimlerin sadece ticari şirketlerin karlarını en yükseğe çıkarılması için çalışıldığı bir dünyada, biz sadece TIP sektöründen ve bu sektörde faaliyet gösteren firmalardan, ticari hedeflerini terk edip de toplum ihtiyaçlarına uygun hedefler koymalarını istemek çok büyük bir haksızlık olur.

Ne yazık ki ama ne yazık ki sosyoloji; insan toplumlarını en iyi nasıl kontrol eder ve yönetiriz, iktisat; en büyük karı nasıl yaparız, mühendislik ise en ucuz yoldan arabaları nasıl üretilebileceğinin yollarını ararken, TIP' da en çok hastalık (ve dolayısıyla hasta) ve en pahalı tedavi yöntemleri yaratma çabası içerisindedir. Bu yolda en güzel yöntem de tanı ya da teşhis koymaktır. Biraz kendinize yapılanları yeniden düşünün, siz de anımsarsınız, Modern sağlık sistemlerinin hasta ile yaptığı en büyük iş teşhis koymakla geçer. Onlar bize teşhis koyabildikleri gururu ile böbürlenirken, biz de bize teşhis koyulmuş, ay ben şeker hastasıymışım, ay ben akciğer hastasıymışım, ay ben kansermişim diye kendimizi gafil bir mutluluk içerisinde buluruz. Nefes darlığı çektiğimizden dolayı vücudumuzun bize verdiği bu sinyalin anlamı yoktur da, doktorumuz bize astımınız var dediğinde garip bir rahatlık çöker üzerimize. Eğer biz bugünkü sağlık bilimi tarafından astımın, ne sebebinin bilindiğini ne de çözümünün olduğunu bilseydik, ve verilen ilaçların da sadece sendromları baskı altına almak için olduğunu bilseydik acaba o zaman nasıl mutlu olurduk?

Hiç düşündünüz mü teşhis koymak ne işe yarar? Sadece tedavi etmeye.

Oysa tedavi etmek ticari bir eylemdir, iyileşme ile hiçbir ilişkisi yoktur. Bu gerçeği defalarca tekrarladık. Gene de on yıllarca hastane hastane dolaşıp da dertleri azalmak yerine her seferinde çoğalanlar bu sözümüzü daha iyi anlarlar.

„Cerrahi operasyonların bilimsel olduğunun arkasında cerrah ve onların en temel çıkarları ve yataklarını doldurma zoru yatar. Işın tedavisinin bilimsel olduğunun arkasında, ışın tedavi cihazlarını üreten ve onları

pazarlayan firmalar durur. Kemoterapinin bilimsel olduğunun arkasında ise dev kazanç güçleriyle kimya endüstrisi ve dev gibi büyüyen hastaneler, yataklarını doldurabilmek için dururlar."

Para akışı nerede ise araştırma da orada yapılıyor. Araç endüstrisinden ve hücre zehri üreticilerinden (Kemoterapi ilaçlarını kastediyor) gelen paralarla asistan ücretleri ödenir, bilimsel çalışmaların ücretleri ödenir, meslek içi eğitimler ve kongreler finanse edilir vs." (Dr. Klaus Ulrich Hoffman; Rette deine Immunsystem, Teil 2 Die Krebsstory, Vier Flamingos Verlag Rheine, 1994 S. 53)[1]

Toplumsal yanılgı, bizim yanılgımız işte bu noktada başlamaktadır. Bir işin niteliğini, yani bilimselliğini yapan kişilerin kariyerleri ve yapıldığı kurumlar değil, işin sonucu belirler. İşte biz bütün bu işlerin bilim adamı kariyerlerinde ve bilimsel kurumlarda yapıldığı için yapılan işi de bilimsel olarak görmekteyiz. Bu tamamen bir yanılgıdır. Tedavilerdeki amacın iyileştirmek olması gerekir. Bir tedavi nasıl icat olursa olsun ve nasıl yapılırsa yapılsın onun bilimsellik kıstası iyileştirme gücünde, iyileştirme şansının yüksekliğinde olması gerekir. Oysa bütün bu tedavilerin kanserli kişinin yaşama şansını ne kadar arttırdığı konusunda hiçbir ama hiçbir araştırma yapılmaz. Çünkü bu sonuç bizleri hüsrana uğratır. Örneğin kemoterapinin iyileştirme şansı sıfırdır. Bu gerçeği biz hastalar bilmeyiz ama bize veren doktorların bilmesi gerekir. Bu tedavileri almadan doktorunuza bu gerçeği sorun. Kemoterapinin hastayı iyileştirmek diye bir amacı olmadığını bilen hiçbir insanın, bu tedaviyi alacağını sanmıyorum.

Son günlerde sizde bu sözü çok kez duymuşsunuzdur. İnsanlar büyük bir inancını kaybedeceklermiş gibi bir korkuyla „ama bilimi de inkardan gelemeyiz ki" demektedirler. Bu sözü alternatif bir tedavi biçimi gündeme geldiği her an, klasik bilim taraftarları hemen bu söze sığınırlar. „Ama bilimi de inkârdan gelemeyiz ki".

Bu sözü psikolojik açıdan incelediğiniz zaman, bu sözün arkasında bir

1. Hinter der "Wissenschaftlichkeit" der Operation stehen die Chirugen mit ihrem ureigensten interresse und und Belegungszwang für Betten. Hinter der "Wissenschaftlichkeit" der Strahlentrepie stehen die Gäretenhersteller und Betreiber der Bestrahlungsgeräte. Hinter der Chemoterapie mit ihrem riesigen Verdienstpotential steht die chemische Industrie und ein Krankenhausbetrieb, der zum Gigantismus neigt und seine Betten füllen muß. Ähnliche gält für die Hormonterapie.

Dort wo Geld fließt, wird geforscht. Von dem Geld der Gerätenhersteller und Zellgäfthersteller werden Assistenstellen bezahlt, wissenschaftliche Arbeiten honoriert, Fortbildungen und Kongresse finansiert usw."

korkunun gizlendiğini hemen fark edersiniz. Evet bilimi inkar etmek başka bir şey, hiçbir gerçeklik değeri olmayan, totoloji niteliğindeki bir iddiayı reddetmek, ya da mantıksal olarak incelemeye almak başka bir şeydir. Yukarıda da gördük ki hiçbir bilimsel araştırmaya dayanmayan, hiçbir istatistiki sonucu bilinmeyen, bu ölümcül tedavileri bilim saymak için insanın ya muhakeme gücünü yitirmiş olması ya da kandırılmış olması gerekir. Bana öyle geliyor ki birileri bizi topyekün dolandırıyor.

Görüyoruz ki aslında bugün kanser araştırmaları totoloji niteliğindeki gerçeklik değeri sıfır olan bir iddianın üzerine kurulmuştur. Biz bu ciddiyetsizliği, yaşama olan saygısızlıklarını ve bilim adamı sıfatında bilim yerine yapılan propagandayı reddetmekteyiz. Biz bu düzeysizlikleri reddedip bilimi ve bilimsel düşünceyi, yaşamın kutsallığını ön plana çıkarıyoruz. Yapılanın sadece bilim olması değil, aynı zamanda bilimin yaşama hizmet etmesi gerektiğini savunuyoruz. Biz bunu yaparken bazı okurlarımız korku içerisindedir. Korkulacak hiçbir şey yok. Bütün bu yaşama karşı yapılan ihaneti reddetmek ne dinden çıkmaktır, ne de şeytanın arkasından gitmek.

Bu ciddiyetsizliklere inananlar ne kadar çok olursa olsun, bu gerçeği değiştirmez. Bu batıl bir inançtan başka bir şey değildir. Burada tedaviyi uygulayan kişinin ve kariyerinin hiçbir önemi yoktur, yapılan işin niteliğinin bir önemi vardır. Örneğin hırsızlığı yapan kişinin unvanına bakılmaz. Hırsızlığı yapan profesör dahi olsa hırsızlık olarak adlandırılır, bilim yerine geçmez. Hırsızlığı yaparken profesörün bilimsel yöntemler kullanması, onun yaptığının hırsızlıktan çıkarak bilim yaptığını kimse iddia edemez.

Bu kitapta tespit ettiğimiz şudur; kanser bir hastalık değil kurumadır. Kurumayı ancak ve ancak su ile önleyebilirsiniz. Bu kitabın geri kalan kısmı bunun bilimsel izahını ve ispatını yapmaya çalışacak. Kanseri su ile iyileştirmek gibi çok kolay, çok basit ve hemen hemen bedava bir yol vardır.

İnsanın aklına hemen şöyle bir soru geliyor, kanser bir hastalık değilse biz neden ölüyoruz? Neden mi! Çünkü kuruyan her canlı ölür de ondan. Hele ki kuruyan canlıya su değil de, zehir ilaçlar verirseniz, kuruma daha da hızlanır ve ölüm daha çabuk gelir. Kanser bu kurumada erken gelen ölümü biraz daha geciktirebilmek için, vücudun bulduğu yeni bir yoldur. Asıl ömrü uzatan **kanser tedavileri değil kanser hücreleridir.** Şimdi bütün bu mekanizmanın nasıl işlediğini görelim. Genetiği bozulan hücrelerin kanser oluşturduğu tezi kökten yanlıştır neden?

Genetiği bozuk hücreler çoğalamazlar

Bilimde genel olarak bilinen bir doğru vardır. Bütün canlılarda her zaman genetiği yanlış, ya da bozulmuş olan birçok hücre mevcuttur. Gene bilinir ki genetiği bozuk hücreler ya onarılır ya da öldürülerek sisteme ham madde olarak yeniden katılır. O zaman demek ki genetiği bozuk olan bir hücrenin tümör oluşturma olasılığı bu yüzden yoktur. Zaten genetiği bozuk bir hücre çoğalma yeteneğini de kaybeder. Çünkü çoğalma yaşamın en önemli dolayısıyla en akıllı yaşam olaylarından biridir. Genetiği bozuk bir hücrenin böyle akıllı bir işi görmesini beklemek sizce biraz garip olmaz mı? Zaten bilinir ki genetiği bozuk hücrelerin ömürleri pek uzun değildir ve yaşama şansları çok zayıftır.

Hücrelerin programlı ölümü (intiharı)

Genel olarak bilimde bilinen ikinci bir doğru daha vardır; hücrenin programlı ölümü (Apoptose). Gelişmiş organizma hücreleri belirli durumlarda kendi kendisini öldürür. Bu yeni gelen hücreye yol açmak için çok önemli bir mekanizmadır. Özellikle genetiği bozuk olan hücreler bu yüzden uzun yaşamazlar. Dolayısıyla bu hücrelerin kontrolsüz çoğaldığını iddia etmek, bu genel doğruya terstir. Hücrenin programlı ölümü hayvan hücrelerinde olduğu gibi bitkiler de dahil bütün canlılarda görülmektedir.

Bir tümörde genetiği aynı olan hücreler yoktur

Klasik mutasyon teorisine göre, genetiği bozulmuş bir hücrenin çoğalması sonucu oluşan tümörde, bütün hücrelerin aynı genetik yapıya sahip olmaları gerekir. Çünkü bütün hücreler sadece genetiği bozulmuş bir hücreden ürerler. Bu kanser hücreleri bir taraftan ölümsüzlük yeteneklerini kazanıp, diğer taraftan da yavru hücreler oluştururken hiçbir genetik yanlış yapmazlar. Oysa yeni araştırma sonuçları göstermiştir ki aynı tümörde bile hemen bütün hücreler farklı bir genetik yapıya sahiptir. Bunlar artık neredeyse herkesin diline düşmüş genel olarak bilinen şeylerdir. Üstelik bu ne acayip bir bilmeceymiş gibi büyük bir hayretle anlatırlar. Bu bilgilerin mantıki sonucu şudur. Tümör bir hücrenin çoğalmasından değil, birçok hücrenin birden kanser hücresi oluşturmasından ortaya çıkar.

Batı TIP'bı özellikle kanser araştırmalarında kendisini ayrıntıda boğmaktadır. Bunu iyi niyetle mi yapar, yoksa yolumuzu kaybettirmek için mi yapar, bunun üzerine şimdilik bir yorumda bulunmak istemiyoruz. Ancak farkına vardığımız şudur ki onlar yaprak saymakla kendilerini boğarken, ağacın hatta ormanın bile farkında değildirler.

Oysa yaşamın en doğal sürecinden ve mantığından yola çıkarak, bu güne kadarki araştırma sonuçları ve klinik bulgularını sistematik bir analize soktuğumuz zaman anlarız ki aslında nerede ise bir yüzyıldır kanserin sırrı bilinmektedir. Ancak birilerinin toplumsal çıkar peşinde koşmayı bırakıp, bu sentezi yapması gerekirdi. Aslında bizim yaptığımız da bundan farklı bir iş değildir. Bu kadar açıklık ve basitlik ortada iken, neden bu kadar karmaşada ve ayrıntıda bilimsel araştırmalar boğulmaktadır? Bu bizi şüpheye sokmaktadır. Tabi ki bu araştırmaların içerisinde biz iyi niyet aramaktayız. Ancak sadece iyi niyet bizi naif bir debelenmeden öteye götürmez.

Kanser araştırmalarındaki bilimsel ciddiyetsizlik

Demek ki bir tarafta bilinen bazı olaylar var, örneğin genetiği bozuk hücrelerin yaşama şanslarının olmadığı ve çoğalamayacağı gibi. Bu bilgi ortada iken, neden bir yüzyıldır bu basit mantığı bir tarafa bırakır da hala mutasyon teorisine sarılıp, genetiği bozulmuş hücre çoğalır ve bizi öldürür derler? Üstelik bir yanlıştan üretilen bu söz dünyanın dört bir tarafında aynı şekilde tekrarlanır durur. Bence bu dünyada bir terslik var. Bu tersliği herkesin düşünmesi gerekir. Alıcı aldığından memnun oldukça satıcı sattığı öküzün boynuzunun olmadığını neden söylesin ki!

İşte bu araştırmaların hangi ciddiyetle yapıldığı ve hangi sorumluluk anlayışıyla kitapların yazıldığı hakkında bir örnek yazmak istiyorum. Hemen hemen hepimiz biliriz ki TIP biliminin temsilcileri kanserin sebebinin henüz bilinmediğini söylerler. Hangi kanseri ele alırsanız alın ve hangi kaynağa bakarsanız bakın, kanserin sebebi bilinmeyen hastalıkların başında gelir. Çaresizlikleri de hep bu yüzden değil midir? Ama aynı zamanda gene hangi kaynağa bakarsanız bakın temelsiz 'gerçeklerle' karşılaşırız. Örneğin, Dr. Klaus Ulrich Hoffman „Kanser hikayesi" adlı kitabının yetmişsekizinci sayfasında kanser sebeplerini şöyle sıralamaktadır.

Alıntı

„Kanser sebepleri üzerine bilinenler" (Erkentnisse über Krebsursachen)

- % 35 Yiyecekler sebep olmaktadır
- % 30 Sigara kullanımı
- % 7 Hormon kullanımı
- % 4 Çeşitli mesleklerden alınan toksinler
- % 3 Alkol
- % 2 Çevre kirliliği
- % 1,5 Güneş ışığının etkisi
- % 1 İlaçlar

Buradaki rakamlar alınan kaynaklara göre az da olsa değişmektedir. Bizim asıl merak ettiğimiz, ne bu rakamların doğru ya da yanlışlığı ne de bu rakamların yüzdeleridir. Bu rakamları kimin yazdığının da bir önemi yok, burada ilginç olan yaklaşım açısıdır. Bizim bu sayılarda asıl merak ettiğimiz şudur: **Eğer siz bir olayın sebebini bilmiyorsanız, ona sebep olan faktörleri nasıl bir matematiksel büyüklük sırasına koyarsınız! Sizce bu saçma değil midir?** Bu ne pervasızca bir anlayıştır. Biz vatandaş olarak, bu araştırmaları yapanlara bu kitapları yazanlara duyduğumuz güvenden dolayı aklımıza böyle bir soru sormak gelmez. Ama bunu yapan insanlar hepten düşünme yetilerini mi kaybettiler, yoksa orta da dönen nedir?

Kanser tedavileri yapanlar, kanseri iyileştiremeyeceklerini, sadece ve sadece ömrümüzü uzatmaya çalıştıklarını söylerler. İnsan, boyunu bilmediği bir nesnenin boyunu uzattığını nereden bilebilir. Bu iddiaların bilimsel ve mantıki hiçbir yanı yoktur. Sadece bilimsel görüntülü propagandalardır. Aslında bu çelişkili ama bilimsel görüntülü iddialara, kendileri de inanmazlar. Eğer inansalardı kemoterapi ilaçlarını hastalarına verdikleri oranda kendileri de alırdı. Oysa yukarıda gördük ki doktorlar kendileri kanser olunca, kemoterapi ilaçlarını reddederler. (Dr. K. U. Hoffman, Die krebsstory, S.94)

Evet, bir terslik var bu dünyada. Bu terslik sadece bir pazar oyunudur. Pazarın en güzel kanunu şudur. **Alan da, satan da ortada dönen bu oyuna inanmak zorundadır.** İşte bu yüzden kanser ilaçlarını satanlar da, onu verenler de, kullananlar da, bu ilaçlara inanmak zorundadırlar. Oysa sebebini bilmediğiniz bir derdi doğru tedavi etmenin yolu yoktur. Sadece

işiniz şansa kalmıştır.

Yaşam kutsaldır. Her yaşam kutsaldır. Sadece bizimki değil, tırtıl böceklerinin bile. Yaşam için verilen her çaba da kutsaldır. Bu anlamda kanser araştırmaları için verilen çabalar da bizim için kutsaldır. Ancak bu çabalar basit bir naiviteden öteye gidemiyorsa ve bu yüzden milyonlarca insan gereksiz gözyaşlarına boğuluyorsa, burada bir terslik var demektir. Bu tersliğin de adını koymamız gerekir

Kanser araştırmaları mı korku propagandaları mı?

Az önce dedik ki çağımızın korkulu rüyası olarak bilinen kanser, acaba kendiliğinden mi bu korkunç mertebeye ulaştı, yoksa bir yüzyılı aşkındır yapılan kanser propagandası ile mi? Bize öyle bir propaganda yaptılar ki hemen herkesi bu yanlışa inandırdılar. Bakın bu propaganda nasıl yürütülüyor. „Kansere Çözüm Var" adlı onüç bilim adamının yazısının yayınlandığı bu kitapta kanser şöyle tanımlanıyor.

„Kanser Nedir?

Kanser bildiğiniz gibi ***öldürücü****, dokuları istila (invaze) eden anormal hücre çoğalması ile birlikte giden bir hastalık türüdür."*

Kansere çözüm olduğunu iddia eden bu kitap, kansere öldürücü bir hastalık olduğunu söyleyerek başlıyor. Yalnızca bu kitap mı böyle başlar? Dünyanın her tarafında kanser üzerine yazılanlar böyle bir terör korkusu yaratma çabası ile başlar. Yaklaşık bir yüzyıldır yapılan bu propagandaya herkesi inandırdılar. Hatta bu işi o kadar ciddiye aldılar ki kendi söyledikleri yalana sonunda kendileri de inanmaya başladılar. Kansere çözüm olduğunu söyleyen bu kitap bir cümlelik bile olsa da bir çözüm sunmaz. Bilim hep yalan üzerine mi kurulmuş acaba?

Bu propagandanın en büyüğü Amerika'da Başkan Nikson önderliğinde başlatılır. „İşte bu yüzdendir ki çeyrek yüzyıldan beri Başkan Nikson'un ateşlediği ve milyarlarca dolar harcanarak yürütülen Kanserle Savaş Hareketi dahi bir fiyaskoyla neticelenmiş ve kanserden ölüm oranı bu sürede %5 artmıştır" diyor Dr. İlhami Güneral.

Aslında bu kanserle savaş hareketi bilerek ve kasti olarak bir fiyasko ile bitirilir. Sebep ise oldukça basittir. Koskoca Amerika'nın yenemediği kanseri ben bir doktor olarak nasıl yenebilirim çaresizliğini yaratabilmek

içindi bu fiyasko.

Bugünkü kanser terapilerini göz önünde bulundurursak, bu propagandaların çok mükemmel bir şekilde başarılı olduklarını kabullenmek zorundayız. İşte bu fiyaskodur ki bugün en yetkin kanser uzmanlarının bile, kendisini aşağılayarak çaresizliğe boyun eğip, bu fiyaskonun yarattığı baş eğme psikolojisiyle hastalarına, gene o fiyaskoyu yaratanların ilaçlarını şırınga ederler. Kanserle savaş hareketini başlatanlar ilaç endüstrisinin kendisidir. Nerede ve nasıl bitireceklerini de, ta başından biliyorlardı. İşte bu kanserle savaş hareketi bugünün baş eğen er'lerini yaratmak içindi. Çok başarılı olduklarını artık biliyoruz.

Bu dünyada sadece baş eğen er'ler yok tabi ki. Bu aldatmacayı gören zeki ve dürüst bilim adamları da var. Bakın yine Dr. İlhami Güneral'ın dilinden dinleyelim bu bilim adamlarının tepkilerini. İki kez Nobel ödülü kazanan Dr. Linus Pauling **Herkes şunu bilmelidir ki konvansiyonel kanserle savaş büyük bir aldatmacadır,** diyor. Milli Kanser İstişare komisyonunda uzun süre çalışan ve DNA'nın çift heliks yapısını keşfedenlerden biri olan, Nobel Ödüllü Dr. James Watson daha da sert konuşuyor; **Bu kanser savaşı hikâyesi bir öbek pislikten başka bir şey değildir,** diyor. (Dr. İ. Güneral 2005, s. 23)

Dr. Robert Atkins ise; **hiçbir işe yaramadığını bile bile hastasına kemoterapi uygulayan bir doktor hoşgörülü bir tabirle budala, fakat gerçek anlamda bir canidir,** der.

Değerli okurlar, kitabımız kanser ilaçlarının öldürücü olduklarını ta başından bilir ve kabul eder. Kitabın temel amacı bu ilaçların öldürücü olduklarını ispatlamak değildir. Çünkü bu konuda yeterli çalışma ve ispatlar yayınlanmıştır. Bu ilaçların öldürücü olduğunu bir sağır sultan, bir de körü körüne ilaca inananlar duymamıştır. Oysa doktorlar hastalarına bu zehiri verirken kendilerine gelince reddederler. Bu nedenle biz kitabımızda bu konuya ayrıca yer ayırmayacağız. Her ne kadar ara sıra bu ilaçlar hakkında bazı gerçekleri söylemek zorunda kalsak da, asıl amacımız bu ilaçların öldürücü olduğunu burada konu etmek değildir.

Bu yüzden kitabımız kemoterapi ilaçlarının öldürücü olduğunu ta başından bilir. Dolayısıyla kitabımız bu temel üzerine kurulmuştur. Kitabımızın asıl amacı kanserin sebebini, klinik verilere, istatistiki rakamlara göre açıklamak ve sonra kanserden kurtulmanın yolunu göstermektir. Her ne kadar amacımız kanserin sebebini açıklamak olsa da, bugünkü kanser tedavilerine değinmeden çalışmayı yürütmenin olanağı da yoktur. Çünkü birçok insan sadece batıl bir inancın kurbanı olmaktadır. Biz bu

nedenle okurlarımızdan kanser ilaçlarının öldürücülüğünü kavramak için aşağıdaki iki kitabı mutlaka okumalarını tavsiye ediyoruz. Bu çalışmalar çok güzel bir şekilde yapılmıştır ve sadece okunması gerekir. Bizim kitabımız kanser ilaçlarının öldürücülüğünden çok, hangi psikolojik ve toplumsal nedenlerden dolayı bu zehirleri biz seve seve alırız ya da sevdiklerimize verilmesi için çalışırız, bunu anlatmaya çalışacağız.[2]

Her ne kadar bu kitaplar kanserin sebebini açıklayamıyorsa da, kanser tedavilerinin nasıl bir zehir olduğunu ve kemoterapilerin nasıl bir cinayet olduğunu anlatmaktadır.

Kanser tedavileri kanser araştırmalarından habersizdir

Bugün dünyanın hemen her yerinde birçok kanser teorileri ve bu teorilere bağlı olarak birçok kanser tedavileri geliştirilmiştir. Bütün bu teorilerin temeli, TIP'bın ürettiği ve şu ana kadar ispatlanamayan bir teze dayanır. O tez derki: „bir kanserojen madde herhangi bir hücrenin genetiğini bozar, genetiği bozulan bu hücre kontrolsüz çoğalarak canlının ölmesine sebep olur. İşte bugün hemen herkesin dilinde dolaşan kanser teorisi budur. Ve hemen hiç kimse bunun ispatlanmamış bir tez olduğunu bilmez. Bütün kanser araştırmalarının ve yazılarının dolayısıyla da kanser tedavilerinin temelini bu tez oluşturur. Bu tez üstelik yanlıştır. Yanlış olduğunu da hemen herkes kanser tedavilerinin sonuçlarından anlayabilir. Örneğin bir uçak yapıyorsunuz, bütün çabalarınıza rağmen uçak uçmuyorsa, demek ki yaptığınız yanlıştır. Çünkü yanlış bir tez üzerine kurulu bir tedavi de hiçbir zaman doğru sonuca götürmez bizi. Bu yüzden, bu agresif tedaviler bizi iyileştirmez öldürür.

Ancak bir kere adını koydular, dediler ki kanser bizi öldürüyor. Bunu söyleyenler, bu işin sorumlu yetkilileri oldukları için, onlara inandık. Ama bizi öldürenin kanser mi yoksa kanser tedavileri mi olduğunu daha sonra göreceğiz.

Ancak bizi hayrete düşüren bir nokta var. Dedik ki bilim, hele ki doğal bilimler sebep sonuç ilişkilerini ararlar. Etki tepki olaylarını ararlar. Ve

2. Okunmasını istediğimiz kitaplar şunlar; 1. Kitap; Kanserden Korkma Modası Geçmiş Tedavilerden Kork, Op. Dr. İlhami Güneral, Arma yayınları 2005.

2. Kitap; Doktorların Büyük Sırrı Kanser Cinayetleri, Yaşar Gören, Ozan yayıncılık 2005

dünyayı, doğa olaylarını bu perspektifle açıklamaya çalışırlar. Bir olayda sebep bilindiği zaman, sonucu değiştirmek için, sebebin değişmesi gerektiğini biliriz. Bu matematiksel bir düşünce yöntemidir ve tartışma götürmez doğrudur. Örneğin bir denklemde sonucu değiştirmek istiyorsanız, denklemdeki diğer faktörleri değiştirmek zorundasınız. Sadece sonuç ile uğraşmak doğru bir eylem değildir. İşte kanser de böyle. Kanser bir sonuçtur. Bu sonucu değiştirmek için kansere sebep olan girdileri değiştirmek gerekir. Sadece kanser ile uğraşmak mantıklı bir eylem değildir. Mantıklı olmayan hiçbir eylem de bilimsel değildir.

Kanser tedavileri iyileştirmez öldürür. Bu gerçeği hepimiz bilmesek de çoğumuz sezinlemekteyiz. Ancak burada açıklığa kavuşturulması gereken ise şudur. Kanser tedavileri iyileştirmediği halde bizi bu agresif tedavilere iten nedir. Biz bu öldürücü tedavilerden nasıl bir umut ya da kurtuluş beklemekteyiz?

Bir şeyleri değiştirmek istiyorsanız onları adlandırmak zorundasınız. Adlandırmak onları değiştirmek için yeterli bir güçtür. Biz bu sırrı bilen bir kişi olarak, bütün toplumsal olayları adlandırmaya çalışacağız. Üzerlerindeki sis perdelerini kaldıracağız ve her şey kendiliğinden ortaya çıkacak. Adlandırmalarımızı ihtiyacımıza göre değil, olayı en matematiksel bir düşünceyle en arı ve duru biçimiyle yapacağız. Çünkü amacımız bütün bu bilgi karmaşası içerisinde, yeni bir karmaşa yaratmak değil, bu kanser denen bilinmezin gerçek adını koymaktır. Adını doğru koyduktan sonra iyileşmek bir çocuk oyuncağıdır. Evet, kanseri iyileştirmek bir çocuk oyuncağıdır. Kitabın sonunda bunu her okur anlayacaktır.

Bu perspektif ile olayları tek tek inceleyelim. Adı koyulmayanların adlarını, yanlış adlandırılanların yerine doğrularını koyalım. Doğa bilimlerinin en zorunlu kuralı olan sebep sonuç ilişkilerini bulalım ve bunu dilin bilgeliğinden yararlanarak adlandıralım. İşte o zaman değiştirmek istediğimiz her şeyi değiştirebiliriz. Kanseri bile. Biz önce kanser üzerine bilinen bazı gerçekleri özetleyelim.

Küçük bir anımsama: Bugünkü kanser tedavileri mutasyon teorisine dayanır. Mutasyon teorisine göre, kanserojen bir madde bir hücrenin genetiğini bozar ve bu genetiği bozuk hücre de kontrolsüz çoğalarak büyür ve canlının ölümüne sebep olur. Kanser tedavileri de bu genetiği bozulmuş hücre ve hücre gruplarını öldürmeye yöneliktir. Oysa mutasyon teorisi şimdiye kadar ispatlanmamış bir tezdir. Yani şu ana kadar hiçbir tümörde genetiği bozulmuş bir hücre bulunamamıştır.

Genetiğinin bozuk olduğu iddia edilen bu hücrenin de neden genetiğinin

bozulduğu şimdiye kadar bilinmemektedir. Oysa sebebinin ne olduğunu bilmedikleri kanseri ise hiç gözlerini kırpmadan, hiçbir şüpheye düşmeden tedavi etmektedirler. Sebebini bilmediğimiz bir sonucu değiştirmenin olanağı sadece tesadüfe kalmıştır. Yani neden ortaya çıktığını bilmediğimiz kanseri tedavi etmek hiçbir zaman iyileştirmeye götürmez. Bu yöntemin hiç biri mantıklı ve bilimsel değildir. ***Tesadüfler bilime yardım edebilir ama bilimin yöntemi tesadüfler değildir.***

Bir örnek; Bir arabanız var ve bozuluyor. Tamir etmek için siz 100 TL bedel biçiyorsunuz. Bu bedel için belki 10 kişi bulabilirsiniz. Eğer siz bu bedeli 1000 TL`ye çıkarırsanız taliplileri gittikçe artar. Ama eğer siz bunu 100 000 TL`ye çıkarırsanız belki 100 000 kişi çıkar ortaya arabanızı tamir edecek. Peki bunların içerisinde ehil olan insanlar olabilir mi? Tabi ki. Ehil olan insanların sayısı 100 000 kişide olma olasılığı daha da çoktur. Ancak burada taliplisi çoğaldıkça, piyasa ekonomisinin kuralları daha keskin işler. Yani rakipleriniz gittikçe çoğalır. Eğer rakipleri piyasa ekonomisi kurallarıyla bertaraf etmenin yolları yoksa, modern toplumun sahip olduğu araçları devreye sokabilirsiniz. Önce bu işi yapmaya yetkili olacak olanları diğerlerinden ayırt etmeniz gerekir tek başına kalabilmeniz için. Bunu nasıl yaparsınız? Örneğin denir ki arabayı tamir edecek kişi, makine yüksek mühendisi olacak ve mühendisler odasına kayıtlı olacak. O zaman o yüz binlerce kişiyi bir hamlede elemiş olursunuz. Piyasada bu arabayı tamir edecek tek kişi kaldığınız zaman, artık arabanın tamir edilip edilmemesinin bir önemi kalmaz. Önemli olan artık arabanın tamiri değil, tamir edilmesi gereken arabaların çoğalması ve tamir süresinin artmasıdır. Çünkü artık kazanacağınız rantın büyüklüğü, tamir edeceğiniz arabaların sayısına ve tamir sıklığına bağlıdır. Eğer siz bir arabayı bir daha bozulmayacak şekilde tamir ederseniz, size bir daha gelme olasılığını ortadan kaldırmış olursunuz. Bu ise kapitalist düşünce biçiminin mantığına terstir. Siz öyle bir yöntem bulmanız gerekir ki o kişi hiç de size suçu bulmadan ve durmadan size gelmelidir. Eğer arabalar bozulmuyorsa da bozulmaları için çareler aramak zorunda kalırsınız. Örneğin gece yollara çukurlar kazmak bu çarelerden biridir. Belki gülüyorsunuz ama geçmişte cam fabrikaları çocukları, bu konuda sapanlar dağıtarak kullanmıştırlar.

Şimdi kansere gelelim. Bir kere dediler ki kanser öldürür. Evet ölmek zor. Bir günlük ömür için hepimiz nelerimizi vermeyiz ki! Biz piyasa ekonomisi kuralları içerisinde çalışan ve kar etmek zorunda olan bir ilaç şirketi olarak, böyle bir durumda nelere dikkat ederiz onları birlikte düşünelim.

Kanserin tedavisi olmalı ama iyileştirmesi olmamalı. Eğer iyileştirme

olursa, ne olur o zaman rantınız ortadan kalkar. Daha sonra göreceğiz ki kanseri suyun dışında hiçbir ama hiçbir ilaç ile iyileştirmenin olanağı yoktur. Eğer kanser su ile iyileşirse ve bu sır ortaya çıkarsa ne olur, bir ticari şirket olarak, kar etme olanaklarını ortadan kaldırmış olur. O zaman kanserin sırrını çözmekten ziyade, bilinmezliğini arttırmak gerekir.

Bu piyasaya sızabilecek rakipleri ortadan kaldırmak, mümkün oldukça demokratik yollardan, mümkün olmadığı zaman ise başka yolları denemekten geçer. Bu yolların en güzel biçimi propagandadır. Herkesi yapılan işe inandırmaktır. İkincisi ise İngilizcede **Medical guideline** olarak adlandırılan, dilimize izlenecek yol olarak çevirebileceğimiz kurallar bütünüdür. Burada size, izleyeceğiniz bir yasa gibi koyulmaz ama izlemediğiniz zaman da oldukça pahalı ödetirler. Örneğin diplomanızı kaybetme riskiniz bile vardır. (Örnek Wilhelm Heinrich Schüßler 1821 - 1898 bak. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz, Yücel Aydemir). En önemlisi de kanserin sırrını ortaya çıkarabilecek bütün çalışmaları boğmak. Bunun en güzel yolu da kanser araştırmalarını yanlış yollara sevk etmektir. Bu da daha çok kanser dernekleriyle ya da buna benzer vakıflar aracılığıyla yaptırılır. En büyük yanlış yol ise yanlış teoriler üretip, araştırmaları bu yanlışın etrafında yoğunlaşmasını sağlamaktır. Bugünkü görevde olan yanlış teori ise mutasyon teorisidir. Hemen bütün ama bütün araştırmalar ve özellikle de tedaviler bu mutasyon teorisi üzerine yapılır.

Dünyanın hiçbir yerinde kanser tedavilerinin başarı oranlarını (daha doğru bir deyişle başarısızlıklarının oranını) gösteren hiçbir istatistiki bilgiye ulaşamazsınız. Dünyanın dört bir yanında koca koca kanser araştırma merkezleri vardır, inanılmaz düzeyde insan ve para kaynağı kullanır ama her nedense hiçbir kanser tedavilerinin başarı sonuçlarını gösteren bir literatür yoktur. Acaba neden? Ne garip değil mi?

Biz biliyoruz ki bütün bilim dalları, hele ki doğa bilimleri hep sebep sonuç ilişkisi aramaya ve açıklamaya çalışır. Asıl hedef budur. Örneğin yağmur yağmasını ele alırsak, sadece yağmuru sınıflandırmak, onu kategorilere sokmak yağmurun nasıl oluştuğunu anlatmaz. Gökten yağmurun yağması bir sonuçtur. Eğer bilim yağmurun neden yağdığını anlamak istiyorsa, yapmak zorunda olduğu, hangi sebeplerin yağmurun yağmasına sebep olduğunu açıklaması gerekir. Bilimde asıl hedef budur. Bu hedefi şaşırıp da sadece sonuçla, yani yağmurla uğraşması bir oyalanmadan, daha doğru sözle, bir oyalamadan ya da aldatmacadan başka bir anlama gelmez. Çünkü eğer bir olayda sonucu değiştirmek istiyorsak, bizi o sonuca götüren sebebi değiştirmemiz gerekir. Bunu kanser olayında yerine koyarsak şu demektir. Eğer biz kanseri değiştirmek

istiyorsak, yani kanseri iyileştirmek istiyorsak, kansere sebep olan olayı ortadan kaldırmamız gerekir. Yoksa sadece sonuçla, yani kanserle ilgilenirsek, sebebi ortadan kaldırmadan sonucu değiştirmenin olanağı yoktur. Kanser tedavilerinde yapılan budur. Daha şimdiye kadar kanserin sebebinin açıklandığı bir yayın yoktur.

Sebebini anlayamadan kanseri tedavi etmeye kalkanlar, yaklaşık yüzyıldır koca bir kanser endüstrisi kurdular. Bu endüstriyi ayakta tutacak bir güç gereklidir. Bu çarkın dönmesi için bir güç gereklidir. İşte bu güç kanserin bilinmezliğidir. Bilinirse firavunculuk olayı da birlikte çökecektir. O zaman firavunlar, firavunculuk oyununun devam etmesi için, kanseri bilmek değil bilinmezliğini artırmak zorundadırlar. Bu su başlarında oturan devler, sularını kesebilecek hiçbir sese tahammül edemezler. Ve hemen onlara karşı çıkarlar.

Bu devlerin suyunu bentten kesecek bu kitap ise kanserin çaresinin gökten yağan yağmur olduğunu önerecek. Kimileri gülüp geçecek. Anlayanlar dertlerine derman bulacak. Firavunları ise korku ve heyecan basacak. Yapabilecekleri başka bir şey de yoktur. Biz dünyaya bir kere göz kırptık. Su için aşka düşün dedik kansere değil. Artık bundan sonra kanserliler değil aşka düşenler çoğalacaktır.

Peki, neden hiçbir bilimsel yanı olmayan bu öldürücü tedavi biçimleri toplumlarda derin yer edinmiştir? Bunun sırrı o „katil" hücre sözünde yatmaktadır. Yaklaşık bir yüzyıldır, yenilmez bir dev kanser propagandası yapılarak, bir korku terörü yaratılmıştır. Kanser olduğunu öğrenen herkes, önce bu korkunun dipsiz kuyusuna düşer, sonra da ölümcül tedavilerin kollarına. Ve hemen hepsi aslında bu korkunun dipsiz kuyusunda, gereksiz yere yaşamını kaybeder.

Bakın bir anne kızının kanser olduğunu nasıl anlatıyor. Dr. A. „kızınızın sağ böbreğinde bir kitle var iyi huylu olmayabilir" diyor. „Heyecanlanmayın, endişelenmeyin ve korkmayın. Sabah erken gelin, tomografi sonucundaki „mm" olarak belirtilen kitlenin cm olduğunu düşünüyoruz. Bunu rapor bölümünden düzelttirmeniz gerekiyor" diyor. Duyduklarıma gerçekten inanamıyorum. Üzülmüyorum, ağlamıyorum, bu kötü huylu olabilecek kitle de ne ki? Hayır, olmaz böyle bir şey, bizim başımıza böyle bir şey gelmiş olamaz. Doktorlar daha bir sürü şey söylüyor ama anlamıyorum, anlayamıyorum. Kulağımda uğultu ve ses var ama sözcükleri duyamıyorum... Çünkü çaresizim ve yapabileceğim hiçbir şey yok. İçimden incecik tellerin koptuğunu hissediyorum, bunlar can teli. (Can Suyu; Ü. Gülsüm Bülbül, Kanguru Yayınları, Eylül 2007)

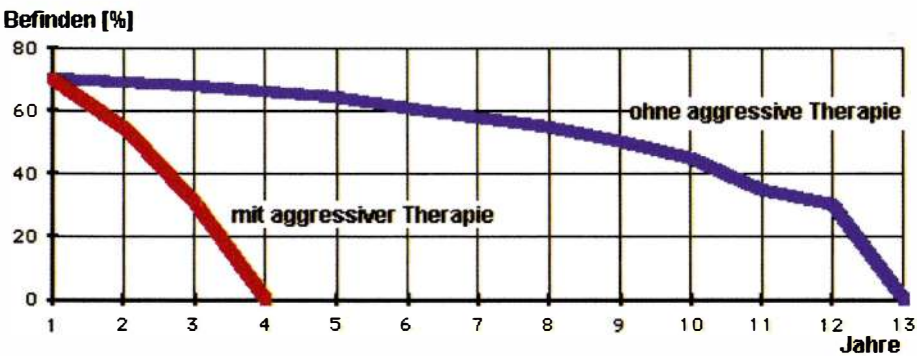
Öldüren kanser midir yoksa kanser tedavileri mi?

Kanserden korkmak gereksiz diyoruz. Çünkü bu kitabın sonunda okurlarımız anlayacaklardır ki kanser öldürmek için değil ömrü uzatmak için hücrelerin bulduğu son çözüm yoludur. Buna birçok insan kendi çevresinde de tanık olmuştur. Kendisine kanser teşhisi koyulup, birkaç ay ömür biçilen birçok insan, yepyeni bir yaşam anlayışıyla yaşamaya başlayınca, yıllarca, on yıllarca yaşamaktadır. Hatta ölüm sebebi artık kanser olmaktan bile çıkmaktadır. Ben o kişilere kitap fuarlarında hemen her seferinde tanık olmaktayım. Aşağıdaki araştırma sonucu ise bunun bir kanıtıdır.

Prof. Jones' un araştırmasına göre, kanseri düşman hücre olarak belleyip onu öldürmeye yönelik agresif terapiler alan insanlar dört yıl yaşayabilirken, bu terapiyi almayanlar ise yaklaşık dört kat daha fazla yani 13 yıl yaşayabilmektedirler. (Studie Prof. Jones, Kalifornien http://www.freiemedizin.de/krebs.htm)

„Çalışmalarım açıkça gösterdi ki tedavi edilmeyen kanser kurbanları tedavi edilen bireylere göre dört kata kadar daha uzun yaşıyorlar. Biri kanser ve hiçbir şey yapmıyorsa, o kişi radyoterapi, kemoterapi

Grafik 1. Kırmızı çizgi tedavi olanların, mavi çizgi ise tedavi olmayanların yaşamda kalım sürelerini gösterir. (**Kaynakça:** Studie Prof. Jones, Kalifornien http://www.freiemedizin.de/krebs.htm)

ya da cerrahi müdahale alandan daha uzun yaşamakta ve daha iyi hissetmektedir kendisini"[3], diyor Prof. Jones.

Tablo 1. bize her kanser türü hakkındaki TIB'bın görüşlerini özetler. Bu tablo Almanya'daki en büyük kanser organizasyonlarından biri olan Krebshilfe'nin (kanser yardımı) yayınlarından alınmıştır. Krebshilfe`nin bütün kanser türleri için Blauratgeber adı altında bir yayını vardır. Bu yayınları PDF formatında www.krebshilfe.de adresinden isteyen herkes alıp okuyabilir. Ben de bu yayında kanserin sebebi hakkında yapılan bütün açıklamaları sözcüğü sözcüğüne kopyalayarak bir tablo yaptım. Ve olduğu gibi Türkçe'ye çevirdim. Buradaki görüş sadece Krebshilfe' nin görüşü değil bütün TIP camiasına aittir. Burada ilginç olan şu. Hiç ama hiçbir kanserin sebebinin bilinmediğini söylerler. Ama bu nasıl bir cesaret ise bütün kanserlilerin tedavilerini yaparlar. Ben bunları okuduğum zaman şok olmuştum. Ve bedenimi bir korku sarmıştı. Sizin de şok olacağınızı bildiğim için buraya koyuyorum.

Beni şoka sokan ne oldu biliyor musunuz! Eğer hiçbir fikri olmadan birisi bizim arabamızı tamir etmeye kalkarsa, bırakın arabayı bisikletimizi bile tamir etmeye kalkarsa, müthiş derecede kızarız ve kahramanlığımız çöker birden üzerimize.

Ne tuhaf değil mi! Kanser üzerine hiçbir fikri olmayanlara ise kendimizi teslim ederiz. Hem de seve seve. Bu ne biçim bir inançtır.

Üstelik de onların bize bütün bu yapacakları tedavilerden kurtulma şansının da yüzde biri geçmeyeceğini söyledikleri halde. Bu müthiş bir inançtır.

Hem de bu dinsel inançtan daha güçlü bir inançtır. Sadece biz bunun farkında değiliz o kadar.

---

3 „My studies have proved conclusively that untreated cancer victims live up to four times longer than treated individuals. If one has cancer and opts to do nothing at all, he will live longer and feel better than if he undergoes radiation, chemotherapy or surgery, other than when used in immediate life-threatening situations." Prof Jones. (1956 Transactions of the N.Y. Academy of Medical Sciences, vol 6. There is a fifty page article by Hardin Jones of National Cancer Institute of Bethesda, Maryland. He surveyed global cancer of all types and compared the untreated and the treated, to conclude that the untreated outlives the treated, both in terms of quality and in terms of quantity. Secondly he said, „Cancer does not cure". Third he said „There is a physiological mechanism which finishes off an individual".) (Kaynak: Hardin B. Jones, Ph.D. „A Report on Cancer," paper delivered to the ACS's 11th Annual Science Writers Conference, New Orleans, Mar. 7, 1969.)

Kanser tedavileri korkunun üzerine kurulmuştur

Kanser tedavilerinin öldürücü olduğunu söyleyen ya da yazan ilk biz değiliz. Bu konuda yüzlerce kitap vardır. Ancak kemoterapilerin öldürücü olduğunu söylemek bizi kanserden kurtarmıyor. Bu nedenle bu kitaplar da pek fazla okura ulaşmaz. Bu yüzden biz kemoterapilerin yanlışlığını anlatarak bu çıkmazları tekrarlamak niyetinde değiliz. Burada işimiz kemoterapilerin yanlışlığını sadece söylemek değil, genel olarak bilinen doğrular ile neden yanlış olduğunu kavramaktır. Çünkü insan putlarını kırmadan yeni tanrılar aramaz demiyorum, aramaya bile kalkışmaz. Yolumuzu bulmada bize en çok yardımcı olan ise bu tedavilerin sonuçlarıdır. Kanser tedavilerinin yanlış olduğunu en çok da tedavilerin sonuçlarından öğrenmekteyiz. Kemoterapileri yapanlar, bu tedavilerle kanserden kurtulma şansının %1'den bile az olduğunu söylerler. O zaman diyoruz ki iyileştiremeyen hiçbir metot haklı değildir ve bilimsel olamaz. Bu öldürücü tedavilerin bilimsel kurumlar tarafından uygulanması bu gerçeği değiştirmeye yetmez. Ama bizim bu zehirlere olan (batıl) inancımızı arttırır.

Kimileri şöyle demektedir, „ama bazı kemoterapi alıp da yaşayanlar var". Doğrudur. Aslında bu sözün gerçek içeriği şöyledir. Kemoterapiye rağmen yaşayanlar var. Bu insanların kemoterapi almadan öleceğini söyleyen kimdir?

Burasını iyi kavradığımız zaman, bu Nasrettin Hoca'nın „hoca ben ne zaman öleceğim"[4] hikayesine benzemektedir. Önce kanser teşhisi

4. Hoca bir gün ormanda dolaşırken bir adam görmüş ağacın üzerinde. Adam oturduğu dalı kesiyormuş. Hoca demiş ki „oturduğun dalı kesme düşersin". Adam, Hoca'ya aldırmamış ve kesmeye devam etmiş. Dal kesilince adam düşmüş yere, Hoca benim düşeceğimi nerden bildi diye, şaşkınlıkla Hocanın peşine düşmüş. Yetişip arkadan Hoca'ya, „Hoca efendi, sen benim daldan düşeceğimi bildin, ne zaman öleceğimi de bilirsin" demiş. Hoca „be adam ben senin öleceğini nerden bilirim" dese de komşusu ısrar etmiş. „Hoca efendi söyle bana ben ne zaman öleceğim".

Hoca kurtulamayacağını anlayınca „eşek şu yokuşu çıkarken gaz çıkarmaya başlayınca senin de canın çıkacak. Eşek üçüncü gazını da çıkarınca sen artık ölmüş olacaksın" demiş.

Adam eşeğine odunu yükleyip eve dönerken yokuşun dibinde eşek birinci gazı çıkarınca adamın da nefesi daralmaya başlar. Eşek üçüncü gazı da çıkarınca adam artık ölmem gerekir diye kendini eşekten yere atar ve yuvarlanmaya başlar. Ordan geçenlerden birisi „be adam sana ne oldu ne bağırıyorsun öyle acı acı" deyince,

Adam derki „görmüyor musun ölüyorum".

Yolcu şaşırır, „İyi de senin hiçbir şeyin yok ki sen niye ölesin" deyince,

Adam yanık yanık der ki „iyi ama benim öleceğimi Hoca söyledi. Şimdi Hoca yalan mı

Kanser adı	Kanserin sebebi
Rahim Yumurtalık	Neden kadının üreme organlarında kanser oluşur, sebebi çok çeşitlidir ve bugüne kadar tam olarak açıklanamamıştır.
Deri	Aşırı güneşe maruz kalmak deri kanseri gelişimi için risk faktörlerinden biridir.
Bağırsak	Bağırsak kanserinin sebebi şimdiye kadar tam olarak açıklanamamıştır.
Mide	Mide kanserinin sebebi şimdiye kadar tam olarak açıklanamamıştır.
Beyin tümörü	Yoğun bilimsel çabalara rağmen şimdiye kadar beyin tümörüne hangi faktörlerin sebep olduğu beyin tümörlerinin çoğunda bulmak mümkün olmamıştır.
Tiroit	Tiroid kanserinin oluşumunun nedenleri şimdiye kadar kesin olarak çözülmüş değil.
Akciğer	Bilimsel araştırmalar, sigara içmenin akciğer kanserinin en önemli nedeni olduğunu şüphe götürmez bir şekilde kanıtlamıştır.
Boğaz Gırtlak	Birçok kanser çeşitlerinde olduğu gibi, boğaz ve gırtlak kanserinin neden oluştuğu hala bilinmiyor.
Ağız, çene, yüz	Birçok kanser çeşidinin, neden oluştuğu, geçmişte olduğu gibi şimdi de bilinmiyor.
Yemek borusu	Yoğun araştırmalara rağmen, yemek borusunda neden kanserin oluştuğunu ortaya çıkarmak mümkün olmamıştır.
Pankreas	Şimdiye kadar pankreas kanserinin sebebi tam olarak açıklanamamıştır.
Karaciğer	Bilimsel araştırmalar karaciğer kanserine yakalanma riskini artıran bir dizi faktörler buldu. (Kesin sebep bildirilmiyor, YA.)
Testis	Neden testis kanseri gelişir, sebepleri henüz tamamen deşifre edilememiştir.
İdrar Yolu Mesane	Neden bu tümörler oluşur, hala da büyük bir belirsizlik hakimdir.
Böbrek	Neden bir böbrek kanseri gelişir şimdiye kadar sırrı çözülmüş değildir.
Lösemi	Neden bir insan Lösemi hastası olur, çoğu zaman belli değil.
Hodgkin Lymphom	Bu hastalığın ortaya çıkmasının nedenleri henüz tam olarak (geniş bir şekilde) bilinmemektedir.

Tablo 1: TIP'bın kanserin oluşum sebebi hakkındaki görüşleri.

Ursachen
Die Ursachen, warum Krebserkrankungen der weiblichen Geschlechts organe entstehen, sind vielfältig und bisher nicht eindeutig geklärt.
Übermäßige Sonnenbestrahlung gehört zu den Risikofaktoren für die Entstehung von Hautkrebs
Die Ursachen für die Entstehung von Darmkrebs sind bisher nicht eindeutig geklärt.
Die Ursachen für die Entstehung von Magenkrebs sind bisher nicht eindeutig geklärt.
Trotz intensiver wissenschaftlicher Bemühungen war es bislang nicht möglich, auslösende Faktoren für die überwiegende Mehrzahl von Gehirntumoren zu finden.
Die Ursachen für die Entstehung von Schilddrüsenkrebs sind bisher nicht eindeutig geklärt.
Wissenschaftliche Untersuchungen haben einwandfrei bewiesen, dass der Zigarettenkonsum die wichtigste Ursache für Lungenkrebs ist.
Wie bei den meisten Krebsarten ist eigentlich noch unklar, warum Krebs im Rachen- und Kehlkopfbereich entsteht.
Für viele Krebsarten sind die Ursachen, warum sie entstehen, nach wie vor unklar.
Trotz intensiver Forschungen ist es bisher nicht gelungen, eindeutige Ursachen für die Entstehung dieser Krebsart aufzudecken.
Die Ursachen für die Entstehung von Bauchspeicheldrüsen krebs sind bisher nicht eindeutig geklärt.
Wissenschaftliche Untersuchungen haben bereits eine Reihe von Faktoren herausgefunden, die das Risiko erhöhen, an Leberkrebs zu erkranken.
Die Ursachen, weshalb ein Hodenkrebs entsteht, sind noch nicht endgültig entschlüsselt.
Warum diese Geschwülste entstehen, darüber herrscht noch weitgehend Ungewissheit.
Die Ursachen, weshalb ein Nierenkrebs entsteht, sindnoch nicht abschließend erforscht.
Warum ein Mensch an Leukämie erkrankt, ist oft unklar.
Die Ursachen für die Entstehung dieser Erkrankung sind bislang noch weitgehend ungeklärt.

Kaynakça: Die Blauen Ratgeber von Deutsche Krebshilfe.

koyulan insanların mutlaka öleceği kanısını oluşturdular. Bu korkudan dolayı kendisine kanser teşhisi koyulanlar tedavi olmazlarsa öleceklerini sanırlar. Bu nedenle bir an önce tedaviye başlamak için can atarlar. İşte bu kanserdeki ölüm propagandasıdır. İşin garibi bu propagandaya kendileri de inanır. Ancak kendileri kanser oldukları zaman ise kemoterapi almazlar. İşte fark sadece buradadır. Çünkü onlar her gün ama her gün kemoterapi alıp da nasıl hastaların her geçen gün iki büklüm olarak yaşamlarını kaybedişlerini seyrederler. Ve böyle bir ölümü kendilerinde göze alamazlar. Bu nedenle diyoruz ki önce bu korkunun yenilmesi gerekir. Bu korku pazar yaratmak için yaratılmış bir korkudur ve gerçekle hiçbir ilişkisi yoktur. Ne kanser öldürür, ne de kemoterapi kurtarır. Bunların ikisi de birer yalan propagandadır. Yanlış demiyorum, çünkü yanlışda öyle ya da böyle bir yerlerden geri dönülürdü. Ama yalan propagandalar inanma gücüne bağlıdır. Bu ilaçları alanın da verenin de buna inanması bu propagandanın ne kadar güçlü yapıldığını gösterir.

Özellikle genç insanların birçoğu bu tedavilere rağmen ölmezler. İşte bunun adı kurtardık olur. Aslında ortada kurtarılan bir şey yoktur. Bu tamamen bir yanılgıdır. Kemoterapiye rağmen kurtulan insanlarda başka bir sır vardır ki bu sırrı uygulayanlar bile farkında değillerdir. Nasıl?

Bazı insanlar kanser teşhisi konulduktan itibaren yaşam biçimlerini radikal bir şekilde değiştirirler. Birçoğu sezileriyle suyu bulur ve o günden itibaren oldukça fazla su içmeye başlar. Örneğin kanser tedavisi gören ve ölmeyen birisi şöyle dedi; „bana kanser teşhisi koyduklarından itibaren günde yaklaşık beş litre su içmeye başladım. Sanki bu suyu içtikçe, bu su ile kanserin akıp gideceğini düşündüm ve devam ettim". Bir başkası ise her gün ısırgan otu suyu içmeye başlamış ve kemoterapilere rağmen yaşamayı becermişti. Kendisini tedavi eden doktorların hayretleri içerisinde ısırgan otu içmeye devam ediyordu. Kendi dayım ise kırk yaşında kanser tedavisi gördü ama altmışlı yaşlarının sonunda beyin kanamasından öldü. Tabi bu kitabı yazmadan önce bunun neden böyle olduğu hakkında insan düşünemiyor bile. Ama kitabı yazdıktan sonra biraz soruşturdum. Meğer dayım kanser tedavisi olmaya başladığı zamanda günde beş litre su içmeye başlamış. Tabi bizi ilaç iyileştirir sözüne kanıksattıkları için, kimsenin aklına bu suyun ne önemi var diye

---

söyledi" diye çıkışır.

Yolcu gülünce adam zıplar ayağa kalkar ve haline güler.

İşte kanserli insanlara„sen üç ay içerisinde öleceksin" gibi söylemler Hoca Nasrettin'deki kadar acı ama, Hoca Nasrettin'deki kadar gülünç değildir.

de gelmez. Bizde dedik ki vay be adamı kurtardılar. Meğer adamın sırrı günde beş litre su imiş, bunu öldükten sonra anladım. Peki ben anladım da çevresi biliyor mu? Hayır. Çünkü hiç kimse suyun iyileştirebileceğini aklından bile geçirmez. Sadece sezileriyle o yolu yakalar ama kendi de adını koyamaz.

Bir diğer kurtuluş yolu da bol sebze ve meyve yemekten geçer. Bu insanlar da farkında olmadan yaptıkları küçük bir yaşam biçimi değişiklikleri ile onları kemoterapi belasından kurtarır ama farkında olmazlar.

İşte bu ve buna benzer yaşam biçimi değişiklikleri yapanlar, kemoterapiye rağmen kurtulurlar. Ancak kurtuluşlarının sebebinin su olduğunu anlayamazlar.

Halk dilinde dalavere diye bir kavram vardır. Bütün bu yapılan tedaviler, yüzyıllık bir dalavere olduğu için bizi kendine inandırır ama ölümden kurtarmaz. Bu yüzden eğer biz kemoterapilere rağmen ölmez de yaşamda kalırsak, hocalar sizi biz kurtardık derler. Evet sahipsiz mala kim ilk sahip çıkarsa onun olur. Bugün toplumsal kurallar ne yazık ki böyle işler.

Bütün bunlara rağmen kemoterapiden kurtulanların sayısı yüzdebiri (%1) geçmez. Biz bu sayıya kemoterapi ile kurtulanların sayısı değil, kemoterapiye rağmen yaşamda kalanların sayısıdır diyoruz.

Kanser bir süreçtir. Tümör ise bu sürecin sonlarına doğru oluşan bir zaman dilimini gösterir. TIP kanser sürecinin başlangıcında teşhis koyamaz. Bir insana kanser teşhisi koyulduğu gün kanser olmuş değildir. En az bunun yıllarca geçmişi vardır. Birden hiç kimse kanser olmaz. Bu demektir ki kanser teşhisi koyuluncaya kadar, bu insanlar kanserleriyle birlikte yaşarlar. Ama kanser teşhisi koyulduktan sonra insanları bir ölüm korkusu sarar, Hoca Nasrettin hikayesinde olduğu gibidir.

İşte bu yıllarca kanseriyle yaşama olayı, vücudun kuruması devam ettiği için gün gelir tümör oluşturmaya, ya da ağrıların artmasına sebep olur. Tam o sıralar doktora giderseniz kanseriniz tespit edilir. Eğer ağrılarınızdan önce kontrol yaptırıp da, kanser izleriniz tespit edilirse, ca markerler, fibrokistik yapı ya da nodül gibi, henüz müdahale edilebilecek büyüklüğe ulaşmadığı için dokunmazlar. Oysa bizi kontrol altına almaya başladıklarında vücutta kanser hücreleri var demektir. Ve yıllarca sürer bu kimi insanlarda. Düşünmeyi becerebilen insanlar anlarlar ki bir insanda kanser hücrelerinin varlığı, hemen ölme sebebi değildir. Kuruyan her canlı ölür. Bundan daha mantıklı ne olabilir. Kanser de kuruma olduğu için öldürür. Bu ölümün geliş hızı da bizim kuruma hızımıza bağlıdır.

Kemoterapi insan vücudunu en hızlı kurutan ve zehirleyen maddedir. İşte bu yüzden de öldürür.

Biz kemoterapi yapanlara şunu öneriyoruz. Kemoterapi ilaçlarınızı kanseri olmayan hayvanlara deneyin, bakın ki ölüyor mu, ölmüyor mu? Ve bu deney sonuçlarınızı da yayınlayın. Kendinizden o kadar eminseniz bunu herkesin gözü önünde yapın. Bu bir meydan okumadır. Bunu her kanserli sormalıdır. Bu deneyi yapmak için kemoterapi ilaçlarını üreten firmaları beklemek gerekmez. Bunu her doktor yapabilir. Göreceksiniz ki kanseri olmayan hayvanlar bile bu ilaçlarla ölürler.

Bu deneyi yapsalar da bize bildirmezler. Belki de şimdiye kadar yapmışlardır da yayınlamadıkları için hiç kimse bilmez. Yoksa hemen her şeyi hayvanlarda denerler de bunu denemek akıllarına gelmez mi!

Evet, kanser tedavileri sadece korkunun üzerine kurulmuştur. Kanser üzerine ne okursak okuyalım, ne duyarsak duyalım sadece korku üretirler ve şuna benzerler.

„Bugün özellikle batı toplumlarında her 3 kişiden biri kanser. Her dört kişiden biri kanserden ölmektedir. Ya da dünya sağlık örgütü WHO' nun tahminlerine göre 2050 de her iki ölümden birinin sebebi kanser olacaktır. Bir başkası, kanserden korkma geç kalmaktan kork" gibi dünyanın en saygın örgütleri ve kişileri aracılığıyla insanların beyinlerinde derin derin korkular yaratmaktadırlar. İşte bizi ölümcül tedavilere iten karşı durulmaz güçteki bu korku duvarlarıdır. Basit bir şüphe altında bile hemen kemoterapilere başlarlar, aman geç kalınmasın. Oysa kemoterapilerle bize geç kalmayan sadece ölümdür.

Daha şimdiden, iş bu kadar basit olabilir mi diye düşünenler olacaktır. Ancak bütün canlıların sadece su ve tuzdan oluştuğunun bilincine vardığınızda, olayın mantığını daha çabuk kavrayacağız. (Tuz derken sofra tuzunu, ya da rafine tuzu kastetmiyoruz, bunun için bak. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz, Yücel Aydemir)

Eğer su ve tuz yaşamın temelini oluşturuyorsa, hastalıklardan koruması ya da kurtarması bir mucize değildir.

Aslında olayın en temel mantığı şudur. Hastalık yoktur, sadece yaşamak için gerekli olan maddelerin kıtlığı vardır. Bu kıt olan maddelerin yokluğunu giderirseniz, yaşam gene normal seyrine ulaşır. Bu nedenle dünyanın en büyük iyileştirici gücü sudadır, tuzdadır, güneştedir ve havadadır.

Boşuna değildir eski bilgeler bir yeri överken sadece havasından ve suyundan bahsederlerdi. Bu kalite özelliğini modern toplumların mekanları yerine getiremedikleri için, artık bu söylem de unutulmak, daha doğrusu unutturulmak zorunda bırakılmıştır.

Neden bu soruların yanıtı hiç aranmaz?

Aslında bizim bu araştırmada yaptığımız iş, yeni bilgi üretmek değil, bugün var olan bilgilerle yeni bir senteze gitmektir.

Bilgileri mantık süzgecinden geçirerek, doğruyu yanlıştan ayırmak ve bu şekliyle yolumuzu bulmaktır. İşte bu nedenle okurlarımızdan ricamız şu ki kaygınız bu kitapta yeni bir bilgiye değil yeni bir düşünme biçimine olması gerekir. Okuduğunuzla birlikte düşünmeye çalışın. O zaman hep birlikte kanserin sırrını yakalamış olacağız.

Sorgulamalarımız için aradığımız yanıtları bu tezin savunucularından almak değildir. Amacımız sadece, mutasyon teorisinin ne kadar tutarsız ve yanlış olduğunu, dolayısıyla buna bağlı olarak geliştirilen tedavilerin de neden hep ölümle bittiğini anlatabilmek içindir. Eğer bizi eyleme iten temel görüş yanlış ise o eylemin sonucunun da yanlış olacağı mantıki bir sonuçtur. Yanlış yolda giderken istediğimiz yere ulaşabilmek için, bir mucizeye ihtiyaç vardır.

Bizim burada kullandığımız ve sorguladığımız bilgiler, sadece pozitif bilimin, özellikle de biyokimyanın, biyofiziğin ya da TIP' bın tespitleridir. Tedaviler sadece işlerine gelen teorilerle oyalanırken, biz klinik bulguların ne demek istediğini anlamaya çalışıyoruz.

Bizim buradaki işlevimiz ya da görevimiz şudur. Bu bilgilerden mantıki sentezler çıkarıp, matematiksel sonuçlara gitmek. Onun için diyoruz ki hemen bir yüz yıldır kanserin sırrı açıklanmışken neden bize puslu hava yaratmaktadırlar ve neden bizi gözyaşlarına boğmaktadırlar. Bu yüzden okurlarımızdan tek ricamız, bizimle birlikte düşünmesidir. Bu perspektifle sorularımızı sormaya başlayalım.

Önce mutasyon teorisini çok basitçe tekrar anımsayalım. Mutasyon teorisi derki; bir kanserojen madde gelir bir hücrenin genetiğini bozar, genetiği bozulan bu hücre arsız bir şekilde çoğalır, tümör oluşturur ve bu tümör bizi öldürür.

Peki, burada kanserojen madde ya da nesne olarak neyi kabul ederler ona bakalım. (Anımsarsanız daha önce başka bir kaynaktan, kanserojen faktörlerin istatistiki rakamlarını da yazmıştık. Bir olayın sebebini bilmiyorsanız, o olaya sebep olan faktörleri de bilmiyorsunuz demektir. Bu bilginin mantıki bir sonucudur, ama nedense bilmediklerini her seferinde beyan edenler, hiç endişe duymadan da ihtiyaç duyduklarında, insanları huzura eriştirmek için olsa gerek, kanserojen faktörleri sıraya koyarlar. Buna hukukda iftira atma suçu denir.)

Modern sağlık bilimine göre kansere yol açan faktörler

- Ultraviyole, X- veya radyoaktif ışınları gibi iyonize radyasyon,
- Sigara kullanımı,
- Kimyasal maddeler, birçok ilaçlar,
- Kronik enfeksiyonlar,
- Aşırı alkol tüketimi
- Aileden genetik yatkınlık, (irsi diyorlar buna da)

İyonize ışınlar derken de şunlar kastediliyor,

- Evimizde kullandığımız **mikro dalgaların,**
- İyonize olmayan ışınlar ise her gün cebimizde sevdalımız gibi taşıdığımız **cep telefonlarının**,
- Yaşamımıza getirdiği kolaylığından ve kibarlığından dolayı mest olduğumuz **kablosuz telefonların,**
- Bugün nerde ise bütün camilerin minarelerine kadar hemen her yeri işgal eden **baz istasyonlarının** yaydığı ışınlar,

Bir taraftan hem bu ışınların kanserojen etkisinden bahsederler, ama öbür taraftan da bu ışınları yayan aletlerin kanserojen etkisini henüz kabul etmiş değildirler. Okuyan herkese bu gülünç gelecektir. Evet, bu gülünç bir ikilemdir. Bizlere gülünç gelen bu ikilem, toplumsal bir oyundur. Oyunun taraftarları bu oyuna devam etmek zorundadır. Firavunlar mumyalamak oyununa dayanıyorlardı. Mumyalamak oyunu bitti, firavunlar da bitti. Bu oyun hakkındaki ayrıntıyı daha sonra okuyacağız. Şimdilik bize saçma

gelen bu ikileme gülelim. Sonunda nasıl ciddi bir oyun olduğunu ve bu oyunun hep aynı ciddiyetle oynanmak zorunda olduğunu öğrenince, hüzne boğulacağız. Onun için şimdilik gülelim. Gülmek kansere iyi geliyormuş diyorlar bizde onlara katılalım.

İkinci ayrıntı ise hastalıkların özellikle kanserin genetikle açıklanmasıdır. World Cancer Research Fund (American Institute for Cancer Research)'un araştırma sonuçlarına göre genetik kanser olaylarının oranının %5'i bile geçmediğini söylediği halde, (ki biz bunun bile doğru olmadığını söylüyoruz) günlük yaşamda hemen her hastalık klasik TIP tarafından, genetik sebeplerle açıklanmaya çalışılır. Bu yöntem bugün geleneksel bilimin en çok sığındığı bir açıklama biçimidir. Artık öyle bir hale getirdiler ki hemen herkesin dilinde dolaşır oldu. Bir maymuncuk gibi her olayı açıklamak için kullanılıyor. Neden, çünkü bizim genetik geçmişimizi araştırma olanağımız yoktur ve ortaya kaderci bir durum yaratılmaktadır. Oysaki bilimin bu dünyaya yaydığı en büyük yanlışlardan biri, hastalıkları genetikle açıklamaya çalışmasıdır. Bu yanlıştır, neden?

Aslında bu sözün yanlış olduğunu anlamak için uzun uzun araştırmaya gerek yoktur. Örneğin şu soruyu sormak yeterlidir. Bütün dünyada, kronik hastalıklar her geçen gün, düne göre artmaktadır. Örneğin son yirmi yılda Japonya'da yaşayanların nerede ise dörtte birine yakınını alerji sardığını, ya da endüstri ülkelerinde her dört kişiden birinin ölümünün kanser olduğunu, bunun 2050 yılında ise her iki kişiden birine yükseleceğini söylemektedirler. Ve işin garibi bütün bu gelişmeleri genellikle genetikle açıklamaya çalışmaktadırlar. Oysa soruyoruz, peki ne oldu, dünyanın birden genetiği mi değişti? Hayır, tabi ki yirmi yıla değil binlerce yıla bir genetik değişme sığmaz. Peki yirmi yılda endüstri ülkelerinde değişen ne? Çevre koşulları ve özellikle de beslenme biçimleri. Bunu bildiğiniz zaman genetik açıklamaların da yanlışlığını anlarsınız. Ama biz gene de analizimize devam edelim.

Yaşamın genetiği vardır hastalığın genetiği olmaz

Mutasyon teorisine sarılanlar, ister bilsinler ister bilmesinler, bu söz temelinde evrim teorisine dayanır. Çünkü kalıtsal özelliklerin sonraki kuşağa geçtiğini bize söyleyen evrim teorisidir. Oysa evrim teorisi der ki; canlının yaşama şansını arttıran özellikler, tekrarlanma olasılığının

yüksekliğinden dolayı, tekrarlana tekrarlana genetik oluşturur. Canlının yaşama şansını arttırmayan hatta öldüren bir özelliğin tekrarlanma olasılığı olmadığı için, genetik olma olasılığı yoktur. Hastalıklar canlının yaşama şansını arttırmaz. O zaman hastalığın genetiği olmaz. **Yaşamın genetiği vardır hastalığın genetiği olmaz.** Evet, tekrarlıyoruz yaşamın genetiği vardır, hastalığın genetiği olmaz. Bu iddia TIP'bın çıkmazının bize yansımasından başka bir şey değildir.

Bu iddia ikinci kez yanlıştır, çünkü bilimsel bir yöntem ile ispatlanmamıştır. Bir hastalığın genetik olup olmadığını, sadece aile bireylerinden birinin ya da birkaçının ya da hepsinin hiç önemi yok, aynı hastalığa tutulması bilgisiyle, o kişinin de, genetik sebeplerden hastalandığı sonucuna ulaşmak, hiçbir bilimsel metoda sığmaz. Bu yanlışın ehil insanlar tarafından da işlenmesi o yanlışı doğrulamaz, sadece ona inananların sayısını arttırır. Bu yanlışa bütün dünyayı bile inandırmaları bu yanlışı doğrulamaz. Doğada hiçbir tavşanın yüksek tansiyonu yoktur. Hele ki babasından miras kalan bir tansiyonu ise hiç yoktur. Balıkların tansiyonunun olacağını düşünmek bile insana gülünç geliyor. Kelebeklerin babalarından miras kalan kanserlerini düşünün, saçma geliyor insana. Yaşamın doğasında bir yanlışlık yok, doğa hiç yanlış yapmamış yaşamda. Tanrı ise hiç yanlışla uğraşmamış. Dinsel açıdan baktığımız zaman, genetik teorisi bir deli saçmasından başka birşey değildir. Şöyle düşünün; bütün alemleri kusursuz yaratan, benimle nasıl bir derdi varki benim genetiğimi yanlış yaratsın? Bunu düşünmek bile hem saçma hem de dinsel açıdan günahkarlıktır. (Acaba birileri bizim aklımızı mı çeldi ne dersiniz?)

Bu küçük ayrıntılardan sonra kaldığımız yerden yolumuza devam edelim.

Birinci soru: Mutasyon teorisi yanlılarına göre, her organın kanser olma olasılığı var. Çünkü kanserojen maddelerin her organa ulaşması mümkün. Teorinin mantığı sonucu bunu doğrudur. Her organın kanseri olması gerekir. Ama her ne garipse **kalbin** şimdiye kadar hiç kanseri görülmemiş! Ne garip değil mi? İşin ikinci garip yanı ise dünyanın hiçbir yerinde hiçbir araştırma merkezinde, hiç kimsenin aklına acaba neden kalbin kanseri olmaz diye de bir soru gelmemiş. Bu görüşün savunucularına sorarsan, kalpte de kanser görülür ancak çok istisnai bir durumdur. Bu istisnai durum sadece metastaz (yayılma) aşamasında ortaya çıkabilir, ancak onlar için bu ayrımın bile bir önemi yoktur.

İkinci Soru: Bir başka gariplik daha. Kan damarlarının hiç kanseri olmamış. Ne tuhaf değil mi? Ne kalpde ne de kan damarlarında şimdiye kadar bir kanser oluşumuna rastlanmamış. Acaba sizce neden olabilir, sizde bir

düşünün bakalım, acaba neden? Belki siz de kendi başınıza neden bu organların kanserinin olmadığını açıklayacaksınız. Çünkü bizi kanserin sebebini anlamaya götüren sırlar bunlar.

Üçüncü soru: Bağırsak kanseri deyince akla hep kalın bağırsak kanseri geliyor. Her ne garip ise ince bağırsakta şimdiye kadar hiç kanser görülmemiş.

TIP'bın hiç önemsemediği, vücudun bu garip tepkileri üzerinde düşündük acaba neden vücudun bu organları hiç kanser olmuyor. Beyinde bile tümör oluşuyor ama bu organlarda herhangi bir kanser oluşmuyor. Aslında kanserojen maddenin kan ile taşındığını düşünürsek, mutasyon teorisine göre önce, kan ile ilk ve en çok temasta olan organların daha çok kanser olma riski altında olması gerekir. Bunlar da tam tersine hiç kanser olmayan organlardır.

İşte bu çelişki bizi kan ve kanser arasındaki ilişkiyi düşünmeye zorlamıştır. Bu ilişki şu; hangi organlar kan içerisinde ise (yani su içerisinde) o organlar kanser olmuyor. Hangi organlar suya uzaksa ve kuruma doğal olarak önce o organlardan başlayacağı için o organlarda kanser oluşmaktadır.

Yani biz yukarıdaki bulguyu matematiksel bir yoruma tabi tutarsak bu önermeyi şöyle söyleyebiliriz. Hangi organ su içerisinde ise o organ kanser olmuyor. Hangi organ daha çok susuz kalıyorsa o organ önce kanser oluyor dediğimiz zaman matematiksel olarak en az %94 oranında doğruya yaklaşmış oluyoruz. Örneğin ince bağırsakların görevi su içerisinde çözülmüş yiyecekleri vücuda yüklemek iken, kalın bağırsağın görevi ise dışkı ile dışarı atılan suyu geri kazanmaktır. Refah toplumlarında özellikle bağırsak kanserinin artması bizi bu önermenin doğruluğuna biraz daha yaklaştırır. Çünkü refah toplumlarında insanlar daha çok yemeye, daha az su içmeye ve daha çok da insan vücudunun suyunu kurutan endüstriyel içecekler tüketmeye yönelmiştir.

Vücudumuzdaki yaşam olayları her ne kadar karmaşık ve kompleks görünse de, sonuçta doğadaki fiziksel ve kimyasal olaylardan farklı değildir. Bir nesneyi bir ortamdan bir başka ortama koyduğunuz zaman, nesne ile içinde bulunduğu ortam arasında, önce fiziksel bir ilişki (temas) başlar. Bu ilişki ortamdaki maddenin cinsi, miktarı ve sahip olduğu enerjiye bağlı olarak (sıcaklık vs) değişir. Bu fiziksel temastan sonra, ortam ile ortama katılan madde arasında fiziksel ve kimyasal bir süreç başlar. Bu sürecin cinsini ve gidişatını da, gene ortam ve içindeki maddelerin cinsi ve kalitesi belirler. Bu teorik açıklama ile ne demek istiyoruz.

Örneğin güneşin altında duran bir taşı suya koyduğunuz zaman ıslanır. Bir şekeri ya da tuzu suyun içerisine koyduğunuz zaman da, şeker ya da tuz suyun içerisinde sadece ıslanmaz aynı zamanda da erir, yani iyonlaşır. Peki, bu anlaşılması basit fiziksel olaylar insan vücudunda nasıl olur?

Eğer biz alkol alırsak ne olur, sarhoş oluruz. Eğer alkolü fazla kaçırırsak alkol komasına gireriz, yani zehirleniriz. Su içip de sarhoş olmayı bekleyemeyiz. Bununla kastettiğimiz şudur. Vücudumuza ne alıyorsak sonucu aldığımız maddeye bağlıdır. Eğer mavi ve sarı boyayı birbirine karıştırırsak onun çıktısı yeşil olur. Bunun gibi eğer vücudumuza alkol alırsak, onun çıktısı yaşamdır ve o yaşam da sarhoş olur. Burada sarhoşluk o andaki değişmedir, süreç içerisindeki değişme ise farklıdır. Bu farklılık, kitabımızın da aynı zamanda ana temasıdır. Çünkü şu anda vücudumuza aldığımız maddeleri sembolize etmek için örnek olarak aldığımız alkol süreç içerisinde, bütün organ ve hücrelerde bir kimyasal süreç başlatır. Bu süreç de vücudun çıktısı, yani yaşamın niteliğidir. Demek ki vücudumuza aldığımız nesnelerin cinsine ve niteliğine göre ya sarhoş olacağız, ya yorgun düşeceğiz, ya hasta olacağız ya da sağlıklı ve enerjik olacağız. Yani kısaca yaşam denilen çıktının kalitesi vücudumuza verdiğimiz (yani yediğimiz ve içtiğimiz) maddelerin cinsiyle ve hele ki miktarı ile doğrudan ilişkilidir. Kanser buna dahildir.

Kanser olan birçok insan şöyle düşünmektedir. „Ben zaten çok hassas bir insanım. Hassas insanlar bu dünya ile başa çıkamıyor, bu yüzden ancak benim gibi hassas insan kanser olur." Bu tamamen yanlıştır. Eğer bu doğru olsaydı, hepimizin bildiği dünyanın en zarif ve hassas canlıları, kelebekler kanser olurdu. Oysa kelebeklerin kanser olduğunu daha gören olmadı. Kelebeklerin virüs ya da bakteriden ölüşünü de gören olmadı. Hele ki kelebeklerin tansiyonunun olduğunu düşünmek bile gülünç geliyor insana. İşte bu yüzden diyoruz ki ***yaşamımızın kalitesi yediklerimizin bir bütünüdür.*** Bu sözün en doğal mantıki sonucu şudur; eğer vücudunuzdan memnun değilseniz, kilo almak gibi, ya da dertlerinizden hoşnut değilseniz, yediklerinizin yanlış olduğunu kabullenmek zorundasınız.

Bugünlerde gittikçe yayılan bir söylem var. Organik besin. Organik besin yiyenler, yediklerinin doğru olduğuna ve doğru beslendiğine inanır. Oysa doğru beslenmenin temelinde yeterli miktarda ve kalitede su içmek ve doğru kalitede tuz almak yatar. İkinci yanlış olan ise aşırı yemedir. Peygamberler dahil bütün bilge insanlar hep az yememizi söylemişlerdir. Bu büyük bilge sözü, henüz pek anlamış değiliz. İşte bu iki şeyi doğru yapmadan doğru beslenmenin olanağı yoktur.

Kimileri bunu psikolojik olaylara bağlamaktadır. Kimileri ne yersem kilo alıyorum gibi garip tezler sürmektedir. Hiçbiri doğru değildir. Yaşamımızın kalitesini ve aynı zamanda da kilomuzu belirleyen yediklerimizin bütünüdür. Diğerleri sadece bu gerçekten kaçış için bir sığınma felsefesinden başka bir şey değildir. Kanser tedavisi görenler ya da kanserden dolayı takip altına alınanlar bilirler ki aşırı kilolarından dolayı duydukları mutsuzluk ile kanser belirtileri hep aynı zamana denk gelir. Bu tesadüf değildir.

Bugün dünyaya egemen olan sağlık sistemi tarafından, sağlığı bozulan insanlar birer hasta olarak nitelendirildiği ve bunu da bir kaderci yaklaşıma soktukları için, hemen hepimiz sanırız ki hastalık kişiye özgü bir olaydır. Her ne kadar sağlık bozulmaları kişiselmiş gibi gözükse de, tamamen beslenmemizle doğru orantılıdır. Bizim yediklerimiz ile sağlığımız arasındaki ilişkinin boyutunu ne yazık ki hepimiz kaybetmiş durumdayız.

Burada küçük bir ayrıntıyı da hatırlatmak istiyoruz. İnsan sağlığıyla uğraşan tek bilimsel kurum TIP değildir. Ne yazık ki bu yanılgı hepimizi sarmıştır. Modern sağlık bilimi, ilaç endüstrisi ve modern sağlık cihazları üreten endüstriyi de arkasına alarak (tomografi ya da radyoterapi cihazları vs.) bugün insan sağlığıyla uğraşan egemen bir görüş haline gelmiştir. Ancak biz bunun dünya da hiçbir alternatifi olmayan tek ama tek bilimsel yol olduğunu sanırız. Oysa dünyada insanı iyileştiren birçok bilimsel yöntem vardır. Özellikle TIP'bın kronik hastalıkları iyileştiremediği, dolayısıyla bu çıkmazının gittikçe kitleler tarafından farkına varılmasından dolayı, her geçen gün diğer yöntemlere de toplumda ilgi gittikçe artmaya başlamıştır. Bunlardan Yoga, doğru nefes alma teknikleri, TaiChi, Homeopati, Ayurveda vs.

Şimdi bu ayrıntıdan sonra tezimizi açıklayalım.

Tezimiz

Kanser bir hastalık değildir. Hele ki genetiği bozulup da kontrolsüz çoğalan bir hücre hiç değildir. Kanser bir kurumadır. Kuruyan her canlı ölür. Bu yüzden kanser öldürür. Kontrolsüz çoğalmanın sebebi genetiği bozulduğu için değil, yeterli enerjisi olmadığı içindir. Kontrollü çoğalmayı beceremeyip ve bu yüzden vücudun dışına itilen hücreler sadece çoğalarak yaşama tutunmaya çalışırlar. Bu hemen her canlının genetik

yapısında vardır. Dolayısıyla teorik olarak her hücre ve her organ kanser olur. Ancak burada soru ne zaman ve hangi koşullarda, bunun bilinmesi gerekir. Vücutta en geç kuruyan organlar kalp, ince bağırsak ve damarlar olduğu için bunların kanser olma riski de en sondadır. Ancak ne yazık ki kuruma bu organlara ulaşıncaya kadar insan yaşamını kaybeder. Bu nedenle kalp ve ince bağırsağa kanser olmak için zaman kalmaz.

Diyeceksiniz ki iyi de doğada bildiğimiz kuruma ile insan vücudundaki kuruma pek birbirine benzemiyor. Kurumak ile kanser arasında nasıl bir ilişki var? Tezimizin bilimsel ayrıntılarına girmeden önce biraz daha açalım.

Doğada yaşayan canlıların büyük bir bölümü denizlerde yaşar. Bu tesadüf değildir. Su bu dünyada yaşam için gerekli en temel maddedir. **Doğadaki yaşam su, tuz, oksijen ve gün ışığına bağımlıdır.** Bu maddeler olmadan doğada yaşamın ne oluşması ne de sürekliliği mümkündür. Evrim süreci içerisinde oksijen çok daha sonra oyuna girmiştir. Oksijenin oyuna girmesi oldukça geç olmasına rağmen, oksijenli solunum yapan canlıların, oksijene olan bağımlılıkları su ve tuzdan daha yüksektir. Ancak bu yüksek bağımlılık onların su ihtiyacını ortadan kaldırmaz. Tam tersi vücuda suyu dağıtan da tuzdur. Bu yüzden susuz ve tuzsuz yaşam düşünülemez.

Su, tuz, oksijen ve güneş, denizdeki yaşayan canlıların en doğal yaşam ortamını oluşturur. Dolayısıyla bu maddeleri bulmak için özel bir çabaya ihtiyaç duymazlar. Bu canlılar her ağızlarını açtıklarında su, tuz, oksijen ve aynı zamanda deniz suyunda hapsolmuş gün ışığını içeri çekerler.

Ancak karada yaşayan canlılar bu kadar şanslı değildirler. Onlar yaşamın sürekliliği için, nefes alıp verdikleri gibi kolaylıkla su ve tuzu bulamazlar. Çünkü artık su ve tuz, hava gibi canlının doğal ortamını oluşturmaz. Karadaki canlılar ne yazık ki suyu ve tuzu bulmak ve sürekli almak zorundadırlar. Bunun için ya bir dereyi, ya bir ırmağı bulmak ya da yağmurun yağmasını beklemek zorundadırlar. Suyu bulamayan canlılar kısa bir süre sonra yaşamını kaybederler.

İşte bu yüzden karada su her yerde ve her zaman bulunmadığı için, bu canlılar sürekli bir tehlike ile birlikte yaşarlar. O tehlike kurumadır. Karada yaşayan bütün canlılar, nasıl ki soğuktan korunmak için geliştirdikleri mekanizmalar gibi kurumaya karşı da çeşitli mekanizmalar geliştirmişlerdir. Yalnız bu mekanizmalar sonsuz nitelikte değildir. **Bu mekanizmalar su kaynaklarına ulaşıncaya kadar, sadece canlının ömrünü uzatmak içindir.** İşte burası çok önemli. Daha sonra göreceğiz ki kanser canlının su kaynağına ulaşıncaya kadarki geliştirdiği zorunlu bir çözüm yolundan başka bir şey değildir. Ancak biz musluğun başında oturur da, su içmeyi beceremezsek (su yerine başka şeyler içersek), vücudun da ölmekten başka çaresi kalmaz. Musluğun karşısında çiçek gibi kuruyuşumuzun adına, ne yazık ki toplum olarak hastalık dedik. En büyük toplumsal yanılgı burada başlamıştır. Kuruma ile organizmada yaşam olayları çıkmaza girer. Kurumanın sebebi susuzluktur. Eğer kurumanın adına hastalık derseniz, vücuttaki kurumayı göremezsiniz. İşte bu yüzden de sebebini bilemezsiniz. Sebebini bilemediğiniz sorun ne kadar basit olursa olsun, çözemezsiniz.

Biz bütün bu kronik hastalıklar diye adlandırılan kurumayı daha sonra ayrıntılarıyla göreceğiz. Ancak hepimizin kafasında oluşan o koca şüpheyi burada iken yanıtlayalım. Bu iş bu kadar basit mi diyen soruları duymaktayım? Bu iş bu kadar basit ise neden şu ana kadar bilinemedi?

Aslında bilinmez mi yoksa bildirilmez mi? O soruyu doğru sormak gerekir. Eğer bütün bu kronik hastalıklar, migrenden kansere kadar bir kuruma ise kurumayı önlemenin tek yolu da su içmektir. Migrenin de, kanserin de ve diğer bütün kronik hastalıkların da çözümü sadece su içmekten geçer. Bunun adını bir kere koyduğunuz andan itibaren **sihir** bozulur. Bu yüzden adını kimse koymak istemez. **Çünkü bu sırrın üstüne koskoca**

bir endüstri, bir ekonomik sistem kurulmuştur. Bu sistemi besleyen tek kaynak da hastalıkların bilinmezliğidir. Eğer bilirseniz bu endüstri de birden çöker.

Bu sisteme kimler dahildir; üniversiteler, hastaneler, bakanlıklar, her türlü ilacı ve gereci üretenler ve buralarda çalışan herkesi kapsar. Bu sistemin kıyısından köşesinden tutunan hiç kimse bu sırrı ağzına bile almaya korkar. Çünkü bu sırrın adını koyduğunuz andan itibaren sihir bozulur. Sihir bozulunca bu dev gibi gemi batar. Batan gemi, içindeki herkesi, kendine tutunan herkesi altına alır. İşte ne yazık ki bu sisteme tutunan hiç kimse bu sırrı bilse de ağzına almaz. Bunun telaffuzu bile onları korkutur.

Ama ne yazık ki bu sırrın adı bir kere koyuldu. Sihir bozuldu. Bu gemi batıyor, hem de TITANIC gibi batıyor. Altında kalmamanın tek yolu gemiyi terk etmektir. Modern sağlık bilimini icra eden dostlarımızın, saflarını bir an önce seçmeleri gerekir. Çünkü kemoterapilerle hiçbir kimseyi iyileştirmediklerini herkesten daha iyi onlar bilmektedirler. Ne kadar hastalar doktorlarına güveniyorlarsa, doktorlar da hastalarına karşı bu güveni kötüye kullanmamalıdır. Kemoterapilerin ölüm getirdiğini, kanserden değil de kemoterapilerle öldüğümüzü, bu terapiyi uygulayanlar biliyorlardı. Bundan sonra ne hastalar gönüllü olarak kemoterapilere gidecektir, ne de uygulayanlar vicdanlarıyla hesaplaşmadan kimseye kolay kolay kemoterapi uygulayamayacaklardır. Bu terapilerin bilimsel olmadığını anlamak için sadece mantığımıza danışmamız yeterlidir. İyileştirmeyen hiçbir şey haklı olamaz. İyileştirmeyen hiçbir şey bilimsel olamaz. Bu yüzden bu terapileri uygulayanların sığınacakları hiçbir haklı sebep yoktur. Artık bundan sonra hiç kimseye vicdanlarıyla hesaplaşmadan bu agresif tedavileri uygulayamayacaklardır.

Evet dostlar o ince zekası ve güzel yüreğiyle Batmanghelidj „Siz hasta değil susuzsunuz" dediği günden itibaren sihir bozulmuştur. Gemi batıyor. Hem de çatırdayarak batıyor! Sizler de kulaktan kulağa fısıldamaya devam edin. Hasta değil susamışsın deyin dostlarınıza. Her hastanın kulağına, söyleyin „hasta değil susamışsın."

Kurumaya kaldığımız yerden devam edelim. Bu dünya da yaşamın sürekliliği için, canlının yaşamını sorunsuz devam ettirebilmesi için sürekli ama sürekli dışarıdan suyu alması yani içmesi gerekir. Ancak her an her yerde, doğada su bulamayan canlı, suyu buluncaya kadar sabretmek zorundadır. Ancak sabır zamanla ilgilidir. Buradaki soru şudur. Sabır ama ne kadar? İşte canlılar bu sabırla suyu beklediği ya da aradığı günlerde, ömrü uzatabilmek için birtakım mekanizmalar geliştirmiştir. Soğuktan

korunup donmamak için geliştirdiği mekanizmalar gibi.

Örneğin; tüylenme canlının soğuğa karşı geliştirdiği bir mekanizmadır. Yazın sıcak olduğu zaman hayvanlar tüylerini bırakırlar, kışın ise uzatırlar. Ancak bu mutlak bir çözüm değildir. Çünkü yaşam belirli bir sıcaklık arasında var olur ve devam edebilir ancak. Örneğin insandaki vücut ısısı ortalama 37,5 derecedir. Bu vücut ısısını koruyamadığı zaman insan yaşamını kaybeder.

Bu mekanizmalar bir taraftan koruyucu iken, bir taraftan da uyarıcı niteliktedir. Örneğin soğuğa karşı canlının tüylenmesi bir koruyucu mekanizmadır. Buna karşılık üşümek ise uyarıcı bir mekanizmadır. Diyelim ki bir kutup ayısı eksi otuz dereceye kadar kendini koruyabilecek tüyleri varsa ve o kış eksi elli dereceye ulaşırsa, üşümeye başlar. Donmayı önlemek, canlının sıcak bölgeye gitmesini yönlendirmek için bir uyarıdır üşümek. Üşüyen her canlı bir sığınak bulmaya koyulur. Bu bütün canlıların, kendilerini çevre şartlarına karşı edindiği bir bilgeliktir. Korunma güdüsüdür. Bu güdüyü ancak yanıltırsanız canlı kendini kaybeder ve soğuktan korunmak için sığınak aramaz.

Canlıların su kıtlığına karşı geliştirdikleri mekanizmalar da buna benzer. Bu mekanizmaların kimisi önleyici ama kimisi de uyarıcı niteliktedir. Bütün bunları daha sonra tek tek ele alacağız. Burada bilmemiz gereken şudur; ağrı uyarıcı niteliktedir. Canlıya kuruduğunu, susadığını anımsatıp canlıyı su bulmaya yöneltir. Kuruyan her canlının sonu ölümdür. Bu ölümün hızı canlının kuruma hızına bağlıdır. Kanser ise burada canlının kuruyup erken ölmesini önlemek için geliştirdiği bir yöntemdir. Burada geliştirdiği derken, daha sonra da göreceğimiz gibi, bilerek yapılan bir şey değildir. Bu maddenin ve yaşamın doğasından gelen bir mekanizmadır. Örneğin yağmurun düştüğü yeri ıslatması gibi, ya da oksijenin olmadığı yerde oksidasyonun olmadığı gibi.

Eğer ağaçlara dikkat ederseniz, kuraklığın olduğu dönemlerde, bütün yaprakları aynı anda sararmaz. Burada seçilmiş bir yol vardır. Kuruma su kıtlığının hızına göre diğer yapraklara yayılır. İnsandaki kanser de böyledir. Birden bütün organları sarmaz. Kanserde metastaz dedikleri aşamaya hemen gelinmez. Neden? Çünkü doğadaki kurumaya karşı canlıların seçtikleri yollar birbirlerine benzerler. Nedense biz doğadan öğreneceğimiz çok şey var deriz, ama hiçbir şey öğrenmeden kapatırız defteri. Bu, insanın en çok da böbürlenen sosyal yanıdır.

Kurumayı önlemek ve canlının ömrünü uzatmak için geliştirilmiş bu

mekanizmalar canlının gelişmişlik düzeyiyle doğru orantılıdır. Örneğin bir solucan üç saat gibi bir sürede kururken, bir çiçek belki üç günde kurur. Buna karşın insan gibi gelişmiş organizmaya sahip canlılarda ise bu süreç daha fazladır. Aslında bu sürecin uzun olmasının tek sebebi de, biz ağzımızı ne suya ne de tuza tamamen kapatırız. Her gün yer ve içeriz. Ancak sorun burada yediğimiz ve içtiğimizin yanlışlığında yatar. İşte bu yediğimiz yanlış şeyler kurumamızın sürecini uzatır. Ya da bu sözün tersi de doğrudur. Hastalığımızın sebebini yediğimizin yanlışlığında aramak gerekir.

Denizde yaşayan canlıların yaşam ortamları su olduğu için kesinlikle kanser olmazlar. Yaban hayvanlarında da kanser hemen hemen hiç görülmez. Bu aralar köpek balıklarında kanser söylentisi ise tamamen bir uydurmacadan, yanıltmacadan başka bir şey değildir.

Kanser üzerindeki tezimizin ikinci bölümüne, biraz daha bilimsel ayrıntısına geçelim.

Kanser oksijensiz solunum yapamayan, dolayısıyla yeterince yaşam enerjisi üretemeyen, işte bu yüzden de gelişmiş bir hücre görevini yerine getiremeyen hücre ya da hücre topluluğundan başka bir şey değildir. Kanser öldürmek için değil organizmanın ömrünü uzatmak için hücrelerin ulaştığı yeni bir yaşam biçimidir. Bu yaşam biçimi sadece ve sadece oksijenli solunum yapamayan hücrelerin yaşam biçiminden başka bir yol değildir.

Buradaki kanser tanımının üç özelliği vardır;

1. Kanser hücreleri oksijenli solunum yapamazlar
2. Genetik yapılarında herhangi bir bozukluk yoktur
3. Kontrolsüz çoğalırlar

Olayın ayrıntısına geçmeden, kanser hücrelerinin bu özelliklerini kısaca açıklayalım. Olaya kuş bakışı bir perspektif yaratalım ki daha sonraki açıklamalarımızın anlaşılması kolaylaşsın.

Kanser hücreleri oksijenli solunum yapamazlar dedik, neden? Oksijenli solunumu basit bir genelleme ile tanımlarsak bu bir oksidasyondur. Yanma gibi, paslanma gibi. Oksidasyonun olabilmesi için her şeyden önce ortamda oksijenin olması gerekir. Eğer ortamda oksijen yoksa yanma da olmaz. Eğer hücrenin yaşadığı ortamda oksijen yoksa hücre de oksijenli solunum yapamaz. Peki ortamın oksijeni neden azalır? Eğer

ortamda diğer maddeler artarsa. Yani vücut suyunun asidi artarsa oksijen kapasitesi düşer.

Kanser hücrelerinin ikinci özelliği ise genetik yapılarının bozuk olmadığıdır. Kanser genetiği bozulmuş bir hücrenin çoğalarak tümör oluşturması görüşü, yüz yıldır ispatlanamayan bir tezdir. Üstelik biz bunun totoloji niteliğindeki hiçbir gerçeklik içeriği olmayan, dolayısıyla bilimsel olmayan bir tez olduğunu söyledik. Burada kafalarda soru işareti yaratan, hücrelerin neden çoğaldığıdır. Çünkü bize kanser hücrelerinin çoğalmasını, hücrenin genetik yapısının bozulmasına bağladıkları için kafalarımızı zorlar bu soru.

Peki şöyle de sorabiliriz. Genetiği bozulan hücreler neden başka işler yapmazlar da sadece çoğalırlar? Oysa daha önce de gördük ki genetiği bozulan hücreler çoğalamaz ölürler. Ölen bir hücrenin de çoğaldığı görülmemiştir. Demek ki bu tez de saçmadır.

Peki kanser hücreleri neden çoğalır? Çünkü oksijensiz solunum yapamayan hücreler, enerji kıtlığına düşerler. Enerji yoksulluğuna düşen hücreler organ içerisinde görevlerini yerine getiremeyince doğal olarak organizmanın dışında kalırlar. Organizmanın dışında kalan hücreler ise yaşama tutunabilmenin yolunu ararlar. Bu her canlının doğasında var olan üremedir. Bu hücreler geometrik olarak çoğalarak yaşamda kalmaya çalışırlar.

Bu kuşbakışı perspektifimizden sonra devam edelim. Şimdi açıklanması gereken sorular şunlar.

Kanser bir kuruma ve özellikle de bir kirlenmedir dedik. Bu doğrudur ancak bu söz bize kanser oluşumunun biyolojik sürecini anlatmaz. Özellikle neden hızla çoğaldığını ve önce organı çökerttiğini ve sonra da organizmanın ölümüne sebep olduğunu hiç anlatmaz. Burada yanıtını aramak zorunda olduğumuz sorular şunlardır:

1. Kanser bir hastalık değilse neden bizi öldürür?
2. Eğer kanser hücreleri oksijenli solunum yapamayan hücreler ise neden hücre oksijensiz solunum yapamaz?
3. Kanser hücreleri genetiği bozuk hücreler değilse neden kontrolsüz çoğalarak tümör oluştururlar? Hücrenin kontrolsüz çoğalmasına sebep olan etken nedir?
4. Kanser canlıyı, dolayısıyla bizi öldürmek için değil, ömrümüzü uzatmak için bulduğu bir çözümdür derken neyi kastediyoruz?

5. Hücre neden böyle bir yaşam biçimini seçer?

Kanser, eğer hücrede başlayan bir olay ise önce bir hücrede yaşam olayları nasıl olur ve ne zaman bir hücrenin yaşam tehlikesi vardır? Hücre ne zaman ve hangi koşullarda çoğalmaya gider? Hücrenin dengesiz çoğalması ne demektir ve ne zaman olur? Hücrenin dengesiz çoğalmasına sebep olan etken nedir? Bu soruların yanıtını bulmak zorundayız.

Sadece TIP'bın yaptığı gibi kanserin dengesiz çoğalan bir hücre olduğunu açıklamak, ne bilimdir ne de akıllıca bir iş yapmaktır. Dengesiz çoğaldığını anlamak için büyük büyük araştırmalara da ihtiyaç yoktur. Çünkü kanser büyür ve bir kitle oluşturur. Örneğin meme kanserinde ya da hoçkinde (Hodgkin) olduğu gibi kitle dışarıdan görülebilecek bir şekilde büyür. Büyüyen bu kitlenin kanser olduğunu tespit etmek sanıldığı gibi önemli bir iş değildir. Üstelik bu tespit bizi kurtuluşa değil ölüme biraz daha yaklaştırır. Çünkü bu tespit ile başlarlar ölümcül terapilere.[5]

5. Bu konuda küçük bir hikaye anlatmak istiyorum. Birgün kombi cihazı bozuldu. Usta çağırdım yapması için. Usta geldi ve beş dakikalık bir araştırma yapıp dedi ki bu cihaz bozuk. İyi dedim bozuk olduğunu ben de biliyorum. Sizi kombinin bozukluğunu öğrenmek için değil, tamir edesiniz diye çağırdım. Tamir edecek misiniz? Yok dedi ben bunu tamir edemem. Usta gittikten sonra bir fatura geldi bu firmadan. Arayıp sordum bu ne faturası diye. Dedi ki usta gelip kombi cihazının çalışıp çalışmadığını tespit etti, onun faturası. Dedim ki siz ne dediğinizin farkında mısınız? Cihazın çalışmadığını zaten kombi cihazının kendisi söylüyor. Sizi tamir etmeniz için çağırdım, bana bozuk olduğunu söylemeniz için değil. Ama dedi biz oraya usta gönderdik.

İşte bugünkü kanser tedavileri böyle işler. Onlar, sizi iyileştiremeyiz demezler. Ben sizi iyileştirmeyi bilmiyorum ama tedavi ederim derler. İşte bizim yanılgımız burada başlar. Biz onların bize söylediği „biz sizi iyileştiremeyiz" sözünü duymayız. Çünkü onu kürsülerinde ve kendi kendilerine söylerler. Biz de basından bize yansıyan kadarını (ki o da yalnızca propaganda olan kısmıdır) duyarız. İkincisi de, duyanlar da bununla ne demek istediklerini anlamak istemez. Çünkü kanserli artık can derdine düşürülmüştür. Can derdine düşmüştür demiyorum, düşürülmüştür diyorum. Bizi can telaşına düşüren propagandadır, gerçeğin kendisi değil.

Canlıların enerji kazanım biçimleri ve kanser

Nasıl yaşadığını bilmiyorsan,
neden hasta olduğuna
şaşmayacaksın.

Canlılarda enerji üretim biçiminin evrimi

Canlılar için yaşam her şeyden önce, bir enerji üretimi ve tüketimi sürecinden başka bir şey değildir. Canlı hücreler yaşamak için gerekli enerjiyi kendileri üretmek zorundadırlar. Yaşamın tek enerji kaynağı güneştir. Beslenme aslında, besin maddelerinde hapsolunan gün ışığının o besin maddesinden koparılıp alınmasından başka birşey değildir. Demek ki o zaman beslenme değeri olmayan, yani bağrında gün ışığı taşımayan maddeleri yemek, beslenmek anlamına gelmez. Aşırı kiloların ve obezitenin asıl temeli bu yanlışta yatar. Pizzacıdan ısmarladığımız pizza her ne kadar keyfimizi arttırsa ve karnımızı doyursa da pek fazla bir besin değeri içermediği için önce sadece kilomuzu arttırır, sonra da sağlık sorunlarımızı. Doğru beslenmek aşırı yemek de değildir.

Canlılar yaşam enerjilerini beslenme dediğimiz aksiyon ile besin maddelerindeki hapsolan gün ışığını alarak, yaşam enerjisine dönüştürürler. Ondan sonra bu enerjiyi yaşamak için kullanırlar. Bu enerjiye yaşam enerjisi diyoruz. Bağrında en çok gün ışığını hapsedebilen besin maddeleri ise su ve tuzdur. Doğadaki bütün canlılar sudan ve tuzdan ibarettir dediğimiz zaman, demek ki bu bir tesadüf değildir. Canlı, enerjinin en yoğun halidir. Yani canlıların yaradılışında, bağrında en çok enerjiyi hapsedebilen iki nesne seçilmiştir. Su ve tuz.

Bu dünyanın ilk canlıları yaşamak için gerekli olan yaşam enerjisini öyle basit ve öyle doğal bir yoldan üretmek zorundaydılar ki! Bu yol, su içerisinde su ile başlamıştır. Tatlı suyun tuzlu su ile birleştiği yerlerde çok ince bir elektrik enerjisi oluşur. İşte bu basit ilk canlılar, doğal süreç ile oluşan elektrik enerjisini, yaşam enerjisi olarak kullanmaya başlamışlardır. Bugün eğitim kitaplarına osmoz olarak giren bu olay, vücut suyu ile hücre arasındaki su ve tuz alışverişinden başka bir şey değildir. Yaşamın ilk enerji üretme mekanizması bu gün bile bütün canlıların ilk ve en temel yaşam enerjisidir. Susuz yaşamı düşünebilen var mı? Yaşam susuz olmaz. Her gün ama her gün yeterince su alamayan bitkiler kurur, hayvanlar ölür, insanlar da kanser olur, eğer kansere gelinceye kadar yaşamlarını yitirmezlerse.

İşte bu bölüm kanserin nasıl bir kuruma sonucu ortaya çıktığını açıklayacaktır. Biz mümkün oldukça olayları en yalın ve en basit biçimiyle

açıklamaya çalışacağız. Amacımız bilimsellikten uzaklaşmak değil, bilimi yalınlaştırmak, ve herkesin anlayabileceği düzeye getirmektir. Bilimi herkes anlayamaz görüşü sadece kuruntulu bir saçmalıktır. Anlaması gereken kanserlinin kendisidir. Sokaktaki adamdır, okuldaki öğretmendir, çocuğu kanser olan annedir. Bu insanların olayı kavraması gerekir. Zaten kanser araştırmaları yapanlar bizi anlamakta zorluk çekmeyecekler ki. Onlar bizi kabullenmekte zorluk çekecekler.

Osmoz bu dünyanın ilk yerleşiklerinin kullandığı ilk ve en temel yaşam enerjisi üretme yöntemidir. Bugüne kadar hiç bozulmadan gelen osmoz ile üretilen enerji biçimi, öyle basit öyle doğal bir süreçtir ki bugünkü en karmaşık ve gelişmiş canlıların bile hala daha ilk ve en önemli yaşam kaynağını oluşturur.

Bu ilkel canlılar gelişip karmaşıklaşırken, sadece osmoz ile üretilen enerji yetersiz kalmıştır. Bunun üzerine gelişen ve gittikçe karmaşıklaşan yaşam biçimleri için gerekli olan enerjiyi çevreden bulamayınca, başka yollardan da enerji üretmek zorunda kalmışlardır. Çünkü gelişmiş yaşam olayları daha fazla enerji ister. Bu yüzden önce daha ileri bir enerji üretim yöntemine geçilmiş, sonrada bu zengin enerji canlının gelişip karmaşıklaşmasına yardımcı olmuştur. Aslında tarihi toplumsal gelişmeler de buna benzer. Örneğin ilkel toplumlardan feodal topluma ya da oradan kapitalist topluma geçiş, önce üretim teknolojisinin gelişmesi ve artı ürünün artması ile mümkün olmuştur. Bugün bütün toplumsal olaylar da aynı şekilde yürümez mi! Örneğin bir şirket kurmak istiyorsanız, önce sermayesini bulmak zorundasınız. Eğer şirket faaliyetlerini arttırmak istiyorsanız sermayesini de arttırmak zorundasınız.

Canlının ikinci en temel özelliği üremedir. Üreme, bu dünyada yaşamın sürekliliği için canlının en zorunlu yaşam olayıdır. Üremesini beceremeyen canlı yoktur. Enerji organizmanın canlılığını, üreme de yaşamın sürekliliğini sağlar. Bu yüzden bir canlı için birinci derecede önemli olan yaşam enerjisinin üretilmesi, ikinci sırada yaşamın sürekliliği için de üreme gelir. Aslında ders kitaplarında insanın dürtülerini sıraya koyarken bundan farklı bir iş yapılmaz. Önce yemek içmek sayılır sonra da cinsellik dürtüsü gelir derler. İşte birinci sırada yer alan dürtülerimiz aslında canlının yaşam enerjisi üretebilmek için gerekli olan maddelerin alınmasından başka bir şey değildir. İkinci sırada gelen dürtü ise yaşamın devamlılığını sağlayan üreme dürtüsüdür. Canlı yaşamı sonsuzlaştırma eğilimindedir. Aslında kendi bedeninde değil ama üreme yolu ile canlılar yaşamı bu dünyada sonsuzlaştırmıştır.

Canlılarda Enerji üretim biçimleri

Canlı, enerjinin maddedeki yoğunlaşmış halidir. Yaşamak, bir enerji üretimi ve tüketiminden başka birşey değildir. Bu çok basit bir gözlemdir, herkes görebilir ve karşı durulmaz bir doğrudur. O zaman canlılar gelişip karmaşıklaşırken, her şeyden önce yaşamaları için gerekli enerji sağlama (üretme) biçimlerini geliştirmek zorunda kalmışlardır. Eğer kanser yaşamı sona erdiriyorsa, yani canlının yaşama enerjisini bitiriyorsa, demek ki kanser, her şeyden önce canlıların yaşama enerjilerinin sağlama biçimleriyle direkt ilişkilidir. Bu basit bir mantıki ilişkidir. Bu ilişki yaşam ile ölüm arasındaki en keskin ayrım ve en doğru ilişkidir. Enerjisi biten ölür, enerjiyi bitiren öldürür.

Kanser en gelişmiş canlının, yani insanın başının belasıdır. Basit bakteriler yani fermentasyonla yaşayan bakteriler kanser olmazlar. Neden olmazlar bunu ilerliyen sayfalarda daha iyi kavrayacağız. Ancak modern sağlık biliminin ilaç satmaktan kafasını kaldırıp bunları görmeye takatı kalmamıştır. Sokaktaki vatandaş olarak biz de, pazarlamacılık ile bilim arasındaki farkı kavrayamadığımızdan her Dr. ünvanlı şahısların bilim yaptığı yanılgısındayız. İşte kervanı yürüten güç bu kişilerdeki bilgelik değil, bizdeki bu yanılgıdır.

Kitabımızı okuyanlar bizim felsefe yaptığımızı sanacaklar. Halbuki bunlar felsefe değil bilimin en gerekli düşünme öğeleridir.

Canlılar daha gelişmiş ve karmaşık bir yaşam düzeyine geçmeden önce, bu karmaşık yapı için ihtiyaç duyulan enerjiyi bulmak zorunda kalmıştır. Her ne kadar canlının ilk ve en temel enerjisi, osmoz gücüyle elde ettiği enerji olsa da, bu bir ileriki gelişmişlik düzeyi için yetmemektedir. Bu yüzden organizmalar, yeni enerji üretim biçimi geliştirmişlerdir.

Kanser sürecinin anlaşılmasında bilinmesi gereken en önemli ve en ilginç olan olay budur. Bu ilginç olayı bütün kitap boyunca aklımızdan çıkarmamamız gerekir. Başka bir deyimle tekrarlayalım. Canlılar geliştikçe daha gelişmiş enerji üretim biçimleri geliştirmişlerdir ama geliştirdikleri her üretim biçimini, bir öncekinin üstüne kurmuşlardır. Yani bir enerji biçiminden diğerine geçerken, bir öncekinden tamamen vazgeçmemişler ve bir önceki enerji üretiminin üzerine kurmuşlardır.

Demek ki her adım bir önceki adımdan sonra gelir ve bir önceki adımın üzerine kurulmuştur. Mantıki olarak birinci adımı anlamadan ondan sonra gelen adımları anlama olanağımız yoktur. Hele ki her şeyi birbirinden

ayırarak kendi içerisinde incelemek, yaprağı incelerken ormanı kaybetmeye benzer. İşte biz de kanseri incelerken, heleki tedavi ederken insanı unutan diğer bilimciler gibi yapmamak için, her adımı, önce bütün içerisinde, sonra da tek tek ele almak istiyoruz. Bu aynı zamanda bizim dünyaya, bilime insana ve yaşama bakış biçimimizdir.

Yaşamın kaynağı Osmoz

Canlıdaki en küçük birim hücredir, evet doğrudur ama bu söz bize pek fazla bir şey anlatmaz. Bir canlı organizma milyonlarca hücrenin mükemmel bir organizasyonu sonucu bir araya gelmesiyle oluşur. Ve her hücre o canlının bütünü gibi bir canlıdır. O hücre de yaşamını devam ettirebilmek için bizim gibi yemek, içmek ve nefes almak zorundadır. Bunu bir ülkeye benzetebilirsiniz, insanlarını da, vücudumuzdaki tek tek hücrelere. Aslında bütün toplumsal olaylar ve organizasyonlar, politik oluşumlardan teknik buluşlara kadar hemen hepsi vücudumuzda olan şeylerdir. Aslında biz toplumsal yaşamda vücudumuzda olan biteni sadece kötü bir şekilde tercüme etmekten başka bir iş yapmayız.

Felsefeden müziğe, bilim ve teknikten toplumsal olaylara ve örgütlenmelere kadar, hemen hepsi vücudumuzda olmaktadır. Bütün bu toplumsal gelişmeler vücudumuzda olan olayların sözlü ya da yazılı dışarıya yansımasından başka bir şey değildir. Olmayan şeyi açıklamak, şu ana kadar hiçbir insana nasip olmamıştır. Bu yüzden toplumsal örnekler hiç de vücudumuzda olanlardan çok da uzak örnekler değildir.

Hücrenin ilk ve en temel yaşam enerjisi osmoz ile olur dedik. Peki, osmoz nasıl olur?

Farklı yoğunluktaki su çözeltileri bir araya geldikleri zaman aralarındaki yoğunluk farkı kalkıncaya kadar karşılıklı bir (su ve çözünmüş madde) değişimi olur. Hücre ve içinde yaşadığı ortam da iki farklı yoğunluktaki tuzlu sudur. Bu iki suyun birbirine karışmasını engelleyen ise hücre zarıdır. Hücre zarının su, tuz ve oksijene karşı geçirgenliğinden dolayı aralarındaki bu karşılıklı madde akışına osmoz denmektedir. Yalnız osmoz, diğer çözeltilerdeki gibi karşılıklı madde alışverişi eşitleninceye kadar devam ederken, canlı hücrelerinde bir kurala bağlıdır. Bu kuralı yöneten aslında yaşamın da kaynağını belirleyendir. Bu kural ya da mekanizma, sodyum potasyum pompasıdır.

Vücudumuza aldığımız maddelerin, yiyeceğin, suyun, tuzun, vücut

suyunda dolaşması difüzyon yoluyla olur. Osmozun difüzyondan tek farkı, difüzyonda iyonlar su içerisinde serbest bir şekilde hareket ederken, hücreden içeri girecek maddeler ise belirli bir kurala bağlanmıştır. Ve bu kural o maddenin hücrenin yaşamı için önemine göre düzenlenmiştir. Şimdi hücrenin madde alışverişi olayını biraz yakından inceleyelim. Bu süreci iyi kavradığımız zaman, canlıların beslenme ile ortaya çıkan bütün hastalıklarını açıklama, sebep ve sonuç ilişkilerini açıklama perspektifini kendimize açmış oluruz. Çünkü modern sağlık biliminin kronik hastalıklar diye adlandırdığı bütün hastalıklar birer beslenme hastalıklarıdır.

Hücrenin madde alışverişindeki kullandığı seçiciliğin mantığı ne?

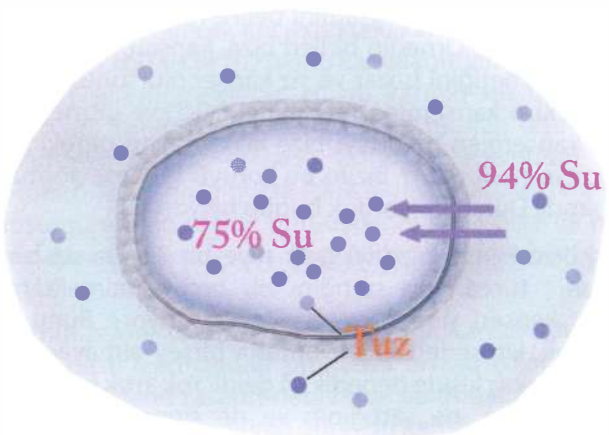
Hücrenin hangi maddeye yaşamsal ihtiyacı yüksek ise o maddeye uyguladığı seçicilik de o kadar az. Şimdi yaşamın bu seçici mantığıyla maddeleri bir sıraya koyarsak;

1. Oksijen
2. Su
3. Tuz

Oksijenli solunum yapan canlıların oksijene olan bağımlılıkları çok yüksek olduğu için hücreye giriş çıkışı tamamen serbesttir. Hiçbir kurala bağlı değildir.

Hücrelerin oksijenden sonra bağımlı olduğu diğer maddeler de su ve

Şekil 1. Osmoz gücü, hücre suyu ile vücut suyu arasındaki tuz farkı yoğunluğundan ortaya çıkar.

tuzdur. Su ve tuzun hücreye giriş çıkışı ise belirli bir kurala bağlanmıştır. Çünkü su ihtiyaçtan fazla hücreye girerse hücre zarı patlar ve hücre ölür. Bu kuralı belirleyen ise tuzdur. Bu kural;

1. Su ve tuz hücre zarındaki su ve tuz iyonu kanallarından ancak birlikte girebilirler. Ne su ne de tuz yalnız başına hücreden içeri girebilir.
2. Burada anahtar görevi gören sodyum iyonlarıdır.
3. Su ve tuz birlikte hücre zarından içeri girerken de enerji üretirler.

Şimdi bu basit kuralı kavradığımız zaman bize bilmece gibi gelen birçok sorunun açıklamasını çok kolayca yapabiliriz. Bu sorulara birkaç örnek;

- Neden Peygamberler dahil bütün bilgeler az yememizi önermiştir?
- Neden ilaçlar iyileştirmez, sadece vücudu (daha doğrusu hücre reseptörlerini) baskı altına alır?
- Neden su ile içildiği zaman bütün bitki karışımı kürler birçok hastalığa iyi gelir?
- Neden su ve tuzun önemini kavramayan hiçbir diyet doğru değildir?
- Neden dinler insanlara orucu, yani açlığa hükmetmeyi bir görev kılmıştır?

İşte bütün bu soruları gittikçe çoğaltabiliriz. Çünkü burada yaşamın en büyük sırrı olan ve hücrenin yaşamını belirleyen madde alışverişi sırrını kavramış bulunuyoruz. Örneğin birileri bize, kanserojen bir madde gelir sizin hücrenizin genetiğini bozar ve siz kanser olursunuz dediği zaman, şimdi biliyoruz ki o kanserojen maddenin hücreye girme şansı yoktur. O zaman bu kanserojen maddeyi bize açıklamaları gerekir. Bu madde nedir ve hücreye nasıl girer? Bizim bu soruyu herkese sorma hakkımız doğmuştur şimdi. Dün bilmiyorduk bugün biliyoruz.

Ya da birileri bize kanserinize iyi gelir diye bir ilaç ya da başka birşey verdiği zaman, tüccarların sattığını bir umutla almaktan öte artık soracağız. Bu, kanseri neden ve nasıl iyileştiriyor? Bunu açıklamayı beceremeyen hiç kimseden hiçbir umutla birşey almayacağız. Kimileri şöyle diyor, işte birkaç kişide denedik iyi geldi. Yok artık böyle saçmalıklar. Herkes ne yaptığının, ne sattığının ve ne şırınga ettiğinin hesabını vermek zorundadır. Bu hesap sadece sebep sonuç ilişkisini açıklamak gibidir. Çünkü toplumu televizyonların da yardımıyla birkaç aklı evvel

otçu, hiçbir mantıki açıklama yapmadan, falan filana iyi gelir, filan falana iyi gelir der, herkes te ağzını açar dinler, adam satışlarını arttırır, dertler ise gene kardeşimiz.

Çünkü bu umut pazarında hemen her aklı evvel üçbeş otu bir araya getirip su ile içirmeye başladıklarında, bu su ve otlar hemen bir çok hastalığı iyileştirir. Bizde bu otçuları peygamber yerine koyarız. Artık bu çağ bitmiştir.

Yukarıdaki şekilde görüldüğü gibi hücre zarı hücreyi bulunduğu ortamdan ayırır ve ortama karışmasını engeller. Hücre kendi içerisinde kapalı bir sistemdir. Bu kapalı sistem, ihtiyaç duyduğu yaşam enerjisini bir yerlerden almak zorundadır, ya da kendisi üretmek zorundadır. Enerjinin korunumu kanununa göre, yoktan enerji üretemeyeceğine göre, enerjiyi ya da enerji üretebileceği maddeyi, içinde bulunduğu ortamdan almak zorundadır. Bu kapalı sistemin çok basit ama çok ilginç özellikleri vardır. Bunlar;

1. Hücrenin içinde yaşayabildiği tek ortam, ama yegâne ortam bir tuzlu su çözeltisidir ve PH'sı 7,4 dür. Bu bilgi artık lise kitaplarına kadar girmiştir.
2. Bu tuzlu su ile hücreyi birbirinden ayıran bir zar vardır. Bu zara Hücre Zarı, yabancı dillerdeki adı ile Membran denmektedir. Membranın en büyük özelliği ise üzerinde su ve tuz iyonu kanallarının olmasıdır. Yani suya ve tuz iyonlarına, birde bunlardan daha küçük iyonlara, örneğin oksijen ya da karbondioksit gibi maddeleri geçirebilecek küçüklükteki kanallarına sahip olmasıdır. Membrandaki bu su ve tuz iyonu kanallarından başka diğer büyük moleküller girememektedir. Hücre zarının bu özelliğine seçici geçirgen adı verilmiş. Hücre su, tuz ve oksijen dışında herhangi bir maddeye ihtiyaç duyarsa bunu da membran üzerindeki reseptörler aracılığıyla hücre içine almaktadır. Hücre zarı canlının ilk oluşumunda en büyük rolü üstlenmiştir, hücre ile bulunduğu ortamı ayırmak. Bugün en karmaşık canlıların bile en gelişmiş organı hücre zarıdır.

İşte burada mutasyon teorisinin iddia ettiği kanserojen maddenin, hücre zarından nasıl içeri girdiği problemi ortaya çıkmaktadır. Çünkü sadece doğal maddelerin reseptörleri vardır ve doğal olmayan kimyasal maddelerin reseptörleri olmadığına göre, bu kanserojen maddeyi içeriye alan kimdir? Yoksa ortada bilmediğimiz bir ajan mı var? Tabi ki ortada ajan filan yok. Ve bu kimyasal maddeler hücreden içeri giremediğine

göre kanserojen etkisi de olmayacaktır. Yalnız bu maddelerin kanserojen etkisi iddia edildiğinden farklıdır. Daha sonra ayrıntıları ile anlatılacağı gibi, vücut suyunun kirlenmesine ve asit oranının artmasına sebep olacağından, hücrelerin madde alışverişini, özellikle oksijen alışverişini etkileyeceğinden kanserojen etkisi oluşmaktadır.

Bu demek değildir ki kanserojen madde yok. Tam tersine biz mutasyon teorisinin iddia ettiği şekliyle bir kanserojen madde yoktur diyoruz. Üstelik bu teorinin savunucuları bize kesin olarak neyin kanserojen madde olduğunu söyleyemezler. Kanserojen madde, bu teorinin savunucularında bir muamma gibidir. Neredeyse birilerine dokunma kanser olursun diyecekler. Biz neye dikkat edip edemeyeceğimizi bilemeyiz. Kanserden nasıl korunacağımızı bilemeyiz. Sadece bize bir korku verirler o kadar. Ve bu korku hemen hepimizi sarmıştır. Acaba ben de mi kanser olacağım ya da acaba ne zaman kanser olacağım düşüncesi rüyalarımıza kadar girer.

Biz kanser sürecini anlattıktan sonra hangi maddenin, hangi yiyeceğin ve hangi içeceğin kanserojen olduğunu herkesin kavrayacağı bir şekilde anlatacağız. Öyle sanıldığı gibi bir muamma yok. Muamma, kasti olarak yaratılmaktadır. Kurt puslu havayı sever misali.

Hücrenin içi de gene bir tuzlu su çözeltisidir dedik. Birbirlerinden ayıran tek farklılık ise tuz yoğunluklarıdır. Hücre suyu, hücre dışı suya göre daha fazla tuza sahiptir. Hücre dışında daha fazla sodyum iyonlarının olmasına karşın, hücre içerisinde ise daha çok potasyum iyonları vardır.

Eğer bir hücreyi, hücre suyundan daha az bir tuzlu su içerisine bıraktığınız zaman, dışarıya tuzunu verir ve dışarıdan da su alır. Bu difüzyon olayı ne kadar sürer? Ortamdaki suların yoğunlukları birbirlerine eşitleninceye kadar. Bu durumda hücre ne olur? Aşırı su toplamasından patlayabilir. Ancak biz biliyoruz ki yaşayan canlıların hücre suları, her zaman içinde yaşadığı ortamdan daha fazla tuza sahiptir. Bu demektir ki hücre bir şeyler yaparak kendi öz suyu ile, içinde yaşadığı ortamın suyu arasındaki bu farkı sürekli korumaktadır. Bu görevi üstlenen mekanizmanın adına da Sodyum-Potasyum pompası denmektedir. (Ayrıntılı bilgi için bak. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz, Yücel Aydemir)

Bu kapalı sistem içerisinde hücre, yaşamı için gerekli enerjiyi nasıl sağlar? Eğer hücre ihtiyaç duyduğu enerjiye ulaşamaz ise hücrede neler olur. Bir hücre yaşaması için gerekli olan enerjiyi üretemez ise hücre ömrünü uzatabilmek için neler yapar?

Demek ki şu sonuç ortaya çıkıyor. Hücre, yaşamının devamı için dolayısıyla organizmanın yaşamının sürekliliği için, hücrenin içine oksijen, su ve tuz iyonlarının sürekli ve yeterli miktarlarda engelsiz girişi sağlanması gerekir. Bu süreklilik durursa, canlının yaşam sürekliliği de sona erer. Eğer bu madde girişi ani bir şekilde durursa canlı anında ölür. Ama eğer bu madde girişi yanlış olursa, yaşamda yanlış yani hasta olur.

Aldığımız gıdalar midede parçalansa da, oksijen akciğerlerden alınıp, kana yüklenip vücuda taşınsa da, bütün bu maddeler sonunda vücut suyuna yüklenir ve hücre de bu maddeleri vücut suyundan iyonize edilmiş halleriyle almak zorundadır. O zaman yaşamın en önemli biyolojik ortamı vücut suyudur. Nasıl ki biz uzayda yaşam ararken, o gezegende her şeyden önce suyun olup olmadığına bakarız, vücudumuzda da bu böyle. Eğer vücut suyu azalır ve kirlenirse, hücre yaşaması gereken maddeleri; yani su, tuz ve oksijeni alamaz ve ölür. Demek ki yaşamın sağlıklı bir şekilde sürekliliğinin devamı için, vücut suyunun temiz, aynı zamanda su ve tuz oranının da sürekli dengede tutulması gerekir. Sağlıklı yaşamın ya da hastalıklardan kurtulmanın en büyük sırrı budur. Bütün beslenme kılavuzlarının da, diyet reçetelerinin de, dikkat etmesi gereken en temel kural bu olması gerekir. Ama ne yazık ki bu kuralı doğru dürüst kimse bilmez.

O zaman en önemli soru şu; vücut suyunu kirleten ne? Biz vücut suyunu nasıl temiz tutabiliriz? Vücut suyunun kirlenmesi ile kanser arasında nasıl bir ilişki vardır?

Fermantasyon

Canlının en önemli yaşam olayı çoğalmadır. Canlılar çoğalabilmek için osmozdan elde ettikleri enerjiden daha fazla enerjiye ihtiyaç duyarlar. Çoğalma yaşamın sürekliliği için zorunludur. Canlılar, artan enerji ihtiyaçlarını karşılayabilmek için ikinci aşamada **Fermantasyon** ya da oksijensiz solunum diye adlandırılan, bir ileri düzeydeki enerji üretim biçimini geliştirmişlerdir. Tabi canlı bu enerji üretimine geçerken, içinde bulunduğu çevre de gerekli maddeyi sağlayacak durumda olması gerekir. Fermantasyon büyük moleküllerin bağlarını çözerek, ortaya çıkan enerjiyi kullanma yöntemidir. Fermantasyon ile birlikte yeryüzünde aynı zamanda Kannibalismus da birlikte başlar, yani yeme.

Fermantasyon halk arasında mayalanma ya da çürüme olarak bilinir.

Oksijensiz ortamda (anaerobik) enerji üretim biçimidir. Önceleri fermantasyonun sadece canlı organizmalar tarafından yapıldığı sanılıyordu. 1907 Nobel Kimya Ödülünü kazanan Eduard Buchner, bize fermantasyonun sadece canlı hücrelere özgü bir iş olmadığını ve bazı özsuların da (hücre öz suyu gibi) fermantasyon gücüne sahip olduğunu ispatlamıştır. (Kanserleşme sürecinde burası çok önemli unutmayalım).

Doğada atomlar yüksek enerji bağlarıyla bağlanarak büyük molekülleri oluştururlar. İşte canlılar bu büyük molekülleri birbirinden koparark ortaya çıkan enerjiyi kullanırlar. Bugün çoğu bakteriler ve bazı mantarlar fermantasyon yaparlar. Bunlar enerji ihtiyacı az olan canlılardır. Fermantasyon ile elde edilen enerji, ancak çoğalmalarına yetecek kadardır. Bu yüzden bu canlılar uygun ortamda çok çabuk çoğalırlar. "Mantar gibi bitti" sözü, bize bunu anlatır aslında. Kanserin de hızlı çoğaldığını anımsayalım ve bu canlıların kazandıkları enerjilerin sadece çoğalmaya yettiğini de unutmayalım.

Fermantasyonda genellikle glikoz kullanılır. Glikozu oluşturan atomlar tek tek ayrıştırılarak, aradaki enerji bağları ATP enerjisine dönüştürülür. Burada henüz oksijen kullanılmaz. Oksijensiz solunum olarak adlandırılmasının sebebi budur. Oksijen kullanılmadığı için elde edilen enerji oldukça azdır. Fermantasyonda glikoz tüm bileşiklerine kadar ayrıştırılamaz. Ortaya çıkan enerjinin büyük bir kısmı tekrar yeni oluşan molekülün bağlarında kullanılır.

Fermantasyon: C6H12O6 ------>2 C2H5OH + 2 CO2 + ATP

Canlılar fermantasyon sonucunda bir glikoz molekülünden sadece 2 ATP enerjisi sentezleyebilmektedir ve glikoz tamamen çözülmez.

Oksijenli solunum

Fermantasyon yapan mikro organizmalar bir araya gelip de gelişmiş organizmayı oluşturunca doğal olarak enerji ihtiyaçları da artmıştır. Canlının yaşam aktiviteleri gelişip karmaşıklaşınca, ihtiyaç duyduğu enerjinin miktarı da artmaktadır. Örneğin; sadece çoğalmanın dışında konuşan, düşünen, koşan, uçan ya da yürüyen, şarkı söyleyen canlılar, bu aktiviteleri için daha fazla enerjiye ihtiyaç duyarlar. İhtiyaç duyulan bu enerjiyi sağlayabilmek için yeni bir enerji üretim biçimine geçilir.

Bütün bu aktiviteler için gerekli olan enerji olmadan canlıların böyle bir yaşam biçimini sürdürmeleri mümkün değildir. Bunun için canlılar fermantasyonun üzerine bir ileri enerji üretim biçimini, yani oksijenli solunumu geliştirmişlerdir. Oksijenli solunum üç aşamada gerçekleşir.

1. Glikoliz Evresi
2. Krebs Evresi
3. Oksidatif Fosforilasyon Evresi (ETS)

1. Glikoliz evresi

Adına her ne kadar Glikoliz evresi demişseler de, aslında bu oksijenli solunumun fermantasyon aşamasıdır. Bu vurgulamayı yapmamızın sebebi şudur. Daha sonra göreceğiz ki kanser hücreleri işte bu evrede kalır ve oksijenli solunuma geçemezler. Fermantasyon daha öncede belirttiğimiz gibi hücre suyunda gerçekleşir. Enzimler yardımıyla glikoz prüvik aside indirgenir. Bu süreçte hücreler 2 ATP enerjisi kazanırlar. Bu ancak canlının üremesine yetecek kadardır. Diğer yaşamsal aktivitelerini yerine getirebilmek için daha fazla enerjiye ihtiyaç duyan hücreler, uygun koşulların varlığında glikozu daha küçük parçalarına kadar indirgerler. Ancak burada biyolojik ortamın koşullarının buna hazır olması gerekir.

2. Krebs evresi (Döngü)

Krebs evresi eğer ortamda, yani hücre içerisinde oksijen varsa gerçekleşir. Oksijenin varlığında her bir pürivat molekülü mitokondrilerde oksijenin yardımıyla önce iki karbonlu Aktif Asetik aside, sonra sitrik asite dönüştürülür. Bu evrede dört ATP enerjisi sentezlenir. Krebs evresinde en önemli olan **oksijenin varlığıdır.** Oksijen olmadığı zaman krebs evresi başlamaz.

3. Oksitatif Fosforilasyon (ETS) evresi

Oksijenli solunumun glikoliz ve krebs evresinde ortaya çıkan $NADH_2$ ve $FADH_2$ deki H atomlarına ait elektronlar (ETS) enzimlerin yardımıyla, oksijen (O_2) ile birleşirken enerji açığa çıkar. Açığa çıkan bu enerji ATP enerjisine dönüştürülür. Bu sırada aynı zamanda su (HO_2) da oluşur. Bu yolla ATP üretim şekline de Oksitatif Fosforilasyon denir.

$C_6H_{12}O_6 + 6\,O_2 ===> 6\,CO_2 + 6\,H_2O + Enerji\ (ATP)$

ATP= **Adenosintriphosphat,** Hücrenin kullandığı evrensel enerji birimidir. ATP üç fosfat grubu ile bağlı büyük bir organik moleküldür (Adenosin). Fosfat grupları arasındaki bağlar oldukça zengin enerjiye sahiptir. Bu anlamda ATP'yi bir enerji deposu olarak görebiliriz. Bu üç fosfat grubundan bir fosfat koparıldığı zaman büyük bir enerji açığa çıkar. Açığa çıkan bu enerji başka yaşam olayları için kullanılır.

$ATP + H_2O ===> ADP + P_i + Enerji$

Bu reaksiyon formülü hücrenin nasıl ATP den bir fosfatı koparıp, açığa çıkan enerjiyi kullandığını göstermektedir. Görüyoruz ki su olmadan hücre sahip olduğu enerjiyi bile kullanamaz. Bu reaksiyonda ADP (Adenosindiphosphat) ve (P_i) inorganik) madde artıkları oluşur. Bu artıkların hücreden çıkarılması gerekir. Bu görevi üstlenen de sudur. ADP ise hala daha zengin enerjiye sahip bir moleküldür. Bu nedenle üzerinde sakladığı enerji daha kullanılabilir durumdadır.

$ADP + H_2O ===> AMP + P_i + Enerji$

Zamanla hücrede depo edilen enerji tamamen kullanılır ve yeni enerji ATP üretilmesi gerekir. Bu kez reaksiyon kaldığı yerden tersine işler.

$ADP + P_i + Energie ===> ATP + H_2O$

Bu görev ise hücrede mitokondriye aittir.

Tekrar ADP den inorganik fosfat artıkları kullanılarak tekrar ATP kazanılır. Peki mitokondriler fosfat bağlarını kurabilmek için gerekli olan enerjiyi nereden alırlar? Bu soru bizi sürecin tekrar başına döndürür. Yani insan hücresinde enerji üretim sürecinin başlayabilmesi için bir başlangıç enerjisine ihtiyaç vardır. Bu enerji osmoz yoluyla elde edilen enerjidir. Osmoz yoluyla elde edilen enerji fermantasyonun oluşmasına, fermantasyondan kazanılan enerjinin bir kısmı da mitokondrilerde ATP üretilmesinde kullanılır.

Demek ki insan hücrelerinin enerji kazanımları sürecinde olmazsa olmazı; su, tuz ve oksijendir. Hatta kazanılmış ATP`nin çözülerek kullanılması da suya bağlıdır. Yeterli su içmediğimiz zaman neden kilo alırız, kilomuz

arttığı halde neden enerjimiz yoktur ve neden su ile zayıflamak en doğal, en basit ve en doğru yoldur, bütün bunların sırrı bu formülde yatmaktadır.

Yalnız burada sadece su ile zayıflamaya çalışanların bilmesi gereken en önemli şey şudur. Sadece su ile zayıflamaya kalkarsanız ve aşırı derecede su içerseniz, ani ölümlere bile sebep olabilir. Sebebi ise vücudun tuzu yetmediği zaman çok çabuk enerjisi tükenir ve kalbin durmasına ya da beyinde su toplanmasına sebep olur. Bu nedenle suyu hele ki aşırı derecede içerken mutlaka içerisine yaklaşık %1 oranında tuz katılması gerekir. Tuz suyun aşırı derecede ortaya çıkabilecek tehlikelerini önler.

Buraya kadar anlattıklarımız olayın kimyasal sürecini kavrayabilmek içindi. Bu sürecin kanser ile nasıl bir ilişkisi vardır? Şimdi onu görelim , asıl önemli olan budur.

Biz kısaca oksijenli solunum formülünü yeniden inceleyelim. Bu formülün diyalektiği bize der ki oksijenli solunumun olabilmesi için, her şeyden önce ortamda **glikozun ve oksijenin** olması gerekir. Bu ikisinden birisi olmadığı zaman hücreler oksijenli solunum yapamazlar.

Şimdi biz kanser hücrelerinin özelliklerine bakalım.

Klasik mutasyon teorisinin temsilcilerinden olan dünyaca tanınmış kanser araştırmacılarından Prof. Weinberg ve Prof. Hahn vom Dana 2002 yılında kanser hücrelerinin şaşırtıcı altı **şeytani özelliklerini** yayınlarlar. Bu özellikler;

1. Dışarıdan büyüme sinyali gelmeden de hücre bölünmesi,
2. Komşu hücrelerin büyümeyi durdur sinyaline rağmen çoğalması,
3. Kendini imha etme programının ortadan kalkması,
4. Yeni kan damarları oluşturması,
5. Ölümsüzlük potansiyelinin kazanması,
6. Metastaz yolu ile organın işgali ve yavru hücrelerin oluşturulması.

Bu özellikler kanser hücresinin sadece bölünüp çoğalmasıyla ilgili özelliklerini anlatır. Ancak her şeyden önemlisi bu hücrelerin yaşam enerjilerini nasıl kazandığı hakkında hiçbir şey söylemez. Yalnız burada dikkatimizi çeken çok önemli bir sır verirler. Yeni kan damarlarının oluşturulması. Her ne kadar da TIP kanser hücrelerini birer hasta hücre olarak görse de, görüyoruz ki bu hücreler kurumayı önleyebilmek için kan damarları kurarlar. Bizim oturduğumuz yere su boruları döşememiz gibi. Aslında bu kanser hücrelerinin kendisini kurtarma operasyonudur.

Ne acıdır ki kanser tedavisi yapanlar, hücrenin kendisini kurtarmak için oluşturduğu bu yeni kan damarlarını kesip alırlar.

Nedense TIP vücudumuzu anlamak yerine, kendini hep vücudumuzun üstünde görür. Bu biraz tanrıcılık oyunu gibi bir şeydir. Vücut bu kan damarlarını neden oluşturur, düşünmek bile istemez. Oysa yukarıda gördük ki vücudun yaşam enerjisinin kazanılmasında, su da oksijen ve tuz gibi olmazsa olmazdır. Suyu getiren kimdir; kan damarları. Bu kadar basit bir mantığı varken oluşan bu yeni kan damarlarını, kimileri aklı yetmediği için yanlış görür. Ne garip bir zeka ve garip bir anlayıştır.

Eğer hücreler yeterince yaşam enerjisi üretemiyorlar ise bir organ hücresi olarak görevlerini de yerine getiremezler. Bir organ hücresinin en büyük görevi ise kendi başına ve başıboş değil, kontrollü çoğalmasıdır. Kontrollü çoğalma ise beyin, komşu hücreler, komşu organ hücreleri ve hücre arasındaki komünikasyon ile gerçekleşmektedir. Eğer hücrenin bu haberleşmeye yetecek enerjisi yok ise yaşam için gerekli olan en son işi görür ki o da çoğalmadır. Eğer hücrenin çoğalmaya da enerjisi yoksa ölür.

Bu iletişimin ikinci yanı ise vücut suyunun haberleşmeye olgun olmasıdır. Biz biliyoruz ki vücut içerisinde bu haberleşmenin doğru ve kesintisiz olabilmesi için bir taraftan hücrelerin yeteri derecede enerjiye sahip olması gerekirken, öbür taraftan da vücut suyunun iletken olması gerekir. Bu iletkenlik vücudun suyuna, tuzuna ve PH sına bağlıdır. Asidik bir vücutta haberleşme doğru yürümez, çünkü asidik suyun iletkenliği yeterli değildir.

Burada az önce kanser hücrelerinin şeytani özelliklerinden ilk ikisini anımsarsak; dışarıdan büyüme sinyali gelmeden de hücre bölünmesi ve komşu hücrelerin büyümeyi durdur sinyaline rağmen çoğalmasının sebebini anlamış oluruz. Bu demektir ki asidik ortamda yaşayan bir hücre, ne kendisine gelen haberlere ulaşabilir, ne de kendisinde yeterli enerjisi olduğu için, gelen sinyallere yanıt verebilir. Yani hücrenin içinde yaşadığı organizma ile bağları kesilmiştir. Organizma ile bağları kesilen canlı yaşama tutunmanın başka yollarını arar. Bu işin diyalektiği gereği, içerisinde bulunduğu yaşam ortamına ve kendi gücüne bağlı olarak yaşamaktan başka birşey değildir.

İşte bu denemelerden biri hücreye oksijeni taşıyacak yeni kanalları, yani kan damarlarını kurma denemesidir. Bundan daha mükemmel nasıl bir çözüm olabilir!

Oysa doğa bilimcileri doğayı gözlemleyerek bilgi sentezlemeye çalışırlar.

Buna karşın modern sağlık bilimcileri her ne akıla hizmetse, kanserli hücrelerin kurtuluş için oluşturdukları bu yeni su damarlarını keser alırlar. Peki hani biz doğayı gözlemleyerek öğrenirdik? Kendi zekalarının insan vücudunun bilgeliğinden daha ileri olduğunu sanırlar. Bu gafil bir böbürlenmedir. Ancak bu gafil böbürlenme, birçok insanın yaşamına mal olur.

Oksijen olmadığı için oksijenli solunumu beceremeyince, enerjisi tükenen hücre, yaşama tutunabilmek için ancak bölünebilir. Bundan daha anlaşılır ne olabilir ki. Çoğalma bu dünyada yaşamın tek itici gücüdür.

Şimdi biz kanser hücreleri ile diğer hücreler arasındaki farka bakalım. Bildiğimiz bir gerçeği yeniden anımsayalım. Kanserli hücreler ile kansersiz hücreler arasında genetik açıdan bir fark yoktur. Kanserli hücrelerin genetiklerinin bozuk olduğu, sadece ispatlanmamış bir tez olduğunu anımsayalım. Peki o zaman kanser hücreleri ile sağlıklı hücreler arasında nasıl bir fark vardır? Bu fark genetik yapılarında değil, anlaşıldığı üzere enerji üretim biçimlerindedir. Yani sağlıklı hücreler ile kanserli hücreler arasındaki tek fark yapısal değil fonksiyoneldir. İşte bu fark bizi kanserin oluşum sebebine götüren bir ipucudur ve nerede ise bir yüzyıldır bilinir. Ancak ne yazık ki kanser araştırmalarının temeli olması gereken bu tespit, bırakın temel olmayı, ilaç endüstrisi ve onların yaverleri tarafından baskı altına alınmıştır. Bu tespiti yapan Alman kimyacı Otto Warburg'dur.

Warburg Hipotezi

1920'li yıllarda Dr. Otto Warburg adında bir Alman kimyacı araştırmalarını, kanserli hücrelerin madde alışverişleri üzerine yoğunlaştırır. Bilmek istediği şudur. Acaba bir kanser hücresi ile normal bir doku hücresinin madde alışverişi arasında nasıl bir fark vardır. Yaptığı araştırmaların sonucunda kanser hücrelerinin sadece fermantasyon yoluyla yaşam enerjilerini kazandığını tespit eder. Buna karşın normal doku hücreleri ise oksijenli solunum ile yaşam enerjilerini kazanırlar.

Bu tespit aslında kanserleşmenin sırrını hemen ortaya çıkarır. Demek ki kanserli hücreler oksijenli solunumda, fermantasyondan ileri gidememektedir. Biz bu sırrı başından yakalasak da, analizimize devam edelim.

Otto Warburg'un yaptığı bu gözlem ve deneylerinin sonucunda kanserli

hücrelerin neden oksijenli solunum yapamadıklarını da tespit etmiştir. Otto Warburg'a göre kanser hücreleri, hücredeki oksijen yetersizliğinden dolayı oksijenli solunum yapamazlar. Bu yüzden kanser hücreleri şekerin fermantasyonu ile yaşam enerjilerini üretmek zorunda kalırlar.

Ayrıca, hücrede oksijenin yakılması için ortamda bazı vitaminlerin ve minerallerin olması gerektiğini de tespit eder. Bugün bu vitamin ve mineraller Co-Enzim olarak adlandırılmaktadır. Bu çalışmaları ona 1931 yılında Nobel ödülü getirir.

"Bir gün kanserin de çaresi bulunacak." Hemen hepimizin kulağına ulaşan bu söz hepimizin umududur. Oysa görüldüğü gibi bir yüzyıldır kanser hücreleri hakkında bilinen bu gerçekler, kanser araştırmacıları ve ilaç endüstrisi tarafından baskı altına alınmıştır. Her nedense bilim dünyası bir türlü Otto Warburg'un araştırmalarına kulak vermez.

Otto Warburg, 1966 yılı Nobel ödüllüleri toplantısında (Lindau), hücrede sadece %35 Oksijen azalmasının bile, kanserojen bir büyümeye yeterli olduğuna işaret etmiştir.

Otto Warburg hücredeki oksijen basıncını ölçebilmek için ekstra aletler geliştirmiş ve hücreye dışarıdan oksijen yüklemiştir.

Otto Warburg hücrenin oksijen kıtlığından dolayı kanserleşme sürecine girdiğini çözmüştür, ancak hücrenin hangi faktörlerden dolayı oksijen kıtlığına düştüğünü tespit edememiştir.

Bir insan günde yaklaşık 17 000 kere nefes alıp vermektedir. Bu kadar nefes alış verişi ile vücudun yeterince oksijen içeriye almadığının mümkün olamayacağını düşünerek, Otto Warburg derki; „özgür atmosfer basıncı altında var olan oksijene rağmen kanser oluşmaktadır. Çünkü her nedense oksijen vücut hücrelerinin artan ihtiyacını karşılayamamaktadır. Oksijen sadece solunum ile vücut hücrelerine yeteri kadar taşınamamaktadır". Demek ki burada sadece oksijenin vücuda taşınmasında değil aynı zamanda vücuda alındıktan sonra hücreye taşınmasında da bir sorun vardır.

Bunun üzerine Dr. Warburg hücreye dışarıdan oksijen vererek kanserleşmenin durmasını bekler. Hücrenin dışarıdan verilen oksijene rağmen, fermantasyonu bırakıp oksijenli solunuma geçemediğini tespit eder. Bilim dünyası uzun yıllar Dr. Warburg'un bu tespitlerine önce arkasını dönmüş, sonra baskı altına almaya çalışmıştır. Altmışlı yıllara kadar Dr. Warburg hemen her uluslararası konferanslara bu temayı taşıyıp, boşuna zaman kaybetmememiz gerektiğini, gereksiz ve boşu boşuna insanların

yaşamlarını kaybettiğini anlatmaya çalışmıştır.

Özellikle ilaç endüstrisi ve kanser araştırmaları merkezleri Warburg hipotezini adeta yok saymışlardır. Bugün dünyanın neresinde olursa olsun, hele ki genç kanser uzmanlarının Dr. Warburg'un varlığından ve kanser üzerindeki araştırmalarından haberi bile yoktur. Biz hastaların ise hiç yoktur. Oysa herhangi bir bilim dalında bir tez yazılırken, bir doktora tezi yazılırken, yazan kişiden o konu hakkında yazılmış bütün görüşleri sentezlenmesi istenir. Warburg hipotezinden kanser uzmanlarının haberinin olmaması garip bir olaydır.

"Warburg hipotezi" TIP'bi araştırmaların temelini oluşturması gerekirken, seksen yıla yakın bir zamandır ne çürütülebilmiş ne de doğrulanabilmiştir. Ancak 2005 yılında Jena ve Potsdam üniversitesinden bir grup Alman bilim adamı, seksen yıldır kuytulara itilen Warburg hipotezini ispatlayan araştırma sonuçları elde etmişlerdir.[1]

Warburg'dan yarım yüzyıldan daha fazla bir zaman sonra Jena, Potsdam Üniversiteleri ve Alman Beslenme Enstitüsünden bir grup bilim adamı, kolon kanseri tümör hücrelerinin oksidasyon sorunu olduğunu ispatlamışlardır. Araştırmacılar, kanser hücrelerini daha fazla nefes almaya zorlayarak oksijenli solunum yapmalarını arttırmaya çalışmışlardır. Moleküler biyoloji tekniklerini kullanarak protein Frataxin'i oksijenli solunumun gerçekleştiği mitokondrinin içine yerleştirirler. Frataxin yardımı ile hücrenin oksidasyon faaliyetleri arttırılır. Bunun sonucu deney hayvanlarındaki kötü huylu tümörün büyümesini durdurduğunu tespit ederler. Prof. Dr. Michael Ristow araştırmalarının sonucunu "kendi isteğinin dışında oksijen kullanmak zorunda kalan tümör, büyümesini durdurur" diye özetler.

Disiplinler arası araştırma yapan bu gurup Warburg hipotezinin ilk kanıtı ile yetinmezler. Başka bir çalışmada, deney hayvanlarının karaciğer hücrelerinde oksidatif metabolizmalarını durdururlar. Sonuç olarak; tümör hücrelerinin hızlı bir şekilde çoğalıp yayıldıklarını aynı zamanda sağlıklı hücrelerin de tümörler oluşturmaya başladığını tespit ederler.

1. Tim J. Schulz, René Thierbach, Anja Voigt, Gunnar Drewes, Brun Mietzner, Pablo Steinberg, Andreas F. H. Pfeiffer und Michael Ristow: „Induction of Oxidative Metabolism by Mitochondrial Frataxin Inhibts Cancer Growth: Otto Warburg Revisited", Journal of Biological Chemistry, Vol. 281, Nr. 2, 13.01.2006, S. 977-981.

http://www.jbc.org/cgi/reprint/M511064200v1

Warburg hipotezine rağmen neden kemoterapi?

Bu bilim adamları her ne kadar kanser oluşumunun sebebini tespit etmişlerse de, hücredeki oksijenli solunumun düşmesine sebep olan faktörleri kavrayamamışlardır. Sadece nefes alıp vermekle ya da bugün ülkemizde gittikçe yayılan doğru nefes teknikleri ile hücrenin oksijeninin istenilen düzeye çıkarmanın olanaksız olduğu ortaya çıkmıştır. Hatta dışarıdan bile hücrenin oksijeni arttırıldığı halde, hücrenin fermantasyonu bırakıp oksijenli solunuma geçemediği gözlemlenmiştir. Demek ki burada aksayan bir şeyler ya da yanlış giden bir şeylerin olduğu ortadadır.

Sonuca bu kadar yaklaşılmışken kesin sonuca gidilememesinin nedeni nedir? Sebebi bugün bilime egemen olan temel mantıkta aramak gerekir. Dr. Warburg hücrenin oksijenli solunumunu arttırabilmek için hücreye oksijen pompalarken, Prof. Ristow ve ekibi ise hücreyi Protein Frataxin ile oksijenli solunum yapmaya zorlamıştır. Hiçbiri hücreye doğal olarak oksijenin nereden ve nasıl girdiğini sorgulamamışlardır. İkincisi ise hücrenin neden oksijen kıtlığına düştüğünü sorgulamamalarıdır.

Tabi burada hepimizin kafasında bir soru oluşmaktadır. Neden bilim bu kadar basit olayları sorgulayamaz? Aslında sorunun yanıtı o kadar basittir ki basit olduğu için de inanması zor gelir. Yanıtı ise şudur. Bugün pozitif bilime öyle bir mantık egemendir ki onlar hep çözümü dışarıda ararlar. Canlının kendisinde ya da işin doğal yollardan çözümünde aramazlar.

Oysa bütün canlılar doğuştan kendi kendilerini onarma ve yenileme yeteneğine sahiptirler. Örneğin en basit solucan bile kendi yarasını kendi iyileştirir. Bu yetenek insanda çok daha ileri düzeydedir. Bugünün sağlık sistemleri, insandaki bu yetenekleri göz ardı eder. Çünkü insanın davranışlarını motive eden toplumsal çıkardır. Eğer bir insanı, siz, kendi kendine ve doğal yollardan iyileştirirseniz, bunun için kimse size bir bedel ödemez. Her bilginin kapitalizmde bir bedeli vardır. Kendiliğinden iyileşmenin karşılığında kimseden bir bedel isteyemezsiniz.

Bugün bilime egemen olan ve bilimi bir çıkmazdan öbürüne iten mantığı gene Warburg tezini ispatlayan bilimcilerin kendi dillerinden dinleyelim. Bu cümleler Friedrich-Schiller-Universität Jena internet sayfasından olduğu gibi çeviriyorum. **"Şimdi araştırmacılar, kanser hücrelerinin metabolizmasını artırmak için Pharmazeutik (ilaç kastediyorlar) aktif maddeler aramaya başlamak istiyorlar. Ayrıca Jena Ünüversitesi'nde insan beslenmesi kürsü sahibi olan Prof. Ristow bu ilkenin tüm tümör türleri için geçerli olup olmadığını araştırmak istiyor. "Bu**

ispat en az üç yıl sürer" diyor. **Ayrıca kanserden hızlı iyileşme için büyük umutlar beslememek gerekir diye de ekliyor. Çünkü Ristow'a göre, kanser tanısı alan insanların tamamen bu tedavi yaklaşımının uygulanıp uygulanamayacağının tespiti de en ideal durumda beş ile on yıl kadar sürebilir" diyor.**

Görüldüğü gibi kendi açtıkları umudu gene kendileri boğmaktadırlar. Şimdi biz bu araştırmaların ışığı altında hücredeki oksijen azalmasının ve buna bağlı olarak hücrenin oksijenli solunum çıkmazının hangi faktörlere bağlı olduğunu araştıralım.

Gerek Otto Warburg olsun, gerek ondan sonra gelenler olsun, hücreye suni olarak oksijeni sokmaya çalışarak, kanseri durdurmak istemişlerdir. Oysa bir canlının doğal yollardan oksijene nasıl ulaştığını göz ardı ederek, hücreye zoraki oksijen kullandırmaya çalışmak biraz zorbalık olmaz mı sizce de? İşte bilimin de başarısı, yaşamın da başarısı, politikanın da başarısının sırrı burada yatmaktadır bence. Belki de bu dünyada en demokratik bakış, en demokratik yaklaşım isteyen bilimdir. Siz dünya ile nasıl yola giderseniz dünya da sizinle öyle yola gider. Bizde bir söz vardır, yılanı iğnenin deliğinden geçirmek. Yılanı iğnenin deliğinden geçirmek için hem yılanın doğası ile dost olmayı bilmek gerekir, hem de iğneyi iyi kavramak gerekir. Zoraki hiç birşey olmaz. Bilim bile. İşte bu dehalar kendilerini doğanın üstüne çıkarıp, zorbalıkla canlıya yaklaştıkları için, kendi açtıkları perspektifi de yine kendileri öldürürler.

İşte bu yüzden, önce hücreye en doğal olarak oksijen nasıl girer onun yolunu, ondan sonra da hücrede azalan oksijenin nasıl arttırılacağını araştıracağız. Çünkü doğal durumda oksijen hücreye taşınmaktadır. Bir şeyler yanlış gidiyor ki hücreye oksijenin girişi engelleniyor. Hücrenin oksijenini suni yollardan arttırmak yerine, oksijenin girişini engelleyen faktörleri ortadan kaldırmak hem daha kolay, hem de daha akılcı ve daha kesin bir çözümdür. Yalnız bu kapitalist mantığa ters düştüğü için kimse onunla uğraşmaz. Bilim dehaları bile.

Türkçemizde çok mükemmel bir atasözü vardır, der ki toplama su ile değirmen dönmez. Toplama su ile hücre de çalışmaz. Eğer toplama su ile değirmen dönmüyorsa, önce suyun kaynağını kontrol etmek, eğer kaynak kurumuş ise kaynağı beslemek gerekir. Yoksa toplama su ile değirmen dönmez.

Yukarıdaki kanser araştırmaları bu örneğe benziyor. Hücredeki oksijenin kıt oluşunun sebeplerini bilmeden, hücreye herhangi bir ilaç ile

hücrenin metabolizma olaylarını nasıl arttıracağının yollarını araştırmaya başlıyorlar. Kapitalist mantık işte budur. Her şeyi paraya dönüştürmek. Aradıkları da kendi sözleriyle ifade ettikleri gibi „ilaçtan" başka bir şey değildir. Bu sporculara uyarıcı (Doping) vermek gibi bir mantıktır.

Oysa hücreye oksijen girişinin bir doğal yolu vardır ve doğal yollarla hücreye oksijen sokmanın daha kolay olduğunu ilerleyen satırlarda anlayacağız. Çünkü bu, insanın doğasında var ve insan kanser oluncaya kadar da hücre bu yol ile oksijenini sağlar.

Kanserin sebebinin oksijen kıtlığından oluşunu tespit etmek çok büyük bir adımdır. Ancak bu, hastaları iyileştirmek için yeterli değildir. Gördük ki bir yüzyıldır bu tespitin varlığına rağmen kanser hastaları iyileşmemektedir. Bunun tek sebebi çözümün ortada olmayışıdır. Kanserli hastanın iyileşebilmesi için ikinci aşamada hücredeki oksijenin kaynağını tespit etmek gerekir ki hastaya oksijen ulaştırmanın yolu bulunsun. İşte bu amaçla yanıtlanması gereken sorular şunlardır:

1. Normal süreçte hücreye oksijen (en doğal yollardan) nasıl taşınır?
2. Oksijenin hücreye taşınmasına engel olan faktörler nelerdir, neden hücre oksijen kıtlığı içine düşer?
3. Bu engellerin ortadan kaldırılma olanakları var mıdır?
4. Oksijenli solunumu engelleyen başka faktörler var mıdır?
5. Bu engeller ortadan kaldırıldığı zaman kanserli hücreler tekrar normal hücre durumuna geri döner mi?

Bu soruların yanıtını bulabilmek için, önce kanserin hangi insanlarda yani vücudumuzun hangi durumunda geliştiğini tespit etmeye çalışalım. Burada araştırmak istediğimiz sorular ise aşağıdaki gibidir:

1. Kanserin yaşlanma ile bir ilişkisi var mıdır?
2. Kanserin aşırı kilo ile bir ilişkisi var mıdır?
3. Kanserin vücut asidinin (Ph) artması ile bir ilişkisi var mıdır?
4. Kanserin beslenme ile bir ilişkisi var mıdır?
5. Hangi beslenme biçimi bizi kansere götürür?

Bu soruların yanıtı bize hangi durumda vücudumuzun kanser tehlikesi içerisine düştüğünü gösterir. Çünkü kanser sadece bazı kişilerin kaderi değil, vücudunu belirli düzeylere taşıyan herkesin kaçınılmaz sonudur. Güneşte kalan her nesne, er ya da geç kurur. Aynı bu örnekteki gibi

kuruyan ve vücudunu kirleten her insan sonuçta kanser olur. Ancak burada soru kimin ne kadar ve ne hızla vücudunu kurutup kirlettiğidir. Bu yüzden kimileri genç iken kimileri de yaşlandıkça kanser riski artar. Bu tamamen kişinin beslenmesi ile ilgilidir. Kanserin genç yaşta ortaya çıkmasının sebebini de burada aramak gerekir. İlerleyen satırlarda anlayacağız ki kim çok yer, az su içerse o insanların kanser olma riski daha fazladır.

Kanserin yaşlanma ile olan ilişkisi

Aşağıdaki grafikler, Almanya'da "Robert Koch-Instituts ve Gesellschaft der epidemiologischen Krebsregister in Deutschland" tarafından hazırlanmıştır. Bu grafik bize neyi anlatır?

Kanserin yaş ile doğru orantılı olarak arttığını göstermektedir. Kırklı yaşlardan sonra ciddi bir artış gösteren kanser, yetmiş ve seksenli yaşlarda doruğa ulaşır. Bu ne demek? Eğer mutasyon teorisinin iddia ettiği gibi kanserojen maddeler bizi kanser ediyor olsaydı, bu risk her yaş grubu için aynı olması gerekirdi. Oysa kanser aşağıdaki grafikte görüldüğü gibi yaşlanma ile birlikte artmaktadır. Demek ki vücudumuzda yaşlanma ile ortaya çıkan değişme ne ise bizim kanser olma riskimizi arttırmaktadır. Bu değişen her ne ise vücuda oksijenin girmesini engellemektedir. Burada aramamız gereken yaşımız ilerledikçe vücudumuzda nelerin olduğudur. Mutasyon teorisine göre aslında aynı çevrede yaşayan her yaş grubundaki insanların aynı kanser riziko grubuna sahip olması gerekirdi. Oysa bu grafik bize gösteriyor ki kanserin bağlı olduğu birinci faktör yaşımızdır, çevremiz değil. Yaş ilerledikçe kanser olma riski de artmaktadır.

Peki yaş ilerledikçe vücudumuzda neler olur? Yaşlanmanın özelliği nedir? Yaşlanma her şeyden önce vücut suyunun azalması ve kirlenmesi sürecidir. Buna bağlı olarak da vücudumuzun ve organlarımızın yeteneklerinin azalması demektir. Yaşlanma ile vücut suyunun oranı gittikçe azalır ve kirlenir. Azalmasının sebebi de aslında kirlenme ile doğru orantılıdır. Eğer bir suda karışımın kir oranını arttırırsanız doğal olarak da su oranı düşer. Ölüm, vücut suyunun %55'lerin altına düştüğü zaman gelir.

Kemoterapi yapanların algılayamadığı bir konu da burasıdır. Eğer insanlara sadece kan değerlerine bakarak kemoterapi verirseniz, kemo ile vücut suyu kirlenen ve kuruyan insanların ölümüne de şaşmamak

gerekir. Oysa insan sağlığıyla en direkt ilgili olan sudur, ve sağlık sistemleri tarafından en az ilgi gören de sudur.

Kirlenme yemekle, yani beslenmemizle ilgilidir. Yediğimiz bütün yiyecekler önce vücut suyuna yüklenir. Vücut suyunda difüzyon ile hücrelere taşınır. Hücrede yaşam olayları (metabolizma) sonucu ortaya çıkan artık ürünler de gene vücut suyuna atılır. Oradan da tekrar kana yüklenerek boşaltım organlarından dışarı atılır. İşte yaşlanma süreci olarak bilinen bu vücut suyunun kirlenmesi ve kuruması asıl bütün kronik hastalıkların ve ölümün sebebidir. Canlı hücreler, kendi hücre sularını temizleyebilmektedirler, eğer vücut suyu temiz olursa. Yani hücrenin ömrü, içinde yaşadığı vücut suyunun temizliğine bağlıdır.

Bu grafik bize ikinci olarak, 1980'de Almanya'daki toplumda kanserleşme oranının 2006 yılına göre daha az olduğunu göstermektedir. Burada yanıtının aranması gereken soru ise şudur. Alman toplumunda 1980'den 2006 yılına kadar ne değişmiştir ki kanser her geçen gün daha fazlalaşmıştır.

Tabi ki seksenden bu yana Alman toplumunda insan yaşamı için birçok parametre iyiye doğru değişmiştir. Çevre kirliliği, hava kirliliği azalmış, besinlerdeki kontrol artmıştır. Sağlık hizmetleri ise hiçbir zaman bu kadar mükemmel olmamıştır. Peki, bütün bu iyileşmelere rağmen kanserin artması çok ters değil mi? Hele ki bugün bilim ve teknik bu kadar ilerlemişken, bütün bu baş döndürücü iyileşmelere rağmen kanserin de aynı oranda artması insanı ilk aşamada şaşkınlığa düşürüyor.

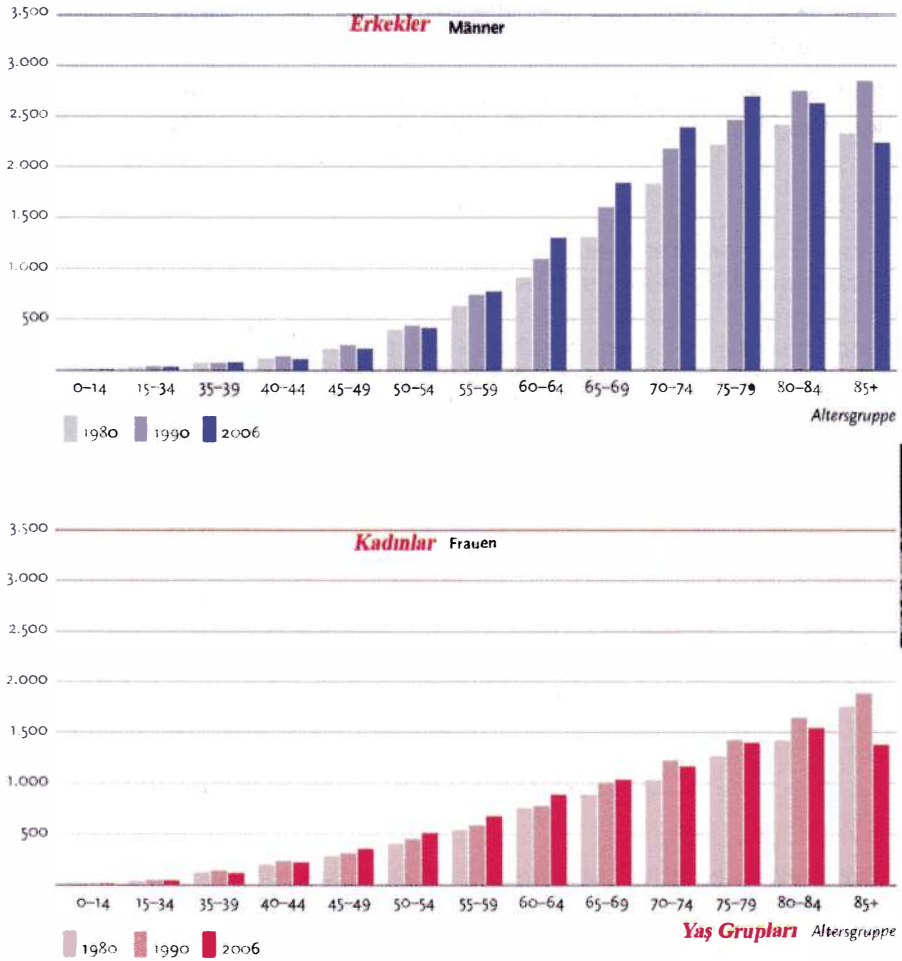
Biz ise dikkatimizi tamamen başka bir yöne çevirdik. Kanserin birlikte arttığı bir faktör daha var ki o da toplumsal refahtır. Aslında sorun artan refahda değil, artan refahın insanların yemek kültürlerine getirdiği değişmededir. Daha doğru bir deyimle oburlaşmadır.

Yukarıdaki grafiğe göre kadınlar erkeklere kıyasla daha az oranda kanser olurlar. Oysa soğukta duran herkes üşür. Biri az üşür de diğeri çok üşür ise burada sebebi kişiye göre aramak gerekir. Çevreye göre ararsak yanlış yapmış oluruz. Çünkü çevre koşulları her iki insan içinde aynı derecede soğuktur. Farklı olan bedenlerdir. Mutasyon teorisinin dayandığı kanserojen faktörler herkeste aynı riziko oluşturması gerekirken, kadınlarda kanser olma riski daha azdır. Ne kadar ilginç değil mi? Peki kadınların erkeklere göre farkı nedir ki kadınlar aynı çevre koşullarında erkeklere göre daha az kanser olurlar?

Bunun birinci sebebi, kadın bedeni, doğurganlığından dolayı erkek

1980, 1990, 2006 Yaşa ve cinsiyete göre kansere yakalanma oranları

Altersspezifische Erkrankungsraten in Deutschland nach Geschlecht, für 1980, 1990 und 2006, ICD-10 C00–97 ohne C44
pro 100.000 **Kaynakça: Robert Koch - İnstitut Krebsin Deutschland Häufigkeäten und Trends S-21**

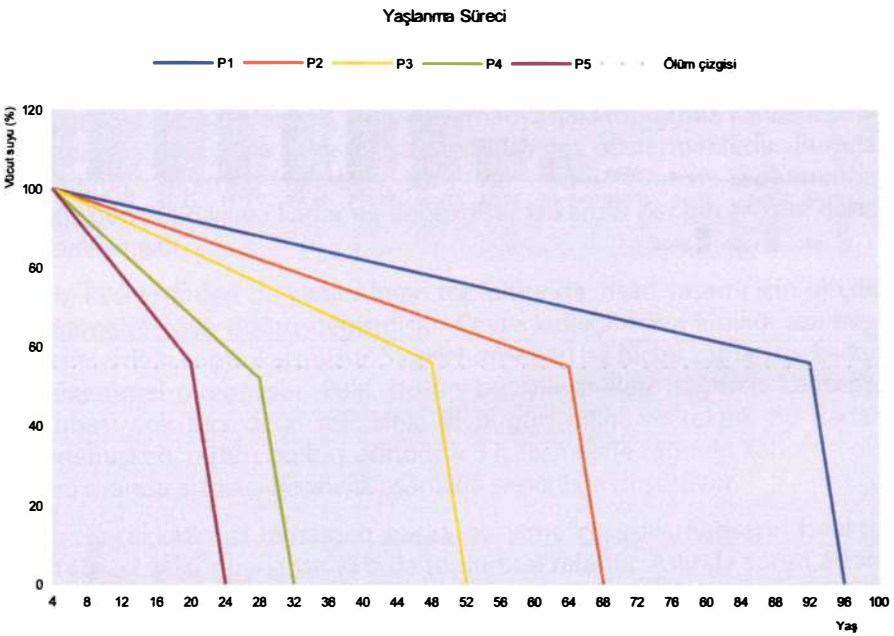

Grafik.2: Almanyada yaşa ve cinsiyete bağlı kanserin yıllara göre dağılımı.

bedenine kıyasla daha fazla problem çözme yeteneğine sahiptir. İkincisi ise erkeklerin toplumsal yaşam biçimleri, kadınlara göre daha fazla kurumaya ve kirlenmeye elverişlidir. Kendi çevremizden de biliriz

ki erkekler daha çok alkol kullandıklarından, daha çok dışarıda yemek yediklerinden ve hele ki dışarıda çalışanların aşırı kahve tükettiklerinden (bizim toplumumuzda siyah çay) dolayı daha fazla kurumaya yakındırlar. Yani erkekler kadınlara oranla daha çok zevk verici yiyecek ve içeceğe düşkündür.

Kadınlara ise özellikle hamilelik dönemlerinde vücut suyunu kirleten ve kurutan birçok şey yasaklanır Örneğin; ilaç, alkol, kahve, siyah çay gibi.

Grafik3: Yaşlanma ile vücut suyu azalır ve kirlenir. Bu kuruma ve kirlenme süreci grafikte Y ekseninde, yaşlanma ise X ekseninde gösterilmiştir. Su azalması ve kirlenmesi %55`in altına düştüğü zaman insan yaşamını kaybeder. Burada P1 vücut suyunu yavaş kirleterek uzun yaşamasını beceren kişidir. P5 ise en hızlı şekilde vücut suyunu kirleterek beklenenden çok çok erken yaşamını kaybeder. Vücut suyunun kirlenmesinin temposunu yavaş tutmanın yolu her şeyden önce ne kadar yediğinizden ve ne kadar içtiğinizden geçer. İkincisi ise ne yediğinize ve ne içtiğinize bağlıdır. Tuzlu su, vücut suyunu hem kirletmez hem de kirin dışarıya atılmasını sağlayan tek araçtır. Bütün eski bilgelerin bize az yeyin, nefsinize hakim olmayı becerin derken neyi kastettiklerini şimdi daha iyi anlamaktayız.

Buna karşın daha çok sebze ve meyve ile beslenmeleri ve bol su içmeleri tavsiye edilir. Bütün bunlar kadınları kanserden erkeklere nazaran daha fazla korur. Birçok kadın bilir ki hamilelikte kadınların aşırı derecede turşu yeme istekleri doğar. Bu tesadüf değildir. Çünkü vücudun tuz ihtiyacı bebekten dolayı artmıştır o yüzden.

Kanserin aşırı kilo ile olan ilişkisi

Andrew Renehan ve arkadaşları sistematik bir araştırma ile (Lancet 16.2.2008) kanser ve vücut ağırlığı (vücut kitle indeksi BKİ) arasındaki ilişkiyi incelerler. Bu araştırma, 282187 kanser hastasını içermektedir. Bu analize göre; vücuttaki kilo artışı, metrekareye 5 kg olduğu zaman aşağıdaki oranlarda kanser riskini arttırdığını tespit etmişlerdir.

Erkeklerde

1. Yemek borusu kanseri (adenokarsinom) % 52
2. Tiroid % 33
3. Kolon % 24
4. Böbrek % 24

Kadınlarda

1. Rahim kanseri (endometrium kanseri) % 59
2. Safra kesesi %59
3. Yemek borusu kanseri (adenokarsinom) % 51
4. Böbrek % 34

Bu sayıların bize anlatmak istediği şudur. İnsanda kilo artışıyla birlikte kanser olma riski de artar. Yani kanser ile aşırı kilolar arasında doğrudan ve paralel bir ilişki vardır. Peki neden? Çoğumuz en iyi beslenmenin en çok yemeden geçtiğini sanırız. Ama gördük ki olanlar tam tersidir.

Aşırı kilo, aşırı yemeden olur. Bunun tersini kimse söyleyemez. Peki, aşırı yiyince ne olur? Yediğimiz besinlerin hücre tarafından kullanılıp yaşam enerjisi elde etme sürecine metabolizma denmektedir. Yediklerimizin hücreye taşınması da hücrede kullanılması da, yediğimiz yemeklerin miktarına değil, su ile çözülebilenlerin miktarına bağlıdır. Bu demektir ki

biz ne kadar çok yesek de, hücrenin işine yarayan ancak su ile çözülebilen kadarıdır. Gerisi ne olur, yağ olarak vücudun çeşitli yerlerinde biriktirilir.

Metabolizma sonucu ortaya çıkan artık ürünler de vücut suyunu kirletir. Yeterli su içmediğimiz için vücut suyu temizlenemez ve gittikçe asitleşme değeri artar. İşte kansere zemin hazırlayan süreç budur. En basit dil ile kanser, aşırı yemeden dolayı ortaya çıkan vücut suyunun kirlenmesi sonucu, hücrelerin nefes alamaması demektir.

Kimileri derki ben ne kadar az yersem yiyeyim kilo alıyorum. Dedikleri doğrudur. Çünkü su içmedikleri için yedikleri olduğu gibi kiloya dönüşür. Buna karşın kimileri de der ki ben su bile içsem kilo alıyorum. Bu tamamen yanlıştır. Çünkü insanın aşırı kilolarından kurtulmasının en güzel, en kolay ve en doğal yolu yeterli derecede su içmesinden geçer.

Ne acı bir gerçektir ki insan ne kadar aşırı kiloya sahip ise o kadar yorgun ve bitkindir. O kadar enerjisi düşüktür ve o kadar nefes darlığı çeker. Bu gerçeği kendini kandırmayan herkes kabullenmek zorundadır.

İslamiyet bu sorunu o kadar basit çözmüştür ki sofraya acıkmadan oturmamalı ve doymadan kalkmalıyız. Bu hadisi anlayan hiç kimse aşırı kiloya sahip olmaz. Hadis sadece okumak için değil, uygulamak içindir. Çünkü Hz. Muhammed der ki; "ALLAH'a en sevgili olanınız; az yiyenleriniz, vücut bakımından da hafif olanlarınızdır." Demek ki bu hadis sadece hoş bir seda değil, aynı zamanda bir görevdir de. O zaman bize göre aşırı kiloya sahip olan hiçbir Müslüman, bu sözün içeriğini anlamış değildir. Bu sözün bizi hangi belalardan koruduğunu ise bu kitabın sonunda anlamış olacağız.

Bugün yüzlerce TV kanalından yemek tarifi vermeyeni hemen hiç yoktur. Bizler yeni bir yemek tarifi öğrenebilmek için heyecan ile o kanaldan bu kanala koşarız. Oysa bu heyecanımızın doğru beslenme için değil, ömrümüzü kısaltmak için olduğunu bir bilebilseydik!

İnsanda aşırı kilo ne zaman oluşur. Aşırı kilo aşırı yemeden olur. Aşırı yeme de vücudun istediğini yanlış vermeden olur. Çünkü insanın yediklerinin en az üç katı kadar su içmesi gerekir. Bu doğru en azından Hz. Muhammed' den bu yana bilinir. Bugün bunu yapan insanımız belki de hiç denecek kadar azdır. İçenler de Yaşamın Gizemi Su ve Tuz kitabını okuyanlar, birde doğası gereği çok su içenlerdir. Eğer insan yediğinin üç katı kadar su içerse ama sadece su içerse, o kişinin aşırı yeme ihtiyacı ortadan kalkar.

İnsan yeterince su içmediği zaman, vücut bir enerji kıtlığına düşer. Çünkü su sadece osmoz yolu ile enerji üretmez, aynı zamanda oksijenli solunum

da susuz yapılamaz. Hatta daha önceki açıklamaları anımsarsanız, su olmadan vücudun depo ettiği ATP enerjilerini bile kullanamaz. Su ile hidroliz edilmeyen (çözülmeyen) hiçbir nesne hücreden içeri giremez ve canlının işine yaramaz. Buna oksijen dahildir. Yeterince su içmediğimiz ve yaşamaya devam ettiğimiz sürece canımız bir şeyler ister. Aslında vücudun her şeyden önce istediği sudur. Ama biz ne yaparız, yeriz ve sadece yeriz. Yediğimizin vücudumuza nasıl gireceği, nasıl işe yarar hale geleceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktur. Yıllarca okul okusak da, birçok üniversite bitirsek de bu kadar basit ama hayati mesele hakkında ne bir bilgimiz vardır ne de ilgimiz. Nerede ise bütün canlıların genetiğini değiştiren, klon insanlar yaratan ve hatta dünyanın yörüngesini bile değiştirmeye yeltenen insanoğlu, bütün bu işleri yaparken, günde ne kadar su içmesi gerektiğini bilmez.

Ve bizler çocuklarımızın eğitimi için bütün canımızı ve malımızı seferber ederken, bu kadar yaşamsal bilgiyi çocuklarımızın öğrenmesi için uğraşmayız. Çocuklarımızın genç yaşlarda saçları dökülmeye, dizleri tutmamaya, kalpleri çırpınmaya başladığı zaman da, çok stresli bir yaşamın olduğundan yakınıp dururuz. Okul yılları, ömrümüzün en güzel yıllarını oluşturması gerekirken, bugün gençler okulda sadece stres yaşadıklarını anlatırlar. İşte sebep, çocuklarımızın endüstriyel içecekler içmekten, tatlı yemekten nefes alıp vermeye takatları kalmaz da ondan.

Kendimiz de gururla hiç su içemediğimizi anlatır dururuz. Oysa bu bilgiler ta ilkokullarda, bilemedin ortaokullarda herkese öğretilmesi gereken yaşamsal bilgilerdir. Neden okullarda çocuklarımıza bunlar öğretilmez? Hemen her toplumda, kedileri koruma derneklerinden, kelaynak kuşlarını koruma cemiyetlerinden, kültür koruma derneklerine kadar bir yığın örgütler vardır da, çocuklarımızı su içmeyi anlatan ve heveslendiren hiçbir örgüt yoktur. Sokak kedilerine sahip çıktığımız kadar çocuklarımıza sahip çıkamayız. Çünkü artık çocuklarımız da televizyonlarla öyle tüketime yönlendiriliyorlar ki çocuklara su için dediğiniz zaman aramızda büyük bir çelişki çıkacakmış gibi korkarız.

Aşırı kilolarımızdan anlaşıldığı üzere, demek ki yediğimizin hepsini dışarı atamıyoruz. Su içmediğimiz için de vücudun işine yaramıyor? Peki, ne oluyor bu arta kalan aşırı yediklerimiz? Aşırı kilo oluyor. Vücut bunları dışarı atamıyor ve bir yerlere tıkıştırıyor. Nereye tıkıştırıyor, vücudun en gereksiz bölgelerine. Bakın burada vücudun bulduğu ne kadar mükemmel bir çözüm vardır. Hiçbir zaman bu yağları getirip bir organımızın üzerine yığmaz. Ne gözümüze, ne kulağımıza, ne kalbimize ne de karaciğerimize yığar. (Karaciğer yağlanması diye bilinen karaciğerin yağlanması değil

vücut artıklarının karaciğerde birikmesidir. Genellikle safra kesesi taşı olarak bilinir. Ayrıntılarıyla daha sonra göreceğiz.)

Vücut bu aşırı yemeleri bir yerlere yığarken aynı zamanda metabolizma olayları zor olsa da devam eder. Çünkü canlı yaşamak zorundadır. Vücut suyuna bir taraftan metabolizma atıkları yığılırken, bir taraftan da yediğimiz yemekler yüklenir. Yeterince su içmediğimizden ve doğru tuz almadığımızdan, ne vücut suyu temizlenip yenilenebilir ne de hücre suyu. Dolayısıyla vücut suyu gittikçe kirlenir ve asitleşir. Vücut suyu asitleştikçe doğal olarak oksijen kapasitesi azalır. Vücut suyunun su oranı düştükçe hücreye enerji veren ne osmoz gücü oluşur, ne de hücreye yeterince oksijen girişi olur. Böylelikle hücrede gene oksijen kıtlığından dolayı solunum, yani enerji üretim süreci bozulmuş olur. İşte hücre stresi dediğimiz olay budur. Bizim stres diye bildiğimiz olaylar ile hücre stresi tamamen farklı olaylardır.

Aşırı kiloya sahip olan insanların aynı zamanda depresyona ve strese sahip olmaları tesadüf değildir. Enerji kıtlığı hücrede stres, organizmada ise depresyon yaratır. Bu insanlar aynı zamanda oldukça yorgun ve bitkindirler. Yemeye doyamaz ve sürekli acıkırlar, vücutlarının enerjisi yoktur, çok çabuk yorulurlar, çok çabuk kızarlar ve sürekli olumsuzdurlar.

Ne uykuları onlara yeter, ne de korkularından arınabilirler. Kronik yorgunluk gibi, depresyon gibi, kansere kadar birçok kronik hastalığın bir kişide toplanmasının sebebi budur. Eğer kişi birine sahip ise , birkaçına da sahip olmak zorundadır. Çünkü bütün kronik hastalıkların kaynağı birdir; vücuttaki uzun süreli su ve tuz kıtlığıdır.

İnsanın kilosu artınca sadece terazide rakamlar artmıyor. Başka neler artıyor bir de onlara bakalım.

1. Aşırı kilo ile birlikte vücudun asit oranı artıyor,
2. Vücut asidinin artması, vücut suyunun oksijen kapasitesini azaltıyor,
3. Vücut suyunun oksijen kapasitesinin azalması, hücrelere ulaşan oksijenin düşmesine sebep oluyor,
4. Hücreye oksijen ulaşmayınca, hücrede de oksijenli solunum olmuyor,
5. Oksijenli solunumu yapamayan hücreler de ancak çoğalarak yaşama tutunmak zorunda kalıyor. İşte bunun adı kanserdir.

Nasıl ki vücudumuzun doğru çalışabilmesi için belirli bir kan basıncı (tansiyon) ve vücut ısısına gerek vardır, bunlar normalden sapmalar gösterdiği zaman tehlikeli olur. Aynı şekilde hücrelerin kusursuz çalışabilmesi için, vücudun bir pH değeri vardır. Vücudumuzun pH dengesini sağlayabilmesi için belirli ama sürekli su, tuz girişine ve hücrelerin oksijenli solunumla enerji üretebilmeleri için de belirli miktarlarda oksijene ihtiyaçları vardır. Sadece doğru nefes almakla, ya da hücreye suni olarak oksijen pompalamakla kanserden kurtulmanın olanağı yoktur. Hatta bunlar kanserleşme sürecini aynı zamanda hızlandırırlar. Çünkü hücreye sokulan suni, ya da zoraki oksijen, zoraki bir oksidasyona sebep olur. Ama oksidasyonun arkasında arta kalan maddeler dışarı atılamayınca, bu kez kirlenme süreci hızlanmış olur. Kirlenme kanser getirdiğine göre, kanserleşme süreci de hızlanmış olur.

Kanser araştırmaları, aşırı kilonun kanser riskini en az %40 arttırdığını yazarken, niyetleri böyle bir ilişkiyi bulmak değildi. Bir yüzyıldır yapılan araştırmalar istemeyerek de olsa bu faktörleri su yüzüne çıkarmıştır. Artık gizlenecek bir yan kalmamıştır. Ancak henüz kanser araştırma enstitüleri eski mentalitelerini bırakıp, ya da daha doğru bir deyişle sadece maddi kazançların peşini bırakıp da, bu sayıları doğru yorumlama fırsatı bulamamıştır.

Kanserin vücut asidi ile olan ilişkisi

Aslında kanser araştırmaları yapanlar, kanser ile vücut asidi arasında bir ilişki olup olmadığını aramazlar. Kanser araştırma merkezlerinde bu amaçla yapılan herhangi bir araştırma yoktur. Oysa kanser sadece ve sadece vücut asidinin artmasıyla birlikte başlayan ve sonucu ölüm ile biten bir süreçtir. Kanser bir süreçtir ve tümör bu sürecin hemen hemen en son aşamasında ortaya çıkan bir kitledir. İnsan o kitle yani tümör tespit edildiği zaman kanser olmuş değildir. Kanser vücut kirlenmesiyle yani vücut pH sının asitten yana artmasıyla başlayan bir süreçtir.

Ama ne yazık ki dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir onkoloji servisi ya da kanser araştırma merkezleri tarafından, bu süreçle kimse ilgilenmez. Dolayısıyla hiçbir araştırma sonucu da yoktur.

Eğer bugün her onkoloji servisinde kanserli insanların vücut asitleri ölçülürse, kanser ile vücut asiti arasındaki ilişki hemen tespit edilir. Ama

ne yazık ki böyle bir araştırma yapılmaz. Neden bu tür ilişkiler aranmaz, anlaşılması pek de zor şeyler değildir.

Çünkü; eğer bu dediğimiz doğru ise vücut asidini azaltan her çaba kanserden kurtarır. Örneğin, çeşitli bitki kürleri, oruç tutma ya da tuzlu su kürü gibi. Buna karşın vücut asidini arttıran her çaba da kanserleşmeyi hızlandırıp ölümü daha da yakınlaştırır. Örneğin, zehirli ilaçlarla terapi yapılması, alkol, şeker ve aşırı yeme gibi.

Üstelik kesin olarak bilinen bir şey var ki o da kanserli hücrelerin asitli ortamda yaşadıklarıdır. Kanser hastalarının en büyük problemi vücut asit ve baz dengesinin bozulmuş olması ve aşırı derecede vücut asidinin artmış olmasıdır. Her ne kadar kanser araştırmalarının konusu olmasa da, klinik bulgulara yansımıştır.

Kanserin beslenme ile ilişkisi

Eğer kanser vücut asidinin artması ile artıyorsa, o zaman kanserin direkt beslenme ile ilişkisi olması gerekir. Çünkü vücut asidi doğrudan beslenme ile ilişkilidir. World Cancer Research Fund'un[2] araştırma sonuçları bize, aşağıdaki faktörlerin kanser riskini arttırdığını işaret etmiştir.

- Beslenme
- Fiziksel hareket yoksulluğu
- Aşırı kilo ve obezite

WCRF, 2007 yılında yayınladığı ikinci kanser araştırmaları raporuna göre, kanserin beslenme yolu ile önlenebilir bir hastalık olduğunu belirtmiştir. Onlar sebze ve meyve ağırlıklı beslenme ile kanserin önlenebileceğini önermektedirler. Ancak bunlar da diğerleri gibi kanserin neden ve nasıl geliştiğini bize anlatamazlar. Buna karşın kötü beslenmenin, bedensel hareketsizliğin ve aşırı kiloların kanser riskini arttırdığını yazmışlardır.

---

2. WCRF Amerikan merkezli çeşitli ülkelerde üyeleri olan uluslararası (International) bir organizasyondur. Üyeleri: Amerika'da American Institute for Cancer Research, Birleşik Krallık' da (UK) World WCRF: Cancer Research Fund UK, Fransa'da Fonds Mondial de Recherche contre le Cancer, Holanda'da Wereld Kanker Onderzoek Fonds ve Hong Kong' da World Cancer Research Fund Hong Kong.

WCRF finansmanını kendi üyeleri tarafından yapılan bağışlarla sağladığını yazmaktadır.

Şimdi buraya kadar yazdıklarımızı bir özetleyelim. Ondan sonra bugünkü bilimsel bulguları yorumlayalım.

1. Kanser araştırmaları ile kanser tedavileri bugün tamamen ayrı yerlerdedir. Kanser tedavilerinin, bugünkü kanser araştırmalarının geldiği yerden haberi bile yoktur. Bizler kanser tedavisi gören vatandaş olarak da, bundan haberimiz yoktur. Eğer biz bize kemoterapileri yapanların bugünkü kanser araştırmalarından hiç haberi olmadığını bilseydik, tedavi olurken hiç de bu kadar hevesli ve güven içerisinde olmazdık.
2. Bugünkü kanser istatistikleri kanserin, aşırı kilo, vücut asidinin artması, yanlış ve kötü beslenmenin kanser riskini arttırdığını göstermektedir. Hatta kimi literatürde bu faktörler kanserin sebebi olarak gösterilirken, kanser tedavileri hala daha bir can simidine sarılır gibi klasik Mutasyon teorisine yapışıp kalmıştır.
3. Dr. Warburg bize kanser hücrelerinin bir yapı (genetik) bozukluktan değil fonksiyonel (oksijenli solunum yapamama) bir bozukluktan ortaya çıktığını tespit etmiştir.
4. Kanser istatistikleri bize kanserin, yaşla birlikte arttığını, erkeklerin kadınlara göre daha fazla kanser olduğunu göstermiştir.

Kanser hücrede olan bir olay olduğuna göre, bizi en çok ilgilendiren hücrenin yaşamıdır. Hücredeki yaşamın ise her şeyden önce enerji üretimine bağlı olduğunu biliyoruz. Bu amaçla hücrenin değişen ve gelişen sürecinde üç çeşit enerji üretim biçimi geliştirdiğini söylemiştik. Ancak biz biliyoruz ki; doğadaki, toplumdaki ve evrendeki bütün olaylar çevre koşulları tarafından belirlenir. Örneğin, her ne kadar nefes almak doğal bir refleks olsa da, eğer çevrede hava yok ise nefes alıp vermeyi beceremeyiz. İşte bunun gibi eğer çevrede oksijen yoksa hücre de oksijenli solunum yapamaz ve ihtiyaç duyduğu enerjiyi üretemez.

İşte bu amaçla hücredeki yaşam olaylarını etkileyen çevresi, yani vücut suyu olduğuna göre, şimdi de yukarıdaki araştırma sonuçlarını, hücrenin çevresi ile olan ilişkilerini, çevre değişikliğinin hangi faktörlerle nasıl etkilendiğini ve bu değişmelerin hücredeki yaşam olaylarını nasıl etkilediğine bakalım. Bunun için bir model geliştiriyoruz. Yukarıda dedik ki vücudumuzdaki bütün hücreler bir balığın akvaryumda yaşaması misali, vücut suyu diye adlandırılan, tuzlu suyun içerisinde yaşarlar. Bizde bir akvaryumdaki balığın yaşamasını model olarak ele alacağız.

İnsanoğlu ana rahmine, bizim dilimizde baş suyu diye adlandırılan tuzlu

suyun içerisinde, gene bir tuzlu su olarak düşer. Embriyonun ilk hücresinin su oranı % 99'ları bulur. Embriyo büyüdükçe organların, kemiklerin oluşması ile de, embriyonun su oranı azalıp tuz oranı artmaya başlar. Bir bebek dünyaya geldiğinde ise onun vücudunun yaklaşık % 90'u sudur. Vücudumuzdaki tuzlu su iki farklı yerde toplanır. Birincisi hücre suyu olarak hücrenin içinde, ikincisi de, hücrelerin içinde yaşadığı vücut suyu. Şimdi bunları biraz daha yakından inceleyelim.

Stoplazma (Hücre öz suyu): Hücre sıvısı ya da Sitoplazma olarak bilinen hücre öz suyu, tuzlu bir sudur. Hücre suyunun en önemli elektrotları potasyum, magnezyum, protein ve organik fosfattır. Yaklaşık vücudumuzdaki suyun üçte ikisine yakınını oluşturur.

Vücut suyu (Hücre dışı sıvı): İkincisi ise vücut suyu diye bilinen ve hücrelerin osmoz yolu ile madde alışverişi yaparak yaşamını sürdürdüğü sudur. Gene bu su da tuzlu bir sudur ve tuz oranı hücre öz suyundan daha azdır. Hücre dışı sıvının en önemli elektrolitleri (iyonları) sodyum, klor ve bikarbonattır. Hücre ve vücut suyu sabit değildir. Bu suların hem kalitesi hem de vücuttaki miktarı ve oranı günlük beslenme biçimimize bağlı olarak değişir. İşte o yüzden örneğin idrar yolu ile dışarı attığımız suyu ve tuzu geri almak zorundayız. Bu da bizim hergün neden su ve tuz almak zorunda olduğumuzu gösterir.

Vücudumuzdaki yaşam olayları; büyüme, beslenme ve diğer temel maddelerin taşınması, asit ve baz dengesinin korunması, asit ve toksinlerin dışarıya atılması, yani kısaca bütün dolaşım sistemi bu suyun yardımıyla olur. Maddeler bu suyun içerisinde difüzyon yoluyla dağılır.

Vücudumuzdaki bütün hücreler bir balığın akvaryumun içinde yaşaması gibi vücut suyundan yaşar ve oradan beslenirler. Ana rahmine düşen ilk hücrenin yaşam ortamı ve prensipleri ile vücut hücrelerinin yaşam ortamı ve prensipleri birbirinin aynısıdır ve bir balığın denizde yaşama ortamı ve prensiplerinden farklı değildir. Ne garip değil mi!

Balığın yaşamı, akvaryumdaki suyun miktarına ve temizliğine doğrudan bağımlıdır. Eğer akvaryumdaki su azalır ya da balığın yaşaması için gerekli niteliklerini kaybederse, balık da yaşamını yitirir.

Balık ve akvaryum ilişkisini, kitabımızın sonuna kadar, kanserin ve bütün diğer kronik hastalıkların sebeplerinin açıklamasında kullanacağımız için sizlerden de, bir akvaryumda balığın yaşayabilmesi için hangi şartların bir arada olması gerektiği hakkında biraz düşünmenizi istiyoruz. Burada deniz değil de akvaryum örneğini ele almamızdaki sebep, okyanusların

büyüklüğü yüzünden canlıların kirletme olanağı olmadığı için ve vücut suyu da akvaryumdaki su gibi sınırlı olduğu için vücudumuzu akvaryum örneği ile kıyaslıyoruz.

Şimdi bir akvaryumun balığa nasıl yaşam ortamı sağladığını birlikte görelim. Akvaryum, içi su ile dolu olan bir cam kavanozdur. Şekli burada o kadar önemli değil. Önemli olan büyüklüğü ve içinde yaşayan balığın miktarıdır. Akvaryumun suyu tuzlu su olmak zorundadır. Normal musluk suyu ya da saf su koyulmaz. Akvaryumun büyüklüğüne göre tuz katılır. Ancak akvaryuma rafine edilmiş tuz katılmaz, bunu herkes bilir. Çünkü rafine tuz öldürücüdür. Rafine tuz balıklar için neyse insanlar için ve diğer canlılar için de aynıdır. Bu kadar basit bir gerçek insanların bilgisinden uzak tutulmuştur.

İkinci önemli nokta ise balıklara yiyecekleri bu suyun içinde verilir ve balıklar boşaltımlarını bu suyun içine yaparlar. Vücutta hücreler de aynı balıklar gibi hem yiyeceklerini, hem de oksijeni vücut suyundan osmoz yoluyla alırlar ve metabolizma artıklarını da gene bu suya geri atarlar. Kan dolaşımı yolu ile de gene bu toksin ve artıklar böbrekler aracılığıyla, su ve tuzun yardımı ile dışarı atılır. Demek ki burada böbreklerin bu asit ve toksinleri dışarı atabilmek için yeterli miktarda suya ve tuza ihtiyacı vardır. Yeterince su ve tuz almadığımız zaman, böbrekler bu görevi tam olarak yerine getiremezler.

Bunun doğruluğunu kavramanın en güzel yolu idrarımızı gözle incelemektir. Az su içenler ya da hiç su içmeyenlerin idrarı çok koyu kahverengi olur. Bu demektir ki böbrekler çok az su ve tuz ile çok miktarda toksini dışarı atmak zorunda kalmıştır. Eğer bu süreç uzun sürerse, yani uzun süreli su içmeme devam ederse, insanda böbrek yetmezliğine ve böbrek kanserine kadar sebep olur. Eğer dikkatli düşünürseniz siz de anlarsınız ki bize böbrek yetmezliği diye anlatılan rahatsızlığın asıl sebebi yeterince su ve tuz almamaktır. Böyle bir durumda yetmeyen böbrekler değil, sudur.

Ne gariptir ki böbrek yetmezliği olan insanlara üstelik bu işin uzmanları diye bilinen kişiler suyu yasak ederler, özellikle de diyalize giden insanlarda. Oysa bu dünyada yaşayan bir canlıya suyu yasak etmek kadar yanlış ve zulümkar bir iş yoktur. Hangi sebeple olursa olsun, hangi bilgiye dayanırsa dayansın, hiçbir canlıya su yasak edilemez. Suyu yasak etmenin hiçbir bilimsel yanı yoktur ve haklılığı da olamaz.

Tekrar akvaryuma dönersek, zaman içerisinde akvaryumun suyu kirlenir. Bu yüzden bu suyu temizlemek için bir filtre konulur. Bu filtre bile yetmez

ve belirli zaman aralıklarıyla bu suyu yenisiyle değiştirmek gerekir.

Üçüncü önemli nokta ise balıklar akvaryumdaki suyun içerisindeki oksijeni kullanırlar. Balıkların boğulmamaları için, yani oksijen yetersizliğinden ölmemeleri için, suyun oksijen içeriğini sürekli arttırmak gerekir. Bunun için de ayrıca bir pompa vardır. Bu pompa ile de suyun oksijen bileşimi arttırılır.

Şimdi birlikte düşünelim ve balığın hangi süreç içerisinde hastalanabileceğini ve ölebileceğini tahmin edelim.

1. Balığa yem verilmezse,
2. Balığın suya yaptığı pislikten dolayı eğer akvaryumun suyu zamanında değiştirilip temizlenmez ise kirden ne balık yiyecek alabilir ne de oksijen. Sonuçta balık kendi ürettiği pislikte yaşamını kaybeder.
3. Suyun oksijeni bittiği zaman. Suyun oksijen miktarını belirleyen de gene suyun temizliğidir. Eğer suda başka maddeler iyonize edilmişse, o oranda suyun oksijen taşıma miktarı azalır. Bunlar sır değil basit matematiksel gerçeklerdir.
4. Balığa yanlış ya da aşırı yem verilirse Modern toplumlardaki yanlış beslenme, ya da aşırı beslenme dediğimiz olay budur.

Eğer akvaryumdaki bu koşullara dikkat etmezsek, balığımız yaşamını kaybeder.

Biz balığa verdiğimiz yiyeceğin aşırı olmadığını, yeterli ve doğru (bize uyarlarsak organik) olduğunu varsayalım. Bakalım ki bu durumda balığımızın ömrü neye bağlıdır.

Biz biliyoruz ki balığın ömrü akvaryumun kirlenme süresine bağlıdır. Demek ki; eğer biz balığımızın uzun ömürlü olmasını istiyorsak, ne yapıp edip akvaryumun suyunu temiz tutmamız gerekir. Gene bize uyarlarsak, eğer bizim vücut suyumuzu değiştirme olanağımız yoksa ve ömrümüzü uzun ve sağlıklı tutmak istiyorsak, vücut suyumuzun en yavaş nasıl kirletiriz, bunun yolunu aramamız gerekir. Şimdi balığın ölümüne sebep olan akvaryumun kirlenme sürecinin nelere bağlı olduğuna bakalım.

1. Balığın suyu kirletme oranına bağlıdır. Balık ne kadar çok yerse o kadar çok atık verecektir, dolayısıyla akvaryumun suyu o kadar hızlı kirlenecektir.
2. Arıtma sisteminin hızına ve becerisine bağlıdır. Eğer arıtma sistemi

balığın ürettiği pislikten daha yavaş çalışırsa, balığın ömrü de o oranda kısa olur. Demek ki biz teorik olarak şunu söyleyebiliriz. Eğer balığa ne kadar az yiyecek verirsek, o kadar az kirlenme olacağı için, balığın ömrü de o kadar uzun olacaktır. Yiyeceklerin kalitesi bu noktada çok önem kazanmaktadır. Burada en önemli soru şudur. Balığa ne kadar yemek yeterlidir, bunu nasıl ve neye göre tespit edebiliriz?

3. Üçüncü olarak da temizleme sistemi iyi çalışır da suyun kirlenme hızından daha hızlı suyu temizleyebilirse balık o kadar uzun ömürlü olacaktır.

Bu önermeleri kendimize uyarlarsak, birincisi ne kadar yemek bizim için yeterlidir? İkincisi ise vücut suyumuzun temizleme sistemi neye bağlıdır ve bu sistemi nasıl en uygun temizlikte tutabiliriz? İşte vücut suyumuzun kirlenmesi ve azalması sürecini biz yaşlanma süreci olarak adlandırıyoruz. Bu süreci kavramak için de yaşlanma sürecinin kavranması gerektiğini biliyoruz. Bu nedenle şimdi yaşlanma sürecini biraz daha yakından izleyelim.

Yaşlanmaya etki eden faktörler

Akvaryum balık ilişkisinden, hücrenin yaşamına ve dolayısıyla insan yaşamına geçelim. Başından bilmemiz gereken şudur. Canlı organizma, örneğin insan, milyarlarca hücrenin bir araya gelmesiyle oluşur. Önce hücreler mükemmel bir demokratik organizasyon ile organları, sonra da organlar canlıyı oluşturur. Demek ki organizmanın yaşamı tek tek hücrelerin yaşamına bağlı olduğuna göre, burada asıl olan hücrelerin nasıl yaşadığıdır. Bir hücrenin yaşamının tehlikeye girmesi demek, canlının yaşamının tehlikeye girmesi demektir.

İnsan vücudunda vücut suyunun her geçen gün azaldığını ve kirlendiğini biliyoruz. Bunu yukarıdaki balık örneğinde gördüğümüz gibi, vücut suyu, hücrelerin metabolizması sonucu ortaya çıkan artıklar yüzünden kirlenir. Buna bilimde, vücudun asit oranının artması denir. Oysa vücudumuz çok hafif alkali (pH7,4) düzeyinde çalışır. Vücut suyunun ya da hücre suyunun alkaliden aside dönüşmesi bütün yaşam olaylarını çıkmaza sokar. Hemen hemen bütün kronik hastalıklar vücudun asit baz dengesinin bozulmasından kaynaklanır. Bu dengeyi kuracak tek nesne

su ve tuz olduğu için, doğada tek iyileştirici güç, su ve tuzdadır. İlaçların iyileştirmediğinin hatta vücudumuzun asidini arttırdığı için gittikçe daha da kötüye götürüşünün sırrı buradadır. Ancak çözünceye kadar, basit bir sırdır . Bu sırrı çözmeden basitliğini bilemeyiz.

Eğer hücrenin içinde bulunduğu su temiz olursa, hücreler kendi öz (stoplazmayı) sularını temizleyebilmektedirler. Demek ki eğer hücre kendi yaşam olaylarının cereyan ettiği hücre suyunu temizleyebiliyorsa, o zaman hücrenin sağlıklı yaşamı ve ömrünün uzunluğu, içinde bulunduğu suyun temizliğine bağlı kalmaktadır. Yani sağlıklı ve uzun ömürlü yaşamanın sırrı vücut suyunun temiz tutulmasındadır. Vücut suyunun temizliği ise şu faktörlere bağlıdır:

1. Yediğimiz yemeklerin **miktarına** ve **kalitesine** (besin değerine) bağlıdır. Biz yediğimiz her şeyin hücreler tarafından kullanıldığını sanırız. Bu yüzden de çok yemeyi bir doğru sanarak, sevdiklerimizin mümkün oldukça çok yemesini sağlamaya çalışırız. Bu artık bizim kültürümüz olmuştur. Bu yanlışı en güzel de bir misafirimiz geldiği zaman, ya da çocuklarımıza yemek verirken daha belirgin görürüz. Oysa bu tamamen yanlış büyüttüğümüz bir kültürdür. Bir şeyin çokluğu hiçbir zaman onun kalitesini göstermez. Hele ki yemekte tam tersi olduğuna göre, bu yanlış kültürümüze nereden girmiştir. Üstelik İslamiyet de birçok yerde az yemenin sebepleri ve zorunluluğunu açıklamışken. Az yemenin bilgeliği üstelik de dinimizde bir buyruk iken, yememizi çoğaltan sebep, bence ağır basan egomuzdan olsa gerekir. Eğer aşırı yemek doğru olsaydı aşırı kilo diye bir sorun da olmazdı. Yediklerimiz önce vücut suyuna yüklenir. Hücreler de vücut suyundan ihtiyacı olanları alır, olmayanlar da vücutta yağ olarak biriktirilir. Demek ki burada aşırı yemek, ya da kalitesiz yemek vücut suyunun hızlı bir şekilde kirlenmesine sebep olacaktır.
2. İkinci olarak da, yine akvaryum örneğinde olduğu gibi arıtma sisteminin ne kadar efektif çalıştığına bağlıdır. Arıtma sisteminin iki öğesi vardır. Biri arıtma organları, ikincisi ise arıtma araçlarıdır. Vücutta en önemli üç arıtma organı vardır. Taşıyıcı olan kanı burada arıtma organı olarak saymıyoruz. Bu arıtma organları her şeyden önce böbrekler, karaciğer ve deridir. Birçok toksin, böbrekler yoluyla dışarı atılamayınca, deri yoluyla dışarı atılmaya çalışır. Egzama niteliğindeki bütün deri hastalıklarının sebebi burada yatmaktadır.

İnsanoğlu ana rahminden dünyaya gözlerini açtıktan sonra yemeye ve içmeye başlar. Burada büyümenin yanında asıl amaç hücreler için gerekli yaşam enerjisini sağlamaktır. Hücreler, vücut suyu içerisinde yaşar dedik. Vücut suyu sadece hücreleri muhafaza etmek için değil, aynı zamanda hücreleri akvaryumdaki balık gibi beslemektir. Yani yediklerimiz önce vücut suyunda difüzyon denilen yolla, yani taneciklerin suda yayılmasıyla diğer hücrelere kadar ulaşır. Hücreler madde alışverişini osmoz yolu ile bu sudan yaparlar. Aldıkları maddeleri kullandıktan sonra, arta kalan ürünleri ki buna toksin, özgür radikaller diyorlar, yine vücut suyuna geri yükler. Bu ne demek? Vücut suyu doğuştan ölene kadar sürekli bir kirlenme içerisindedir. Yaşlanma süreci bu demek. Yaşlanma vücut suyunun kirlenmesi ve azalmasından başka bir şey değildir.

Hücre kendi içerisindeki suyu yani sitoplazmayı temizleyebilir ancak bir şartla. Eğer hücreye dışarıdan yeterli su ve tuz girebilirse (Sodyum-Potasyum Pompasının önemi ve çalışması hakkında bak. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz, Yücel Aydemir). Yalnız, ağaçların dışında vücut suyunu sonsuz temiz tutmayı beceren bir canlı yoktur. Hücreler kendi içlerindeki suyu temizleyebiliyorlar ama, vücut suyunu temizleyemiyorlar. Bu akvaryumdaki balık örneğinin tam kendisidir.

Vücut suyunu en temiz tutmayı beceren canlılar ağaçlardır. Bu yüzden ağaçlar binlerce yıl yaşayabilmektedirler.

Peki, vücut suyu kirlendiği zaman hücrenin yaşamı nasıl etkilenir?

1. Hücreye su ve tuz girişi azalmaya başlar.
2. Bununla birlikte oksijen girişi azalmaya başlar.
3. Hücre metabolizma sonucu ortaya çıkarttığı artıkları dışarı atamaz ve hücrenin de pH'sı artmaya başlar, yani asitleşir.

Demek ki vücut suyu kirlendikçe hücrede yaşam olayları gittikçe zorlaşır. Hücre içinde bulunduğu suyun kirinden dolayı, gerekli olan yaşam enerjisini üretemediği için, hücrede stres başlar.

Aslında canlıların tanıdığı bildiği stres budur. Biyolojik canlılarda stres ancak canlının yaşamına yöneltilmiş bir tehlike olduğu zaman başlar. Bu stres doğal olarak bizim de psikolojimize yansır. Stres, depresyon ve kanser ilişkisini daha sonra ele alacağız. Orada daha açık göreceğiz ki bizim toplumsal stres olarak adlandırdığımız stres aslında özellikle aşırı yemeden ve şimdilerde canlıya yönelmiş iyonize ışından dolayı hücrelerin içine girdiği yaşam tehlikesinin yarattığı stresten başka bir şey

değildir. Vücut bizim toplumsal olaylardan dolayı duyduğumuz stresi bir stres olarak görmez. **Hücre stresi tamamen yaşamsaldır.**

Birinci arıtma organı böbrekler

Böbreklerimizin vücuttaki görevi, vücudun su ve tuz dengesini, buna bağlı olarak da asit ve baz dengesini kurmaktır. Böbrekler vücudun asit - baz, su - tuz dengesini nasıl kurar? Böbrekler vücudun asit ve baz dengesini, su ve tuz dengesini, kanı temizleyerek kuran bir organdır. Burada aracı nedir? **Su ve tuz**. Yöntemi nedir? Kanı süzüp idrar yolu ile asit ve toksinleri dışarı atmak.

Böbrekler bu dengeyi kurarken neye göre hareket eder? Böbrekler ekonomik prensiplere uygun çalışır. İçtiğimiz su ve aldığımız tuz miktarına bağlı olarak, kan ile birlikte gelen asit ve toksinleri idrar ile dışarı atar. Eğer vücuda her gün yeterli su alınmaz ise böbrekler en az su ile en çok toksini dışarıya atmak zorunda kalır. Buna ekonomide kıt kaynaklarla maksimum faydaya ulaşma prensibi denir. Eğer uzun yıllar bir insan su içmez ise doğal olarak böbrekler çıkmaza girer. Buna böbrek yetmezliği adını koymuşlardır. Oysa yetmeyen böbrek değil, böbreği çalıştıran su ve tuzdur.

Böbrekler vücudun su ve tuz dengesini ise şöyle kurar. Diyelim ki siz aşırı derecede su içtiniz de hiç tuz almadınız, vücudun tuz dengesini koruyabilmek için, daha çok suyu idrar ile dışarı atar, tuzu vücutta tutar. Tuz yemeden su içildiği zaman hemen tuvalete çıkma ihtiyacının doğma sebebi budur. Vücut, suyu en az tuz kaybı ile dışarı atmaya çalışır çünkü. Aşırı tuz kaybı olursa ne olur? Osmoz gücü düşer ve insanın takati kalmaz, çok çabuk dizlerinin gücü tükenir ve kalbin durma tehlikesi vardır. Özellikle alkol alımından sonra insanların aniden kalplerinin durmasının sebebi tuz kıtlığıdır. Eğer yeterince tuz almadan aşırı su içilirse, beyin su toplar ve ölüm tehlikesi vardır. Beyinde su toplanmasının sebebi, vücuttaki aşırı tuz kıtlığıdır. Su zehirlenmesi diye adlandırılan olay budur.

Eğer siz aşırı derecede tuz yer de yeterince su içmez iseniz, bu kez böbreklerin görevi, en az su ile en çok tuzu dışarı atmaya çalışır. Her iki durumda da, böbrekler çıkmaza girer. Uzun dönemde böbrekler su ve tuz yetmezliğiyle, ne asit ve baz dengesini ne de su ve tuz dengesini kurabilir. Bizim, insanlara suyu, tuz ile birlikte için önerimizin temelinde

bu yatar. Yeterince su içtiğiniz zaman sadece damak tadı ile alınan tuz hiçbir zaman fazla olmaz. Çünkü vücuda yeterince su girdiği zaman aşırı olan tuzu dışarı atar. Üstelik damak tadıyla içilen tuzlu su ise hiçbir zaman aşırı olmaz. Çünkü bu vücut suyuna eşdeğer bir tuzlu sudur.

Şimdi çoğumuzun söylediği şu sözü yeniden düşünelim. "Hiç canım su içmek istemiyor, ne yapayım!" Hiç canım su içmek istemiyor sözünün affedilecek bir yanı var mı sizce? Bu basit mekanizmayı bilmediğimiz zaman çoğumuz, üstelik büyük bir kuruntu ile tekrarlarız bu sözü. Vücudun hastalanmasının bu basit mekanizmasını anladığımız zaman, şunu da birlikte anlarız; demek ki hastalıklar birer kader değil vücudumuza yaptığımız yanlışlardandır. Artık bu kitabı okuduktan sonra bu sözün adı bir yanlışlık değil, insanın kendine karşı işlediği bir suç olacaktır.

İkinci arıtma organı deri

Derimiz de böbreklerimiz gibi kanı temizleme görevini üstlenmiştir. Derinin kullandığı yöntem terleme, kullandığı araçlar ise gene su ve tuzdur. Böbrekler ve karaciğer, atıkları deri yolu ile de dışarı atar. Vücudunda yeterince tuzu olmayanlar aşırı terler. İşte sebebi gene böbreklerde olduğu gibi aynıdır. Deri vücudun eksik tuzunu da dışarı atmaz. Bunlar gördüğünüz gibi vücudumuzun en akıllıca ve en mükemmel çözümleridir. Aşırı terleyen insanlar üstelik çok terliyorum diye birde su içmeyi keserler. Ne vahim bir durumdur! Her nedense vücudumuzun bu akıllı çözümleri bize hastalık olarak belletilmiştir. Kimileri şöyle der. Ben çabuk terliyorum. Sanki bu terleme kişiye özgü birşeymiş gibi. Halbuki vücudunda tuzu yeterince olmayan herkes terler. Bütün bu basit yanlışlıklar bizi bir de kuruntuya götürür.

Terin bileşenlerini araştırdığınız zaman şu sonuç çıkar ortaya. Terimizin %99' unu su teşkil eder, geriye kalanlar da tuz iyonları (Sodyum, Klorür, Potasyum) ve vücutta var olan çeşitli asit ve yağlardır (üre, ürik asit, uzun zincirli yağ asitleri, Dermicidin gibi amino asitler, peptitler, amonyak, şeker, laktik asit, Askorbik asit (C vitamini) ve kolesterol). Teri kokan insanlar vücut asitlerinin arttığını rahatlıkla söyleyebilirler. Aşırı ter kokmasının sebebi budur. Tabi ki bütün bu maddelerin cinsi ve miktarı, vücudumuzun tuz ve asit oranına bağlıdır.

Eğer biz yeterince su ve tuz almazsak, dolayısıyla vücut asit ve toksinini,

ne terleme yoluyla ne de idrar ile atabilir. Ancak vücudun bu zehirlerden kurtulması gerekir. Bu kez deri hücrelerini kullanarak, daha doğrusu deri hücrelerini kurban ederek (örneğin sedef hastalığında olduğu gibi) bu zehirleri dışarı atmaya çalışır. Bu durumda deri hastalıkları ortaya çıkar. İster egzama olsun, ister sedef olsun isterse sivilceler olsun, vücudun su ve tuz ile atamadığı zehiri, deri yolu ile atmaya çalışmasından başka bir şey değildir. Bize hastalıkmış gibi gelen, aslında vücudumuzun bulduğu, çözümden başka bir şey değildir. Vücut bu tür çözüme ne zaman başvurur? Ne zaman ki vücut yeterince su içmez, tuz almaz ise.

Bu tür cilt hastalıkları olanlar denize gittikleri zaman bir iki hafta gibi kısa bir sürede tamamen iyileşmeseler bile, en az yarı yarıya iyileşirler. Bunu birçok insan gözlemler. Ancak olan bitenin adını koyamadığımız için, kimse ne olduğunu anlamaz. Bu işin uzmanlarına sorarız, onlar da bilmez. Bu nedenle elimizin altındaki bu kadar basit ve kolay çözüm yolları kaybolur gider.

Biz neden cilt hastalıklarını birer çözüm olarak adlandırmaktayız! Çözüm ölüme karşıdır. Örneğin; sedef hastalığı, ya da egzama hastalıkları kimseyi öldürmez. Biliyoruz ki artık kanser vücut suyunun kirliliğinin artmasıyla ortaya çıkan, vücut ışığının yavaş yavaş sönmesi olayıdır. Eğer vücut bu kirlenmeye karşı sedef gibi bir çözüm bulup kirlenme hızını azaltırsa, bu kez kanserleşme hızı da yavaşlar. Vücudunda bu tür çözümlemelere gidemeyenler daha çabuk kanserleşir daha çabuk mumları söner. İşte bu yüzden biz bu hastalıklara, vücudun kirlenmeden dolayı içine düştüğü kanserleşme sürecini, yani ölüm sürecini geciktirdiği için, biz bunları vücudun bulduğu en mükemmel çözümlerdir diyoruz.

Eğer biz bu hastalıklara en doğal yollardan çözüm bulmaz da, kortizon gibi üstelik vücudu da baskı altına alan ilaçlar kullanırsak her halde tehlikenin büyüğünü burada daha iyi kavramış oluruz. Burada baskılayıcı ilaçlar ne yapar? Vücudun kanserleşme sürecini uzatan bu çözümleri durdurduğumuz zaman, kanserleşme hızlanır ve ölüm çok daha çabuk gelir.

Burada kemoterapilerin neden kanseri hızlandırdığını ve ölümü çabuklaştırdığını daha iyi anlamaktayız. Yürüyerek kemoterapi almaya gidersiniz ve her geçen gün mumunuz sönmeye başlar. Sebebi de bu zehir ilaçların vücut suyumuzu en hızlı kirleten nesneler olmasındandır.

Üçüncü arıtma organı karaciğer

Karaciğerin vücutta birçok görevi vardır. Hormon üretmek, yiyecekleri parçalayıp vücudun kullanabileceği hale dönüştürmek, ilaç, alkol gibi vücuda zararlı maddeleri çözmek, aynı zamanda vücuttaki metabolizma olayları sonucu arta kalan asit ve toksinleri dönüştürmektir. Yani kısaca yediğimiz ve içtiğimiz her şeyi zehir ise dönüştürmek, yiyecek ise vücuda yararlı hale getirmektir diyebiliriz.

Karaciğer bu işi nasıl yapar? Kan, hücrelerin vücut suyuna attıkları atık, toksin ve asitleri toplar, karaciğere getirir. Karaciğer, bu atıkları çözerek vücuda en azından zararsız hale getirmeye çalışır. Yani bu yol ile kanı temizlemeye çalışır. Kan, vücudu, karaciğer de kanı temizler. Karaciğerin kanı temizledikten sonra ürettiği sıvıya safra denmektedir. Her ne kadar safra, vücut tarafından kullanılsa da, aslında kanın temizlenmesi sonucu arta kalan atık bir üründen başka bir şey değildir.

Karaciğer bu işlemi yaparken doğal olarak karaciğerde atıklar birikir. Bu birikme yaşam biçimine bağlı olarak hızlı ya da yavaş gelişir. Bu birikim toplum arasında safra kesesi taşı olarak bilinmektedir. Aslında safra kesesi taşları karaciğerde, safrada birikenin onlarca katı daha fazladır. Bu taşlar safra kanallarını tıkar ve karaciğerin işini engeller. (Bu konuyu daha sonra karaciğer temizliği neden ve nasıl yapılır bölümünde yeniden ele alacağız.) Karaciğerdeki bu birikimin en büyük sebeplerinden biri yine kronik su kıtlığı, hareketsiz yaşam, tek tip beslenme biçimi, alkol, ilaç, kahve, şeker ve şekerli yiyeceklerdir.

Görüldüğü gibi karaciğerin iflas etmesi böbrekler gibi susuz yaşamdır. Nasıl ki biz nefes almadan yaşayamayız, aynı şekilde vücudumuzun hiçbir organı da susuz ve tuzsuz uzun süreli yaşamayı beceremez. Karaciğerin de görevini yerine getirmediği zaman da, vücudun kirlenmesi hızlanır.

Şimdi konumuzun başında sorduğumuz soruya yeniden dönelim. Önce sorumuzu anımsayalım. Yaşlanma süreci nedir ve kanser ile ne ilişkisi vardır? Yukarıda anlaşıldığı gibi yaşlanma, vücut suyunun kirlenmesi ve azalmasından başka bir şey değildir. Hatırlarsak vücut suyu bir tuzlu su idi. Bu su yaşlanma ile birlikte, metabolizma atıklarının da toplandığı bir bileşime dönüşür. Kapalı kaptaki bileşiğin belirli bir maddesini arttırdığınız zaman doğal olarak diğer bileşiğin oranı düşer. Bu matematiksel bir sonuçtur. Bu mantığı biz vücudumuza indirgersek, vücut suyu yıllarla birlikte metabolizma artıklarıyla dolunca, vücudumuzun hacmini değiştiremediğimize göre ne olur, vücut suyunun oranı her geçen gün

azalır. İşte bu kurumadır. Vücuttaki bu kuruma kirlenme ile birlikte gelişir. Sebep olan nedir? Metabolizma artıkları, yani yemedir. Bu kirlenmenin hızı neye bağlıdır? Balık akvaryum örneğini anımsarsak, yediğimiz yemeklerin miktarına ve kalitesine bağlıdır. Yani yaşlanma sadece zamana değil aynı zamanda bizim yaşam biçimimize, yeme ve içme alışkanlıklarımıza bağlıdır. Biz ne kadar çok yersek, vücudumuzu o kadar hızlı kirletiriz ve o kadar genç yaşta hasta olur ve ölürüz.

Vücut suyunun kirlenme hızını ikinci en çok etkileyen faktör ise yediğimiz yemeklerin besin değeridir. Oysa biz hepimiz, yemeğin besin değerine değil tadına bakarız. Bunu bilen yiyecek endüstrisi, yemeğin besin değerine değil tadına önem verir. Oysa bir yemeğin tadı ile kalitesi arasında hiçbir ilişki yoktur. Hatta hazır yiyeceklerde tam tersi bir ilişki vardır.

Biz bu perspektifle eski bilgelikleri ve dinleri yeniden incelediğimiz zaman görüyoruz ki aslında bunlar bilinmedik şeyler değildir. Ancak dinler, bugünün pozitif biliminin diliyle konuşmadığı için bu bilgelikler günlük yaşamımızda bir anlam ifade etmez. Bakın bu konuda Hz. Muhammed ne demiş: "Birçok hastalığın gerçek sebebi çok yemedir." Ne pozitif bilim, ne de inananlar bu sözün ne kadar bilimsel içeriğinin olduğunu anlamıştır. Eğer anlamış olsaydık, çaresi olmayan hastalıklar gibi görünen hastalıklar bu kadar çok artmazdı.

Yukarıda kanserin yaşlanma ile olan ilişkisini gösteren grafiğini yeniden incelersek, neden insanların yaşı ilerledikçe kanser olma riskinin arttığını daha iyi anlarız. Çünkü vücut suyunun kirlenmesi, her şeyden önce zamana bağlı olan bir faktördür. Zaman ilerledikçe kirlenme de artacaktır.

Bu istatistiki rakamlar aslında kanserin yaşla olan ilişkisini araştırmak için yapılmış bir çalışma değildir. Ancak rakamlar insanların ulaşmak istediklerinden daha fazlasını da söylerler, eğer siz onları okumayı becerebilirseniz.

Vücut suyunun kirlenmesi, hücrelerin oksijene ulaşmasını engeller. Doğal olarak oksijen olmayan yerde oksidasyon, yani oksijenli solunum da olamayacaktır. Oksijenli solunum yapamayan hücreler, enerji kıtlığından dolayı normal yaşam faaliyetlerini yerine getiremeyeceklerdir. Bu yaşam faaliyetlerinden en önemlisi de kontrollü çoğalmadır.

Çoğalma yaşamın en önemli gücüdür. Ancak bir organizmadaki hücre başıboş çoğalamaz. Belirli bir ihtiyaca ve kurala göre hücreler bölünmeye giderler. Bir virüs, ya da bir bakteri sonsuza kadar çoğalabilir, ancak bir

organizmada birlikte yaşamaya karar vermiş hücreler, o organizmanın izin verdiği ölçülerde çoğalabilirler.

Vücutta hücreler neden bölünmeye giderler? Gelişme çağındaki bölünmenin dışında, hücreleri bölünmeye zorlayan sebep hücre stresidir. Hücre stresi bizim anladığımız stres değildir. Hücre stresi hücrenin yaşamına yöneltilmiş tehdit ve tehlike hücreyi strese sokar ve bölünmeye iter. Bu stresin birincisi kirlenme ile gelen, yani vücut asidinin artmasıyla, vücut hücrelerinin nefes alamamasından dolayı ortaya çıkan strestir. Kanserleşmede tümör oluşmasının sebebi işte budur.

İkinci stres ise aşırı fiziksel uyarımlardır. Örneğin; aşırı ısı, aşırı güneş, aşırı radyasyon vs.. Bu tür aşırı fiziksel uyarımlara maruz kalanların çabuk bir şekilde yaşlanmalarının sebebi budur.

Gelişmiş canlı hücreler kontrollü bir şekilde bölünmeye giderler. Kontrollü bölünmede karar verici unsurlar; hücre, komşu hücre ve beyindir. Bunlar birlikte hücrenin çoğalmasına karar verirler. Bu karar verme mekanizmasının tek aracı da enerjidir. Gelişmiş hücreler sahip oldukları enerji ile önce kendi yaşamlarını sürdürebilir ve sonra da hem komşu hücrelerle, hem de beyin ile iletişime geçerek, ne zaman ve ne kadar hücrelerin bölüneceğine karar verirler.

Organizma her hücrenin, dolayısıyla her organın eşit derecede yaşama şansını sağlamakla görevlidir. Organizma bunu nasıl sağlar? Vücudun ihtiyaçlarını doğru ve yeterli miktarda vermekle.

Vücutta kirlenme ve kuruma arttıkça, vücudun bazı bölgeleri ve organlarında diğerine göre daha fazla kuruma olur. Bu kurumayı giderebilmek, oraya acil su yetiştirebilmek için bu bölgede, vücut yeni kan damarları kurar. (Kanser hücrelerinin özelliklerini anımsayın, şimdi kanser hücrelerinin neden yeni kan damarları oluşturduklarını daha iyi anlarız. Oysa kanser uzmanları ise kanser hücrelerinin yaşam olanaklarını kapatıyoruz diye bu damarları keser alırlar. Ne acı bir yanlıştır değil mi! Hastasına su iç demesini beceremeyenleri, hastasını ameliyatla delik deşik ettiği zaman ameliyatı başarılı geçti diye bir de tebrik ederiz.) Ancak su içilirse, vücut da var olan suyu dağıtabilir. Olmayan suyu nasıl dağıtabilir ki! Yani bu yeni kan damarları, vücudun son çözüm arayışlarıdır.

Oksijen yetişmeyen bu bölgede, oksijen olmayınca, hücreler sadece fermantasyonda kalırlar. Fermantasyonu biliyoruz ki hücre suyunda kendiliğinden olan bir mayalanma idi. Hücre ancak oksijenin varlığında fermantasyondan oksijenli solunuma geçebiliyordu. Biz kanser

hücrelerinin özelliklerini yeniden anımsarsak, neden şekeri sevdiklerini, neden sadece fermantasyon ile enerji ürettiklerini daha iyi anlarız. Bu hücreler sadece fermantasyon ile enerji üretmek istediklerinden değil, üretmek zorunda kaldıkları için fermantasyonda kalmışlardır. Bu yüzden kanserli insanların ilk yapacağı şey şekeri kesmektir.

Yeterince enerji üretemeyince doğal olarak enerji kıtlığına düşen bu hücreler organ hücresi olarak görevlerini yerine getiremezler. Kıtlık içerisine düşen her canlı gibi, kendi yaşamlarını korumanın yolunu ararlar. Bu yol genetik geçmişimizde zaten vardır. O da ne! çoğalarak yaşamda kalma. Bu yol her canlının geçmişinde vardır. Fermantasyonla yaşamak zorunda kalan geçmişteki bu dünyanın ilk canlıları gibi çoğalarak, ama sadece çoğalarak yaşamda kalmaya çalışırlar.

Bizde öyle değil miyiz? Toplum dışına itilen ve yaşama şansı elinden alınan bütün insan ve gruplar aynı davranmaz mı? Toplumda alt kültürler (sub kültürler) böyle oluşmaz mı? Bunlar her ne kadar topluma karşı zararlı olsalar da, yaşama tutunmanın, doğru ya da yanlış, bir başka denemesinden başka bir şey değildir. Hücrenin kontrolsüz çoğalmasına sebep olan budur. Yoksa hep söylendiği ve hiç ispatlanamadığı gibi, hücrenin genetiğinin bozulduğundan değildir. Çoğalma canlının yaşama gücüdür, öldürme değil.

Bundan yaklaşık iki yüzyıl önce Engels doğanın diyalektiğini yazmıştı. Engels orada, bir canlıyı, bir olayı, bir nesneyi anlayabilmek için onun çevresiyle birlikte incelenmesi ve anlamaya çalışılması gerektiğini göstermişti. Öyle görülüyor ki bugün bilim, çocukluk günlerini yaşamaktadır. Dr. Warburg bile sadece kanser hücrelerini alıp laboratuarda incelemeye çalışmıştır. Hücreye oksijen pompaladığı halde, hücrenin gene kanserleştiğini gözlemlemesinin sebebi budur. Hücrenin bir yaşam ortamı vardır. Bu ortamı bilmeden, anlamadan ve hücreye bu ortamı vermeden neden kanser olduğunu anlayamayız. Hücreye sadece oksijen pompalamak, hücreyi kanserden kurtarmaya yetmez. Bu ateşin üzerine oturan insanın poposuna krem sürmeye benzemektedir. Eğer ateşin üstündeki insanı yanmaktan kurtarmak istiyorsanız, önce onu ateşten uzaklaştırmanız gerekir. Krem sürmek de ondan sonra gelir. Ama siz birilerini ateşten kaldırır ya da daha da önemlisi ateşe oturmamasını sağlarsanız, o zaman kremi satacak adam bulamazsınız.

Sağlık sektörünün hemen hemen bütün kronik hastalıklar karşısındaki tutumu aynıdır. Onların derdi insanları yanmaktan kurtarmak değil, kremini sürecek yanık popoları çoğaltmaktır. O yüzden ateşlerin

çoğalması gerekir. Herkese krem ancak böyle satılır. Kanserin sebebini bulmaya ne gerek var. Hazır herkesi ateş sarmışken, hazır herkese bir krem sürmek şansı doğmuşken, kanserin sebebini bulmak biraz oturduğu dalı kesmeye benzemez mi?

Nasrettin Hoca bir gün bodrumda yüzüğünü kaybeder. Çıkar dışarıda sokak lambasının altında aramaya başlar. Oradan geçen bir komşu sorar, „Hoca efendi ne arıyorsun"? Yüzüğümü arıyorum, der Hoca. Hocanın ters işler yaptığını bilen komşusu tekrar sorar.

„İyi de Hoca Efendi yüzüğünü nerede kaybettin"? Hoca yanıt verir, Bodrumda. Akıllı komşu,„Hoca Efendi bodrumda kaybolan yüzük sokakta bulunur mu" diye çıkışır.„Gidip bodrumda arasana", der. Hoca güler. Orası karanlık ama, ışık burada, onun için burada arıyorum, der Hoca. Bize öyle geliyor ki Hoca evlilik yüzüğünü kaybetmiş. Bir daha bulmak istemiyor. Bugünkü bilim de öyle. Hele ki suyun her derde derman olduğu yerde çözüm aranmaz. O zaman bu dünyaya nasıl egemen olabilirsiniz!

Bu dünyada insandan başka ilaç içen hiçbir canlı yoktur. Ve insanın dışında bütün canlılar Tanrı'nın bahşettiği son güne kadar hoplaya zıplaya yaşarlar. Sadece insanoğludur kendini işkencelerle öldüren. Bir de kendini en üstün zekâya sahip olduğuna inanır. Ne gafil bir inanıştır.

Toplumsal refah ile kanser arasındaki ilişki

Kimileri kanser ile refah arasında nasıl bir ilişki olabilirmiş diye şüpheye düşüyordur. Aslında şu ana kadar yazılanlardan kanser ile toplumsal refahın nasıl bir ilişkisi olduğunun anlaşılmış olması gerekir. Ama biz gene de analizimize devam edelim. Almanya'da toplumsal refahın artması ile kanser ve diğer kronik hastalıkların artması birbirine oldukça paraleldir. Bu gelişmeleri hemen hemen bütün toplumlarda ve bireylerde gözlemlemek mümkündür. Ne yazık ki bilimsel araştırmalarda henüz böyle bir bakış açısı olmadığı için, bu konuda istatistiki rakamlar yoktur. Ancak şu bir gerçektir ki bugün bütün dünya toplumlarında birbirine paralel büyüyen üç fenomen (olay) vardır:

1. Toplumsal refah
2. Bilimsel araştırmalar
3. Kronik hastalıklar ve kanser

Bu üç fenomen inanılmaz bir şekilde paralel gelişmektedir. Peki, sizce de bu dünyada bir terslik yok mu? Hepimizin amacı biraz daha maddi zenginliğe ulaşmak iken ve bunu her geçen gün daha istikrarlı becerirken, öbür yandan bilim ve teknik, dünyanın başını döndürürken, tüm bunlara rağmen, ölümcül hastalıklar ise her geçen gün umutsuz bir şekilde çoğalmaktadır.

Bu gerçeği anlamak için bilimsel araştırmaya ya da istatistiki rakamlara bile ihtiyaç yoktur. Gelişmiş refah ülkelerinin kanser oranı, azgelişmiş yoksul ülkelere nazaran kat be kat daha fazladır. Bu kabaca da olsa tespit edilmiş bir gerçektir. Hemen hepimiz duyarız, hatta ailelerimizde örnekler vardır. Bunun tersini iddia edebilen akıllı bir yiğit bulamazsınız.

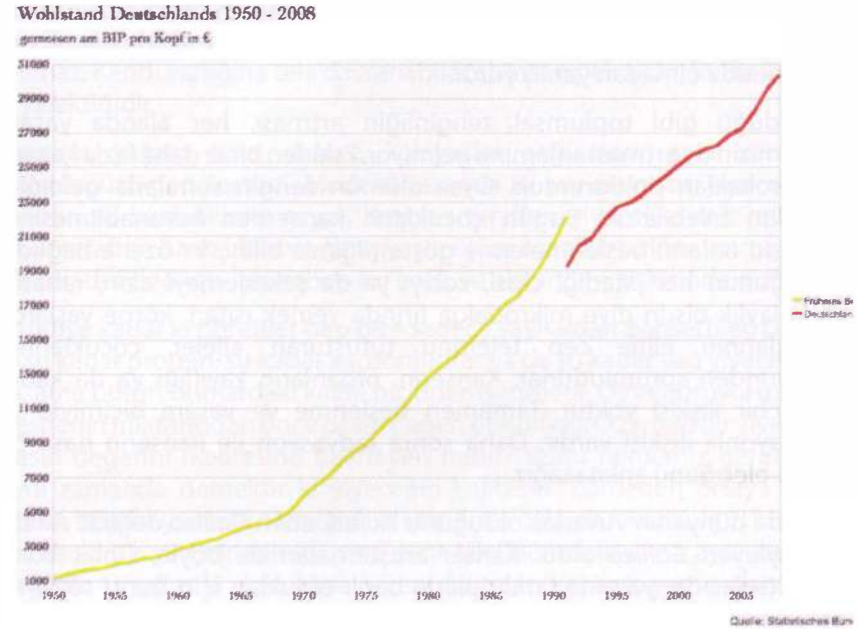
Aşağıdaki grafik bize Almanya'da kanser ile paralel büyüyen faktörün toplumsal refahın olduğunu göstermektedir. Toplumsal refah ile kanserin artması arasında nasıl bir ilişki vardır? Toplumsal refah arttığı zaman, her şeyden önce dar gelirli grupların tüketimi artar. Artan tüketim daha çok da yemek masalarına yansır. Bu değişme yiyecek kalitelerinde değil, daha çok yeme miktarlarının arttığı yönündedir.

Gelir düzeyinin yükselmesi sadece yediğimiz yemeğin miktarını değil aynı zamanda piyasaya sunulan yiyeceğin de çeşidini arttırmıştır. Oyuna bir de televizyon reklamları gibi pazarlama yöntemleri girince, insanlar ihtiyacından daha fazla yemeye zorlanırlar. Yemeği sandığımız gibi sevdiğimizden değil, bizi **müptela** ettiği için çok yeriz. Oysa modern insan ve bunların evlerde yaşamaya zorladığı bazı hayvanlar dışında, doğada hiçbir canlı ihtiyacından fazlasını yemez. İşte bu yüzden doğada hiçbir canlı da kanser olmaz. Buna karşın modern insan da, ihtiyacının ne kadar olduğunu bilmez.

Toplumsal zenginlik en çok insanların beslenme alışkanlıklarını etkiler. Çünkü yemek öyle bir mekanizmadır ki insanı müptela eder. Evet, sözcüğü sözcüğüne yemek insanı müptela eder. Eğer siz vücudun istediğini doğru algılamaz da, doğru yanıt vermezseniz, yeterince su içmez ve yeterince tuz almazsanız, vücut hep ister. Siz yersiniz, o ister, siz yine yersiniz, o yine ister. Bu şeytan çemberinde ömrünüz kısalırken, birileri şöyle der; "o yemeyi çok seviyor". Halbuki bu söz tamamen saçmadır. Yemek bir ihtiyaçtır. Eğer ihtiyacı yanlış verirseniz o sizi sonunda müptelası yapar.

Sadece dinler ve eski bilgeler hariç hiç kimse farkında değildir bu gerçeğin. Aşırı yemek alkolden daha tehlikelidir. Hiç olmazsa alkol alırken hemen herkes tehlikesini, az ya da çok bilir. Ama yemenin ömrümüzü

Grafik 4: Almanya' daki refah artışı 1950 - 2008 (Kaynakça: Statistische Bundesamt)

kısalttığını nereden biliriz! Çünkü bütün modern öğretiler bize hep **„ye"** dediler. Şundan bu kadar ye, ondan şu kadar ye diğerinden bu kadar vs. vs.. Nefsine hakim ol, yeme diyen bir peygamberler olmuştur. Ona da sadece inanmışız, anlamamışız. Demek ki anlamak inanmaktan çok daha önemli ki anlamadığımız şeyleri ne kadar da gönülden inansak da yanlış yapıyoruz. Hz. Muhammed bize "belinizi doğrultmak için bir lokma kâfidir" diye söylemiş. Bir lokma ile yetinen kaç kişi gördünüz şimdiye kadar! Eğer diyor; „siz bununla yetinemiyorsanız, midenizin üçte birine hava, üçte birine su ve diğer üçte birine de yiyebilirsiniz." Oysa biz ne yaparız? Tıka basa yeriz. İşte tıka basa yememize sebep olan yemek müptelası olmamızdandır. Oruç insanın sağlığına kavuşması için getirilen bir kuraldır. Oysa, Ramazan başlamadan aylar önce yiyecek hazırlıkları

başlar. Erişteler kurutulur, kavurmalar yapılır, tatlılar pişirilir vs. vs.. Bütün bunlar oruç tutmanın asıl ulaşmak istediği amaçtan tamamen uzaktır. Ama ne yazık ki bugün toplumsal zenginliğin ulaştığı noktada birçok şey, biz farkında olmadan yanlış yürür.

Görüldüğü gibi toplumsal zenginliğin artması, her alanda yaşam kalitemizin de artması anlamına gelmiyor. Eskiden biraz daha fazla kazanç diye sokakları doldururduk. Oysa ölümün zengin sofralarla geldiğini nereden bilebilirdik! Bugün çocukların kanserden korunabilmesinin tek yolu onların beslenmelerine gösterdiğimiz bilinç ve özene bağlıdır. Çocuğunun her istediği cipsi, colayı ya da şekerlemeyi alan, rahatlık ve kolaylık olsun diye mikrodalga fırında yemek ısıtan, körpe yaşlarda çocuklarının eline cep telefonu tutuşturan aileler, çocuklarının kanserinden sorumludurlar. Kanserin, organların zayıflığı ya da kader ile hiçbir ilişkisi yoktur. Tamamen beslenme ve yaşam biçimiyle ve radyasyonla ilişkisi vardır. Daha sonra radyasyon ile kanserin nasıl bir ilişkisi olduğunu anlatacağız.

Belki de dünyanın yuvarlak olduğunu ilk fark eden *Galileo* değildi. Ancak ilk söyleyen *Galileo* oldu. Kanser araştırmaları da böyle. Onlar bunu fark etseler de, yaşama farklı iplerle bağlı oldukları için bunu söyleme cesaretleri olmadı.

Düşünün ki genç bir doktora öğrencisi, bunu fark etti de tezine yazmak istedi. O tez kabul görür mü? Herkes ondan doktor kariyeri beklerken, o yazdığı "saçmalıktan" ötürü diplomasını tehlikeye nasıl soksun. Toplumsal hedefe ulaşmanın en kolay yolu hiyerarşiye itaatkarlıktan geçer. Dünyanın bu acımasız yarışı içerisinde genç bir doktorun böyle bir riski göze alması mümkün değildir.

Ya da düşünün ki genç bir doktor bunu keşfetti ve biz kanserli olarak ona gittik. O da bize dedi ki gidin evinize ve tuzlu su kürü yapın iyileşirsiniz. Birincisi biz adamı ciddiye almayız. Her halde çıldırdı bu adam deriz. İkincisi de adamın diplomasını elinden alır, meslekten men ederler. TIP'bi tedavi kurallarının dışına çıkmak meslekten men olma riskini taşır çünkü.

Bunu çok yakın bir geçmişte ülkemizdeki kolesterol bir hastalık mıdır, yoksa değil midir tartışmasında gördük. Kolesterol bir hastalık değildir, tedaviye ihtiyaç yoktur diyen bilim adamlarını nerede ise bir kaşık suda boğacaklardı.

Ama gene de onlar ne kadar agresif olurlarsa olsunlar, asıl tehlikeli olan kanserli hastaların tepkisidir, yani bizleriz. Bizi su ile iyileştirmeye cesaret

eden hiçbir doktorun kapısını açmayız ve adamı delilik mertebesine yükseltiriz. Onun için bir TIP hekiminin kanser bir hastalık değildir demeye gücü yoktur. O hastalıklar için vardır. Hastalık olmadığı zaman ona ihtiyaç kalmaz. Kendi varlığına ters davranabilecek insan pek azdır. Bu da insanın diyalektiğidir.

Modern yaşam bize sadece kolaylıklar sağlamadı aynı zamanda ölümümüzü gençleştirdi. Modern yaşamla iki şey artmıştır; yiyeceklerin miktarı ve hastalıkların sayısı. Yani bir taraftan yiyeceklerimiz artarken öbür taraftan hastalıklar ve genç yaşta ölüm oranları birlikte artmıştır. Bu bir tesadüf değildir. İşte sebep bu balık ve akvaryum ilişkisinde gizlidir.

Şimdiye kadar ki öğretiler hep bize sadece sayılardan bahsettiler. Dediler ki şu kadar protein, şu kadar karbonhidrat ya da şu kadar yağ yiyeceksiniz vs. ama bütün bunlardaki kalite hiç önemsenmedi. Oysa görüyoruz ki bir nesnenin miktarından önce besin değeri önemlidir. O zaman bir yiyeceğin besin değerini (kalitesini) belirleyen nedir? Bunu bilmemiz gerekir. Bu aynı zamanda demektir ki yiyeceğin kalitesini bilmeden ortaya atılan bütün bilgiler yanlıştır. Örneğin bir saat önce dalından koparılmış bir elma ile, ilaçla bir yıl bekletilmiş, ama aynı görünümdeki elma aynı kalitede değildir. Diyelim ki sizin elmayı hep dalından koparıp yeme olanağınız var. Bu kez en önemli soru ise şu, elma iyi, ama ne miktarda yemeli? İşte burada miktarını bilmediğimiz zaman yine yanlış yapmaktayız. Hemen bütün dinler ve eski bilgelikler nefsimize hakim olmayı ve az yemeyi önerirler. Bakalım bunların sırrı ne imiş.

Kuran-ı Kerim şöyle der; "... Doğrusu cennette ne acıkırsın, ne de çıplak kalırsın, orada ne susarsın ne de güneşin sıcağında kalırsın." Ama şeytan ona vesvese verip; 'Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve sana çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?' dedi. Bunun üzerine ikisi de o ağacın meyvesinden yedi, ayıp yerleri görünüverdi. Cennet yapraklarıyla örtünmeye koyuldular. Adem Rabbine başkaldırdı. Rabbi yine de onu seçip doğru yolu gösterdi." Tâhâ Suresi, ayet 115-122.

Kutsal kitaplar aslında burada bize inanılmaz bir sır vermektedir. İnsanoğlu elmayı yedikten sonra cennetten atılmıştır. Aynı zamanda ölümsüzlüğü de elinden alınmıştır. Yani ölümsüzlüğünün elinden alınışıyla (sonsuz yaşamın elinden alınışı), cennetten atılışı aynı zamana ve aynı sebebe dayanır. Yemek!.. Konumuzla hiçbir ilişkisi yokmuş gibi gözüken bu olay, aslında tamamen insanoğlunun yemek ile ölümün geldiğini anlatan belki de en güzel ve en açıklayıcı hikayedir.

Hangi madde kanserojendir?

Şimdiye kadar yazdıklarımızdan anlaşılacağı üzere, kanser genetiği bozulmuş hücreler değil kurumuş hücrelerdir. Bu yüzden biz kanserojen maddelerin neler olduğunu ararken, bir canlının genetiğini bozan maddeleri değil, canlıyı kurutan maddeleri arayacağız. Canlının genetiğini bozan maddeler canlıda farklı biyolojik bozukluklara sebep olur. Kanser bir doğal kuruma sürecidir ve su verdiğiniz zaman her yaprak gibi yeniden yeşerir. Yani kanserin iyileşmesi sadece ve sadece su ile ve çok kolaydır. Oysa canlının genetiğini bozan maddeler canlıda farklı mekanizmalar oluşturur ve bu mekanizmaların iyileşme olanakları da süreçleri de farklıdır. Bunları kanserle karıştırmamak gerekir. Radyasyon ve kanser başlığında ayrıntılı olarak ele alınacaktır. Canlıyı kurutan ve kirleten maddeler canlıda farklı mekanizmalara yol açar, ama hücrenin genetiğini bozan maddeler canlıda başka mekanizmaları devreye sokar. Dolayısıyla ikisinden kurtuluş da farklıdır.

Kanser bir kuruma ve kirlenmedir. Hangi maddeler canlıyı aşırı derecede kirletir ve çabuk kurumasına sebep olursa, bu maddeler kanserojen maddelerdir. Bu perspektifle baktığımız zaman, hangi maddelerin kanserojen olduğunu tespit etmek o kadar zor bir olay değildir. İş bu kadar kolay olunca kanserden korunmak ve kurtulmak da, bir muamma olmaktan çıkar ve insanın adını bilmesi kadar kolaylıkla ve kendi bilgi ve becerileriyle, bundan kurtulmanın yolunu bulur.

Sözüm ona bilim, Bize, neyin bizi kanser yaptığını, nelerin kanserojen madde olduğunu anlatırken karanlık bir bilinmezliğe iterler. Bunu yaparken de kendi yetersizliklerini ve yeteneksizliklerini aşikar söylemekten hiç çekinmezler. Hatta onlar, bu bilinmezliğin onları biraz daha erişilmez kıldığını düşünürler.

Biz ise bize söylenen her şeyi eleştirmeden, mantığın süzgecinden geçirmeden kabullendik. Bu sorgusuz kabullenişimiz onların da işini kolaylaştırdı. Sözüm ona bugünkü sağlık bilimini eleştirmeye kalktığınız zaman da, hiçbir şeyden haberi olmayan bilim hayranları önce sizi taşlamaya başlar. Dinden çıkmış insanların taşlanması gibi taşlarlar. Korku hep aynıdır. Bilimi reddediyor. Oysa yaptığımız bilimi reddetmek değil, bilimin bize olanak kıldığı eleştirel bir yolla mantığın süzgecinden geçirmektir.

Çoğumuz şunu bilmeyiz. Nasıl ki her avukat bir hukuk bilim adamı değildir, her hukuk bilim adamı da bir avukat değildir. Aynı bu şekilde,

her doktor bir bilim adamı olmadığı gibi, her sağlık konusunda araştırma yapanın da doktor olma zorunluluğu yoktur.

Tabi ki bu taşlamalar olacaktır. Çünkü biz onları yolda bıraktık. Onlar ise kendilerinin suçüstü yakalandıklarının farkındalar. Biliyorsunuz suçüstü yakalanmak çok zordur. Suçüstü yakalananlar hiç bir mantığı olmayan suçlama ve savunmalar üretir.

Biz suçluyu hukukçuya bırakalım ve işimize devam edelim. Bu perspektifle canlıyı kurutan ve kirleten maddeleri dolayısıyla kanser yapan maddeleri tek tek sıralayalım.

1. Bütün alkol ve alkollü içecekler
2. Şeker ve şekerli ürünler (Kanser hücrelerinin enerji kaynağı yalnızca şeker olduğu için, oksijenli solunum yapamadıklarından kanserli hastaların bu ürünlerden uzak durması akıllı bir zorunluluktur.)
3. İlaçlar (Bütün ilaçlar vücutta agresif bir madde olarak derecelenir ve bir an önce vücuttan atılmaya çalışılır. Bunun için de yalnızca ve yalnızca tuzlu su kullanılır. Bu nedenle bütün ilaçlar vücudun suyunu kurutur. Birkaç ilaç içenlerin her geçen gün ilaçlarının sayısının artması ve sonuçta çok ilaç içenlerin yatalak olması tesadüf değildir.)
4. Rafine edilmiş tuz
5. Aşırı yemek. (özellikle fastfood ve sürekli restoranlarda yemek, aşırı et tüketmek.)
6. Karaçay, kahve, şekerli bütün içecekler.

Görüldüğü gibi kanserojen madde öyle uzaklarda ve bilinmezlerde değil soframızdaki yiyecekten başlar. Kanserin oluşumunda suçluyu ya da sorumluyu orada, burada değil kendimizde aramamız gerekir. Kanser soframızdadır. Ben soframızdaki kanser derken, kimyasal ilaçlı, ya da GDO'lu besinlerden bahsetmiyorum. Ne kadar kaliteli ya da organik olursa olsun, kanser eden, her şeyden önce aşırı yemedir. Bunun böyle olduğunu ilk görenler peygamberlerdir. Bu yüzden birçok derdin sebebi aşırı yemedir demiştirler.

Burada zararlı kimyasalları ve GDO' lu yiyecekleri konumuzun dışında tutmuş değiliz. Örneğin rafine edilmiş tuz en büyük kimyasal maddedir. Her türlü ilaç kimyasal maddedir. Ancak toplumdaki kabullenme o kadar büyüktür ki bir elmanın üzerine serpilen kimyayı yıllarca tartışırız da, rafine edilmiş kimyasal tuzu konu bile etmeyiz. Ya da en önemlisi ilaçlar.

Bütün ilaçlar kimyasaldır. Kimyasalın iyisi kötüsü olmaz. Ama hepimiz sorgusuz sualsiz bu ilaçları içeriz.

Japonya'da eşini sevmeyen kadın, ona çok yemek yedirirmiş derler. Bir an önce kurtulmak için tabi. Demek ki birçok kültür öyle ya da böyle aşırı yemenin ölümcül olduğunu keşfetmiştir. Tek bilmeyen modern insandır.

Pakistan' da Himalaya dağlarının arasından Hunza vadisinden gelip İslamabat'da çalışan bir kişiyle tanıştım. Sabah erkenden otelde buluştuk. Kahvaltı saatiydi ve onu kahvaltıya davet ettim. Arkadaşım benimle kahvaltı yapmadı. Sordum, neden? Dedi ki; ben günde bir kere yemek yerim. Çünkü dedem bana dedi ki; az ye, sağlıklı ve uzun ömürlü ol.

Kablosuz iletişim araçları radyasyon ve kanser

Az öncede belirttiğimiz gibi kanser doğal bir kuruma sürecidir. Bu doğal süreç kuruma ve kirlenmedir. Bu nedenle kanser iyileştirilebilir bir süreçtir. Kurumayı iyileştirebilecek tek nesne de sudur. **Kanseri iyileştirmek için sudan başka verilecek her nesne yapılacak her çaba beyhude bir uğraştır.** Hele ki öldürücü kemoterapi ve ışın tedavileri beyhude bir çabadan öte, bir cinayettir.

Modern toplumlarda var olan iş bölümü, bilime de yansımıştır. Bilim de kendi arasında büyük bir iş bölümüne gitmiştir. TIP, mühendislik, hukuk, biyoloj, kimya vs.. Bir bilimde elde edilen yeni değerler diğer bilim dalında da kullanılır. Yalnız burada bir bilim dalında elde edilen gözlem, ya da deney sonuçlarına bakılmaksızın, daha çok da o bilimdeki egemen görüş ele alınarak irdelenir. Bugün radyasyon ya da modern iletişim araçlarının yaydığı ışınların zararı üzerine en çok duyduğumuz söz şudur; **kanser yapar**. Bu ışın ya da radyasyonların ne kaynağına, ne miktarına, ne de süresine bakılmadan, sadece kanserojen etkisinden bahsedilir. Oysa biz diyoruz ki kanser, vücudun beslenmesiyle ilişkili olarak en doğal bir biçimde gelişen vücut asidinin artması ve buna bağlı olarak ortaya çıkan oksijenli solunumun kesintiye uğramasının bir sonucudur. Dolayisiyle kanser iyileştirilmesi belki de en kolay sağlık sorunlarından biridir.

Buna karşın radyasyon ve modern iletişim teknolojisinin ürettiği ışınların biyolojik organizmada yaptığı etki kurumadan önce yıkıcıdır. İşte bu ayrımı yapmak ve radyasyon yayan araç ve gereçlere karşı davranışlarımızı doğru seçebilmek için, bu bölümde biraz daha ayrıntılarıyla inceleyeceğiz.

Çünkü TIP biliminde üretilen bu yanlış, diğer bilimlerde temel alınarak yeni sentezlere gidilmekte ve insanlara yanlış davranış önerileri sunmaktadır. Bu yanlışın düzeltilmesi için özellikle atom fiziğinin bu konudaki ürettiği bilgileri sentezlemeye gideceğiz. Göreceğiz ki radyasyon ve ışının canlı organizmalarda kanserden önce yıkıcı ve yakıcı etkileri vardır.

Elektromanyetik radyasyon aslında yaşadığımız ve çalıştığımız ortamın bir parçasıdır. Genel olarak elektromanyetik dalgaları ikiye ayırabiliriz. Birincisi doğal olarak çevremizde üretilenler, örneğin; görünür ışık, X-ışınları, Gama ışınları gibi. İkinci grupta incelenecek olanlar ise yapay olarak üretilen ve bugün hemen hemen her yere ulaşan ışınlardır. Bunlar, örneğin; modern iletişim araçlarının kullandığı radyo dalgaları, telsiz, radar, ya da atom bombalarından, atom bombası denemelerinden, elektrik üreten atom reaktörlerinden, atom reaktörleri kazalarından ve atom reaktörlerinin kullanımından sonra arta kalan artık radyoaktif maddelerden ortaya çıkanlardır. Aslında tüm elektromanyetik alanlar ve bu alanların canlılar üzerindeki etkisi prensip olarak aynıdır. Bu ışınımları birbirinden ayıran fark sadece enerjilerinin frekanslarıdır. Örneğin, bir cep telefonu ya da kablosuz telefonun yaydığı radyasyon ile atom bombasının yaydığı radyasyon arasında prensip olarak bir fark yoktur. Fark her ne kadar kaynağında olsa da, yaşayan canlılar için önemli olan şiddetinde ve yıkılıcığındadır. Bizi ilgilendiren yıkıcılığıdır. Bu perspektifle iyonize ve iyonize etmeyen ışınları inceleyelim. Gerçek farklılık ise aşağıdaki sayılardan daha iyi anlaşılacaktır. Önce bu ışınların gücünü anlayabilmek ve birbirlerinden ayırt edebilmek için ölçü birimlerini yazalım.

Hz nedir: Frekans, elektromanyetik dalganın saniyedeki titreşim (salınım) sayısı anlamına gelir ve bu Hertz (Hz) olarak ifade edilir.

- 1 Hz, saniyede bir titreşim anlamına gelir,
- 1 Kilohertz (kHz) saniyede 1000 titreşim,
- 1 Megahertz (MHz) saniyede 1.000.000 (milyon) titreşim,
- 1 Gigahertz (GHz) saniyede 1.000.000.000 (milyar) titreşim olarak adlandırılır.

Yukarıdaki tablo bize çeşitli ışınları, kaynaklarını ve frekanslarını göstermektedir. Bu ışınların cansız maddeye etkileri açısından iki bölüm halinde incelenecektir. İyonize ışınlar ve iyonize olmayan ışınlar olarak. Önce iyonize (iyonlaştırıcı) radyasyon nedir ve hangi kaynaklardan yayılırlar, maddelerde ne tür etkiler yaparlar ona bakalım.

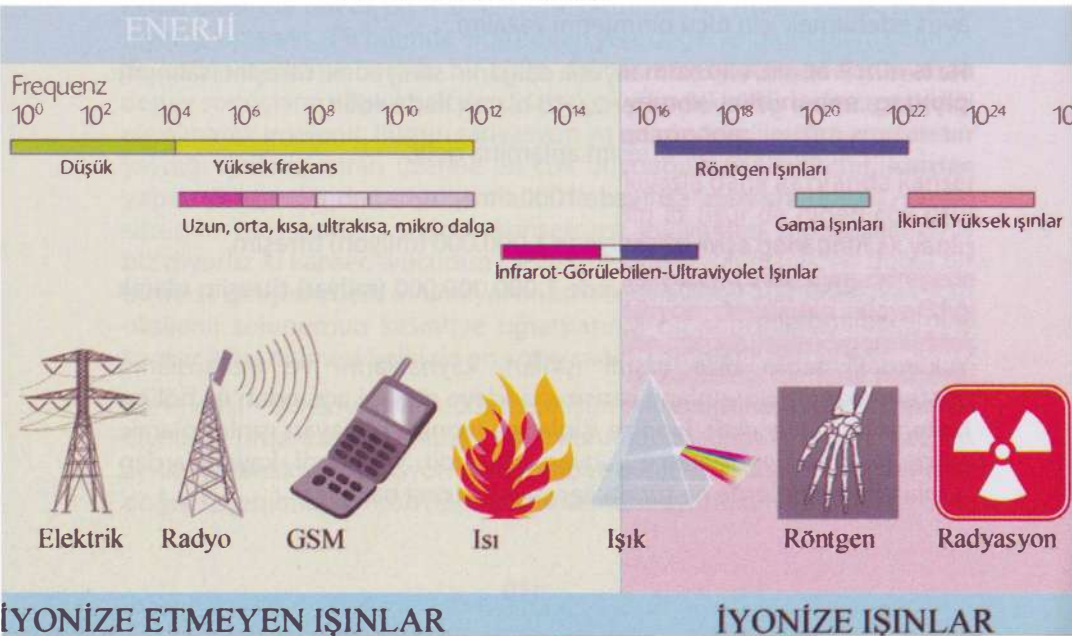
İyonlaştırıcı radyasyon (İyonize ışınlar) enerji yüklü parçacıklardan ya da fotonlardan oluşmaktadır. Doğadaki çekirdeğinde yüksek enerji yüklü olan birçok madde vardır. Bu atomlar kararsız atomlardır. Doğada oldukça fazla rastlanan bu kararsız maddeler radyoaktif izotoplar olarak adlandırılır. Kararsız atomlar üzerindeki bu aşırı enerjiyi dışarı vererek kararlı hale dönmeye çalışır. Bu sürece radyoaktif bozunma denmektedir. Bazı durumlarda sadece bir dönüşüm üzerindeki aşırı enerji yükünü atmaya yetmemektedir. Bu nedenle ta ki çekirdekleri kararlı hale gelinceye kadar arka arkaya zincirleme dönüşümler (bozunmalar) olur. Radyoaktif bozunmanın çeşitli türleri vardır:

Alpha bozunumu (α-çürüme): α-ışınları dışarı verilir

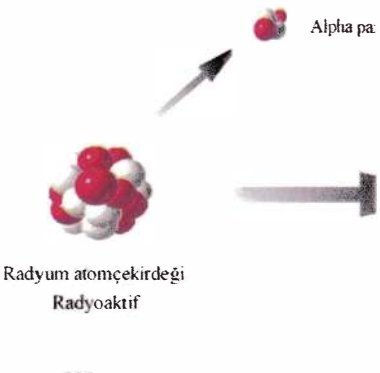
Radyum atomunun Radon atomuna dönüşürken dışarıda kalan Helyum çekirdeği (2 proton, 2 nötron) çevreye alfa ışınları yayarlar. Bir Radyum atomunda 88 proton ve 138 nötron bulunduğundan oldukça kararsızdır. Radyumdan bir Helyum çekirdeği ayrılarak 86 proton ve 136 nötrona sahip olan yeni element Radon oluşur.

Şekil. 3 Kaynakça: http://www.provinz.bz.it

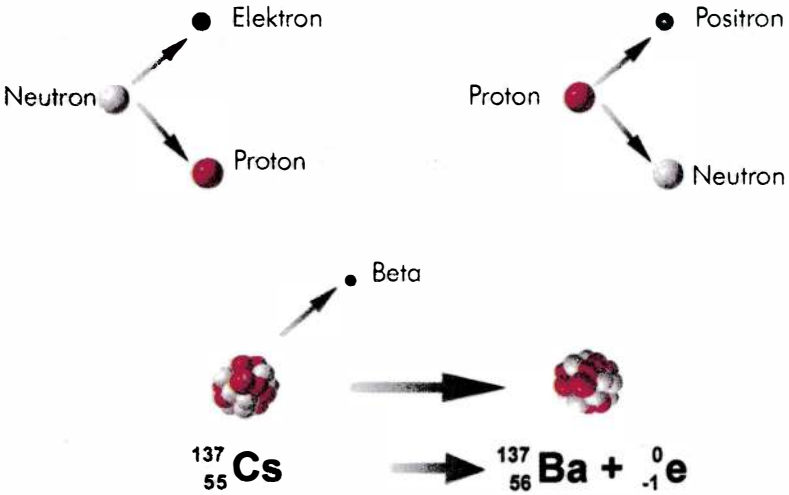
Alfa ışınları bir parçacık ışınımıdır. Yukarıdaki şekilde görüldüğü gibi iki proton ve iki nötrondan oluşan helyum çekirdeğidir. Bu Alfa parçacıkları 1 ile 10 mega elektron volt (MeV) enerjiye sahiptirler. Havada 8 cm demir üzerinde ise bir milimetre kadar yayılabilirler. İlk parladığı zaman diğer maddeler üzerinde iyonize etki yaratırlar.

Şekil. 3: Alpha Bozulması

Beta bozunumu (β-çürüme): β-ışınları dışarı verilir

Beta olarak adlandırılan radyasyon da bir parçacık radyasyonudur. Beta parçacıkları birer elektrondur ve Beta olarak adlandırılır. Işık hızına yakın hareket ederler. Negatif yüklü Elektronlar (β-) ve pozitif yüklü Positronen'lerden (β+) oluşur. En yüksek enerji gücü ise 1 MeV aralığındadır. Beta radyasyon havada birkaç santimetrelik bir alandan birkaç metreye kadar ulaşabilirler. Birkaç **santimetrelik** alüminyum ile ancak korunma olanaklıdır.

Şekil 4: Beta bozunma. protonlu Sezyum atomu parçalanıp 56 protonlu Baryum atomuna dönüşürken beta ışınları ortaya çıkar.

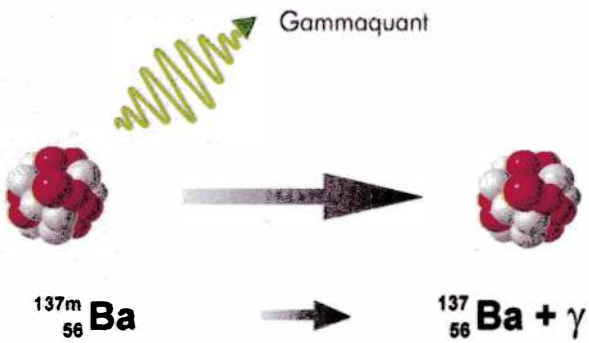
Gama ışınları

Bir çekirdekte Alpha ya da Beta parçalanması olduğu zaman, çekirdek genelde yüksek enerji düzeyine sahiptir. Bu fazla enerjiyi dışarıya gama ışınları olarak yayarlar. Gama ışınları resimde görüldüğü gibi fotonlardan oluşur. Ulaştıkları enerji boyu ise 1 MeV 'dir.

Bir atomun çekirdeğinden alfa ya da beta parçacığı ayrıldığı zaman çekirdeğinde biriken enerji tekrar atomu kararsız hale getirir. Çekirdek bu enerjiyi dışarı vererek tekrar kararlı hale gelmeye çalışır.

Bunların yanında kaynağı farklı olan başka iyonize ışınlar da vardır. Bunlar; Röntgen, Morötesi ışınım ya da Ultraviyole ışınları olarak adlandırılır. Her iki ışın da güneş ışıklarında vardır.

Şekil 5: Gama ışınları

Radyasyonun biyolojik organizmalar üzerindeki etkisi

Maddeyi iyonlaştırabilen radyasyon, acaba hücreye nasıl etki eder? Hücre canlıların en küçük birimidir. Hücre, üzerinde birçok reseptörlerin bulunduğu hücre zarından ve içeride de hücre suyu (plasma) ve hücre organellerinden oluşur. Örneğin, mitekondri ve hücre çekirdeği gibi. Genel olarak hücrenin yapısını hidrokarbon moleküller oluşturur. Bunlar birçok atomun bir araya gelerek oluşturduğu oldukça kompleks moleküllerdir. Bu moleküller hücre içerisinde çeşitli biçimlerle çeşitli görevler üstlenirler. Örneğin çeşitli proteinler bir araya gelerek hücre zarını oluşturur. Hücre çekirdeği ise Deoksiribonükleik asitten oluşmaktadır.

Moleküller nasıl meydana gelir? Atomlar elektronlarla birbirlerine bağlanırlar. Bazen bir elektronu birlikte kullanarak, bazen bir başka atoma elektronunu vererek oluşurlar. Bu, kimyada kimyasal bağlanma olarak adlandırılır.

Hücreye radyasyon enerjisi girdiği zaman, hücre içerisinde çeşitli miktarlarda ve biçimlerde emilir. Yukarıda gördüğümüz gibi bu enerjiler hücre içerisinde elektronları atomlardan koparabilecek güçtedirler. Atomlar molekülleri oluştururken kullanılan elektronlar, yerlerinden çıkarıldığı zaman ne olur, molekül yıkılır. Bu molekül eğer hücre zarını oluşturuyorsa, hücre zarı çözülür, çekirdeğini oluşturuyorsa çekirdek çözülür. Bu çözülme hücrenin aldığı radyasyonun miktarına bağlıdır. Bütün bu çözülmeler hücrenin ölümüne sebep olur.

Bir insan radyoaktif ışınlara maruz kaldığı zaman en çok etkilenen de hücre ve vücut suyudur. Su moleküllerinin iyonize olması daha küçük güçteki ışınlarla bile mümkündür. Kararsız iyonlar canlılar için oldukça radikal iyonlardır. Önüne çıkan her molekülü iyonize edebilecek güçtedir. Ortaya çıkan yeni moleküller ise hücreyi parçalayabilecek yapıdadırlar.

Şekilde görüldüğü gibi karbon ve hidrojen atomlarından oluşan sağlam bir molekül, dışarıdan gelen iyonize ışınlar sayesinde, bu atomların ortak kullandığı elektronu yerinden koparır ve bu molekülün bağlarını çözer.

Hücrenin aldığı radyasyon hücrede çeşitli sonuçlar yaratabilir. Örneğin; eğer hücre zarının ya da herhangi bir organelin zarar görmesi halinde: Eğer radyasyon hücre zarının, herhangi bir organelinin ya da çekirdeğinin bozulmasına sebep olmuşsa bu hücrenin ölmesine sebep olur. Örneğin hücre zarı dağılmış bir hücre zaten parçalanmış demektir ve vücut

suyuna karışır gider.

Şimdi hücrenin radyasyonla aldığı zararın çeşitli durumlarını birlikte inceleyelim. Bu incelemenin sonunda göreceğiz ki radyasyon kanseri hızlandırır ama radyasyonun direkt verdiği zarar yıkımdır. Bunu yanma ile kıyaslayabilirsiniz. Dokular ve hücreler çözülür. Bunların onarılma ya da iyileşme mekanizmaları kanserden tamamen farklıdır. Bir yanık farklı sebeplere dayanır ve farklı iyileşir. Kanser ise sadece kirlenme ve kurumadır dolayısıyla daha kolay ve çabuk iyileşir. Kanserde sadece kurumayı gidermek için su içmek, kirlenmeyi gidermek için ise sadece vücudu çeşitli yöntemlerle temizlemek gerekir. Örneğin oruç tutarak ya da çeşitli detoks yöntemleri ile. Buna karşın yanma ya da çözülme başka şeylerdir ve bunların çoğunun iz bırakmadan geriye dönüşü olmaz.

1. Hücrenin genetik yapısının bozulması halinde: Bozulmanın miktarına göre, eğer büyükse hücre ölür. Ölen hücreler çoğunlukta ise bu organın ölmesine dolayısıyla da canlının ölümüne sebep olur.

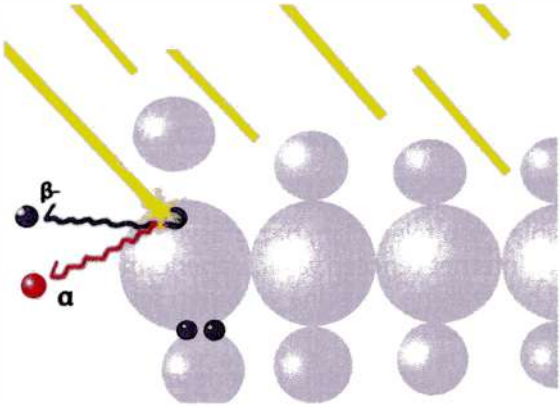

2. Eğer hücre çekirdeğinin tamamı bozulmamışsa: Eğer hücredeki bozulma, yaşamına devam edebilecek bir düzeyde ise hücre bölünmeye devam edecek ama ortaya bir kitle çıkacaktır. Bu kitle kanser tümöründen farklıdır. Bu kitle bozuk hücrelerin çoğalması sonucu oluşur ve organ görevi göremez. Eğer genetik bozulmalar çocuklarda oluşursa, gelişme ve büyüme çağında olduğu için, organların eksik ya da yanlış (asimetrik) gelişmesine sebep olur.

Eğer çekirdek bozukluğu üreme hücrelerinde olursa, bu hücrelerin embriyo oluşturma olasılığı hemen hemen hiç yoktur. Çünkü çekirdeği bozuk olan bir üreme hücresinin her şeyden önce ömrü çok kısadır ve yüzme yeteneği azdır. Dolayısıyla döllenmeye giden bu uzun ve yorucu yolu kazanma olanakları ortadan kalkar. Bu demektir ki eğer üreme hücresi bozuk ise döllenme olmaz, eğer döllenme var ise üreme hücreleri zarar görmemiş demektir.

Eğer embriyo oluştuktan sonra, embriyo radyasyon altında kalırsa bu kez ölü doğumlara ya da yanlış embriyo oluşumlarına (malformasyonlara) sebep olur. Bu tür olayları daha çok Çernobil kazasından sonraki doğmuş çocuklarda tanık olmaktayız.

İyonize ışınlar aynı zamanda hem hücre suyunun hem de vücut suyunun iyonize edilmesine sebep olurlar. (Örneğin hücre suyunu (H_2O) hidrojen peroksite (H_2O_2) çevirir.) Bu hücrede bir zehir etkisi yapar ve hücrenin

Şekil 6:
İyonize ışınlar moleküller arasındaki bağları çözer. Örneğin beton binaların ya da köprülerin erken yıkılmasına sebep olur. Demirdeki paslanma gibidir.

oksijenli solunumunu etkiler.

Görüldüğü gibi iyonize eden ışınların insan vücudunda kanserden önce yıkıcı etkisi vardır. Bu yıkıcı etkisini görmemezlikten gelerek kanser yapar iddası ile her şeyi bir torbaya koyarsak ne olur, yanlış sonuçlara ulaşmış oluruz. Çünkü kanserin sebebini bilmeseler de bir tedavi uygulamaktadırlar. Bir oluşumun adını kanser koyarsanız, arkasından da kanser tedavileri başlatırsınız. Örneğin, yıkılmış ya da yanmış bir organa kanser tedavisi uygularsanız kökten bir yanlış daha yapmış olursunuz. İşte bu yüzden kanser ile ışınların bizde açtığı farkı ayırt etmek zorundayız.

İyonize ışınlar ilk önce atom bombası olarak kullanıldı. Bu nedenle iyonize ışınların madde üzerindeki, özellikle de canlı üzerindeki yıkıcı etkisi biliniyordu.

Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombalar iyonize ışınların tehlikesi hakkında yeterince ispat gücü sağlamaktadır. Ancak iyonize ışınlar ekonomik amaçlı kullanılmaya başlandıktan sonra, örneğin nükleer santraller kurulduktan sonra, bu ışınların canlı organizmalar ve çevre üzerindeki etkileri gittikçe kamuoyundan saklanmaya başlandı. Özellikle Japonya'daki son Fukuşima nükleer kazasından sonra, sorumlular nerede ise hiçbir olumsuz etkisi yokmuş gibi davranmaya başladılar. Her ne kadar nükleer santralleri işleten firmalar ve onların sözcülüğünü yapan hükümetler radyasyonun zararlarını kamu oyundan saklamaya çalışsalar da, gene de insanlar eski araştırma sonuçlarına ulaşıp gerçeği öğrenebilmekteler.

İyonize etmeyen ışınlar ve kanser

İyonize etmeyen ışınların insan kanına etkisi

İyonize etmeyen ışınlar nedir? Bugünün modern haberleşme araçlarının kullandığı ışınlardır. Bu ışınları cep telefonları, baz istasyonları, kablosuz telsiz telefonlar ve kablosuz internet vericileri yayar. Haberleşmeyi taşıyan bu ışınlardır. Acaba mobil haberleşme ışınlarına yüklenen sesimiz kıtalar aşırı dolaşıp dururken bize ne yapar?

İnsanoğlu en büyük dramasını ise mobil haberleşme araçlarının kullandığı iyonlaştırıcı olmayan radyasyonda yaşamaktadır. Bu iyonlaştırmayan radyasyon hakkında bildiklerimizin çoğu otuzlu yıllara dayanır. Dünyanın en büyük bilinmezliği mobil radyasyon üzerine iken en büyük ticaret de gene mobil haberleşme üzerine yapılmaktadır. Bu yüzden haberleşme araçlarının ürettiği radyasyon hakkındaki, bütün bilgiler örtbas edilmektedir. Olay ne kadar baskı altına alınmaya çalışılsa da, modern haberleşme teknolojisinin getirdiği radyasyonun canlı bütün organizmalara zararlı olduğunu gizlemeyi becerememişlerdir. Biz burada iyonize etmeyen radyasyonun genel olarak canlılara zararını daha çok da kanser ile nasıl bir ilişkisi olduğunu ortaya koymaya çalışacağız.

Örnek: Hans Sturzenegger'in çiftliği.

Hans Sturzenegger'in çiftliğine Mayıs 1999'da GSM 1800 baz istasyonu kurulur. 2000 yılı Temmuz ayı başında ilk buzağı beyaz gözbebeğiyle dünyaya gelir. Temmuz ayı ortalarında ikincisi ve onu diğerleri izler. İlk önceleri hayvanların gözlerine ağ inmesiyle baz istasyonu arasındaki ilişkiye kimse inanmak istemez. Bunun üzerine 18.12.2001'de iki ineğini Zürich üniversitesi hayvan hastahanesinden Profesör Dr. Bernhard Spiess'e gösterir. Sonuç Nükleer Katarakt! (Grauer Star) olduğu tespit edilir. 2006 yılına kadar toplam 50 buzağısı gözlerinden ve diğer organlarından zarar görür.

İnsanların da sağlık durumlarında bozulmalar olunca Hans Sturzenegger kendi kanının analizinin fotoğraflarını çektirerek tespit ettirir. Resimlerde açıkca görüldüğü gibi, baz istasyonunun çalıştığı zamanda çekilen fotoğraflarda kan hücreleri birbirine yapışmış haldedir. Çalışmadığı dönemde çekilen fotoğrafta ise kan hücreleri özgürce dolaşmaktadırlar.

Bu efekt sadece yakınımızdaki bir baz istasyonundan değil aynı zamanda 20 saniyelik bir cep telefonu konuşması ile ya da evimizdeki kablosuz telefonun radyasyonu aynı etkiyi yapmaktadır. Bugün özellikle çocuklarda uykusuzluğun ve hiperaktivitenin çoğalmasının tek sebebi mobil iletişim teknolojisinden başka birşey değildir.

20 saniye cep telefonuyla konuşma, kanın yapısının bozulmasına yeterlidir. Bu araştırmayı yapan iki lise öğrencisidir. Almanya' da Spaichingen Lisesinde (Gymnasium) Maria Ritter ve Wasgan Wolski, 20 saniyelik bir telefon görüşmesinden sonra, kırmızı kan hücrelerinin birbirlerine yapıştığını tespit etmişlerdir.

17 ve 20 yaşları arasında 51 kişide bu araştırmayı yaparlar. Deney kişilerine önce 24 saat boyunca telefon görüşmesi yaptırılmaz ve başka bir kaynaktan da radyasyon almaları engellenir. Sonra kulakmemesi ve parmak uçlarından kan alınır. Sonra 20 saniye boyunca D-Net ile telefon görüşmesi yaptırılır. Telefon görüşmesinden hemen ve 10 dakika sonra gene kulak uçlarından ve parmaktan kan alınarak, bu kanlar mikroskop altında incelenmeye alınır, sonra birbirleriyle karşılaştırılır. Ulaştıkları sonuç ürkütücüdür. Yirmi saniyelik bir telefon görüşmesinin arkasında kanın bileşimleri değişmekte, özellikle kırmızı kan hücreleri birbirine yapışmaktadır. Bu oluşum telefon görüşmesinden 10 dakika sonra alınan kanda da aynı şekilde kırmızı kan hücreleri yapışık halde olduğu gözlemlenmiştir.

Aslında bu olay ilk kez 1994 de Dr. Annemarie ve Dr. Hans Joachim Petersohn tarafından tesadüfen gözlemlenmiştir. Tesadüfen hastalarını araştırırken ortaya çıkan bu fenomeni, 1997 yılında basına açıklarlar.

İyonize etmeyen ışınların hücre zarına etkisi

Genel olarak bilinen bir doğrudan başlayalım. Canlılar dışarıdan özellikle fiziksel bir uyarım aldıkları zaman kendilerini anında küçültürler. Bu ani bir reaksiyondur. Küçülmenin mantığı, fiziksel uyarıcının etkisini azaltmaktır. Aynı zamanda fiziksel uyarıcıdan uzaklaşmak için hareketi de birlikte içerir. Canlı organizmalar kendilerini strese sokan bu tür fiziksel ya da kimyasal uyarıcılardan hemen uzaklaşmaya çalışırlar. Çünkü uzun süre canlı organizmalar stres altında yaşayamazlar. Mobil telefonların kullandığı iyonize etmeyen ışınların hücrede yarattığı olay her şeyden önce bu örneğe benzemektedir.

Resim 1: Hans Sturzenegger'in çiftliğindeki baz istasyonu

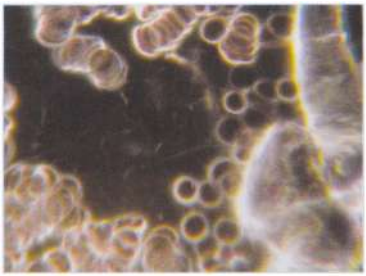

Hücreler üzerlerine akın eden iyonize ya da iyonize olmayan ışınların etkilerini azaltmak için önce kendisini küçültürler. Hücre zarı küçülünce hücre üzerinde bulunan su ve tuz iyonu kanalları da doğal olarak küçülür. Hücre zarındaki bu su ve tuz iyonu kanallarının küçülmesi, hücrenin madde alışverişini yani metabolik olayları engeller. Yani bu ne demektir, hücrenin su, tuz ve oksijen girişini engeller. Bu da hücrenin oksijenli solunumunu engelleyerek, hücreyi enerji kıtlığına sokar. Bu insanda kısa sürede yorgunluk bitkinlik gibi etkiler ortaya çıkarır. Uzun süreli bir telefon görüşmesinden sonra kendimizi yorgun, bitkin ve agresif hissetmemizin sebebi budur. Stres altında yaşayan hücreler aynı zamanda agresiflik, huysuzluk, depresyon ve bunalım psikolojisi yaratır. Uzun süreli konuşmalarımızın arkasından agresifleşiriz ve karşı taraf ile kavgaya tutuşuruz. Kendimize göre sebeplerimiz vardır ama asıl sebep telefonun kendisidir. Bu radyasyon vücut enerjisini tükettiği için de hemen birşeyler

Resim 2: Baz istasyonundan sonra doğan buzağılardaki göz bebeği beyazlaşması (Nükleer Katarakt) görülmektedir.

Resim 3: Hans Sturzenegger sürekli başı döndüğü için (baz istasyonunun çalıştığı bir zaman diliminde 15.03.2004) çektirdiği kan fotoğrafı. Kırmızı kan hücrelerinde yoğun bir kümeleşme olduğu görülmektedir.

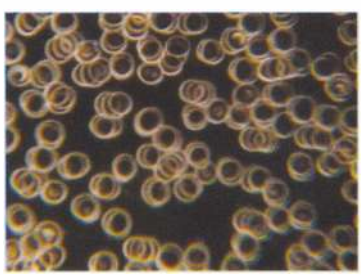
yemek ister insan. Bütün bunlar radyasyonun organizmada açtığı strestir. Biyolojik organizmalar stres derken işte böyle yaşama karşı tehditleri bir stres olarak tanımaktadır.

Ancak hücre hiçbir zaman uzun süre stres altında yaşayamaz. Kendini bu stresten uzaklaştırabilmek için organizmayı harekete geçirir. Bunu en güzel ateşe elimizi yaklaştırdığımız zaman anlarız. Hiç kimse yanan bir ateşin üzerine elini yaklaştıramaz. Ancak iyonize ve iyonize olmayan ışınları duyu organlarımızla algılayamayız. Bu nedenle bu ışınlara karşı davranışlarımız toplumsal bilincimize, kişiliğimize, daha çok da kapitalist tüketim araçlarını tüketme alışkanlıklarımıza bağlıdır. Kimileri zararını bilsin ya da bilmesin, özgürlüğünü elinden aldığı ve köleleştirdiği için bu araçları kökten reddederken, kimileri de, özellikle gençler yastığının altında cep telefonuyla birlikte yatmaktadır.

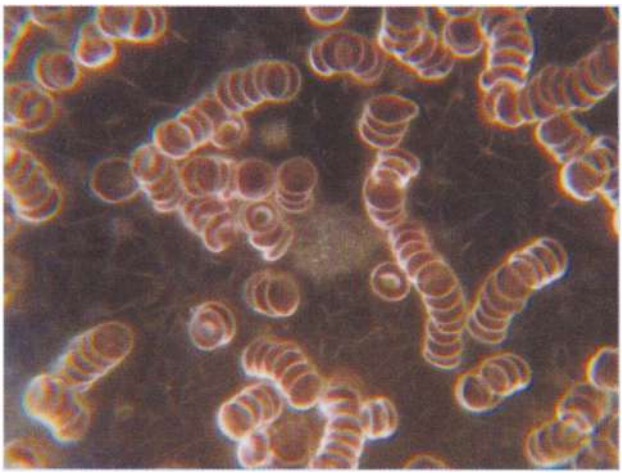

Uzun süreli radyasyona maruz kalan insanlarda ise akut olarak başlayan, yorgunluk, bitkinlik, huysuzluk, depresyon (bunalım) ve yaşam korkuları gittikçe kronikleşmeye başlar. Özellikle gençlerde bu yeterince su içmeme ile birlikte olduğu zaman intihara götürür. Son zamanlarda intihar olaylarının artmasının sebebi budur.

İyonize etmeyen ışınların, yani mobil iletişim araçlarının (cep telefonu, kablosuz telefon ve internet, baz istasyonlarının) yaydığı radyasyonun kanser etkisi, işte burada metabolizma olaylarının, yani oksijenli solunumun uzun süreli engellenmesinden dolayı ortaya çıkar.

Resim 4. Hans Sturzenegger'de baş dönmesi olmadığı bir zamanda bu fotoğrafı (baz istasyonunun çalışmadığı 17.05.2004 tarihinde) çektirir. Kırmızı kan hücreleri plazma içerisinde tekrar özgürce dolaşmaya başlar.

Resim 5: Hans Sturzenegger'de baş dönmesi tekrar başlar ve yeniden kanının fotoğrafını çektirir. Baz istasyonu tekrar çalışmaya başlamıştır. 21.07.2004'de çekilen bu fotoğrafta açıkca görüldüğü gibi kırmızı kan hücrelerindeki kümeleşmeler tekrar ortaya çıkmaktadır. Bu kümeleşmeler kırmızı kan hücrelerinin oksijen taşıma yeteneklerini elinden alır ve vücudun oksijen ihtiyacını karşılayamaz. Uzun süreli oksijen kıtlığının ise kanser yaptığını daha önce görmüştük.

İyonize etmeyen ışınların vücut ve hücre suyuna etkisi

Yukarıdaki resimlerde anlaşılacağı üzere, normal koşullarda kırmızı kan hücreleri kan plazması içerisinde özgür olarak yüzerler. Mobil ışınların insan vücudunda kırmızı kan hücrelerinin birbirine yapışmasına sebep olduğu artık aşikar bir gerçektir. Radyasyon yüzünden birbirine yapışan kırmızı kan hücrelerinin oksijen taşıma kapasiteleri büyük oranda engellenmiş olur. Kısa süre içerisinde yorgun düşmemizin sebebi budur. Ancak bu uzun dönemde özellikle çocuklarda çok daha büyük tehlikeler yaratır. Uzun sürede vücudun oksijen dağılımının engellenmesi oksijenli solunumun engellenmesinden dolayı tekrar kanserojen etkisi yaratır.

Radyasyonun bir üçüncü kanserojen etkisi ise vücut suyunun ya da hücre suyunun iyonize edilmesi durumunda ortaya çıkar. Çünkü bu durumda hem vücut suyu hem de hücrenin asit oranı arttığı için hücrenin oksijenli solunumu gittikçe artan oranlarda engellenecektir. Bunun sonucu da doğal olarak kanserleşmedir.

Eğer biz bütün bunları toplumun sağlığından sorumlu kurum ya da kişilerin ağızlarından duymayı beklersek, ömrümüz beklemekle geçer. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bütün bunları kavrayabilmek için bilimsel araştırmalardan ziyade, kendimizi ve hele ki çocuklarımızı gözlemlememiz yeterlidir. Radyasyonun zararlarını ille de başkalarından duymak, ya da bir bilimsel araştırmanın yapılmasını beklemek gerekmez. Örneğin yatarken telsiz telefonunuzu fişinden çıkararak yatın ve bunu birkaç hafta deneyin, uykularınızın düzeldiğini, daha dinlenmiş uyandığınızı kendiniz de gözlemleyeceksiniz. Bu güneşin ne yandan doğduğunu bilen herkesin kendi kıblesini kendi tayin etmesine benzer. Ama siz kendinizin yapabileceği işi imama bırakırsanız, imamın kişiliğini ve davranışlarını yönlendiren motivasyonları da hesaplamak zorundasınız. Oysa bütün bunlar kıblenizi kendinizin tespitinden daha zordur.

Kırmızı kan hücrelerinin mobil radyasyon ile olan ilişkisini araştıran bu gençler bize her şeyden önce insanlığın nasıl bir zavallılık içerisinde olduğunu gösterir. Çünkü çocukların anne ve babaları yani bizler, cep telefonlarının ya da baz istasyonlarının zararlarını saklamaya çalışırken, onlar yaptıkları araştırmayla, bizim, nasıl çocuklarımızın yaşamını zehirlediğimizi gözlerimize sokmaktadırlar.

Bu, biz yetişkinleri, gazetecisinden bilim adamına, sanatçısından politikacısına kadar, hepimizi utandırmalıdır. Bizler sadece para kazanmanın ve zengin olmanın derdi ile kavrulurken, çocuklarımızın yaşamını radyasyonlarla zehirlediğimizi utanmadan saklamaya çalışmaktayız. Üstelik bu para kazanma peşinde o kadar arsızlaşmışız ki artık, hiç bir şeyi gözümüz görmemektedir. Burada bu araştırma sonucunun biyolojik organizmalarda nasıl bir sorun yarattığına geçmeden önce, toplumun bütün kesimlerinin mobil iletişim araçlarının yaydığı radyasyona karşı sahip oldukları davranış kalıplarını tek tek incelemekte fayda görüyorum.

Bizler tüketici olarak hiçbir sorumluluk duygusu taşımadan, hiçbir vicdan, hiçbir etik ya da dinsel kuralı dinlemeden, elimizden gelse günün yirmi dört saatini cep telefonu konuşmasıyla geçireceğiz. Kendimizi ekonominin gönüllü kurbanları ilan etmişiz. Hemen hiçbirimiz kendimiz için olmasa bile çocuklarımız için, bu araçların nasıl bir tehlikesi var düşünmeyiz. Kendimizi bütün sevdiklerimizle birlikte ekonominin generallerine kurban etmekteyiz. Biz bu kadar gönüllü olunca ekonominin generalleri de bu kadar özgür bir güçle, bizimle diledikleri gibi at oynatmaktadırlar.

İnsanoğlu kendisini ekonominin karşısında hiçbir zaman bu kadar

aşağılamamıştır. Sadece kendimizi mi, çocuklarımızın da aynı şekilde denek olarak kullanılmasına yardımcı olmaktayız. Annesi ya da babası değilse bile dedeler, nineler çocuklara doğum günü hediyesi olarak almaktadırlar bu cep telefonlarını.

Bir hamile kadın cep telefonu ile ya da evindeki kablosuz telefon ile teknolojinin yeniliklerinin tadını çıkarmaya çalışırken, karnındaki bebeğe düşmanlık yaptığını bilmez, bilmek için de bir çaba sarfetmez. Yarın çocuk sakat doğduğu zaman da, bebeğin ne suçu vardı diye tanrıya yakınır durur. Bu söylediklerimiz bir kurgu değil hemen hemen dünyanın dört bir tarafında yaşanan günlük olaylardır.

Sadece bilim bunun adını koymadığı için suçu hep tanrıda ararız. Elimizdeki cep telefonunun, kablosuz telefonun ya da baz istasyonunun sebep olabileceğini düşünemeyiz. Daha doğrusu bir çok insan da bu gerçeği öğrendiği zaman rahatı bozulacağından korkmaktadır. Gerçek her zaman huzur vermez, yanılmış mutluluğumuzu da bozar. Düşünün ki bir hamile anne elindeki cep telefonuyla arkadaşına gülücükler savururken, bu gülücükler aynı zamanda karnındaki bebeğin sakat doğmasına sebep olacağını bildiği zaman, aynı rahatlıkla telefon edebilir mi?

Bilim adamları ise mobil iletişim araçlarının yaydığı radyasyonun zararsız olduğunu ispatlayabilmek için elinden gelen her şeyi sarf etmektedir.

Ya sanatçılarımız! Eskiden sanatçı toplum sorunları ile ilgilenirdi. Oysa toplum bugün mobil telefonların radyasyonu ile yanmaktadır ve hiç kimsenin sesi çıkmıyor.

Politikacılar ise üretici firmaların direktiflerini yerine getirmek kaygısı içerisinde.

Bu araçları üreten firmalar ise bizleri bütün gün telefona bağlayabilmek için, her gün yeni bir kampanya üretmektedirler.

Bu insanoğlunun içine düştüğü en zavallı bir durumdur. İnsanoğlu hiçbir zaman ekonomiye kendisini bu kadar aşağılatmamıştır. Bir çoğumuz işin bilgisizliğine sığınmaktayız. Oysa mobil iletişim araçlarının yaydığı radyasyonun insana zararlı olduğunu anlamak için büyük bilimsel araştırmalara bile gerek yoktur. Çünkü her şey gözümüzün önünde olur. Biraz meraklı, biraz şüpheci ve biraz da özgür ruhlu olan herkes, bunun böyle olduğunu çok çabuk kavrar.

En iyi gözlemlenebilecek kişiler çocuklarınızdır. Çocuklarınızı yakından gözlemleyin. Örneğin gözlerinin altına bakın, özellikle evinde kablosuz

telefon ya da internet olan çocuklarda, hemen hepsinin gözlerinin altı şiştir ve siyah ile pembemsi renk arasındadır. Bu renk ne kadar çok radyasyon alıyorsa o kadar çok siyaha yakındır. Aslında hemen hepimizin farkında olup da bir türlü sesli konuşmaktan korktuğumuz bir olaydır. Hepimiz bunun farkındayız. Ama bir türlü bu hipnozdan kurtulup da kalkamıyoruz. Elinden oyuncağı alınacak çocukların korkusu içerisindeyiz. İnsan en azından çocuğu için endişelenip acaba neden diye sorgulaması gerekir. Sorgulayan herkes bunun sebebini çok çabuk bulur.

İzmir'de tanıştığım genç bir aile bir buçuk yaşındaki çocuklarının asabi olduğundan şikayet ederek şöyle dediler. "Yücel Bey, sinirlendiği zaman başını yerlere vuruyor."Yok dedim, orada başka bir sorun var. Sonra tespit ettik ki evde kablosuz telefon var. Onları ikna edip kablosuz telefonu kaldırınca çocuk bir hafta gibi kısa bir süre içinde, başını yerlere vurmayı bıraktı. İşte bu örnekte olduğu gibi, biz sorunların gerçek kaynağıyla açıklamak yerine, hiç ilişkisi olmayan kişisel ya da toplumsal kavramlarla açıklamaya çalışmaktayız. Böylece hiçbir zaman sorunu çözme olanağımız olmayacaktır.

Bakın bir okur ne diyor: "18 yaşındayım bir kaç gün önce liseden mezun oldum. Üniversite sınavına girdim, bekarım, geçmek bilmeyen bir baş ağrım var, gizli şeker hastasıyım, kulaklarım da ağrımaya başladı. Daha önceden duymam azaldığı için yıkatmıştık, baş ağrım için bir çözüm bulamadılar ve depresyon deyip depresyon ilacı verdiler. Stresten midem ağrıdığı için Renie adında mide ilacı kullandım. Migrenim olduğundan şüpheleniliyor. Gözlerimde doğuştan sıcağa karşı alerjim var. Ergenlikte geçti ama nadiren de olsa kaşınıp kızarıp sulanmaları devam ediyor. Sürekli yorgunluk hali var. Gücüm çekilmiş gibi. Geçmeyen bir mide bulantım var. Evde kablosuz telefon ve internet de var ama interneti sadece lazım olduğu zaman açıyoruz onun dışında hep kapalı. Baz istasyonuna ne kadar uzaklıkta olduğumuzu bilmiyorum. Cep telefonumu yastığımın altına koyarak uyuyorum. Sokağın sonunda elektrik trafosu var. Günde 2 bardak su içiyorum. Fazla su içemiyorum kusacak gibi oluyorum. İçim almıyor. Rafine deniz tuzu kullanıyoruz. Küçüklüğümden beri hep okul kantininden filan beslendim (pek sağlıklı olduğum söylenemez yani, 19.06.2012)."

Aklı başında her insan yukarıdaki haberi okuduğu zaman bu genç arkadaşımın sorunlarını hemen anlar. Bunu anlayabilmek için uzman olmaya gerek yoktur. Yaşamın gereklerini doğru bilmek yeterlidir. Çünkü yaşamın sürebilmesi için ihtiyaç duyduğu bir doğal ortam vardır. Bir de sürekli alması gereken zorunlu maddeler. Örneğin ,ateşte oturursanız

yanarsınız, burada cep telefonuyla yatmak gibi. Bunlar olmadığı zaman yaşam çıkmaza girer. Şimdi bütün bu zorunlulukları görmemezlikten gelip de çocuğa hasta diye ilaç verirseniz, sorunu çözmekten ziyade, bu genç çocuğu ölüme sürüklersiniz. Biz bu genç arkadaşımıza evdeki telefonunu kaldırmayı, cep telefonu ile yatmamayı ve hemen günde en az iki litre su içmesi gerektiğini söyledik. Bize verdiği yanıtlar şöyle[3].

Biz biliyoruz ki bu gençlerin sorunu bir hafta bilemedin iki hafta gibi bir sürede çözülür. Bunun için şaşmamak gerekir. Bu benzini bitmiş bir arabaya birinin benzin koymayı akıl etmesi kadar basit ve doğal bir iştir. Birileri motorunu da değiştirebilir ama benzin koymayı akıl etmezse bu araba yine yürümez. Yukarıda görüldüğü gibi çocuklarımızı iyileştirmek niyetinde olan kimse yok artık. Çocuklarımızın bu perişan halinden para

3 Birinci yanıt: 11.07.2012 ,Yücel Bey merhaba;

Ben suyu kullanmaya başladım. İlk gün annem zorla içirdi bulantıdan kendi irademle içemedim. Daha önce hiç kusamadığım halde suyu içtikçe ilk iki gün kustum. Şimdi yeni yeni de olsa kendi irademle içebiliyorum. Baş ağrılarımda azalma var, halsizliğimde de azalma var. Bebekliğim antibiyotik içerek geçmiş, sık sık ateşlendiğimde doktorlar antibiyotik tedavisi vermişler. Annemin dediğine göre bir ayda iki antibiyotik içtiğim olmuş. 18 yaşıma kadar içtiğim antibiyotik sayısını annem hatırlamıyor. Sanırım çok fazla... Depresyonumun bu kadar çok ilaç içmemle bir bağlantısı olduğunu düşünüyorum. Karaciğer temizlemesinden sonra inşallah vücudumdaki bu yükten kurtulucam ve yeni bir hayat, yeni bir başlangıç olacak benim için.

İkinci yanıt: 20.08.2012: Ben tuzlu su tedavisini ramazanda tam olarak yerine getiremedim ve baş ağrılarım halsizliklerim ,sorunlarım geri geldi.Şimdi tekrar başlıyorum ama merak ettiğim bir şey var ben hep tuzlu su mu içeceğim, yoksa karaciğer temizlemesinden sonra tuzu içmek yerine artık yemeklerde vs.de kullanmam yeterli olacak mı?

Üçüncü yanıt: 23.08.2012: 2 yıl önce kollarımda uyuşma, bir şeyleri tutamama vb.gibi şikayetlerle doktorlara gitmeye başladık.Nöroloji doktorundan tutunda psikiyatriste kadar bütün doktorların muayenesinden geçtim.Ve hiç bir teşhis konulamadı. En sonunda bir ilaç yazamadıkları, bir kılıf uyduramadıkları için depresyondur deyip depresyon ilacı verdiler.İlaçlarımı kullanmama rağmen hiçbir işe yaramadı. Zaten şikayetlerimi duyunca doktorların yüzünde ki ifadeden, bi çözümünü bilmedikleri anlaşılıyordu. Bir Allahın kulu da ilaçtan başka bir çözüm önermedi.3-4 tane ilaç yazıp göndermeye çalışıyordu hepsi. Ama çok şükür sizi buldu annem ve tuz ve suyun hayatıma girmesiyle birlikte (ve daha çok kısa bir süre olmasına rağmen) ben nasıl bu kadar vücuduma ilaçlarla zarar vermişim diyerek hayret ediyorum. Şikayetlerimde ciddi azalmalar var. Etrafımdaki insanlar da bunu fark ettiler ve artık dayım bile tuz ve su içmye başladı. İnsanlar bende ki bu değişimi merak etmeye başladı ve bende su ve tuzu ve sizi insanlara anlatmaya başladım. Her şey için size çok çok teşekkür ederiz Yücel Bey, bizi uyandırdığınız için...

Dördüncü yanıt: 01.09.2012: Benim baş ağrılarım vardı geçti, mide bulantılarımda azalma var eskisi kadar sık yemek yeme ihtiyacı hissetmiyorum. Gözlerimin altındaki morluklarda azalma var, alerjim vardı geçti sadece halsizliğim ve sürekli uyumak istemem geçmedi. Siz söylediğinizden beri detelefonumu başımın altına da koymuyorum. Kablosuz telefonumuzu da kaldırdık.Her şey için çok teşekkür ederiz

yapmanın peşinde herkes.

Eğer biraz düşünürsek bu, çocuklarımıza yaptığımız zulümdür. Peki bunları ne diye yapıyoruz? Kimileri rahatına düşkün millet diye yanıtlamaya çalışıyor. Oysa bu telefonlar evimize girdikten en geç bir hafta sonra ailede bir huzursuzluk, bir geçimsizlik bir mutsuzluk başlar. Her türlü sebep düşünülür de, bu kibar görünüşlü şeytan aletleri kimsenin aklına gelmez. Aklından geçirenler ise adını koymaktan korkarlar.

Mobil haberleşme araçlarının çıkardığı radyasyonun zararlarını fark etmek için öyle uzun boylu araştırmaya bile gerek yoktur. Bu radyasyon her şeyden önce insanın merkezi sinir sistemini baskı altına alır. Bu özellikle yaşlılarda, çocuklarda ve hamile kadınlarda daha çabuk ve daha etkili kendini belli eder. Her şeyden önce çocukların uykuları kaçar ve bütün uyku hali bir rahatsızlık içerisindedir. Özellikle küçük bebekleri uyku tutmaz. Aileler ise bizim çocuk hiç uyumuyor diye de sevinirler. Ne kadar uyurlarsa uyusunlar hep yorgun kalkarlar. Sonra davranışlarına yansır bu çocukların. Özellikle küçük çocuklar sürekli ağlağan olurlar, hani bizimki çok mızmız diye yakınırız ya, o biçimden. El ve ayakları sürekli birbirine dolaşır, kaza yaparlar, yoğunlaşma bozuklukları vardır. Bütün bunlar bir ya da iki çocukta olursa neyse ne de ama toplumun bütün çocuklarını sarmışsa istisnasız, ve biz bunların sebebini düşünmüyorsak, sormuyorsak, bu dünyada tersine giden bir şeyler var demektir. Hiç kimse fark etmiyorsa öğretmenler fark etmesi gerekir. Bizleri, hepimizi ekonominin birer kölesi haline getirdiler. O yüzden görsek bile görmemezlikten gelmekteyiz.

Bu rakamlar çeşitli ülkelerdeki baz istasyonlarının izinli oldukları sınır değerlerini göstermektedir.

Ülke	900 MHz	1800 MHz	
ICNIRP Önerisi	41	58	
Avustralya	41	58	
Avusturya	48	61	
Bulgaristan	6	6	
Kanada	47	61	
Çin	12*	12*	* Sadece kısa bir zaman için

EU Önerisi			
ICNIRP Önerisi	41	58	
Fransa	41	58	
Almanya	41	58	
Macaristan	3	6	
İtalya	20 (6*)	20 (6*)	* Sadece yerleşim alanlarında
Japonya	47	61	
Yeni Zelanda	41	58	
Polonya	6	6	
Rusya	20*	-	
Güney Afrika	41	58	
İsveç	41	58	
İsviçre	41 (4*)	59 (6*)	* Sadece bir baz istasyonu için.
Türkiye	41	58	

Tablo 2: 900 MHz ve 1800 MHz Frekans aralığındaki baz istasyonlarının elektrik alanı (V / m) üst sınır değerleri. (ICNIRP Önerisi), Kaynak: www.provinz.bz.it.

Bu tablo çeşitli ülkelerdeki baz istasyonlarının üst sınır değerlerini vermektedir. Bu sayılar bize her şeyden önce neyi anlatır? Bir başka pencereden bakalım. Örneğin Macaristan'da üst sınır değeri 3 iken aynı zamanda Kanada, Avusturya ve Japonya'da 61'dir. Bize hep söylendiği gibi eğer bu baz istasyonlarının bir tehlikesi ve zararı yoksa, neden bu kadar çeşitli değerler var? Demek ki bu radyasyonun bir tehlikesi var ve belirli bir sınırı aşmaması gerekir. Bu sınır ne olmalıdır tartışmasına girmiyoruz.
İsviçre'de (41 (4*) - 59 (6*))ve İtalya'da yerleşim alanlarında bu sınır oldukça düşüktür. Bunun bir sebebi olmalı değil mi? Onlar o sebebi bizden ne kadar saklasalar da, bu sayıların bir anlamı olmalı. Bu demektir ki sayılar ne kadar yüksek ise tehlike o kadar yüksek, ne kadar düşük ise tehlike de o kadar düşüktür. Yoksa neden sınır değerleri olurdu ki.

Peki bu sayıları kimler belirler? Tabi ki devlet. Vatandaşın bu konuda ne bir fikri vardır, ne de hükmü. Devlet bu konuda yasalar çıkarır. Peki mecliste oturan ve Hakkari'den ya da Edirne'den seçilmiş bir X milletvekilinin yasalarda radyasyon sınırı doğru belirleyebilecek nasıl bir bilgisi vardır? Henüz dünya yavaş yavaş bu konuda uyanırken yıllarca önce yapılan

yasalardan ve koyulan sınırlardan kimin ve hangi sebepten dolayı haberi vardır. Hükümetlere bu sınırı kibar bir deyimle öneren kimlerdir?

Bu ICNIRP[4] diye adlandırılan bir özel dernektir. Kimler ne zaman ve ne için kurmuştur bu derneği? Gelirlerini kimler verir, üyeleri kimlerdir, nereden doğmuştur böyle özel bir ilgi? Ve nasıl olmuştur ki bu dernek dünyanın bütün ülkelerine, bütün hükümetlerine sınır değerlerini önerebilecek güce erişmiştir. Devletlerin kendi vatandaşlarını koruyabilmek için basit bir araştırmayı yapabilecek güçleri yok mudur ki, dünya sağlığını üç beş tane hobicinin görüşüne terk etmiştir. Bunlar oldukça ilginç sorulardır.

Tabi ki bunlar üç beş tane hobi zevklerini doyurmak için bir araya gelmiş maceraperest insanlar değillerdir. Bu bir uluslararası örgütlenmiş mobil kominikasyon endüstrisinin sözcülüğünü yapan bir örgüttür. Bunları bir araya getiren güç nedir? O kadar basit değildir, dünyanın çeşitli ülkelerinden, çeşitli dillerinden ve çeşitli meslek guruplarından insanları bir araya, hem de bir kamu yararı için gönüllü olarak örgütlenmesi. Oturun ve düşünün bir bakalım sadece etrafınızdaki 5 tane komşunuzu çay partisine davet edin ve ne kadar başarılı olacağınızı görün. Herkesin günü ve günlük yaşamı başka programlanmıştır. Şimdi böyle bir dünyada yaşarken, birilerinin hem de birbirlerinin dillerini anlamadıkları halde, birbirlerini hiç tanımadıkları halde, kim bunları hangi amaçla ve niye bir araya getirmiştir? Ve bunlar hükümetlerin, devletlerin kendi halkının uykularını (çünkü bu radyasyon önce insanların uykularına düşmandır) nasıl düzenleyecekleri, değerleri nasıl tespit edebilecekleri nüfusuna ulaşmıştırlar. Bu gücü bunlara veren kimdir?

Bizim bu sayıların bilimsel anlamları hakkında hiçbir fikrimiz yoksa bile, sadece işin matematiği, olayı ele verir. Bu matematik der ki bu sayılar bir tehlike sınırını gösteriyorsa, sayıların değeri büyüdükçe tehlikenin de

4. http://www.icnirp.de/commission.htm İnternet sayfasında bu dernek hakkında gerekli bilgiyi alabilirsiniz. Biz sadece çok ilginç olduğu için güncel olan başkan ve üyelerin isim ve ülkelerini buraya yazmakla yetiniyoruz. Görüyorsunuz ki ne kadar mükemmel bir seçim ve organizasyon var. Örgüt kurulur kurulmaz çeşitli broşürler yayınlamaya başlar. EU, gibi WHO gibi birçok uluslararası sağlık örgütlerinin desteğini kazanır. Bu kadar başarılı bir derneği dünya daha görmemiş. Ne gariptir ki bütün başkan ve üyeler dünyanın en büyük mobil telekominikasyon şirketlerinin sahip olduğu ülkelere ait. (Başkan: Rüdiger Matthes, M.E. Almanya, Başkan Yardımcısı: Dr. Maria Feychting Sweden, Üyeler: Dr. Rodney Croft Australia, Dr. Adele Green Australia, Dr. Kari Jokela Finland, Dr. James Lin USA, Carmela Marino, M.SC. İtalya, Agnette Peralta, M.Sc. Filipin, Dr. Zenon Sienkiewicz Büyük Britanya, Dr. Per Söderberg İsveç, Bruce Stuck, M.Sc. USA, Dr. Eric Van Rongen Hollanda. Bilimsel Sekreter: Dr. Gunde Ziegelberger Austria, Emekli Başkanı: Dr. Michael Repacholi Avustralya.)

değeri büyür, sayılar küçüldükçe bu tehlike de küçülür.

Bu sayıların bize sunduğu başka bir sır daha var. Eğer bu baz istasyonları 3 birim sınırında bile, örneğin İsviçre'de, ya da 6 birim İtalya'da, Polonya'da vs. çalışabiliyorsa, 61 gibi yüksek bir radyasyonu bize neden reva görürler. Ya da Türkiye'deki 41 değeri gibi. Bu sorunun mantıklı yanıtını aramak beyhude olur. Çünkü bu bir savaştır. Gizli bir savaş. Ve tarihte savaşlar sadece ve sadece hep ekonomik çıkarlar için yapılmıştır. Üstelik bu savaş öyle güzel yapılır ki savaşın karşıt tarafı, yani bizler bu savaşta üstelik gönüllü kurbanlarız.

Çocuğuna doğum gününe yetiştiremedi diye yılbaşında cep telefonu almak için çırpınan kaç aile tanıyorum. Bu sayıların kominikasyon tekniği açısından bir önemi yoktur. Bunun böyle olduğunu her ülkedeki sınır değerlerinin birbirinin onlarca katı farklılığından matematiksel olarak çıkar ortaya. O zaman bu demektir ki en azından 3 değerinin üstündekiler, sadece savaş mekanizması için gerekli olan değerdir.

Biz konumuza tekrar geri dönelim. Yukarıdaki bilgilere neden ihtiyaç duyduk. Çünkü insanlar yanlış teşhislerle yanlış tedavilere sürüklenmektedirler. Kanser deyip her şeyi birbirine karıştırmaktadırlar. Örneğin bir cep telefonunun ya da baz istasyonunun ortaya çıkardığı halsizlik ya da kalp çarpıntısı ilaç ile giderilemez. Bu insanların tek kurtuluşu, duyu organları ile algılayamadıkları bu ateşten uzak durmalarıyla olur ancak.

Özellikle bilimsel açıklamaların, kanser oluşumu hakkında net bir görüşü olmadığı için, her şeyi birbirine karıştırarak açıklamaktadırlar. Tabi ki bilinmezlik ve çaresizlik onların daha da çok işine gelmektedir. Bu yüzden bilinmezliği arttırmak, işin içinden çıkılmazlığı arttırmak, onlar için sadece ekonomik kaynağın çoğalmasını sağlamaktadır. Kurt puslu havayı sever biliyorsunuz. Çaresizlik, bilinmezlik ve puslu hava kurt avının günüdür.

Onlar mutasyon teorisinden yola çıktılar ve dediler ki genleri bozan her nesne kanserojendir. İşte ne kadar çok kanserojen madde varsa, o kadar çok da ticaret var demektir. O zaman siz ticareti çoğaltmak istiyorsanız, kanserojen maddeyi de o kadar arttırmanız gerekir. İşte bu yüzden neye dokunsak uzmanlar (daha doğrusu tüccarlar) kanserojendir diye haykırıp dururlar. (Aslında bu açıklamalar modern bir hukuk devletinde serbest ticaret yasalarına aykırıdır. Oysa devlet sadece tuzun reklamını yasaklamıştır. Zeki hukukçuların bu konuyu yakında ele alacaklarını düşünüyoruz.) Üstelik neyin genlerimizi bozup bozmadıklarından da emin olmadıkları halde. İşin gerçeği ise en çok bozuk genli hücre üreten

vücudun kendisidir.

Bugün nerede ise dünya bitki örtüsünün yarısının genini değiştirdiler. Yani gen, teknikte bu kadar ileri gitmişken, bir kanserli hücre geninin bozuk olup olmadığını bilememek kadar gülünç bir şey olamaz. Tabi ki kurda kuzu nerede diye sorarsanız bilmiyorum der, yedim der mi! Suçu işleyene, suçluyu da bulma görevini verirseniz, o dünyanın sonuna kadar suçlu arar. Hiç benim der mi? Kurda kuzuyu sormak bizim gafletimizdir. Bizim her şeyden önce bilmemiz gereken, kuzunun, hangi kurdun ağzında olduğudur.

Dünyanın genetiğini değiştirenler de, kanserin genetik bir hastalık olduğunu iddia edenler de ve bu bozuk genli hücreleri (yani bizi) öldürmek için kemoterapileri bize diretenler de aynı kişilerdir. Sözüm ona bilim adamı da birkaç nema yüzünden kraldan çok kralcı kesilir. Ortada bilim filan yapıldığı yok. Bilim en basit bir baş ağrısının bile sebebini bilemiyorsa ve baş ağrısını gidermek için yüzlerce ilaç üretiyorsa, ortada bir gariplik var demektir ve biz bunun adını koymaktan aciziz. Birilerinin bu doğruların adını koyması gerekir. Birilerinin dünya dönüyor demesi gerekir. Birilerinin putları kırması gerekir.

Bir yüzyıldır kanserin sebebini bilmediklerini her fırsatta söyleyip, buna rağmen onu tedavi etmenin bilimle hiçbir ilişkisi yoktur. Bilim bu kadar kaba ve ilkel değildir. Ama ne yazık ki iş sağlık olduğu zaman, dünya nüfusunun çokluğundan yakınanlar, bu nüfusun azalması için gereken yolu bize sağlık bilimi diye sattılar ve biz de bunlara inanmaktayız. Aslında agresif kanser tedavileri hukuksal olarak bir suçtur. Ancak henüz hukukçularımız da bu gerçeğin farkında olmadıkları için, herkesin gözünün önünde işlenen bu organize suçların hukuksal tanımını yapamamaktadırlar. Her ne kadar bu tedavileri yapanlar, tedavi olanlardan gönüllü olduklarına dair imza alsalar da, bu onların suçunu aza indirmez. Gün gelecek insanoğlu bu dünyada kemoterapiyle insanlar öldürüldü diye tarih yazacaklar. Ama umarız bu vahşet uzun sürmez.

Hz. Ali demiş ki; „İlim bir idi cahiller onu çoğalttı." **Dinozor kuyruğu bittiği zaman fark edermiş kuyruğunun yenildiğini. Firavunlar piramitlere rağmen kavrayamadı ölümlü olduğunu.**

Kanser araştırmacıları, bilim adamları bu kadar ilkel ve kaba açıklamalar yaparken, bu kadar bilinmezlikleri ve çaresizlikleri bilim diye anlatırken, hiçbir kompleks ya da aşağılık duygusuna kapılmadan yapmaları beni şaşırtmıyor. Beni şaşkına düşüren tek şey şudur. Bütün bu ilkel ve kaba görüşlerini, bilinmezlikleri nasıl bir bilim olarak herkese inandırmışlar,

nasıl en basit çözümleri herkesin gözünden kaçırmışlar. Nasıl çaresizlikleri ve ölümleri çözüm diye bize satmışlar. Bu garipligin eriştigi boyutları kavramak güç.

Bir baş ağrısının bile sebebini bilmeyenlere bilim adamı, „biz baş ağrısının sebebini bilmiyoruz" sözüne de bilim demişiz. Dünyada bu kadar kolay yapılan bir dolandırıcılık yok. Ve biz bu dolandırıcılığı finanse edebilmek için sağlık sigortaları kurmuşuz, primler ödemişiz, bunu yapmayan hükümetleri yıkmak için sokaklara yürümüşüz. Ve çok şükür hükümetleri dize getirerek herkese bir yeşil kart vermişiz.

Telefonla arayan bir kanserli artık kemoterapilerin parasını devletin ödediğini söyledi. Eğer devlet bunun parasını vermeseydi, kemoterapi alır mıydın diye sorduğumda, oldukça pahalı, ödeyebilir miyim bilmiyorum ama en azından düşünürdüm dedi. Biz bütün devlet büyüklerine bu konunun yeniden tartışılması gerektiğini, hiçbir iyileştirme gücü olmayan ve tam tersi sadece öldüren bu ilaçların parasının kimin vermesi gerektiği hakkında yeniden düşünülmesi gerektiğini söylüyoruz. Devlet bu davranışı ile sosyal bir devlet olmaya çalışırken, vatandaşının daha çabuk ve daha acı ölümüne sebep vermektedir. Üstelik bu ilaçların iyileştirdiğini gösteren bir bilimsel araştırma yoktur. Bu ilaçlara kim nasıl izin vermiştir, bütün bunları anlamak mümkün değildir. Bu dünyada tek iyileştiren gücü olan su, tuz, oksijen ve gün ışığıdır. Her ne garip ise Türk Gıda Kodeksine göre; „TUZ İYİLEŞTİRİR" diye, reklam yapılması, suçtur yazmışlardır. Ama kemoterapiler öldürür ve parasını devlet verir. Ne garip bir dünya değilmi?

Devletleri dize getiren biz miyiz yoksa onlar mı orası pek bilinmiyor. Oysa yeşil kart herkesi ama herkesi sağlık sistemine bağımlı yapmanın en güzel yöntemlerinden biridir. Tabi ki bedelini de topluma yükleyeceksin ve aynı zamanda sosyal devlet adıyla da şirin gözükeceksin. Oyun ne kadar güzel oynanıyor değil mi! Oysa bu bilimciler demiş ki kusura bakmayın ama biz sizi iyileştiremiyoruz. Zaten öyle bir kaygımız ya da hedefimiz de yok demişler. Oysa biz hepimiz, kendimizin ne kadar akıllı, zeki ve politik insanlar olduğumuza inanırız. Meğer birileri bizi suya götürüp susuz getirirmiş de haberimiz yokmuş. Kanser susuzluk değil miydi, oysa biz sadece yağmurun altına çıksaydık yeşermeyi becerirdik. Bu gerçek bize, sadece bizi suya götürüp susuz getiren firavunların zekâsını değil, aynı zamanda bizim gafletimizi de gösterir.

Bu ilkel ve kaba bilimdeki karmaşa aşure aşında bile yoktur. Ama adı bilimdir. Bu evrende bilinmezliğin adının bilim olduğu tek gezegen

dünyadır. Putlara inanmak bile biraz daha ileri görüşlülük olsa gerek.

Cep telefonu ya da baz istasyonlarının yaydığı iyonize ışınlar ve atom radyasyonları hücreyi baskı altına alarak, hücrede direkt stres yaratır. İlk olarak kan dolaşımını, vücudun kendi iç haberleşme ve kontrol mekanizmasını baskı altına alır. Özellikle kanın, bütün hücre ve vücut suyunun fiziksel bileşimini bozar. Dolayısıyla vücudun savunma sistemini çökertir.

Tabi ki sadece kan hücreleri ya da sinir sistemi hücreleri değil aynı zamanda bütün organlar ve bütün organ hücreleri bu strese maruz kalır. Ama en çok etkilenen organ ve hücreler ise;

- Beyin ve sinir hücreleri,
- Kan hücreleri, özellikle beyaz kan hücrelerinin yani savunma hücreleri ve üretimi,
- Deri hücreleri, en çok etkilenen hücrelerdir.

Vücudumuzun bütün ama bütün saldırılara, virüslere, bakterilere, çaresizliklere karşı kullanabileceği tek etkili silahı vardır o da tuzlu su. Bu bizim buluşumuz filan değil, yaradanın bir seçimidir. Yaradan canlıları yaratırken tuzlu suyu seçmiştir. Tabi ki bu seçimi yaparken bir tesadüf, ya da bir keyfiyet yoktur. Tuzlu su evrendeki demeyelim ama bu dünyadaki ışık dahil her şeyi içerir. O zaman demek ki yaradan canlıyı yaratırken en zengin nesneyi seçmiştir, bu tesadüf olabilir mi?

İşte iyonize ışınlar ve radyasyon hem vücut suyunun, hücre suyunun ve kanın fiziksel bileşimini bozduğu için, hem de hücrelerin yaşam olaylarını, yani enerji üretimi ve üreme faaliyetleri dahil her yaşam olayını baskı altına aldığı için, kanserleşme sürecini arttırır. Ancak bana öyle geliyor ki bu insanların kanser olmaya bile fırsatları ve zamanları kalmamaktadır. Çünkü bu radyasyon insanı kanserden önce bitirir de ondan.

Radyasyon ile kanser arasındaki ayrımı biraz daha anlaşılır kılmak için küçük bir kıyaslama örneği yapmak istiyorum. Kanser normal yaşam süreci içerisinde vücudun maruz kaldığı uzun süreli su ve tuz kıtlığından ortaya çıkan bir kuruma ve kirlenme iken, radyasyon ya da cep telefonlarının açtığı tahribat yanmaya benzetilebilir. Yanmış organ da tabi ki iyileştirilebilir, ancak burada yanmanın derecesine bağlıdır. İyileştirecek tek güç ise gene tuzlu sudur.

Ancak radyasyonda ve iyonize ışınlardaki tehlikeyi, yanmada olduğu gibi duyu organlarımızla algılamamız mümkün değildir. Hiç kimseyi gönüllü

olarak ateşe oturtamayız. Hiç kimse kendisini gönüllü olarak yakamaz. Buna karşın hemen hepimiz gönüllü olarak saatlerce cep telefonu konuşması yaparız. İşte modern toplumların kökünü kazıyacak tehlike budur.

Uzun süreli cep telefonu ya da telsiz telefonu konuşması yaparken, konuşma esnasında sebebini bilmediğimiz bir gerginlik basar insanı. Sinirler gerilir, ses tonu gittikçe agresifleşir ve sözcükler gittikçe anlamsızlaşır. Kulağımızda bir ısınma ve çok uzun süreli konuşmalarda ağrılar, hatta kanama başlar. Bunlar aslında nasıl ki ateş yakarken acı verir, aynı bu şekilde radyasyonun yarattığı etkiler de kendini organizmada böyle dışa vurur.

Nasıl ki bir çocuk ateşin yaktığını öğreninceye kadar epey bir deneyimlemek zorunda kalmıştır, her halde bizde cep telefonlarının yaktığını öğrenmek için epey bir konuşmamız gerekecek. Yalnız çocuklar ateşin yaktığını çok çabuk öğrenirler. Ama biz yetişkinler cep telefonlarının yaktığını biraz zor öğreneceğiz galiba. Çünkü adını koyacak birileri yok ortada. Adı koyulmadığı için kavramamız da zorlaşmaktadır.

Şimdi bütün bunlardan habersiz, bir genç anne ve babanın hikayesini anlatalım. Genç bir anne, bir yaşında daha konuşmayı bile bilmeyen ve durmadan ağlayan çocuğunu, doktor doktor dolaştırdıktan sonra, çaresiz iki büklüm evine geri götürür. Çünkü kimse bir şey bulamaz. O sırada sevdiği dostlarından biri telefon eder. Bir elinde ağlaması dinmeyen çocuğu, bir elinde de cep ya da telsiz telefon, başlar dert yanmaya. Nasıl çaresiz bir kapana sıkıştığını anlatır. Biricik yavrusunu nasıl sevdiğini, ama kimsenin neden ağladığını bilemediğini anlatır. Anne konuştukça çocuğun ağlama sesi yükselir, çığlık çığlığa kalır.

Birçoğumuz hemen her gün yaşarız bunları. Peki, sizce bu insanlar çocuklarını mı daha çok seviyorlar, yoksa çocuklarının cellatlarını mı? Hatta kimi aile çocuklarına bu cellatları daha altı yaşına bile basmadan doğum günü hediyesi olarak verir. Annesi vermezse babaannesi vermektedir. Biz ne kadar sevgi dolu insanlarmışız! Bunlar tek tük insanlar değil, bütün dünya toplumunu sarmıştır. Cehaletimizi bilgi çağı olarak böbürlenir, üzerine yatarız. İşte modern insanın geldiği gurur noktası burasıdır.

Bu manzara hiç bitmez. Düşünün bir genç kadını. Manzara şöyle; yatağının başında kablosuz telefon, günde birkaç saat cep telefonu görüşmesi, bir de yakınında baz istasyonu varsa, artık bu kadının hamile kalması, hamile kalsa bile çocuğunu sağlıklı doğurması mucize olur. Üstelik bu anneler böyle bir tehlike içerisinde olduklarını bilmezler bile. Neden mi? Dinleyin.

Bir sabah küçük kızımı çocuk yuvasına götürmüştüm. Bir anne geldi çocuğuyla. Çocuk başını kaldıramıyor yorgunluktan. Anne çocuğun elbisesini açmaya çalışıyor, çocuk ise sandalyeye yığılmış. Anne kızıyor, çocuğu azarlıyor. Oysa o yaştaki çocuklar bir ateş parçası gibi olurlar bilirsiniz. Kadın Türk, sordum. Dedim ki çocuğun yattığı odada telsiz telefon var mı? Yok, yok canım ondan değil, diye yanıt verdi o çok bilmişlerin edasıyla, onunkisi irsi diye de ekledi. Biraz da kızgın bir şekilde tekrar sordum. Ne iş yaparsınız siz, dedim.

Ev hanımıyım, dedi. Peki, nereden biliyorsun çocuğunun güçsüzlüğünün irsi olduğunu. Doktorlar söylüyor televizyonlarda, diye yanıt verdi.

Görüldüğü gibi toplumun hangi kesimini tutsan kangren olmuş bir yaradır. Çünkü bugün bütün toplumsal kesimler ve bunları oluşturan insanların davranışlarını yöneten ekonomik motivasyonlardır. Daha banal bir dil ile söylemek gerekirse para kazanma hırsı insanın düşlerini bile sarmıştır. Bunun yaşam ile hiç bir ilişkisi yoktur. Artık yaşamak için çalışmak değil, para için yaşamak zorundayız. Kadının yanıtında ise ne büyük bir sır gizli, fark edebiliyor musunuz? Bir taraftan her türlü çıkmazı irsilikle açıklamaya çalışan bilim, öbür taraftan her ahmaklığı bilim diye şov yapan televizyonlar[5]. İşler sarpa sarınca da sokaklara yürüyüp bütün

5. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz kitabı yayınlandıktan sonra bir televizyon kanalı beni programına çağırdı. İlk görüşmeyi yapmak için gittik. Program yapımcısı genç bir bayan sordu, Yücel Bey bize ne anlatacaksınız. Ben kitabımın kısa bir özetini yapmaya çalışıyordum, ben anlattıkça kadının yüzü gerildi, kaşları çatıldı. Bir dakika, bir dakika siz böyle bir şey anlatamazsınız, TIP'ba kötü şeyler söyleyemezsiniz diyeerek bizi durdurdu. Dedim ki hanımefendi siz bir gazetecisiniz öyle değil mi?"Evet"dedi gururla.

Dedim ki hani diktatörlerin görevidir hoşuna gitmeyen şeyleri yasaklamak. Onları anlıyoruz. Ama size ne oluyor. Siz bir gazeteci olarak bize diyebilirsiniz ki Yücel Bey iyi hoş da bize bunu ispatlayabilir misin? Yasaklamak ne zamandan beri gazetecinin görevi oldu?

O zaman nasıl bir gaflette bulunduğunun farkına vardı ve dedi ki "peki ispatlayabilir misiniz? Bir ispatınız var mı"? Tam o esnada Betül Arim, ki kitabımızı ilk keşfeden, tuzu ilk deneyimleyen ve ilk olarak sadece etkilendiği için televizyonlara taşıyan kişidir, şen şakrak içeri girdi. Ben, Betül Arim ile yeni tanışmışım ve popüler kişiliğinden haberim yok.

Tamiçerigirerkenbusorusorulmuştuvesoruyuduymuştu.Soruyayanıtvererekiçerigirdi. Birdentoplantınınyüzü,şeklişemalideğişti.Bizekonuşmayıyasakedenbayan,olayıazda olsa kavrayınca dedi ki, keşke ben bunları iki yıl önce bilseydim babamı kaybetmezdim. Geçmiş olsun dedim. Haklısınız, ama şu anda babaları umut bekleyen insanlar var onlara yardımcı olursunuz, dedim.

O kadar heyecan gösterdiler ki, bize bir program değil bir sağlık dizisi yapalım dediler. Olur dedik bizde. Ertesi günü Betül Arim ve ben onların programında buluşacağız ve tarihsel olayı açıklayacağız.

Ertesi güne programa gitmeden önce telefon edip dediler ki, "Yücel Bey kusura

suçu politikacıya yükleyen bizler.

Bugünlerde sevmek moda olmuş zaten. Her şeyi, herkesi sevecekmişiz. Ama neyi nasıl seveceğimizi bilen yok. Kuantum fiziği öyle söylüyormuş. Yaradanın bizde bıraktığı tek iz sevgiymiş. Her şeyi sevecekmişiz. Ama 30 saniyelik bir cep telefonu konuşmasıyla doğada yüzlerce canlı ölürmüş, eh onu bilmiyoruz. Bu doğru olamaz. Arıların nesli tükenmek üzere: Sebep cep telefonlarının yaydığı radyasyon. Olur mu canım öyle saçma şey. Arılarla benim cebimdeki telefonun ne ilişkisi var? Kimi neden, nasıl ve ne kadar sevdiğimiz belli oluyordur herhalde.

Yunus bir elmayı dalından koparırken izin istermiş. Oysa bugün cep telefonlarının yaydığı radyasyondan bırakın arıları karnımızdaki bebeği bile rahat bırakmıyoruz. Modern insanın sevdiği, cep telefonları müptelalığınadır. Canlıya, evrene ya da insana değil artık. Bugünkü modern insanın sevgisiyle Yunus'un sevgisi arasındaki fark budur.

Bugün en basit soğuk algınlığının bile öldürücü boyutlara ulaşması bu yüzdendir. Hemen herkesin hastalanma riskinin artmasının sebebi budur. Özellikle hastalıkların son on yılda kitlesel hale gelmesinin sebebi budur. Bir kuş gribi, bir domuz gribi yaratmalarının sebebi de budur. İnsanoğlu domuzuyla da, gribiyle de birlikte yaşarken, birden öldürücü hale gelmesi nedendir? Bir taraftan insanların doğal yaşam ortamları tamamen kirletildiğiden bağışıklık sistemleri çökmüştür. Bu yüzden dün normal olan bugün öldürücü olmuştur. İkincisi de ortada bir yalan propaganda var. İnsanlara korku yaratma propagandası. Yoksa daha bulunmayan bir virüsün aşısı nasıl yapılır yoksa. Ne yazık ki devletleri arkalarına aldıkları için bu dev firmalar bize olmayan sorunu ölüm, ölümleri de çözüm olarak satmayı becerirler.

Bir ülkenin savunma mekanizması çökmüşse, sarhoşlar bile o ülkeyi ele geçirir. Sorun ele geçirenin gücünde değil, ele geçirilenin güçsüzlüğündedir. Bundan kimse bahsetmez. Çünkü o zaman ticaret

---

bakmayın biz bu programı iptal ettik. Sizi programa alamayacağız". Peki dedim sorun nedir? Biz dedi "televizyon sahipleri ile konuştuk, dediler ki bu programı yayınlarsak çok büyük tepki alırız". Bende hiç anlamamış gibi, ne güzel herkes sizi alkışlayacak, dedim. "Haklısınız ama dediler ki bizim reklam gelirlerimizin kaynakları bunlar. Biz o programı yayınlarsak bütün reklam gelirlerimiz durur, o zaman TV'yi kapatmamız gerekir".

İşte dünya böyle yürüyor. TV'ler şov yapma peşindeler, tüccar mal satma derdinde. Oturdum ve bu programda benim yerime ne yaptılar ona baktım. Birisi arabesk bir türkü söyledi, bir aşçı herkese yemek pişirdi ve sunucu şov yapıp dikkatleri çekeceğim diye nerede ise maymunculuk oynadı.

kanalları kapanır.

Dünyada sürekli bir yanlış bilgi akımı var. Ve benden de hep şu ana kadar bildiklerinizin tersini duymaktasınız. Biliyorum inanması zor. Çünkü kitabımızı okuyan herkes başlarken şöyle demektedirler. Anlaşılması çok basit çok da mantıklı geliyor ama inanması zor. Çünkü insanın putlarını yıkması zordur. İnancınızı değil anlayışınızı kolaylaştırmak için küçük bir örnek vermek istiyorum.

İki aynı cinsten çiçeğiniz olsun. Birine su vermeyin, birkaç gün içerisinde solmaya başlar. Diğerini ise bir ateşle yakın. Su vermediğiniz için kuruyan çiçeğinize geç kalmadığınız bir zamanda, su vermeye başladığınız andan itibaren çiçeğiniz de yeşermeye başlar. Geç kalmadığınız an ise bitkinin ölmediği andır. Son hücresi de ölmemişse onun yeşerme olasılığı vardır. Ancak yaktığınız bitki öyle değildir. Onu bir daha canlandırma olanağınız yoktur. Tabi gene bu da yaktığınız yerin miktarına ve şiddetine bağlıdır. İşte kanser ile radyasyon arasındaki ilişki böyle bir ilişkidir.

Yananı yeniden kazanmak zordur. Ancak kanser doğal bir kuruma ve kirlenme olduğu için, temizliği yapıp suyunu verdiğiniz andan itibaren kanserde geriye dönüş başlar. Dolayısıyla kanseri hemen her aşamada iyileştirme olanağı vardır. Tabi ki bir yüzyıldır yaptıkları bu kadar olumsuz propaganda çerçevesinde bakarsanız, söylediklerimiz sanki bir mucize imiş gibi gelebilir. Ancak bu hemen hepimizin deneyimlediği bir olaydır, mucize değildir. Tatile giderken komşuya tembihlemeyi unuttuğumuz çiçekleri döner dönmez ilk işimiz sulamak olur. Ve büyük bir heyecanla komşuya anlatırız, "yani bir gün daha geç kalsaydık çiçeklerimizin hepsi ölecekti." Evet dostlar, kanser olan sevdiklerinize de geç kalmadan su verin, çiçek gibi yeniden yeşersin onlar.

İşte bu yüzden iyonize ışınların ve radyasyon zararlarından arınmanın ve kurtulmanın en kolay ve köklü çözümü gene tuzlu su kürüdür. Tuzlu su, iyonize ışınlarla ya da radyasyonla kirlenmiş vücut ve hücre suyunu yenilemenin en kolay yoludur çünkü. Bu, bardağınızdaki içmek istediğiniz ama kirlenmiş suyunuzu bir yenisi ile değiştirmek gibi basit bir mantığı taşır. O suyu bal ile değiştirirseniz, ekonomik olarak belki karlı bir iş yapmış olursunuz ama sağlık açısından pek de akıllı bir iş yaptığınız söylenemez. Vücut suyu, tuzlu su ise ve bu kirlenmişse, bunu kirlenmemiş olan bir diğer tuzlu su ile değiştirmenin yolu da, temiz tuzlu su içmekten geçer.

Aşırı iyonize ışınlara ve radyasyona maruz kalan insanlarda baş gösteren etkiler özetle şöyledir;

- Uykusuzluk,
- Baş dönmesi, kalp çarpıntısı,
- Kan dolaşımı dengesizliği,
- Organların kendiliğinden seğirmesi (hareket etmesi)
- Hiperaktif özelliklerinin baş göstermesi,
- El, yüz ve bedende kontrolsüz hareketlerin başlaması,
- Konsantrasyon eksikliği,
- Organların işleyişinde sapmalar ve dengesizlikler,
- Nedensiz ağlamalar,
- Duygusal boşalmalar,
- Depresyon,
- Aşırı derecede ve durup dururken nedensiz hiddetlenmeler,
- İntihar etme istekleri,
- Vücudun her tarafında özellikle yumuşak etlerde nedensiz sızlamalar ve acı yanmalar.

Gençlerdeki intihar etme oranının artması bu yüzdendir. Çünkü gençlerde hücreler iki türlü stres içerisindedir. Bir taraftan yanlış beslenme ile ortaya çıkan hücre stresi, diğer taraftan gençlerin cep telefonu sevdaları, kendilerine yöneltilen tehlikeyi iki katına çıkarır. Birde bunların üzerine ergenlik çağı psikolojisi de katılınca, gençler hiç düşünemediğimiz bir tehlikenin içine girerler. Ve biz anne babalar şöyle deriz; şimdiki gençleri de anlamak çok zor. Artık gençlerle konuşmak bile bir savaş gibi. Oysa gençlere telefonunu da alan, kontörlerini de dolduran biziz. Öbür taraftan gençleri anlayamadığından yakınan da biziz. Biz gençliğimizi ne kadar güzel koruyormuşuz değil mi?

Özellikle bu belirtileri çocuklarda daha çabuk ve kolay gözlemleyebiliriz. Çünkü onların vücutlarının tuzlu su oranı daha fazladır ve bir anten gibi çeker üzerlerine. Dolayısıyla çocukların bu tür cep telefonlarından, baz istasyonlarından ve evdeki kablosuz telefonlardan mutlaka uzak tutulması gerekir. Hele ki yatak odasına bakan bir baz istasyonu ya da yatak odasındaki kablosuz (telsiz) telefon çocuğunuzun celladı olarak çalışır. Çocuklarınızı o modern cellatlardan koruyun lütfen.

Önce gün gelir karşı dağlara çalar
Sonra deler buzu kar çiçeği kardelen
Önce gün gelir
Sonra sığırcıklar ötüşür dallarda
Kelebekler uçuşur bir o yana bir bu yana
Biter bir gün, gün ışığı
biter gölgem
biter şavkı ay ışığının
ne yakamoz içine düşer deniz
ne içime bir kıpırtı
biter bedenimdeki ateş
ne kadar sana tutkun olsamda

Kanser ve organlar

Bir dere kurumaya başladığı zaman önce dereye en uzak yer kurur. En sonda da derenin dibi kurur.

Kanserin organlara göre dağılımı

Bugün kanser araştırmalarına egemen olan görüşe göre, teorik olarak bütün organların kanser olması gerekir. Ancak gerçekte öyle değildir. Bazı organlarımızın kanser olma riski çok yüksek iken, bazı organlarımızın ise şimdiye kadar hiç kanser olduğu görülmemiştir, kalp gibi. TIP çevreleri, ya da kanser araştırmacıları bu gerçeğin neden böyle olduğu hakkında hiç düşünmemişlerdir. Eğer dünyada gerçekten kanser araştırmaları yapılıyorsa, kanserin sırrının çözülmesinde, bu gerçekler çok önemli bir ipucudur. İşte şimdi biz bu ipuçlarını da göz önünde bulundurarak organlardaki kanser oluşumunu inceleyeceğiz.

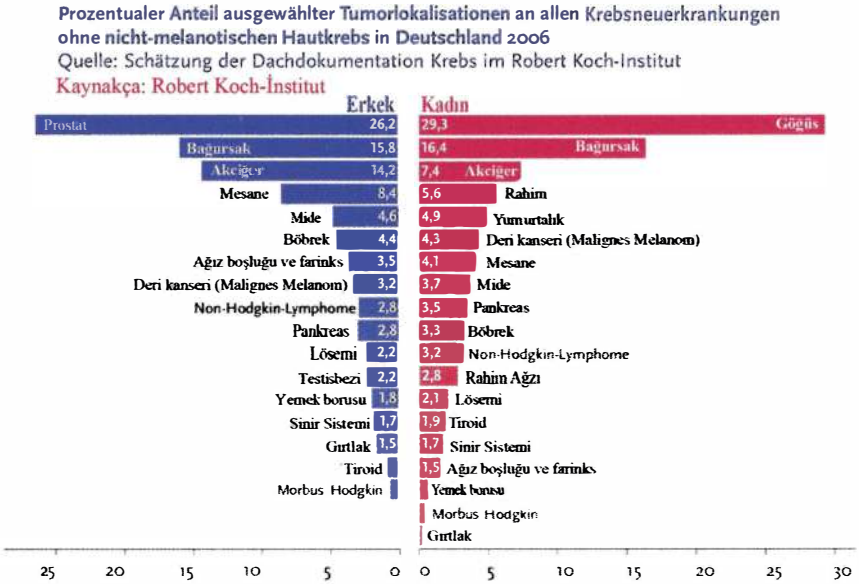

Biz organlarda kanser oluşumunu incelerken aynı zamanda göreceğiz ki kanserin tespitinde kullanılan bugünkü pahalı ve karmaşık sistemlere ihtiyaç yoktur. Kanser tespitinde kullanılan bu pahalı araç ve gereçler, karmaşık sistemler, sadece bu sektörü ekonomik açıdan beslemek için değil, aynı zamanda kanserin tespitinin ne kadar zor olduğunu, dolayısıyla çözümünün de tespiti gibi olanaksız olduğuna bizleri inandırmak içindir. Bizi, o milyon dolarlık makinelerin içerisine sokup çıkardıkları zaman, sanki çok önemli işler dönüyormuş gibi bir inanış başlar içimizde. Oysa sadece radyasyon alırız bundan başka bir şey de olmaz. Çünkü bu radyasyon cihazları sadece kanseri lokal olarak tespit etmeye yardımcı olur. Tam olarak tespit edemez.

Üstelik kanseri lokal olarak tespit etmek yapılan kemoterapi ile mantık olarak da terstir. Bir ışın tedavisi ya da cerrahi müdahele için tümörün lokal olarak tespit edilmesi gereklidir. Buna karşın kanser tedavilerinde çoğunlukla uygulanan kemoterapi için kanserin lokal olarak tespit etmenin bir anlamı yoktur. Çünkü kanser nerede olursa olsun kemoterapi bütün vücuda etki eder. O zaman kanseri lokal olarak tespit etmek sadece insanın merakını gidermeye yarayan basit bir bilgiden ileri gitmez.

Kanser bir süreçtir. Tümör ise bu sürecin en ileri aşamasında ortaya çıkan kitledir. Bir insanda kanserleşme süreci bugün başlamışsa, tümör oluşumu yıllar sonra ortaya çıkar. Kanser hangi organda ya da hangi bölgede oluşursa oluşsun vücudun genelini ilgilendiren bir olaydır. Bir kişide tümörün tespiti, o kişinin o gün kanser olduğu anlamına gelmez. Bu demektir ki yıllar önce başlayan kanserleşme, yani kuruma ve kirlenme

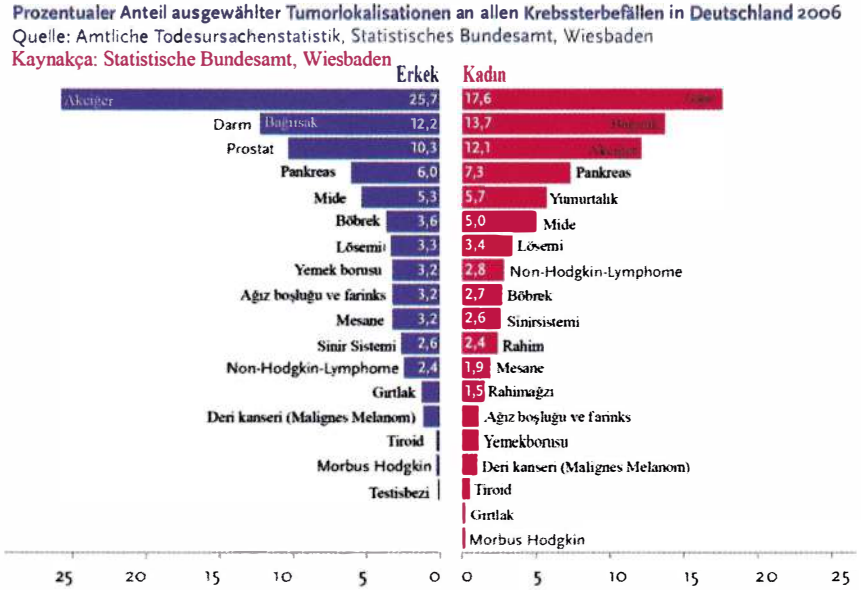

Grafik 5: Grafikte adı geçen kanserlerin 2006 yılı Almanya'daki hastalanma oranları

o gün teşhis edilmiştir. Çünkü çok ileri boyuta ulaşmıştır.

Kuruma sadece bir bölgede olan değil bütün vücutta olan bir olaydır. Dolayısıyla kanser sadece bir organda teşhis edilen bir tümör değil, vücudun genelini kapsayan bir kuruma ve kirlenme yani kanserleşme sürecidir. Belirli bir organda ya da belirli bir bölgede tümör oluşması kurumanın dolayısıyla kanserleşmenin diğer bölgelerde olmadığını göstermez. Bu sadece kurumanın ve çözümsüzlüğün bir bölgede diğer organlara nazaran daha fazla olduğunu gösterir.

Oysa bir insanın sadece kanser olup olmadığını değil, aynı zamanda ne zaman kanser olabileceğini sadece dış görünüşüyle ve kişi ile yapılacak karşılıklı bir görüşme ile tespit etmek mümkündür. Bu yalnız bizim iddia ettiğimiz bir kuruntu değil, ta antik çağdan bu yana bütün çağlarda ve bütün toplumlarda kullanılagelen bir yöntemdir. Ancak bugünün sağlık sistemlerinin böyle bir amacı olmadığı için, bu tür yetenekleri de yoktur. Bu yeteneği hemen herkes kazanabilir, yeter ki siz kanser sürecini doğru

Grafik 6: Grafikte adı geçen kanserlerin 2006 yılı Almanya'daki ölüm oranları

kavrayın.

Kanserin en büyük belirtisi enerjisidir. Kanser, bir insanın enerjisinin en düşük düzeyidir. Bu enerji düşüklüğü insanın gözlerinden okunur. Kanserli kişi ise herkesten daha iyi anlar. Kanserleşme süreci kişinin gücünün kalmadığı, sürekli yorgun, sürekli bitkin olduğu döneme denk gelir. Kanserleşmede herhangi bir ağrının olması gerekmez. Organ yetmezlikleri ya da aşırı derecede ağrılar kanserleşmenin ileri aşamalarında ortaya çıkar. Genel olarak ağrımız olmayınca ya da organlarımız çalıştığı sürece, halsizlikten dolayı kanser olacağımız kimsenin aklına gelmez.

Sağlık sektörünün amacı, insan sağlığını korumak ve geri kazanmak değildir. Bu nedenle bu kadar basit bir bilgiyi kavraması ve bizler için kullanması olanaklı değildir. Artık sağlık sektörünün amacını ekonomik motivasyonlar belirler. Burada kişileri suçlamak bir anlam ifade etmez.

İnsan sağlığını korumak ve geri kazanmak sağlık sektörünün amacı olmaktan çoktan çıkmış, kendi ekonomik hedeflerine ulaşmak için birer

araç olmuştur. Artık yatak, hasta için gerekli değil, yatağı doldurmak için hasta gereklidir. İşte bu hedefe ulaşmak için hastayı iyileştirmek değil, çoğaltmak bir ekonomik zorunluluktur. Bunun en güzel yolu erken teşhis ve tanı koymaktır. Bu nedenden dolayı habire bize erken teşhis can kurtarır diye propaganda yaparlar. İşte bu yüzden durmadan hastaların ve hastalıkların sayısının çoğalması, sanıldığı gibi bir bilinmezliğin sonucu değil, ekonomik hedeflere ulaşabilmek için gerekli bir zorunluluktur. Çünkü bu basit bir ekonomik kuraldan geçer. Ticari bir firmanın karını çoğaltmasının yolu, o firmanın ürettiği mala duyulan talepten geçer. Zaten bunun için firmalar talep yaratmazlar mı!

Almanya'daki kanser araştırmalarına göre, kadınlarda en çok görülen kanser türü göğüs, erkeklerde en çok görülen kanser türü ise prostat kanseridir. İkinci sırada erkeklerde ve kadınlarda hemen hemen aynı sıklıkta görülen bağırsak kanseridir. Üçüncü sırada ise erkeklerde kadınlara oranla yaklaşık iki katı daha fazla olarak görülen akciğer kanseridir. Biz de incelemeye, en çok görülen göğüs kanseri olduğu için, göğüs kanseriyle başlayalım.

Göğüs kanserine başlamadan önce burada çok önemli ve basit bir gözlemi anımsatmak istiyorum. Bir dere kurumaya başlayınca, önce o dereye en uzak nokta kurumaya başlar. İnsan kurumaya başlayınca da, ilk önce canlı için en az önemi olan organlardan başlar. Bu da kadında göğüs, erkekte prostattır. Bu iki organ da canlının yaşaması için gerekli olan örneğin kalp gibi bir organ değil, üremesi için gerekli ikincil bir organdır.

Göğüs kanseri

Alman kanser araştırma merkezine göre, kanser bir gen değişimidir ve diğer kanserlerde olduğu gibi göğüsteki genetik değişmeye neyin sebep olduğunu henüz bilmediklerini söylerler (Deutsche Krebsforschungszentrum Heidelberg). Bu görüş sadece Alman kanser araştırma merkezine ait değil, dünyanın her tarafında batı TIP' bı olarak bilinen bütün hepsinin ortak görüşüdür. Daha ispatlanmamış olan bu tez, her ne hikmetse dünyanın her tarafına egemendir. Hikmet şudur. Çünkü dünyanın her tarafında aynı ilaçlar satılır. İspatı olmayan bu teze neden dünyanın her yerinde dört elle sarılırlar? Buna karşın ispatı yapılan gerçeklikler ise okumaya bile ihtiyaç duyulmadan reddedilir. Bu sonuç bize aynı zamanda batı TIP' bının ne kadar mükemmel bir

şekilde aynı merkezlerden yönetilip yönlendirildiğini gösterir. Yoksa bir yanlışta yaklaşık bir yüzyıldır görüş birliği (konsensüs) olabilir mi? Hiç mi çatlak bir ses çıkmadı içlerinden? Her ne kadar bütün dünyada batı TIP savunucuları aynı yanlışa aynı biçimde yaklaşıp, aynı biçimde savunsalar da, onlar bize farkında olmadan çok önemli ipuçları ve bilgiler veriyor.

Dünyanın önde gelen kanser araştırma merkezlerinden biri olan Alman kanser araştırma merkezinin yaptığı araştırma sonuçları bakın hangi ipuçlarını bize vermektedir. Biz sadece verilen bilgileri analitik olarak inceleyelim.

1. Diyorlar ki göğüs kanseri olan bazı kadınlarda, bu gen değişimleri sadece göğüslerde olmazmış, bütün vücut hücrelerinde olurmuş. Bu yüzden kalıtsal olarak çocuklarına bırakabilirmiş. Oysa bize göre hastalığın genetiği olmaz. Gene diyelim ki var, o zaman genetik bir hastalığın iyileşme olanağı yoktur. Çünkü doğuştan, bu yanlış genle doğmuştur bu insan. Peki onlara göre iyileşme şansı sıfır olan bir hastayı, hangi mantık, hangi etik ve hangi ahlak ile tedavi ederler? Ben anlayamıyorum siz anlayabiliyor musunuz?

2. Onlara göre göğüs kanseri riskini arttıran ve kalıtsal olarak geçebilen iki gen tanıyorlarmış. Bu göğüs kanseri genleri BRCA1 ve BRCA2 genleriymiş. Ama her nedense bu genler şimdiye kadar olan hastaların çok azında görülmüş. Ne garip değil mi? Siz birini hırsız belliyorsunuz, ama hırsız bellediğiniz o mekanda hiç görülmemiş. İşte bu yüzden belki başka miras kalan genlerde olabilirmiş ama henüz bilinmiyormuş. Ne yaman bilim. Aziz Nesin olsaydı da bir güldürü yazsaydı.
3. Göğüs kanserine sahip olan hastaların çoğunun genleri zaman içerisinde bozulurmuş. Bu nasıl bir kalıtsal hastalık ise sonradan, örneğin kırk yaşından sonra bozulurmuş. Oysa kalıtsal bir hastalık doğuştan bir eksikliktir. Kalıtsalın kavram olarak anlatmak istediği budur. Kırk yıl sonra çevre şartlarına göre ortaya çıkan bir eksiklik artık kalıtsal değil, çevre şartlarından ortaya çıkan bir bozulmadır. Eğer kalıtsal hastalıklar sonradan kazanılıyorsa o zaman bizim en basit soğuk algınlığını bile kalıtsal hastalık olarak anlamamız gerekir.
4. Bu değişmeye her şeyden önce de sadece bir hücre uğrarmış. Göğüsün ve vücudun diğer hücreleri değişmezmiş. Oysa miras olarak gelen genetik bir yanlış sadece bir hücrede değil bütün organ hücrelerinde olması gerekir. Aslında birinci madde ile

söyledikleri de budur. Bütün bunlar bize gösteriyor ki kanser araştırmaları herhangi bir ciddiyetle yapılmaz. Yoksa birinci cümlede söylediklerinin beşinci cümlede tersini söyleme cesaretini nereden alırlar?

5. Gene kanser uzmanları diyorlar ki bir tümörü oluşturan hücreler o tümörün bulunduğu organ hücreleri ile aynı özellikleri taşımaktadır. Ve tümör hücreleri zaman içerisinde organ hücre özelliklerini kaybetmektedirler.[1]

İşte bütün bu kendi içerisinde bile hiçbir mantıki tutarlılığı olmayan yazıları biz, sadece yazan kişilerin kariyerlerinden dolayı bilimsel bir bilgiymiş gibi görürüz. Bilim ne amaçla yapılırsa yapılsın, ister insanlık için ister insanlığa karşı yapılsın (savaş endüstrisinde olduğu gibi) kendi içerisinde mantıki bir tutarlılığı olması gerekir. Yoksa hedefine ulaşamaz. Oysa propaganda böyle değildir. Propagandanın kendi içerisinde mantık tutarlılığı olması gerekmez. O sadece inandırmaya çalışır.

Bizim gözümüzde tanrısallaştırdığımız bilim böyle çalışmaktadır. Dünyanın gözünün önünde yazılır bütün bunlar. Bu tezlerin bilim ile hiçbir ilişkisi yoktur. Hiçbir mantık bütünlüğü olmayan bu tezleri insan onbeşinde aşk mektubuna bile koyamaz. Peki biz neden anlayamıyoruz bu saçma sapan, hiçbir mantık kuralıyla bağdaşmayan bu sözleri? Bize de ne olduysa bunları bir mantık süzgecinden geçirmek yerine, çok önemli bir bilgiymiş gibi alır ezberleriz. Şimdi biz, bütün bu dediklerini tek tek yorumlamadan önce TIP'ba göre göğüs kanseri riskini arttıran ve azaltan faktörler nelerdir önce onlara bakalım.

Kanser araştırma merkezleri kanserin sebebini bilmemekle birlikte,

---

1. Bei manchen Frauen mit Mammakarzinom finden sich diese Veränderungen nicht nur in Brustzellen, sondern in allen Zellen des Körpers, sie können deshalb auch vererbt werden. Bisher sind zwei solche vererbbaren Anlagen bekannt, die das Erkrankungsrisiko deutlich steigern: die Brustkrebsgene BRCA1 und BRCA2. Sie finden sich allerdings nur bei wenigen Patientinnen. Vermutlich gibt es weitere beteiligte Erbinformationen, deren Auswirkung auf das Risiko noch nicht vollständig bekannt ist. Bei den meisten Patientinnen mit einem Mammakarzinom entsteht ein solcher genetischer "Fehler" erst im Lauf des Lebens. Zunächst ist auch nur eine einzelne Zelle des Brustdrüsengewebes betroffen, die Erbinformation im Körper bleibt ansonsten unverändert.

Das entstandene Krebsgewebe weist oft noch viele Ähnlichkeiten mit normalem Brustgewebe auf. Es gibt jedoch auch Tumoren, die mit zunehmendem Wachstum ihre gewebetypischen Eigenschaften mehr und mehr verlieren, neue aufweisen oder zunehmend an Funktionalität

kanser riskini arttıran faktörleri hem de matematiksel büyüklüklerine göre sıraya koyarlar.

Göğüs kanseri riskini arttıran faktörler

- Aşırı kilo,
- Fazla alkol tüketimi,
- Hormon tedavileri,
- Aile geçmişinde kanserli bir akrabanın varlığı,
- Kadının yaşı, en önemli faktörlerdir.[2]

Robert Koch-Enstitüsü'nün yayınına göre ise göğüs kanserinde riziko faktörler şöyle sıralanmaktadır.

- Erken adet görme,
- Çocuk doğurmamış veya geç doğurmuş olmak,
- Menopoza oldukça geç girme,
- Hormon yerine geçen tedaviler,
- Aşırı kilo,
- Hareketsiz yaşam,
- Sigara kullanımı,
- Alkol kullanımı,

Göğüs kanseri riskini azaltan faktörler

1. Genç yaşta doğurma,
2. Çok çocuk doğurma,

2. Warum eine Frau an Brustkrebs erkrankt, ist oft unklar. Wissenschatliche Untersuchungen haben aber eine Risiken nachweisen können: Dazu gehören beispielweise Übergewicht, der übermäßige Konsum von Alkohol, eine Behandlung mit einer Hormon-Ersatz Therapie und eine familiare Vorbelastung. Auch das Alter einer Frau ist ein wichtiger Faktor. (Brust Krebs: Die blaue Ratg eber, die Deutsche Krebshilfe)

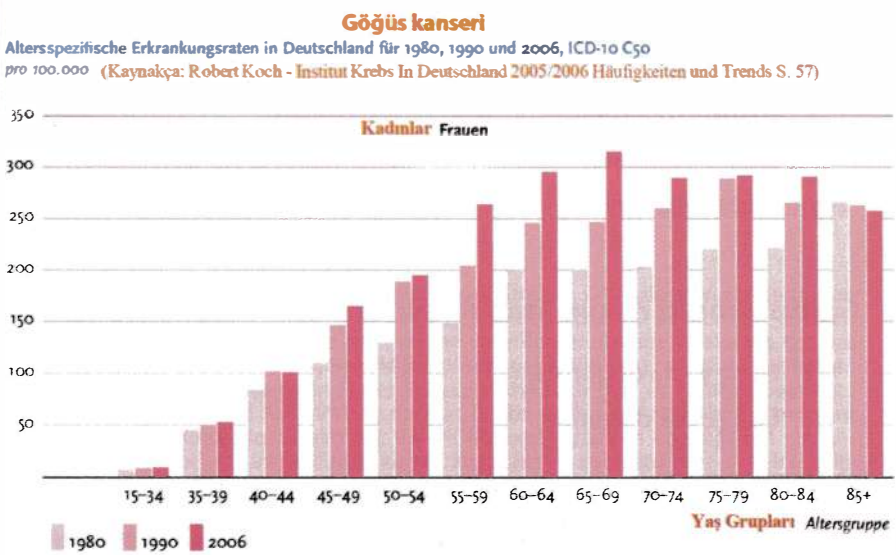
3. Uzun zaman meme emzirme,

Bu faktörler de göğüs kanseri riskini azaltan faktörlermiş. Burada çok ilginç olan şu. Bir insan ne kadar çok çocuğu olursa ve de emzirirse, o kadar az göğüs kanseri riski taşırmış. O zaman yukarıdaki bütün o kalıtsal olan ve olmayan bütün riziko faktörler ortadan kalkarmış. Acaba neden?

Önce bu tespitler nasıl yapılır ona bakalım. Almanya'da 1980 yılından beri bütün kanser hastalarının kayıtları tutulur. Bu kayıtlarda hastanın cinsiyeti, yaşı, kilosu, kanserin cinsi, kanserin tespit edildiği organ, kanserin evresi, ilaç, sigara ya da alkol kullanımı, yaşam biçimini belirleyen diğer parametreler bu kayıtlara yazılmaktadır. Robert Koch İnstitut ve Krebs Register birlikte bu kanser verilerini yayınlamaktadırlar. Bu istatistiki bilgiler, kanser ile araştırılan bu parametreler arasındaki ilişkiyi bulmak için oldukça verimli bir kaynaktır. Bizim bu kitapta kullandığımız grafiklerin kaynağı da bu verilerdir. Bu verilere dayanarak da kanser ile örneğin yaş, cinsiyet, alkol, sigara vs. arasındaki sayısal ilişki bulunur. Dolayısıyla kanser riskini arttıran faktörler bu sayılara bakılarak tespit edilir.

Yukarıdaki grafiğin söylediği en basit gerçek şudur. Bir, meme kanseri

Grafik 6: Kadınlarda yıllara ve yaşa göre göğüs kanseri grafiği. Grafiğin dediğine göre göğüs kanseri daha çok kırklı yaşlarda başlayan bir hastalıktır.

kırklı yaşlardan sonra artmaya başlar. Demek ki daha önce bize risk faktörü diye adlandırdıkları grafiğe göre yanlıştır. Çünkü kırklı yaşlara kadar bir anlam ifade etmiyor. Realite bize en büyük riskin yaşlanma olduğunu söyler.

İkinci söylediği ise insanın bütün sağlık ve yaşam koşulları arttığı halde kanser oranları da artmıştır. Neden?

İstatistiki rakamlar matematiksel büyüklükleri ifade ederler. Her ne kadar matematiksel büyüklükler sabit olsa da, bu rakamları okuyanların hep aynı senteze gitmeleri beklenemez. Kimileri rakamların söylediğini sözcüklerle tekrarlarken kimileri de o rakamlardan yeni sentezlere, yeni yorumlara gider. İnsanların yaptıkları sentezleri, sadece baktıkları rakamlar değil, aynı zamanda o kişinin kişisel özellikleri (örneğin eğitim ve zekası), perspektifi ve toplumsal ilişkileri belirler. Çünkü sentezler ya da yorumlar insanların ürettikleri zihinsel sonuçlardır. Zihinsel yorumların kişiye göre değişmesi insanın doğası gereğidir. İyi ki de öyledir. Yoksa düşünsel çeşitlilik diye bir güzellik olmazdı. Her ne kadar bu düşünsel yorumlar mantıki ya da mantık dışı olabilseler de bu güzelliği bozmaz. Biz de kanser kayıtları ile başka bir perspektiften sentezlere giderek yeniden analitik yorumlarını yapıyoruz.

Her organda olduğu gibi kadın memesi de çeşitli hücre gruplarından oluşmaktadır. Yine en ilginç olanlardan biri de, bu hücrelerin hepsinin değil bazı hücrelerin kanser olmasıdır. Kanser olan bu hücre grupları hangileridir ve neden yalnızca bu hücrelerde kanserleşme oluşmaktadır ona bakalım. Bunlar çok önemli sırlardır. Yağmur yağınca herkes ıslanmaz, sadece yağmurun altında kalanlar ve şemsiyesi olmayanlar ıslanır. İşte burada yağmurun altında kalan kimdir, şemsiyesi olmayan kimlerdir, ıslanan kimdir bunları arayalım. Bunları ararken istatistiki rakamların verdiği ipuçlarını izleyelim. Çünkü bu sayılar önemli sırlar taşırlar.

Önce kadın memesinin küçük bir anatomisine bakalım. Kadın memesi süt bezlerinden, yağ ve bağ dokusundan oluşmaktadır. Süt bezleri ise küçük süt odacıklarından (Lobuli) oluşmaktadır. Bu bezler süt kanallarıyla birleşerek meme ucuna ulaşırlar. Lob diye adlandırılan bu odacıklarda anne sütü üretilmektedir. Memedeki bağ dokusu, memenin elastik olmasını sağlar. Memeye formunu veren ise yağ dokusudur. Memede süt üretiminden sorumlu süt bezleri ve taşımakla görevli olan ise süt kanallarıdır.

Göğüs kanseri göğüsün hangi hücrelerinde oluşur?

Klinik araştırmalar (Deuetsche Krebsforschungszentrale) göğüs kanserinin hemen hemen yalnızca göğüsteki süt bezlerinde ve süt kanallarında oluştuğunu söylemektedir. "Lobuläre" diye adlandırılan kötü huylu göğüs tümörü süt bezlerinde (Lobuli) ve çoğu zaman da her iki memede aynı zamanda görülmektedir. "Duktale Karzinome" diye adlandırılan tümör cinsi ise genellikle süt kanallarında oluşmaktadır.

"İn-Situ-Karzinome" diye adlandırılan tümörün ise gene sadece süt kanallarıyla sınırlı olduğu tespit edilmiştir.

Aşağıdaki tabloda göğüs kanserinin küçük bir özetini yaptık. Bu tabloda, göğüs anatomisini, göğüs kanserinin hangi hücrelerde oluştuğunu, riziko faktörlerini ve göğüs kanserini azaltan faktörleri gösterdik. Bu tablo kavramamızı kolaylaştırmak, olayı biraz daha anlaşılır hale getirmek içindir.

Göğüsün yapısı	**Süt bezleri, süt kanalları, yağ dokusu, bağ dokusu**
Göğüste kanserin oluştuğu hücreler	Süt bezleri Süt kanalları
Kanser riskini **arttıran** faktörler	Erken adet görme Çocuk doğurmamış veya geç doğurmuş olmak Menopoza oldukça geç girme Hormon yerine geçen tedaviler Aşırı kilo Hareketsiz yaşam Sigara kullanımı Alkol kullanımı
Kanser riskini **azaltan** faktörler	Genç yaşta doğurma Çok çocuk doğurma Uzun zaman meme emzirme

Her ne kadar göğüs ikincil bir cinsel organ olsa da, aslında göğüs anne için değil çocuk için düşünülmüş ve yaratılmış bir organdır. Çünkü göğüs sadece bebek için süt üretmekle görevlidir. Anne hamile kaldığı zaman da büyümeye ve süt üretmeye başlar. Göğüsün süt üretimi annenin elinde değildir. Ona çocuk karar verir. Çocuk emdikçe, bu fiziksel ve kimyasal uyarılar, annede zorunlu olarak süt üretimini başlatır. Annenin buna karşı gelme olanağı yoktur. Anne doğurmadığı zaman da göğüs süt üretme zorunda kalmaz.

Kimi anneler şöyle der, yeterli sütüm yok, onun için emzirmeyi kestim. Bu kesinlikle yanlıştır. Süt üretimine çocuk karar verir, anne ya da annenin vücudu değil. Çocuk emdikçe süt gelir. Eğer annenin yeterince suyu ve tuzu yoksa bile, annenin zararına vücuttan sökülüp alınır. Anne sütünün %98'lere varan kısmının su olduğunu anımsayalım. Yukarıdaki tabloyu bu bilgi ile yeniden incelediğimizde, çok müthiş bir sır ortaya çıkar.

Kanser genellikle süt bezlerinde ve süt kanallarında ortaya çıkar demiştik. Peki ne zaman ortaya çıkarmış? Anne doğurgan olmadığı zaman. Anne ne kadar çok çocuk doğurursa ve ne kadar çok emzirirse, göğüs kanseri önlenirmiş.

Suyun içinde olan hiçbir organ kanser olmaz tezini yeniden anımsarsak, çocuk doğuran ve emziren annelerin neden göğüs kanseri olmadığını daha iyi anlarız. Anne, çocuk doğurduğu zaman, ister istemez süt üretimi başlar. Süt üretimi başladığı zaman da, klinik araştırmaların sonuçlarının da doğruladığı gibi, suyun geldiği yerde kanser olmamaktadır. Anne doğurganlığı bitip de çocuk emzirmeyi bitirince süt üretimi durduğu için göğüs kanseri olma riski de yavaş yavaş artmaktadır. İstatistiki rakamların söylediği de budur. Göğüs kanseri olma riski 40 yaşlarından sonra başlar. Özellikle 50'li yaşlarda çok belirgin bir şekilde tekrar arttığını gösterir. .

İstatistik rakamlarının bildirdiği gibi meme kanseri endüstri ülkelerinde, gelişmekte olan ülkelere göre daha fazladır. Nedeni ise şimdi daha iyi anlaşılmaktadır. Birincisi endüstri ülkelerinin doğurganlık oranı düşüktür, doğurma yaşı oldukça yüksektir ve genel olarak kanser riskini arttıran yaşam biçimi, aşırı beslenme, aşırı kilo, su içmeme ve doğal tuzun olmayışı endüstri ülkelerinde göğüs kanserinin artmasına sebep olmaktadır. Genel olarak zaten gelişmiş ülkelerde kanser oranının az gelişmiş ülkelere göre daha yüksek oluşunun sebebi de aynıdır.

Bugün toplum dilinde, yayılmış bir söylem vardır; göğüste fibrokistik yapı ya da boğazda nodül. TIP literatüründe bu kavramlarla, neyi kastettiğini doğru dürüst anlatmaz. Bu tür oluşumlarda adına kanser demez, ancak kanser olabilecekmiş gibi davranır. Aslında gerek fibrokistik meme yapısı olsun gerek nodülleşme olsun, kanser oluşumunda en belirgin ön sinyallerdir. Bu yapılanmalar vücudumuzun acilen beslenme biçimlerinin değişmesi gerektiğini, yoksa gidişatın kanser olduğunu gösterir. Bu yapılanmalar embriyoya benzer. Nasıl ki embriyonun her ay farklı bir gelişim düzeyi vardır, kanserde de bu böyle. Örneğin, ilk iki haftalık hamileliği tespit edebilmek için özel testlere gerek vardır. Altı aylık bir bebeği anne karnında tespit etmek için herhangi bir özel işleme gerek

yoktur. Çünkü artık gözle bile görülecek düzeydedir. Kanser ile embriyo arasında küçük bir fark vardır. Embriyo zaman ile doğru orantılı olarak büyür. Kanser ise bizim beslenmemizle doğru orantıda gelişir. Dolayısıyla eğer siz beslenmenizde basit bir değişiklik yaparsanız, örneğin şu içmeye başlarsanız (hele ki tuzlu su) ve aşırı yemeyi keserseniz, ne nodülünüz büyür ne de fibrokistik yapınız. Bu nedenle her ne kadar TIP bütün bu olan bitenin adını koyamadıysa da, bunun böyle geliştiğini her gün gözlemlemektedir. Bu yüzden nodül ve fibrokistik yapılanmayı kanser olarak görmez ama kanser muamelesi yapar.

Eskiden bu tür insanları daha çok kontrol altında tutmaya çalışırken, bugün artık, yılanın başı küçükken ezilmelidir düşüncesiyle kanser tedavisine başlamaktadırlar. Bu eğilim her geçen gün, her kanser şüphesini kanser tedavisine dönüştürmek yönündedir. Çünkü TIP` da tanı, ticarette pazar yaratmayla eş değerdedir. Birisine haklı ya da haksız, doğru ya da yanlış tanı koyduğunuz zaman, o kişiyi tedavi etme zorunluluğu da (ticari anlamda şansı da) birlikte doğar. Bu yüzden sözüm ona bilim gelişip büyüdükçe hastalıkların çözümü değil çeşidi artmıştır. Bunun tersini söyleyebilecek bir Allah`ın kulu bile çıkmaz. Pazar propagandası yapanları ya da bu pazarın elden gideceğinden korkarak saldırganlaşanları değil. İşte bu yüzden kimilerinde sadece takibe alınmakla yetinilinirken kimilerinde de kanser tedavisine başlanır. Karar verme sınırları artık birbirine karışmıştır. Ve biz yaşamımız hakkında verilen bu karara sadece sezilerimizle müdahale ederiz, başka türlü ne yapacağımızı bilmeyiz.

Prostat kanseri

Prostatın görevi nedir? Prostat sadece erkeklerde bulunan ikincil derecede bir cinsel organdır. Prostat bir salgı bezidir. Cinsel boşalımda erkeklik hücrelerinin (sperm) hareket yeteneğini sağlamak, korumak ve beslemek için gerekli olan salgıyı üretir. Dolayısıyla prostatın görevi erkeklik hormonlarına (Testosteron) bağlı olarak çalışır. İnsan cinsel güçten düştükçe, bu organa düşen görev de doğal olarak azalmaktadır. Prostatın büyümesi de çalışması da erkeklik hormonuna bağlıdır. Erkeklik hormonu Testosteron'un uyarısı olmaksızın, ta ki ergenlik çağına kadar prostat büyümez ve herhangi bir salgı da üretmez. İlk ergenlik çağının erkeklik hormonu uyarısı ile prostat büyümeye ve salgı üretmeye başlar.

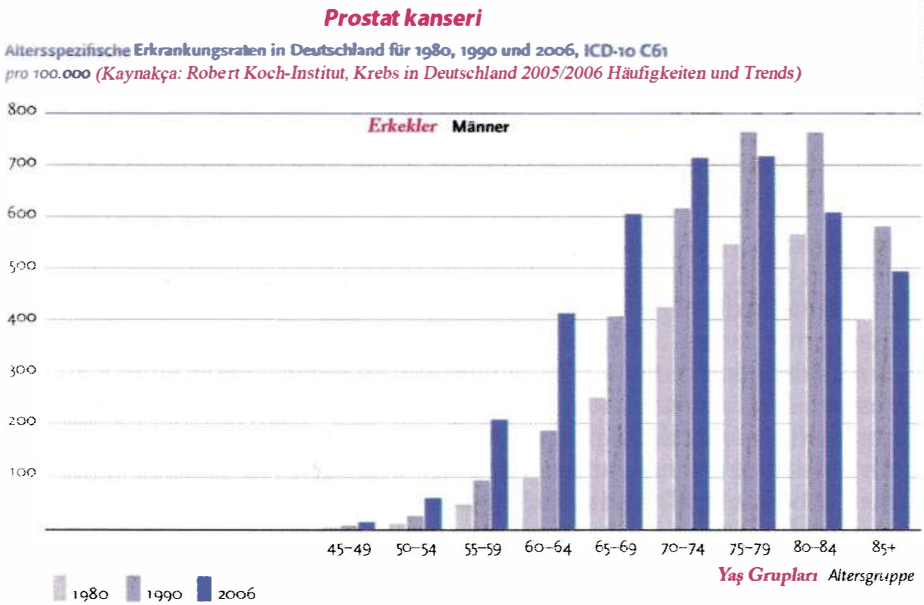
Almanya'daki kanser kayıtlarını incelediğimiz zaman görüyoruz ki prostat kanseri elli yaşından önce hemen hemen hiç görülmemektedir. Gençlerde ise hiç ama hiç görülmemiş. Demek ki prostat kanseri sadece yaşa bağlı olarak gelişen bir kanser türüdür ve erkeklerde birinci derecede görülen bir kanserdir. Bir de klinik bulgulara bakalım, acaba şimdiye kadar TIP'bın tespit ettiği riziko faktörler neymiş.

Prostat kanserinde riziko faktörler nelerdir?

Almanya'daki kanser araştırma enstitülerine göre prostat kanserinin de sebebi diğer kanserler gibi bilinmiyor. Bunun yanında kanser riskini arttıran sebepler de bilinmiyor. Biz yine bilinen faktörlerden bilinmeyenleri ortaya çıkarmaya çalışalım. Bilinenler neler onlara bakalım.

1. Genç yaşlardaki erkeklerde hiç görülmüyor.
2. Sadece elli yaşın üstünde prostat kanseri oluşmaya başlıyor ve yaş ilerledikçe de riski artıyor.

Grafik 7: Erkeklerde prostat kanserinin yaşa ve yıllara göre dağılımı

3. Yaşam biçimi, beslenme ve diğer çevre faktörleriyle olan herhangi bir ilişkisi tespit edilememiş. Yani herhangi bir beslenme biçiminin bu kanseri arttırıp ya da azalttığı tespit edilememiş. (Tabi bunlar beslenme biçimi derken hep yiyecekler göz önünde bulunduruluyor, alkol dışında içecekleri hesaba katan pek yok.)
4. Sık cinsel ilişki ile prostat kanseri arasında bir ilişki de bulunamamış.

Eğer biz yaşlanma sürecinin ne olduğunu yeniden anımsarsak, prostat kanserinin de göğüs kanserine çok benzediğini görürüz. Yaşlanmada vücut suyu gittikçe azalıyor ve kirleniyordu. Vücut, su kıtlığına düştüğü zaman, suyun ilk kesildiği yerler, vücut için ikincil durumda olan organlardır. Bu doğada da böyle değil midir? Dere kuruduğu zaman ilk önce dereye en uzak yerler kurur. Bu kadınlarda göğüstür, çünkü göğüs kadından çok çocuğun beslenmesi için gerekli bir organdır. Dolayısıyla bir kıtlık anında, herhangi bir zorunluluk da yok ise çocuk emzirme gibi, bu kez göğüse gelen su azalır. Her ne kadar bebek olmadığı için göğüs hücreleri organizmanın işine yaramasa da, bu yüzden göğüse su dağılımı askıya alınsa da, göğüs hücreleri de yaşamına devam etmek zorundadır. Suyu ve dolayısıyla oksijeni kesilen göğüs hücreleri de kanserleşmek zorunda kalır, yani oksijenli solunumu yapamaz hale gelir.

Rahim kanserinde de süreç aynıdır. Her ne kadar da rahim kanserini virüs yapıyor deseler de, bu doğru değildir. Çünkü tümör oluşan bölgede aynı zamanda biyolojik ortam virüslerin de çoğalmasına uygun bir zemin hazırlar. Bu yüzden tümör oluşan yerde mutlaka virüs de bulunur. Sadece sabıkalı bir hırsızın, hırsızlık yapılan mekanda olması, o hırsızlığın da o sabıkalının yaptığını iddia etmek için yeterli bir sebep değildir.

Prostat kanserinde de mantık aynı, organizmanın diyalektiği aynı işlemektedir. Su kıtlığı arttıkça, ilk önce yaşamsal olmayan organlardan su kesilmektedir. Biz de öyle davranmaz mıyız. Ekonomik bir sorun yaşadığımız zaman, ilk önce ikinci derecedeki ihtiyaçlarımızı keseriz. Çünkü ikinci derecedeki gereksinmelerimiz o kadar yaşamsal değildir. Prostatın salgı üretmesi zaten erkeklik hormonunun uyarısına bağlıdır. O uyarılmadığı sürece de salgı üretilmez, dolayısıyla uyarım olmadığı sürece ihtiyacı olan ne mineral ne de su gönderilir. Biz biliyoruz ki yaşla birlikte erkeklik hormonu da gittikçe azalmaktadır. Dolayısıyla yaşın ilerlemesi ile erkeklik hormonunun azalması, ama aynı zamanda prostat kanserinin çoğalması tesadüf değildir. Bunlar birbirine bağlı olarak gelişen şeylerdir.

Bir de sondan başa doğru düşündüğümüzde de şunu gözlemleriz. Tuzlu su kürü yapan herkesin cinsel dürtüleri ve doğal olarak da cinsel

gücü, yani erkeklik hormonu üretimi artmaktadır. Erkeklik hormonunun artması prostat kanserini azaltmaktadır. Henüz klinik çalışmalarda böyle bir düşünce gelişmediği için, bizim söylediğimiz ilişki klinik olarak tespit edilmemiştir. Ancak bizim tespit ettiğimiz insanlar vardır. Prostatı alınmak üzere olan bu insanların, tuzlu su kürü yaptıkları birkaç haftalık süre içerisinde böyle bir ameliyata ihtiyaçları kalmadığı gözlemlenmiştir.

Prostat kanseri teşhisi konuldu ne yapmalı?

Prostat kanserinin belirtileri nelerdir? Ya da prostat kanseri nasıl tespit edilir? Bunları yazmıyoruz. Çünkü bizi ilgilendiren nasıl tespit edildiği değil bu sorunun nasıl çözüldüğüdür. Bir diğer sebep ise biz bir insan sağlıklı olsun ya da olmasın herkesin tuzlu su kürü yapması gerektiğini söylüyoruz. Tuzlu suyu sağlıklı beslenmenin birinci kuralı olarak görüyoruz. Tuzlu su kürünü yapan herkes çok kısa sürede, prostat kanserinin kendisinde varlığından haberi olsun ya da olmasın, kanserinin farkındalığında bile olmadan iyileşecektir. Tuzlu su kürü yapanların herhangi bir kanserden korkmaları gerekmiyor.(Yeterince karaciğer temizliği yapmak koşulu ile) Bu yüzden kanserin belirtileri ne olursa olsun, ya da nasıl teşhis edilirse edilsin, bizim için bir önemi yok.

Ama diyelim ki sizin bu bilgilerden haberiniz yok, tuzlu su kürü yapmıyorsunuz ve size prostat kanseri teşhisi kondu, o zaman ne yapmalı?

1. Kesinlikle paniğe gerek yok. Çünkü kanser insanı üç günde ya da üç haftada öldürmez.
2. Kendinize biraz zaman tanıyın ve hemen tuzlu su kürüne başlayın.
3. Tedaviyi en az üç hafta tuzlu su kürü yaptıktan sonra almaya karar verin.
4. Üç ya da dört hafta sistemli ve yeterli derecede tuzlu su kürü yaptıktan sonra tedaviye başlamadan önce bir daha kontrol ettirin kendinizi. Eğer gelişme pozitif ise o zaman tedaviye de ihtiyacınız yok demektir. Ve biz iyileşmenin olacağını bildiğimiz için böyle bir öneride bulunuyoruz. Yoksa gönlümüz tedaviden yana değil.

Bunu her prostat kanseri tespit edilen kişi, kendisine öngörülen tedaviyi aksatmadan, ya da geciktirmeden tuzlu su kürünü hiç bir riziko olmadan deneyebilir. Tedaviye sadece birkaç hafta geç başlanarak ve bu süre içerisinde tuzlu su kürünün nasıl bir gelişme gösterdiğini tespit ettikten

sonra başlanabilir. Eğer gelişmeler olumlu ise birkaç hafta daha zaman tanınabilir ve böylece hiçbir risk üstlenmeden tuzlu su ile iyileşme şansı denenmiş olunur.

Bağırsak kanseri

Kadınlarda göğüs, erkeklerde prostat kanserinden sonra Almanya'da kadın ve erkeği hemen hemen eşit düzeyde yakalayan ikinci kanser ise bağırsak kanseridir. Biz her ne kadar Almanya'nın istatistiki rakamlarını temel olarak alıyorsak da, endüstri ülkelerinin hemen hepsinin görünümleri aynıdır. Sebebi de aynı biçimdeki beslenme biçimleridir. Çünkü artık yiyecekler bölgesel değil global üretilmekte, merkezi ellerden insanların yaşam biçimleri etkilenmekte ve yönlendirilmektedir. Ülkelerin her ne kadar birbirinden farklı yemek kültürleri olsa da, temel gıda maddeleri her geçen gün bütün dünyaya hep aynı kişiler ya da firmalar tarafından dağıtılmaktadır. Bu firmalar satış politikası gereği, her yerde aynı reklamı göstermekte, aynı yaşam biçimini bize diretmektedirler. Bugün kolalı içeceklerin girmediği nerede ise hiçbir ev yoktur bu dünyada. Bu yüzden, biz her ne kadar kuşlar kadar özgür olduğumuza inansak da, her ne kadar yemeğimizi kendimiz yapmaya çalışsak da, temel ürünleri onlar belirlediği için, özgürlüğümüzün kanatları pek de uzun değildir. Ne kadar uzun sıçrasak da hep önümüze düşeriz.

Artık ne Ardahan'ın dağlarında gezen inek Ardahan'ın ineğidir, ne de Konya ovasında yetişen buğday Konya'nın. Genetiği bozulmamış nerdeyse bir tohum bırakmadılar. Bütün bunlardan habersiz, bir de parayla satın alınmış televizyon programlarında onların reklam olarak gösterdiği malzemeyle tadına doyum olmayan yemek hazırlama programlarını ölümüne izleriz. Dünyada sanki hiçbir ilginç haber ya da program yokmuş gibi, bütün ama bütün televizyon programları, hele ki sabah saatlerinde yemek programları yaparlar. Çünkü satışı arttırmanın en kolay yoludur bu. Pazardaki malın satış miktarını belirleyen ev kadınıdır aslında. Ev kadınını etkilemek ise en kolay yoldur. En kolay yolu da yemek programlarıdır. Bu ilkel tehlikeli yemek programlarıyla toplumun sağlığı böyle bozulmaktadır.

Bu dünyaya egemen olmaya çalışanlar bu dünyanın nüfusunun çokluğundan yakınırlar. Bunu her fırsatta gözümüzün içine baka baka

söylerler. Bunun için de hiçbirimizin farkında olmadığı, radyasyon gibi, aşı gibi çok modern araçlar kullanarak dünya nüfusunu dengeye sokmaya çalışırlar. Dünyadaki aşı skandallarının sebebi nedir sanıyoruz? Ama öbür taraftan gene aynı kişiler dünyanın açlık çektiği propagandası yaparak her tarafı GDO' lu besinlerle bombardıman yapmaktadırlar. Ve böylece özellikle batı toplumlarında her tarafı yiyecek adı altında besin değeri olmayan bir yığın yiyeceklerle doldurmaktadırlar. Aslında bugün refah toplumu insanları bu yiyecek görünümlü nesnelere boğulurken açlık çekmektedirler. Bu açlığın en belirgin işaretleriyse kendisini kanserde ve aşırı kiloda bulmasıdır. Herkes ölümüne yer. Kanser bu anlamda, her ne kadar biz aşırı yemeden olur desek de, gerçekte vücudun gerekli olanı alamadığı için açlıktan ortaya çıktığını söyleyebiliriz. **Yemenin açlığı değil, ihtiyacın açlığıdır bu.** Enerji açlığıdır.

Ama öbür taraftan çok gariptir, ciddi bir şekilde sağlıklı bir yiyecek aradığınız zaman bulunmamaktadır. Birçoğunuzun İstanbul'da açılan ekolojik fuardan haberi vardır. Dört gün boyunca satıcılar ürünlerini tanıtabilmek için kendilerini paralarken, siz doğru dürüst bir kilo zeytin dahi bulamazsınız. Ve bizim ülkemizde tuhaftır ki ağaçların dalları zeytinden kırılır.

Bir taraftan raflar tıka basa yiyecek dolu iken, öbür taraftan insanın yiyebileceği bir şey bulamaması ne kadar acı bir gerçektir. Birileri şöyle fısıldıyor. Biz yiyecek bolluğundan ne yiyeceğimizi şaşırmışız, siz yoksulluktan bahsediyorsunuz. Çünkü yediklerimizin hiçbir besin değeri yoktur. İşte kronik hastalıklar beslenme yetmezliği hastalıklarıdır. Yani yanlış beslenme hastalığıdır. Hemen herkesi bu hastalıkların sarması söylediklerimizin ispatıdır.

Çoğumuzun, topyekun zengin olduğumuzun heyecanından geceleri uykusu kaçar. Oysa dünya yaşam açısından bu kadar yoksullaşmamıştır. Arabalarımız pırıl pırıl, evlerimiz gökdelen, ama ne yazık ki içini dolduranların kollarını kaldıracak güçleri yoktur. Yaşlandıkça insanların karınları büyür bacakları cılızlaşır. Sebep ise yemedir. Biz yedikçe iyi beslendiğimizi sanırız, oysa yedikçe karın büyür, bacak cılızlaşır. Bu yaşamın en yoksul halidir. Kimilerinin hoşuna gitmese de bu böyledir.

Seksenli yıllarda yaklaşık her on kişiden belki biri böyle idi, şimdi ise her iki kişiden biri böyle. Adını da öyle bir kibar koymuşlar ki kimse alınmasın; obez. Ve obezite bir hastalıkmış, demişler ki insanlar toplum dışı bırakılmasın. Hayır obezlik besin değeri olmayan yiyecekler sonucu ortaya çıkan bir açlıktır. Bizi yanıltan aşırı kilomuzdur. Aşırı kilo açlığın bir

başka biçimidir. Bunların hiç biri doğru değildir. Obezlik bir hastalık değil, yeme müptelası olmaktan gelir. Bugün birkaç kişiyi değil, bütün zengin toplumları sarmıştır. Adını doğru koymak zorundayız. Şimdi bakalım ki aklımızı başımızdan alan bu yemek programlarının kanserimiz ya da obezliğimiz ile nasıl bir ilişkisi varmış.

Biz Türkler biraz da gösterişe düşkün bir milletiz. Artık bizde moda olmuş, yemek partileri, kahvaltı partileri düzenlemek, bir arkadaşıyla buluşurken en pahalı restoranlarda buluşmak. Bakalım ki arkadaşımızı yemeğe davet ederken ona iyilik mi etmiş oluyoruz yoksa ömrünü mü çalmış oluyoruz?

Bağırsak kanseri deyince kalın bağırsak'ta (kolon kanseri), Rektum' da ve Anüs'te (makat) ortaya çıkan kanser anlatılmaktadır. Çünkü ince bağırsakta hemen hemen hiç tümör oluşmaz. Çok nadir olarak oluşan tümörler de oldukça yavaş büyüyen iyi huylu tümörler olduğu klinik gözlemlerle tespit edilen bir doğrudur. Kansere en çok yakalanan ise rektum. Bağırsak kanserinin de sebebi diğer kanser türleri gibi TIP tarafından bilinmemektedir.

Bugünkü sağlık bilimi diğer kanser türlerinde olduğu gibi, bağırsak kanserinin de sebebini bilmez. Artık bunun habire tekrarlanmasından sıkıldığınızı farkediyorum. Ama bunu bilerek tekrarlıyorum. Çünkü onlar bilmediklerini gözümüzün içine baka baka söyler ve sıkılmazlar. Ama biz bir türlü bunu kavrayamayız. Üstelik ömrümüzü götüren tedavilere bu bilinmezlikle başlarız. Eğer bizi tedavi edenlerin kanserin sebebini bilmediklerini bilirsek, tedavi olmakta da çekinceli oluruz. İşte bu çekince iyileşme için gerekli olan en önemki adımdır ve işin en az yarısını kapsar.

Onların kanserin sebebini bilmemeleri, bu sırrın hiç çözülemeyeceği anlamına gelmez. Şimdi bakalım ki bağırsakların görevi nedir, organizma içerisinde nasıl bir görev üstlenmiştir ve bağırsak hücrelerinin yaşam ortamları nasıldır? Bağırsak hücrelerinin yaşam ortamı değiştikçe, hücreler bunlardan nasıl etkilenir? Bu değişmelere karşı kendi yaşamlarını sürdürebilmek için nasıl mücadele verir? Bizim teorimizle bağırsak kanseri hücrelerinin davranışları arasında nasıl bir uyum ya da uyumsuzluk vardır? İnce bağırsaklar hemen hiç kanser olmadığına göre, bu istatistiki bilgi bize hemen hemen sırrın yarısını ele verir. Bu nedenle önce ince bağırsaktan başlayalım. Neden ince bağırsakta hiç kötü huylu tümör oluşmazmış, ona bakalım.

İnce bağırsak ve vücuttaki görevleri

İnce bağırsak her gün, yaklaşık dokuz litre, mideden gelen sıvıyı vücuda geri kazandırır. Bu dokuz litrenin yaklaşık üç litresi yiyecek ve içecek ile alınanlar ya da alınması gerekenlerdir. Geriye kalanı, sindirim organlarından gelen salgılardır. Yaklaşık bir litresi tükürük bezlerinden gelir, birbuçuk litresini mide salgılar. Yaklaşık yarım litresini karaciğerin salgıladığı safra oluşturur ve ince bağırsağın kendisi de yaklaşık üç litre salgı üretir.

Mide özsuyu ile parçalanan yiyecekler ince bağırsağa gelir. Orada safra kesesinden gelen safra ve pankreastan gelen sıvı ile birleşerek yiyecekler en küçük parçalarına ayrıştırılır ve buradan kana yüklenir. Özellikle karbonhidratlar, proteinler, yağlar, vitaminler, tuz ve su ince bağırsaktan kana yüklenerek vücuda dağıtılır. Bu yüzden ince bağırsak hiç susuz kalmaz. Kalın bağırsakta ise işler tam tersinedir.

Kalın bağırsak ve vücuttaki görevleri

Kalın bağırsak sindirim sisteminin en son organıdır. Sindirilemeyen yiyecek artıklarını dışarı atmakla görevlidir. Ancak bu yiyecek artıklarını dışarı atarken bir görevi daha vardır. O da bu artıklarla gelen su ve tuzu geri vücuda kazandırmaktır. Eğer kalın bağırsaklar bu görevi yerine getiremezse, insan su kaybından ölür. Bu yüzden ishal olan çocuk ve yetişkinlerde dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, o kişiye yeterince su ve tuz verilmesi gereğidir. Özellikle insanın su içmediği dönemlerde kalın bağırsağın görevi daha önemli hale gelir. Vücut kuruması büyüdükçe, geri kazanılması gereken su ve tuzun önemi daha da büyür. İnce bağırsaklar bu görevi osmoz gücünün yardımıyla yapar. Görüldüğü gibi aslında vücuttaki bütün madde alışverişleri osmoz gücüyle olmaktadır. Bu yüzden osmoz gücünün mantığını iyi kavramak gerekir. Osmoz vücudun işleyişini kavrayabilmek için gerekli anahtar mekanizmadır.

Bağırsak tümörlerinin yaklaşık %85 - %90'ını „Adenokarzinome" diye adlandırılan tümörler oluşturuyor. %5-10'u ise „Muzinöse Adenokarzinome" diye adlandırılan bağırsak tümörleri oluşturmaktadır. Geriye kalan %1' lik kısmını ise „Siegelringkarzinome" diye adlandırılan tümör çeşitleri oluşturduğu tespit edilmiştir. Klinik tespitlerin en önemlisi ise bütün bu tümör çeşitlerinin göğüs ve prostat kanserinde olduğu gibi

bağırsağın salgı bezlerinde oluştuğudur. Birde klinik araştırmaların tespit ettiği riziko faktörlere bakalım. Bunlar;

- Aşırı kilo
- Hareketsizlik
- Beslenmeye dayalı faktörler (yağlı yiyecekler, fazla kırmızı et, hazır salam ve sucuk vb., az sebze ve meyve tüketimi)
- Sürekli alkol kullanımı

Bizim dilimizde bir söz vardır, bal tutan parmağını yalar. Bu söz en çok da kanser için geçerlidir. Hangi organ su içerisinde ise örneğin kalp gibi, kan damarları gibi ya da ince bağırsak gibi, doğal olarak bu organlar ihtiyacı olan suyu çekip almaktadırlar. Vücudun bu organların suyunu kesme olanağı yoktur. Buna karşın kalın bağırsağın görevi ise yiyecek artıklarından arta kalan suyu geri çekmektir. Vücut zaten su kıtlığı çekiyor ise kalın bağırsağın görevi daha da ağırlaşmaktadır.

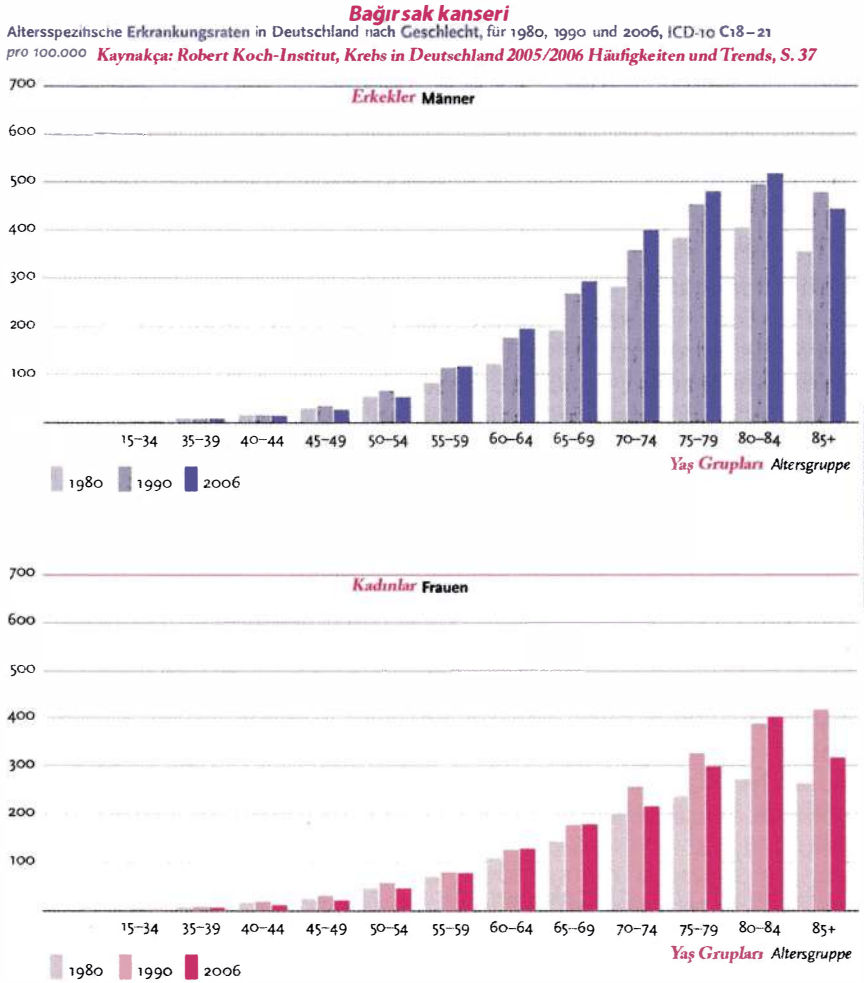
Grafik5, bağırsak kanserinin yaşa göre dağılımını anlatmaktadır. Görüyoruz ki bağırsak kanseri ortalama 60 yaşından sonra artmaktadır. Yaşlanma sürecinde yaş ilerledikçe kronik su kıtlığı ve vücudun kuruması ve kirlenmesi ileri bir düzeydedir.

Eğer biz klinik gözlemlerin tespitlerini de yorumlarımızda göz önünde bulundurursak, bütün risk faktörleri vücudun suyunu hızlı kurutan ve kirleten faktörlerdir. Risk faktörlerinin hemen bütün kanserlerde aynı olması tesadüfi değildir. Bütün kanser çeşitlerinde kanserin yaş ile, aşırı kilo ile ve alkol ile doğru orantıda olması tesadüfi değildir.

Tabi ki kanserin daha çok aşırı kiloya sahip olanlarda görülmesi zayıf insanların kanser olmayacağı anlamına gelmez. Burada aşırı kilo, insan vücudunun enerji kıtlığındaki bulduğu çözüm yollarından biridir. Her vücudun aynı sorunda aynı çözüm yoluna gitmesi beklenemez. Burada bazı vücutlar aşırı kilo yerine yemeyi dıştalayarak, yani az yiyerek sorunu çözmeye çalışırlar. Ancak zaten bu sorunlar yeterince su içilmediği için her iki durumda da vücut asidinin dışarı atılması durduğundan, kanserleşme de her iki durumda da ortaya çıkmaktadır.

Kanser tedavisi yapan TIP, kansere sebep olan kanserojen maddeden bahseder. Ancak şu ana kadar kesin olarak bir kanserojen maddenin ne olduğunu bize söyleyemez. Ancak istatistiki bulgular kanserojen olarak yaşlanmayı, aşırı kiloyu ve vücut asidinin artmasını en büyük riziko faktör olarak tespit etmiştir. Yaşlanma bir süreçtir, bir madde değildir. Aşırı kilo bir durumdur, bir madde değildir. Bu yüzden, kanser araştırmaları

yapan, ve özellikle kanser tedavileri yapanların bunlar üzerinde yeniden düşünmeleri gerekir.

Grafik 8: Bağırsak kanserinin yaşa cinsiyete ve yıllara göre dağılımı. Grafiğe göre bağırsak kanseri de yaşla birlikte artan bir kanserdir. Özellikle altmışlı yaşlardan itibaren hastalanma oranı gittikçe hızlanır.

Mide kanseri

Kanser içerisinde en ilginç özellikler taşıyan kanser mide kanseridir. TIP yine bütün kanserlerde olduğu gibi mide kanserinin de sebebini bilmemektedir. Ancak klinik araştırmalarında bize bazı ipuçları sunar. Bu ipuçlarından en önemlisi şudur. Mide kanserinin çoğunlukla midedeki bir iltihaplanmanın arkasından ortaya çıkmasıdır. Tabi TIP bize bu bilgileri iletirken, bu bilgilerin arkasında gizli, şu bilgiyi de sunmaktadır. Midesi ağrıyan herkes doktora gider. Bu demektir ki eğer biz bir iltihaplanmanın arkasından mide kanseri oluyorsak, doktorların gözetiminde mide kanseri olmaktayız. Çünkü midesi rahatsız olup da tedavi olmayan neredeyse bir Allah'ın kulu bulunmaz.

Peki Mide kanserinin genellikle bir iltihaplanmadan sonra olduğunu bilirler de neden durdurmazlar. Aslında doğruyu söylemek gerekirse durdurmazlar değil, durduramazlar. Çünkü bilmezler. Mide iltihaplanmalarının, reflünün, gastritin ya da ülserin asıl sebebinin midenin kendisinden değil vücuttaki su kıtlığından olduğunu ve ayrıca safra kesesi taşlarından çok etkilendiğini bilmezler. Bilmedikleri için de çözüm olamazlar. Bizim bilmemiz gereken en önemli şey ise basit bir mide şişkinliğinin bile sebebini bilmeyen, çözümünü ise hiç bilmeyenler nasıl olurda, kanser gibi bir kompleks hastalığı tedavi ederler, düşündürücüdür.

Biz onların ne yaptığını bir kenara bırakarak mide kanserinin nasıl oluştuğuna bakalım. Önce mide ne iş yapar ve midenin hangi bölümü kanserleşir? Mide kanser olmadan önce insan nasıl bir sıkıntıya girer? Kanser hiçbir zaman birdenbire gelmez ve bir gecelik iş değildir. Kanser hangi organda oluşursa oluşsun, önceden bize haber verir. Eğer biz bu haberi doğru algılayabilirsek önlemi de kolaydır. Tedavi demiyorum. Burayı iyi anlamak gerekir. Her ne kadar da bize kanserden kurtulmanın yolu yok dense de, kanserden kaçınmanın da kanserden kurtulmanın da yolu kolaydır.

Anlaşılmayı zorlaştıracak her türlü yabancı sözcükten ve gereksiz açıklamalardan kaçınacağız. Ne yazık ki ülkemizde TIP bilimi en basit kavramların bile karşılığı olan Türkçe sözcükler geliştirmemiştir. Bu işimizi biraz daha zorlaştırmaktadır. Ben burada TIP' bın kullandığı yabancı sözcükler yerine anlaşılabilir terimleri kullanmaya çalışmaktayım. Çünkü bizim amacımız kanserin oluşum mekanizmasını ortaya çıkarmaktır. Biz bu mekanizmanın genel bir açıklamasını yaptıktan sonra, tezimizin hangi organda nasıl doğrulanıp doğrulanmadığını şu andaki klinik verilere göre test etmeye çalışmaktayız. Bu yüzden, örneğin aşağıda, midenin ya da

diğer organların vücuttaki görevlerini anlatırken, aşırı bilimsel ayrıntıya girmeyeceğiz. Çünkü bu, okurun birlikte düşünmesini ve mekanizmayı kavramasını zorlaştıracaktır. Önemli olan kanserlinin kanserinden kurtulmasıdır, yoksa sözüm ona bilimsel, ya da entelektüel laf kalabalığı yapmak değildir amacımız. Eğer yazdıklarımız her vatandaş tarafından anlaşılır olmuyorsa kullanacağımız latince terimlerin de hiçbir anlamı olmayacaktır.

Midenin vücuttaki görevi nedir?

İnsanoğlu diğer canlılar gibi yaşamını sürdürebilmek, enerji üretebilmek ve ölen hücreler yerine yenilerini oluşturabilmek için dışarıdan madde almak zorundadır. Ancak dışarıdan aldığımız maddeleri vücudumuz olduğu gibi kullanamaz. Midenin bizim besin maddesi diye bildiğimiz bu maddeleri önce vücudun kullanabileceği biçime dönüştürmesi gerekir. Bu sürece sindirim denilmektedir. Sindirim ağızda başlar ve anüste biter.

Besin maddelerinin sindirimi derken, burada en önemli olan besin maddesinin, besin değeridir. İkincisi ise sindirim biçimidir. Dikkat edilecek olursa, göğüs ve prostat kanserinin dışındaki kanserlerin hemen hemen hepsi sindirim sisteminin organlarında oluşur. Her ne kadar akciğer, sistemin dışında olsa bile, dışarıdan madde girişinin en çok olduğu organımız akciğerimizdir.

İşte beslenmek için aldığımız besin maddeleri ağızda biraz parçalandıktan sonra mideye gider. Midenin görevi şudur. Mide, öz suyu ile bu maddeleri moleküllerine varıncaya kadar ayrıştırmaktır. Bu ayrıştırmayı mide öz suyu ile yapar. Bunun için mide günde en az 2,5 litre mide özsuyu üretir.

Mide özsuyu, halk arasında tuzruhu diye bilinen bir tuz asididir. Dolayısıyla burada bakteriler ve virüsler de yaşayamaz. İşte mide bir taraftan besin maddelerini ayrıştırırken, öbür taraftan da besinlerle gelen diğer virüs ve bakterileri de zararsız hale getirir. Her ne kadar TIP mide öz suyunda yaşayabilen Helicobacter pylori bakterisini bulduğunu söylese de, bu bakterinin gücünden değil, mide özsuyunun yeterli miktarlarda ve gerekli kıvamında olmamasından kaynaklanmaktadır.

TIP mide kanserinde Helicobacter pylori bakterisini mide kanserinde bir riziko faktör olarak görmektedir. Oysa bu bakteriler kanserin sebebi değil sonucudur. Çünkü kanserli bir organda bağışıklık sistemi çöktüğü için bu bakterilerin yaşama şansı da artar. TIP'bın burada yaptığı, sonucu

sebep olarak göstermesidir. Bu açıklama biçimi, rahim kanserinde de kullanılmaktadır. Bu yaklaşım biçimi doğru değildir. Bir virüsün vücutta bulunması her zaman hastalık sebebi değil tam tersine o hastalığın sonucudur.

Bağırsak kanserini açıklarken de gördük ki yediğimiz besinlerin vücuda girmesi onların su ile çözülme oranına bağlıdır. Su ile çözemediğimiz hiçbir maddeyi vücuda sokamayız. Bu demektir ki biz ne kadar çok yersek yiyelim, yediklerimizin vücuda girmesi, yediklerimizin miktarına değil, içtiğimiz suyun miktarına bağlıdır. Vücuda aldığımızın ne kadarı vücudumuza yararlıdır, henüz bu tartışmaya gelmedik.

Genellikle mide kanserinin, aldığımız besinlerin parçalanması için gerekli salgı ve hormonları üretmekle sorumlu salgı bezi tabakasında oluştuğu tespit edilmiştir. Mide kanserinin %95'inden fazlası bu salgı bezinde oluşmaktadır. Ne büyük tesadüf değil mi? Şimdiye kadar gördüğümüz bütün organlardaki kanser hep salgı bezlerinde oluşmaktadır. Yani bu ne demek? Muslukta suyu biten organ kanserleşmektedir. Hani bizde bir fıkra vardır, der ya, vermeyince Mabut neylesin Mahmut. İnsan su içmeyince organ ne yapsın. Kanserleşmekten başka şansı kalmamaktadır.

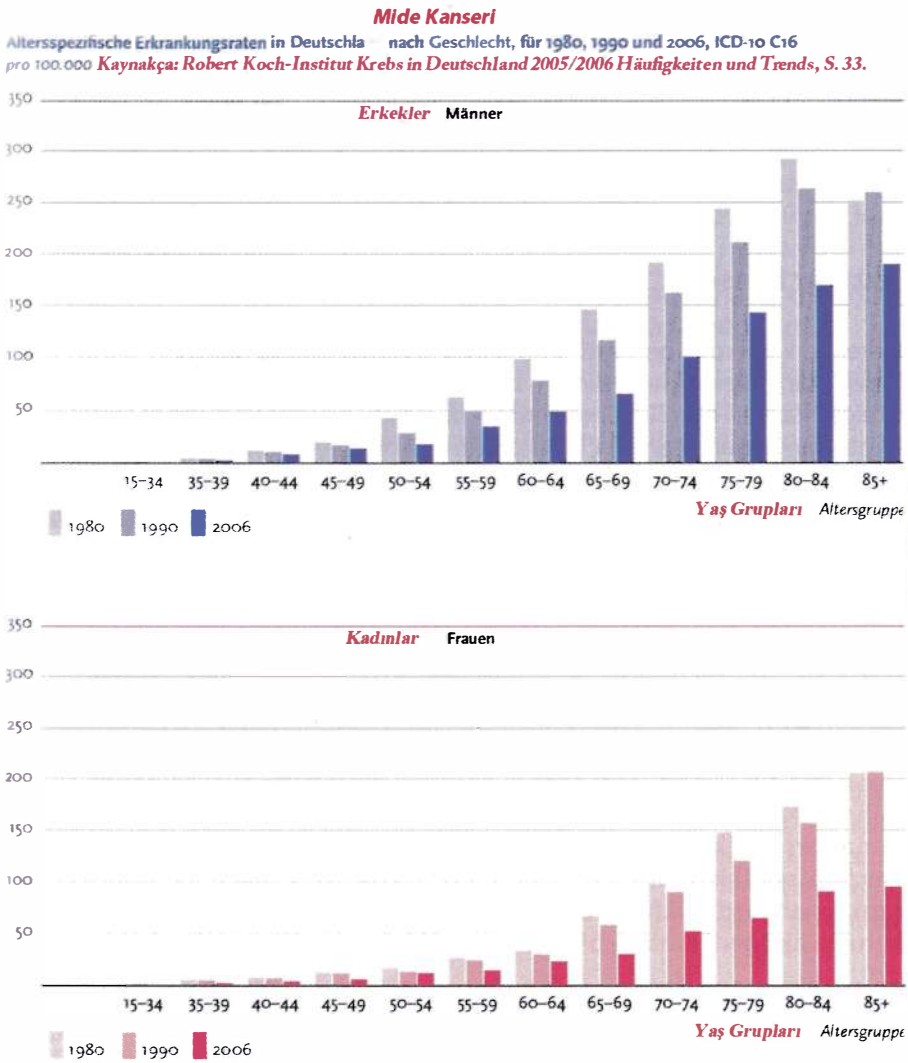

Mide kanserinde tespit edilen riziko faktörler

- Beslenme alışkanlıkları; az miktarda meyve ve sebze tüketimi, aşırı miktarda tuzlu ve katkılı hazır yiyecekler (Salam, sosis, sucuk, konserve, cipsler,endüstriyel içecekler),
- En çok görüldüğü yer (mukoza) mide astarı,
- En büyük riziko faktör; uzun süreli mide salgı tabakasının iltihaplanması, kronik gastrit ya da ülser,
- Sigara kullanımı,
- Aşırı alkol tüketimi,

Kanserin yanlış bir beslenme sonucu ortaya çıktığını en iyi belli eden mide ve bağırsak kanseridir. Yanlış beslenme derken de, daha çok iki şeyi kastediyoruz. Birincisi aşırı yeme, ikincisi ise aşırı beslenmenin yanında besin değeri az olan ya da hiç olmayan yiyecekler tüketmek. Aldığımız besinlerin besin değerine dikkat etmeden, sadece bir madde olarak midemize doldurmak. Bir şeyler yemek, her zaman yeterli besin almak anlamında değildir. Örneğin yaptığınız en güzel taze fasulye yemeğini

biri yapıldığı anda yer, diğeri ise bir mikrodalgadan birkaç saniye geçirdikten sonra yer. İşte o birkaç saniye aynı fasulyenin besin değerini öldürür. Burada ne kadarını öldürür bunun tartışmasına girmiyoruz. İşte

Grafik 9: Mide kanserinin yaşa cinsiyete ve yıllara göre dağılımı. Mide kanserinde de belirleyici olan yaştır. Altmışlı yaşlardan itibaren hastalanma riski birden artar.

bu yüzden mikrodalga fırında ısıtıp yiyen, aynı fasulyeyi yemiş olsa da yanlış yapar.

İkincisi aldığımız besinlerin cinsidir. Yediğimizin en az üç katı kadar su içmemiz gerekir. Eğer bunu yapmıyorsak yine yanlış yapmış oluyoruz. Günümüzde yeterince su içen pek az kişi vardır.

Mide kanserinin yaş ile olan ilişkisine baktığımız zaman, mide kanserinin de genelde 60 yaşından sonra hızla arttığı görülmektedir. Elli yaşına kadar ise oldukça seyrek görülmektedir.

Akciğer kanseri

Gerek erkeklerde, gerekse kadınlarda üçüncü sırada görülen akciğer kanseridir. Erkeklerde kadınlara oranla hemen hemen üç kat daha fazla akciğer kanseri görülür. Erkeklerdeki bu üç kat daha fazla akciğer kanseri olmasının nedeni, daha hiç bir literatür de sorgulanmamıştır. Oysa bunun bir sebebi olmalıdır. Robert Koch Enstitüsünün verdiği grafiğe göre, 2006'da erkeklerde akciğer kanseri az da olsa bir gerileme gösterirken, kadınlarda hemen hemen aynı oranda bir artma göstermektedir. Bize bu rakamları verenlerin değişmeler hakkında hiçbir fikri yoktur. Ama biz biliyoruz ki bu değişmenin sebebi, kadınların sosyal yaşamındaki değişmede gizlidir.

Her ne kadar akciğer kanseri üçüncü sırada yer alsa da, en tehlikeli kanser cinsi akciğer kanseridir. Akciğer vücudumuzun dışarıya açık olan tek organıdır. Dolayısıyla en çok kurumaya maruz kalan organdır. Her nefes alış verişimizde, sadece karbondioksit değil aynı zamanda su buharı da dışarı atarız. Bu çok basit bir fiziksel olaydır ve vücudumuzun buna karşı bir koruma olanağı yoktur. Hava ile temas eden her nesne, havanın sıcaklık ve nem oranına bağlı olarak nem kaybeder. Bu kayıp çamaşırlarımızda olduğu zaman seviniriz ve deriz ki kurudu. Ama bu kuruma akciğerlerimizde olduğu zaman iş o kadar da sevindirici olmaz.

Akciğerlerdeki bu kuruma, önce akciğerlerin hassaslaşmasına ve dışarıdan hava ile gelen toz ve diğer parçacıklara karşı bir alerji olarak yansır. Bu alerjinin biraz ilerlemiş aşamasında akciğerlerin fonksiyonunda bir eksiklik oluşturmaya başlar. Nedir bu eksiklik? Hava ile aldığımız oksijeni kana yükleyemez hale gelir. Bunun adına da astım denmektedir.

Astım ile alerjinin bir arada oluşunun sebebi budur. Çünkü ikisi de aynı kurumanın çeşitli aşamalarıdır. Alerjisi olanın çok kısa süre sonra astım olacağını söylediğiniz zaman kehanette bulunmuş sayılmazsınız.

Akciğerlerin kuruması, ortaya çıkan solunum yetmezliği, aynı zamanda vücudun bütün organlarını da etkiler. Neden etkiler? Çünkü yeterince oksijen alamayan hiçbir organ çalışmasını tam yerine getiremez. İlk önce kan dolaşımı sorunları ve kalp ritm bozuklukları ortaya çıkar. Çünkü vücuda yeterince oksijen dağıtılamayınca, bu kez kalp daha fazla çalışmak zorunda kalır. Çünkü vücut bir bütündür ve bir organın eksiği diğerleri tarafından giderilmeye çalışılır. Nefes alıp veriş hızımız da buna bağlı olarak artmak zorunda kalır. Ve sonuçta gittikçe büyüyen kısır döngü içine girilir.

Bu arada bir organınıza yapılacak baskıcı bir müdahale, ki bunun adı tedavidir, diğer organların da bozulmasına sebep olur.

Her ne kadar akciğerler oksijeni kana yüklese de, akciğer hücreleri de oksijen ihtiyacını doğrudan havadan alamaz. Bütün diğer organlar gibi kandan almak zorundadır. Bu yüzden vücuda yeterince oksijen dağılımı yapılamayınca akciğerin kendisi de oksijen çıkmazının içine düşer.

Daha önce anlatıldığı gibi, kanseri, kuruma ve kirlenme oranının yükselmesi sonucu hücrelerin oksijenli solunum yapamaması olarak tanımlamıştık. Akciğerlerdeki kanserleşme süreci diğer organlardakilerden farklı değildir. Akciğer kanserinde diğer kanserlere göre vücutta farklı seyreden şey, sadece metastaz (yayılma) sürecinin, diğer kanserlere göre daha kısa süre içerisinde olmasıdır.

Bunun sebebi de çok kolay anlaşılacağı gibi, diğer organların da oksijen ihtiyaçlarının karşılanamamasıdır. Çünkü burada akciğer görevini yerine getiremez hale gelmiştir. Akciğer kanserinin tehlikeli ya da diğer kanserlere göre daha hızlı öldürücü oluşunun sebebi budur. Bir kere kuruma sonucu kanserleşme akciğerde başladı mı, akciğerin, vücudu oksijenle besleme görevi tümörün büyümesiyle geriye gitmektedir. Tümör büyüdükçe, vücuda dağıtılan oksijenin miktarı da artan oranlarda düşmektedir.

Her ne kadar da TIP bize, bir kanserli hücrenin başka organlara giderek orada çoğalmasını metastaz (yayılma) olarak açıklasa da bu doğru değildir. Metastaz olayı aslında kurumanın giderek diğer organlara yayılması sonucu bu organların da kanserleşme sürecine girmesi ile oluşur. Vücudun kurumasını en çok hızlandıran ise kemoterapilerdir. Doğruyu

bütün çıplaklığıyla söylemek gerekirse asıl metastaz oluşumunun en büyük sorumlusu kemoterapilerdir. İşte bu yüzden kemoterapiye alınanlarda en geç bir yıl içerisinde metastaz başlar. Ama kanseri olup da uzun süre bunu teşhis ettirmeyenler, kanserleriyle birlikte yaşarlar ve metastaz bu kadar çabuk oluşmaz. Çünkü kanser teşhis konulabilecek bir seviyeye gelmeden yıllar önce başlar ve o yıllar içerisinde metastaz olayına rastlanmaz. Ve insanlar kanserleriyle birlikte yaşarlar.

Daha öncede değinildiği gibi kanser bir an değil, bir süreçtir. Hem de çok uzun bir süreç. Tümörün tespit edildiği an kanser olduğumuz an değildir. Tümör, bu yıllarca süren kanserleşmede en son aşamalarda ortaya çıkan bir kitle birikimidir. Bu yüzden diyoruz ki kanseriniz teşhis edildiği zaman korkulacak bir şey yoktur. Teşhis edilinceye kadar yıllardır kanserinizle birlikte yaşadınız da, şimdi birileri adını koydu diye, korkmanız için yeterli sebep değildir.

İşte bu nedenle diyoruz ki kanser öldürmek için değil yaşatmak içindir. Bunun en büyük ispatı nodül ya da fibrokistik yapıdan dolayı, ya da CA marker'lerden dolayı kontrol altına alınan insanlardır. Bu insanlarda kanserleşme başlamıştır ancak onlar tümör oluşması ya da kanser hücrelerinin çoğalmasını beklerler. Kanserlide, tedavi görmeye başladıktan çok kısa bir süre sonra da metastaz başlar. Hatta bu durumda bile metastaz oluşumu kanserliye verilen kemoterapinin yoğunluğu ile doğru orantılıdır. **Ne kadar yoğun bir kemoterapi verilirse o kadar hızlı metastaz oluşur.**

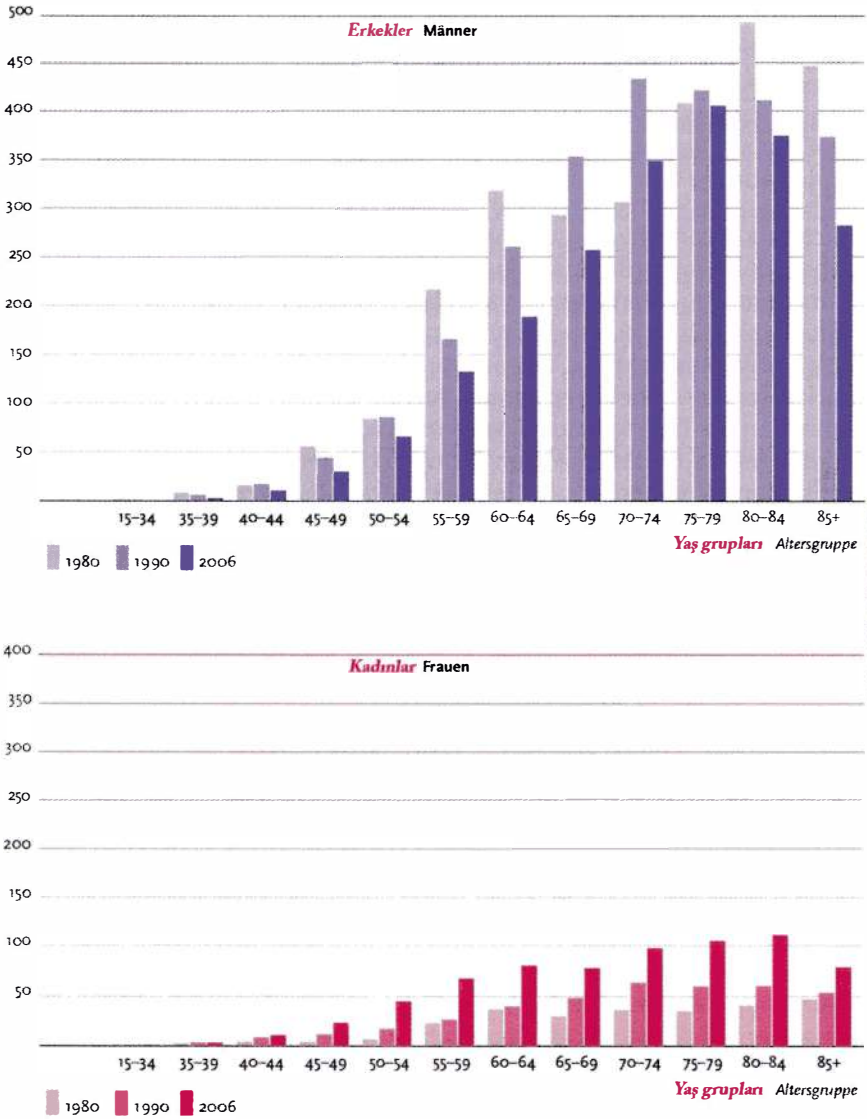
Örneğin hamile olan bir bayanın hamileliğinin tespiti için hamile kaldığı günden itibaren en az birkaç haftanın geçmesi gerekir. Kanserde de bu böyle. Kanserleşmenin başladığı günü TIP teşhis edemez. Onlar tümör oluşmasını ve tümörün de belirli bir büyüklüğe gelmesini beklerler. İşte bu yüzden, nodül ya da fibrokistik yapıları kanser olarak görmek TIP'cılar için daha erkendir. Bize göre ise bu süreç başlamıştır ve durdurulması gerekir.

Örneğin, bir kovayı musluğun altına koyarsanız ve musluk açıksa, TIP'cılar teşhis koyabilmek için kovanın dolmasını bekler. Bize göre ise süreç başlamıştır ve gerisi sadece zamana bağlıdır. Bu zamanı belirleyen ise suyun akış hızıdır. Tümörün oluştuğu an ise kovanın dolduğu andır.

Bize hergün yaptıkları propaganda şudur. Erken teşhis can kurtarır. Oysa onların erken teşhis dedikleri kovanın dolduğu andır. Oysa kova dolduğu zaman zaten iş işten geçmiştir. Tabi iş işten geçmiştir sözü onlara göre. Bize

Akciğer kanseri

Al ersspezifische Erkrankungsraten in Deu schland nach Geschlech , für 1980, 1990 und 2006, ICD-10 C33, C34
pro 100.000 *Kaynakça: Robert Koch-Institut, Krebs in Deutschland 2005/2006 Häufigkeiten und Trends, S. 73.*

Grafik 10: Akciğer kanserinin yaşa, cinsiyete ve yıllara göre dağılımı. Grafiğe göre akciğer kanserinin başlaması kırklı yaşlar. Altmışlı yaşlarda ise hızla artar. Erkekler kadınlara göre üç kat daha fazla akciğer kanseri olmaktadırlar.

göre kanserin her aşamasında iyileşme mümkündür. Tedavi demiyorum, iyileşme mümkündür.

Oksijenin yokluğunu, kanser oluşumunun tek sebebi olarak açıklamıştık. İşte bu yüzden akciğer kanserinde, akciğer görevini yerine getiremeyince, oksijensiz kalan diğer organlar da çok çabuk kanserleşme sürecine girer. Akciğer kanserinde metastaz sürecinin kısa ve hızlı oluşunun sebebi budur.

Akciğer kanserinde, kanserin vücuda kısa sürede yayılmasının bir ikinci sebebi daha vardır. Bu sebep şudur: Akciğer kanseri, genellikle romatizma, kemik erimesi, eklem, kemik ya da bel ağrılarıyla birlikte oluşur. Biz artık biliyoruz ki bütün bu saydığımız ağrı ve rahatsızlıklar, vücuttaki su ve tuz kıtlığından oluşmaktadır. Yani astımın da, romatizmanın da, bel ağrılarının da, kanserin de sebebi hep aynıdır. Aralarındaki tek fark, kurumanın çeşitli aşamaları ve her organdaki yansıma biçimidir. İşte bu yüzden kemik ağrıları ya da romatizma olan birinin, çok geçmeden kanser olacağını da söylemek kehanette bulunmak ya da sihirbazlık yapmak değildir. Çünkü astım, romatizma ve kemik ağrıları kurumanın oldukça ileri bir aşamasıdır. Bu yüzden akciğer kanseri olan kişide, zaten diğer organlar da kuruma en üst noktasına ulaşmıştır. Burada oksijen dağılımında küçük bir aksaklık, örneğin akciğerlerin bitmesi ya da kemoterapi, diğer organların da çok çabuk kanserleşmesine sebep olur. **Ve bu metastazın, akciğer hücresinin diğer organa giderek orada çoğalması değildir.**

Ne yazık ki bugünün sözüm ona modern sağlık sektörü, insanı bir sucuk gibi dilim dilim dilimleyerek araştırmaya ve incelemeye alır. Çözüm denemeleri de gene dilim dilimdir. İşte bu yüzden de bu modern sağlık sektörü insanın en basit baş ağrısına bile çözüm bulamaz. Sebep oldukça basittir. Çünkü insanı dilimlere bölerek anlamaya çalışmak, mantıksızlık değil mantıksızlığın ötesinde bir şeydir. Eğer bir metot mantıklı değil ise bilimsel de değildir ve çözüm olamaz.

Birçok arkadaşım bana aman bunları yazma başına bela alırsın demektedir. Ölüm her tarafımızı sarmış ve sağlığımızdan sorumlu olanlar sadece cesetlerimizi yönetmekten başka bir iş yapmamaktadırlar. Hem de en yüksek servetlerle. Peki bundan daha büyük bir bela var mı? Birilerinin bu putları kırması gerekmez mi? Birilerinin bu gerçekleri söylemesi gerekmez mi?

Sigara kanser yapar mı?

Sigaranın kanserle olan ilişkisini anlamadan önce, biz gene şu andaki egemen görüşü anlamak zorundayız. Çünkü bize sigaranın kanser yaptığını söyleyenler onlardır. Acaba bu söyledikleri doğru mu? Bugün kanser araştırmacıları kanserin en büyük ve nerede ise tek suçlusu sigara olarak görmektedirler. Özellikle akciğer kanserinin tek sorumlusu sigara olduğunu söylerler. Diyelim ki bu doğru. Peki, kanserin sebebini bilmeyenler, kanser mekanizmasının nasıl çalıştığını bilmeyenler ve sigaranın nasıl kansere yol açtığını bilmeyenlerin böyle bir açıklama yaparken doğruyu söyledikleri mümkün olabilir mi sizce? Hem bir olayın sebebini bilmeyeceksin, hem de o olayı yapanı adın gibi emin söyleyeceksin. Ve biz de bütün bu akıl dışı, mantık dışı açıklamalara inanırız.

Bir yerde bir hırsızlık olayı olurken sizin de o mekan da bulunmanız, hırsızlığın sizin yaptığınız anlamına gelmez, öyle değil mi! Ne diye yargıçlar var, ne diye mahkemeler var. Sadece hırsız ile aynı mekanı paylaşmak, sanık olarak görmeye belki yeter ama suçlu olmaya yeterli bir delil değildir. Mahkemenin görevi suçluyu bulmaktır, sanığı suçlu sandalyesine koymak değil.

İşte bugünkü bilimin yaptığı budur. Sigara sağlığa zararlı ya, bunun üzerine kanseri de yüklesek ne olur! Nasıl olsa bir suçlu var, bir de kanseri yükleyelim, olsun bitsin. Bu bilim değildir. Bilim, bilmekten gelir ve çözüm üretir. Mantıki ve sebep sonuç ilişkisi bulmadan yapılan her açıklama sadece çaresizlik ve bilinmezlikleri arttırır. Karmaşa ve korkuyu arttırır. Karmaşa bilim değildir. Korku diktatörlerin işine yarar.

Diyelim ki onların dediği doğru olsun. Genetiği bozulan hücrelerin çoğalarak tümör oluşturduğunu bir an için kabullenelim. O zaman bize mutasyon tezinin savunucuları sigaranın nasıl genleri bozduğunu ve nasıl hücreyi bölünmeye götürdüğünü açıklamaları gerekir. Bir yüzyıl geçti aradan, ortada ne falcı var ne de yumurta.

Sigaranın sağlığa zararlı olması ve akciğerler yolu ile vücuda alınması, sigaranın illede akciğer kanserinin sebebi olduğunu açıklamak için yeterli değildir. Bir kişinin suç işlenen mekanda bulunması sanık olması için yeterli ama suçlu olarak görülmesi için yeterli bir sebep değildir. Üstelik sigaranın nasıl kanser ettiğini şu ana kadar bize açıklamayı hiç kimse becerememiştir. Sigara kanser yapar demek, nasıl kanser yaptığını açıklamaz.

Peki, sigara kanser yapar mı? Şu doğruyu artık biz biliyoruz. Kanser vücudumuzun kirlenmesi ve kuruması sonucu, hücrelerin yeterli oksijen alamadıkları için, yani soluyamadıkları için, (oksijenli solunum yapamadıkları için) kanser olurlar. Sigaranın kanser yapıp yapmadığını araştırırken, sigaranın bu mekanizmaya, yani vücudun kirlenmesine ve oksijenin hücreye ulaşmasında ne tür bir olumsuz etki yarattığını tespit etmemiz gerekir.

Bizim açtığımız perspektife göre ise sadece sigaranın değil aynı zamanda vücudumuza aldığımız her maddenin, alkolün, sigaranın, eroinin, aklınıza gelen her maddenin ne kadar kanserojen olduğunu çözebiliriz.

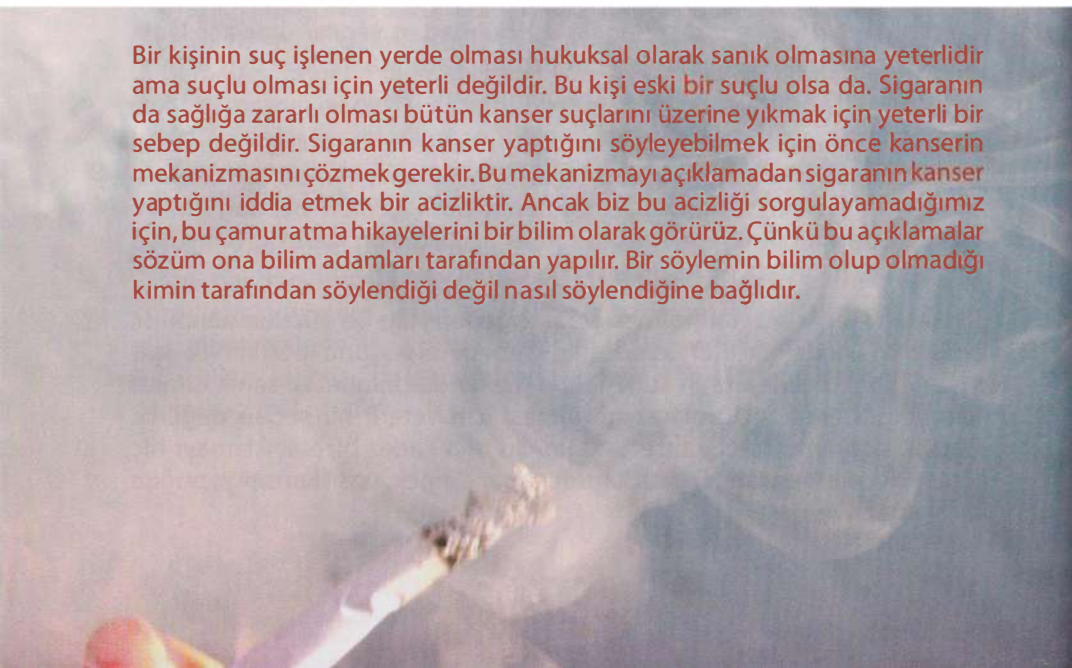
Ancak, ta başından söyleyelim ki bazı maddeler, örneğin alkol gibi, esrar, eroin gibi maddeler, diğer organların da çabuk çökmesine dolayısıyla canlının kanser olmadan erken ölümüne sebep olabildiklerinden, her ne kadar kanserojen olsalar da, kişinin ölüm sebebi başka olabilmektedir. Bu nedenle bu maddelerin kanserojen olmadığını göstermez.

Sigara içtiğimiz zaman vücudumuzda neler olur?

1. Nikotin her şeyden önce kanın kalınlaşmasına sebep olur.
2. Diğer taraftan, nasıl ki bir soba borusunu kurum bağlar, aynı şekilde sigara dumanı akciğerlerde bronşları ve kan damarlarını sarar. Bunun sonucu, akciğerlerin kana oksijen yükleme işini azaltır.

Bir kişinin suç işlenen yerde olması hukuksal olarak sanık olmasına yeterlidir ama suçlu olması için yeterli değildir. Bu kişi eski bir suçlu olsa da. Sigaranın da sağlığa zararlı olması bütün kanser suçlarını üzerine yıkmak için yeterli bir sebep değildir. Sigaranın kanser yaptığını söyleyebilmek için önce kanserin mekanizmasını çözmek gerekir. Bu mekanizmayı açıklamadan sigaranın kanser yaptığını iddia etmek bir acizliktir. Ancak biz bu acizliği sorgulayamadığımız için, bu çamur atma hikayelerini bir bilim olarak görürüz. Çünkü bu açıklamalar sözüm ona bilim adamları tarafından yapılır. Bir söylemin bilim olup olmadığı kimin tarafından söylendiği değil nasıl söylendiğine bağlıdır.

3. İkincisi kanı kalınlaştırdığı için kanın akışını zorlaştırır. Hücrelere yeterince oksijen gitmesine engel olur.

Bütün bunlar kanser oluşumunu hızlandıran sebeplerdir. Bunların yanında eğer kişi kanserleşmeyi hızlandıran bir yaşam sürdürüyorsa, yani vücudun kurumasına ve kirlenmesine sebep olan bir yaşam biçimine sahip ise kanserleşme hızlanır.

Bunun yanında sigaranın başka bir özelliği daha vardır. Nikotin vücutta antidiuretische (ADH), yani su kaybını engelleyen hormonun üretiminin artmasına sebep olur. Bu hormon vücudun su ve tuz kaybını önleyen bir hormondur. Ancak sigaranın kurumamızı yavaşlatması gene de kanserimizi engellemez.

Şu soru sorulabilir. Sigara tek başına kanser oluşumu için yeterli bir sebep değilse, neden akciğer kanseri olanların hemen hemen %85'ini sigara içenler teşkil etmektedir. Sigara ile kanser arasında o zaman nasıl bir ilişki vardır?

Akciğer kanserini açıklarken dedik ki akciğer vücudun en çok kuruyan organıdır. Sigara içerken akciğerin sorunu iki katına çıkar. Sadece kuruma değil aynı zamanda nikotin ile kirletilmesi, akciğer hücrelerinin yaşam şanslarını inanılmaz derecede zora düşürür. İşte akciğer kanserinde sigaranın oynadığı rol, kanser olma sürecini hızlandırmaktır. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz kitabında da açıkladığımız gibi, bütün madde bağımlılıkları, vücudun içine düştüğü enerji kıtlığından doğmaktadır. Eğer uygun bir sosyal ortam da var ise insanların bu tür maddelere direnmeleri oldukça zordur. Yeterince su ve tuz alan insanlar zaten çok kısa bir sürede sigaranın oluşturduğu bağımlılıktan kurtulmaktadırlar.

Vücudun kirlenmesini ve kurumasını hızlandırmak da yavaşlatmak da bizim elimizdedir. Bu bizim beslenme biçimimize bağlıdır. Genel olarak kanserojen madde şudur. Vücudun kirlenmesine sebep olan ve suyunu tüketen her madde kanserojendir. Hangisinin ne kadar kanserojen olduğunu anlamak için de, hangi madde vücudun suyunu daha hızlı kurutuyor ve kirlenmesine sebep oluyor ise o madde daha çok kanserojendir deriz.

Hastalıkların diyalektiği

Eğer yaşamın ihtiyaç duyduğu çevreyi verirsek, doğru ve dengeli beslenirsek hasta olmak için bir sebep yoktur. Eğer hasta isek, bunun ne kaderimizle ne de organlarımızın bozuk yaradılışıyla ilişkisi vardır. Nasıl yanan bir insanın yanığı ile ateş arasında bir ilişki varsa, hastalıklarla da onların kaynakları arasında mantıki ve çok basit bir ilişki vardır.

Bu basit ilişki bilim adı altında bir karmaşaya ve bilinmezliğe itiliyorsa, bu bilimin yetmezliğinden değil, karmaşadan ve bilinmezlikten yararlananların diğerlerine göre daha güçlü olmasındandır. Bu güç sadece ekonomik anlamda değil, aynı zamanda toplumsal bilinç anlamındadır da. Eğer bize verilenleri bir buyrukmuş gibi sorgulamadan kabullenirsek, zehirleri kurtuluş gibi sorgulamadan alırsak, bu demektir ki onlar bizlerden daha güçlüdür. Yoksa bilim bunların üstesinden gelemeyecek anlamında değildir.

Bu başlıkta hastalıkların doğasını incelerken insanın her şeyden öce düzgün çalışan bir mantığa ve sorgulayan bir perspektife ihtiyacı vardır. Sadece söylenen yerin yüksekliğinden dolayı söylenen her şeyi kabullenirsek bizi anlamak oldukça zordur. Ateş ile yanma arasındaki ilişkiyi kavrayan herkes hastalıkların da doğasını ve kaynağını, açık ve basit bir şekilde kavrar. Çünkü bütün hastalıkların mantığı aynıdır. Aynıdır ama bu mantığı ancak arayanlar bulur, emirlere itaat edenler değil.

Hastalıklar yanlış beslenmenin ürünüdür. Nasıl ki doğada bir olayın oluşması için, örneğin yağmurun yağması, buzun erimesi, ya da depremin olması için, bazı koşulların uygun olması ve bazı nesnelerin bir araya gelmesi gerekir, hastalıkların oluşması için de bunun gibi mantıki bazı koşulların bir araya gelmesi gerekir. Bu nedenle hastalık yoktur. Hastalık herhangi bir sebeple insanın doğal seyrinden uzaklaşması demektir. Örneğin soğukta kalan insanın donması gibi. Burada donan insanın sorunu organlarında değil, soğuktan kendisini koruyamamasında yatar.

Burada kaynağının bilinmesinin çok önemli iki nedeni vardır. Birincisi eğer siz kişinin neden donduğunu bilmezseniz, sonraki donmaları engelleyemezsiniz. İkincisi de, kişinin donduğunu bilmezseniz iyileştirmeniz tesadüfe kalmış olur. İşte sebebini bilmeden tedavi etmeye kalkanların bizleri iyileştirememesinin bu kadar basit bir mantığı vardır.

Canlılar için en önemli yaşam olayı osmozdur dedik. Osmozun oluşabilmesi, hücrelerin fermantasyon ya da oksijenli solunum

yapabilmesi için de, bazı şartların meydana gelmesi, bazı maddelerin ortamda olması gerekir. Oksijen olmayan yerde oksidasyon, yani yanma olmaz. Su olmayan yerde fermantasyon olmaz. Bunlar basit fiziki kanunlardır. Vücutta oksijenin olması da bazı doğal koşullara bağlıdır. Bunlardan birincisi vücudun yeterince suya sahip olması gerektiğidir. Bütün bu doğal durumu dikkate almadan suni olarak hücrenin oksijeninin arttırılması, hücrenin işini görmez. Kanser oluşmasında bu da akılda tutulması gereken çok önemli bir faktördür. Çünkü biz vücudumuza ne verirsek verelim, vücudumuzun gerekli olanı yapabileceğini sanırız. Oysa bu nesnelerin ve canlıların doğasına aykırıdır.

Hastalıkların da bir mantığı, bir doğası ve bir biyolojik ortamı vardır. Durup dururken hasta olmayız. Bunu anlayabilmenin en basit yolu soğukta üşüdükten sonra hasta olmamızdır. Demek ki soğukta aşırı derecede ısı yani enerji kaybetmişizdir. Kanser dahil bütün kronik hastalıkların mantığı bundan farklı değildir. Bu basit mantığı karmaşık bir çıkmaza sokmak, sadece kurtların işine geldiği içindir.

Demek ki kanserde de vücudumuzun biyolojik ortamının değişmesi gerekir. Bu değişikliği yapan tek girdi de beslenme dediğimiz yeme, içmedir. Yanlış burada yapılır. Bu yanlışı, kader ya da irsi olarak göstermeye çalışmak acizlikten ziyade, bir bilinmeyenle belirli ekonomik çıkarları beslemenin yoludur. Yaşamın genetiği vardır, hastalığın ve ölümün genetiği yoktur. Bütün canlılar öldüğü halde bile, ölümün genetiği yoktur. Bunu ispatlamak için büyük bir araştırmaya gerek yoktur. Bu yaşamın mantığı gereğidir. Yaşam bir adım ileriye gidebildiği sürece genetikleşir. Yaşamı geriye götüren hiç ama hiçbir şey genetikleşemez. Yaşam zaman ile ilgilidir. Dilimizde buna ömür deriz. **Yaşam sonsuzluğun peşindedir.**

Canlılar her ne kadar kendi bedenlerinde sonsuzluğu yakalayamasalar bile, döllenme yöntemi ile inanılmaz mükemmellik ile yaşamı bir sonraki kuşağa devrederek sonsuzlaştırmayı becermiştir. Gün doğduğu ve sular aktığı sürece artık bu dünyada hiç bir güç yaşamı sonlandırmayı beceremeyecektir. Bu sebeple canlıları embriyoda kendi haline bıraktığınız sürece hiçbir genetik yanlış ortaya çıkmaz. **Birilerinin canlılarda hele ki insanlarda genetik yanlışlar araması, insanın tanrısal kuruntusundan başka bir şey değildir.**

Biz bu içi boş tanrısal kuruntunun ne kadar tehlikeli olduğunu, genetiği değiştirilmiş tohumlarda çok çabuk öğrendik. Ne yaptılar? Daha mükemmel tohum yaratıyoruz diye, bitkilerin genlerini değiştirdiler. Peki ne oldu? Sonuçta genetiği bozulmuş tohumların bir daha ekilmesi

ortadan kalktı. Yani tohumları bile kısırlaştırdılar. Ve insanları kendilerine bağımlı hale getirdiler. İkincisi bu tohumlar toprağı birkaç yıl içerisinde sömürüp çöle çevirdi. Daha da kötüsü, bu ürünleri yiyenlerin kanser olma oranı hızlandı. Çünkü bu tohumlar insan vücudunda plastik ya da margarin gibi tanınmaz bir madde olarak tanımlandığı için hemen dışarı atılma zorunluluğu ortaya çıktı.

Oysa bu tohumları üretenler dünyada açlık sorununu çözebiliriz diye bir yalan uydurdular. Ve hepimiz bu yalana inandık. Oysa arkasında dünyaya egemen olmak gibi bir plan yatıyormuş ve hiç birimiz fark edemedik. Çünkü artık buğdayımızı bile ekmek için onların istediği fiyattan ve ancak onların verdiği kadar alıp ekebilmekteyiz. Bir insanın yiyeceğini kontrol etmek, iktidarını kontrol etmekten daha kuvvetli ve sonuç vericidir.

Oysa bunlar buğdayımızın genetiğini değiştirirken, hiçbirimiz uyanamadık. Ne inananlarımız ne de ateistimiz uyandı. Olaya hangi dinden bakarsanız bakın, bir canlının genetiğini değiştirmek, tanrının yanlış yaptığını iddia etmek ve o yanlışı düzeltmek gibi bir asilik içerir. Bu tanrının sıfatlarını reddeden, küçümseyen bir tavırdır. Oysa ister yahudilikte, ister hıristiyanlıkta ya da isterse islamiyette olsun, bu evrendeki her şeyin ama her şeyin bir sebebi vardır. Bu sebebi yanlış görüp hele ki düzeltmeye yeltenmek, tamamen günahkarlıktır. Ama ne yazık ki bu konuda din bilginleri bile sesini çıkarmamıştır. İslamiyet'in bu güzel korumacılığına rağmen Türkiye, Amerika, Çin ve Brezilya'dan sonra dünyanın en büyük GDO'lu ürünler üreten ülkesidir. Üstelik bu günahkarlık yasalarla ülkemize sokulmuştur.

Radyonuzu fişe taktığınız zaman çalışabilmesi için her şeyden önce fişte elektriğin olması gerekir. Bu canlılarda farklı değildir. Çoğunuz bundan daha basit ve daha mantıklı ne olabilir diye düşünüyorsunuzdur. Evet, bu kadar basit ve mantıklı bir olay, daha bilimsel olduğuna inandığımız sağlık sistemlerinin henüz konusu bile olmamıştır.

Radyo örneğine tekrar dönersek, eğer radyonuzu fişe takar da çalışmadığını görürseniz, her şeyden önce yapılması gereken ilk ve en mantıklı iş, fişte elektiriğin olup olmadığını kontrol etmektir. Eğer siz fişte elektriğin olup olmadığını bilmeden, radyoyu bozuk ilan eder de tamir etmeye başlarsanız işte drama orada başlar. Birincisi olmayan bozukluğu bulamazsınız. Bulamadığınız sorunu da tamir edemezsiniz. İşte kanser araştırmalarında hele ki tedavilerinde uygulanan yöntem aynen böyledir. Buna benzer değil aynen böyledir. Onlar hücrenin yaşamsal ortamı ile ilgilenmeden, nelerin eksik nelerin fazla olduğuna bakmadan, sadece

hücrenin ortama uyum sağlamak için gösterdiği tepkileriyle uğraşırlar. Ve şaşkın şaşkın derler ki neden hücre kontrolsüz çoğalıyor, ya da bağışıklık sistemi bu hücreleri neden öldürmüyor? İşte bu yüzden de, vücudumuzun milyonlarca yıl geliştirdikleri savunma sistemlerini yok sayarlar.

Eğer vücudumuz kanser hücrelerini bir düşman hücre olarak görmüyorsa bir bildiği vardır. Akıllı insanlar her şeyden önce vücudumuzun neden kanser hücrelerini bir düşman hücre olarak görmediğini anlamaya çalışması gerekir. Bunu anlamadan kanser hücrelerini öldürmeye kalkışmak büyük bir yanlıştır.

Hepimizin bildiği gibi doğadaki bütün olayların açıklanabilir mantıki bir sebebi vardır. Ve biz bu sebebi anlayamadan sonucunu değiştirmeye kalktığımız zaman bütün davranışlarımız yanlış olur. Doğruyu bulmamız bir tesadüf olur. Bu tesadüfü ise sağlık bilimi bir yüzyıldır henüz bulamamıştır. Böyle olduğu halde hala daha kanser hücrelerini anlamadan onları öldürmeye kalkmak hiçbir bilimsel mantığa sığmaz.

Bu kendini tanrısal bir düzeye yükseltmek gibi bir gaflettir. Çünkü eğer bağışıklık sistemi, kanser hücrelerini bir düşman hücre olarak görmüyorsa, bizim vücudumuzu dinleyip anlamamız gerekir. Oysa tanrısal bir böbürlenme ya da ahmaklıkla, neden vücudumuzun kanser hücrelerini düşman hücre olarak görmedi diye şaşarız. Bağışıklık sisteminin kanser hücrelerini düşman hücre olarak görmediğini anlamak yerine, bağışıklık sistemini kendi görüşümüze göre hareket etmelerini beklememiz hiçbir bilimsel mantığa sığmaz. Ama her nedense TIP en çok da bunu yapar. Ayağa göre ayakkabı almak yerine, ayağı ayakkabıya göre kesmeye benzer.

Bugün dünyanın hiçbir yerinde kanserli insanların vücutlarının genel düzeyi hakkında (örneğin, asit-baz dengesi, su ve tuz dengesi, aşırı kilosu ya da zayıflığı vs.) bir araştırma yapılmaz. Neden yapılmaz? Çünkü bütün bunların TIP için önemi yoktur. Onlar sadece tedaviyle meşguldür, sebep onları ilgilendirmez. Kanserli insanların ne vücutlarındaki asit ve baz dengesinin bir önemi dikkate alınmıştır ne de su ve tuz dengesi. Oysa bunlar gördüğümüz gibi kanser oluşumunun en can alıcı noktalarıdır.

Bu basit gerçekleri yazarken hep aklıma bir soru takılıyor. Acaba birileri bizi bilerek yanlış yönde mi koşturuyor?

Hepimizin başına buna benzer olaylar gelmiştir. Bir şehirde yolunuzu kaybedersiniz. Sizden hoşlanmayan ya da sizinle dalga geçmek isteyen birine denk gelmişsinizdir, gideceğiniz yeri sorarsınız o bilerek size tam

tersi yönü gösterir. Siz bir zaman gidersiniz bakarsınız ki bu işte bir terslik var. Tabelalar hep tersini göstermektedir. İşte o zaman şüpheye düşer doğru yolu aramaya başlarsınız. Bugün ancak bu araştırmaları incelediğiniz zaman görüyorsunuz ki bütün sonuçlar söylenilenlerin tam tersini göstermektedir. Ya kurumlara olan inancımızı bir kenara bırakıp mantığımızı çalıştırarak ömrümüzü kurtarmak ya da bunların bize şırınga ettikleri yanlışlarla en az on yıl önceden yaşamımıza veda etmek zorundayız.

Sağlıklı vücuda sahip olmak ve sağlıklı yaşamak istiyorsak, vücudumuzun bunun için ihtiyaç duyduğu koşulları oluşturmamız gerekir. Nasıl ki soğukta donarız, sıcakta yanarız, aynı şekilde yaşamın sağlıklı bir şekilde sürekliliği için de, yaşamın ihtiyaç duyduğu maddeleri, yeterli miktarlarda vermek zorundayız. Eğer eksik ya da fazla verirsek donmak ya da yanmak gibi, önce sağlığımızı, sonra da yaşamımızı kaybederiz. Şimdi bakalım ki hücrenin yaşam olaylarını sürdürebilmesi için gerekli enerjiyi üretebilmesi için, yani osmozun gerçekleşebilmesi için hangi koşulların oluşması ve hangi nesnelerin hangi ortamlarda ve ne miktarlarda bir araya gelmesi gerekir.

Bir hücrenin osmoz yapabilmesi için her şeyden önce hücrenin tuzlu su ortamının içinde olması gerekir. Eğer ortamda su ve tuz yoksa ya da yeterince yoksa ortamdan hücreye su geçişi olmaz. Bu sır değildir. Nesnelerin doğasıdır. Olmayan bir su başka bir yere de akın edemez.

İkinci koşul hücre içerisinde de yeterince tuzun ve suyun olması gerekir. Ve hatta bu tuzlu suyun tuz yoğunluğu ise ortamın tuzlu su yoğunluğundan yüksek olması gerekir. Bu hücrenin ve içinde bulunduğu ortamın sahip olması gereken nesnelerdir. Bunun yanında bir de ortamın sıcaklığı çok önemlidir. Eğer eksi olursa su donar ve hareket olmaz. Bu yüzden önce suyun sıvı halde olması, ortamın sıcaklığının ise 40 derecenin üzerine çıkmaması gerekir. En ideal ortam 37,5 derecedir. Bu, yaşam için en ideal ortamdır. Çünkü suyun en kararlı olduğu sıcaklıktır. Yani suyun sıcaklığını değiştirmek için ihtiyaç duyulan enerjinin en yüksek olduğu halidir.

Eğer sıcaklık kırk derecenin üzerine çıkarsa ne olur? Maddenin enerjisi yükselir ve moleküller arasındaki bağ kopar. Bunun doğal sonucu olarak hücre zarı, enzimler çözülür ve hücre ölür. İşte bu yüzden derler ki aşırı derecede ısıtılmış yiyeceklerin faydası az olur. Çünkü vitaminler ölür. Burada olan moleküller arasındaki bağın kopmasıdır.

Şimdi bu koşulları ve gerekli nesneleri vücudumuza indirgersek, vücudumuzun hangi koşullarda osmoz yapabileceğini tespit etmiş

oluruz.

Birincisi dedik ki eğer ortamda yeterli su olmaz ise olmayan su da hücreye akın edemez ve hücre osmoz yoluyla da yaşam enerjisini üretemez. Peki, vücudumuzda yeterli su ne zaman olmaz. Ya da neden vücudumuzun suyu kurur. Çünkü her şeyden önce içmeyiz de ondan. Bir dereden su akmazsa önce dereye en uzak yer kurumaya başlar. Derenin de dibi kurumaya başladığı zaman, işte o zaman iş işten geçmiştir.

Kanser ve Çocuklar

Lösemi

Çocuklarda en çok görülen kanser türü kan kanseri, diğer bir adıyla lösemidir. Aslında kan kanseri TIP'bın tanımladığı kanser tanımına hiç de uymaz. TIP genel olarak kanseri genetiği bozulmuş bir hücrenin kontrolsüz çoğalması olarak görürken, kan kanserinde sadece beyaz kan hücrelerinin çoğalması olarak tanımlar.

Aslında kanda üç ayrı çeşit hücre olmasına rağmen, sadece bir hücre grubu, yani akyuvarlar kanser olur. Ne yazık ki kanserimizin tedavisiyle uğraşanlar ve onun üzerinden servetler kazananlar, acaba neden diğer hücreler kanser olmaz da sadece akyuvarlar kanser olur diye bir soru sorma zahmetine girmezler. Çünkü o zaman bilinmezlik ortadan kalkar ve bu işin ticareti yani tedavisi de biter.

Diğer kanserlerde olduğu gibi kan kanserinde de olayın ortaya çıkış mekanizmasını anlayabilmek için öncelikle kanın yapısını öğrenmeliyiz. Hangi durumlarda, kanın hangi hücrelerinin ne sebepten çoğaldığını anlamamız gerekir. Özellikle çocuklarda ne zaman kan kanseri tespiti yapılmakta ve neden bütün çocuklar tedavide yaşamını kaybetmekteler, bunları ayrıntılarıyla inceleyeceğiz.

Kan nelerden oluşur ve özellikleri nelerdir?

Bizim bunları yazarken derdimiz bir okul kitabı yazmak değil, kan kanserinin oluşumunu kavrayabilmek için gerekli olan en

gerekli temel bilgileri vermektir. Bu nedenle biz burada, kanın yapısına ve görevlerine bir ders kitabında beklenen ayrıntılara kadar girmeyeceğiz. Kan, kan hücrelerinden ve kan sıvısından meydana gelir.

Kan Hücreleri

- Alyuvarlar,
- Akyuvarlar (Kanser olan hücreler sadece akyuvarlardır),
- Trombositler'den oluşur.

Ne gariptir ki şu ana kadar sadece beyaz kan hücrelerinde kan kanseri görülmüştür. Eğer kanserojen bir madde bizi kanser ediyor ise bu bütün vücut hücreleri için geçerli olması gerekir. Oysa görüyoruz ki ne kırmızı kan hücreleri ne de trombositler kanser olmuştur. Bunun bir sebebi olmalıdır. İşte kimilerinin akıl etmediği, kimilerinin tenezzül etmediği, kimilerinin de önemsemediği bu sorunun yanıtını biz aramaya başladık. Bu onların yeterli bilgilerinin olmadığından değil, yeterli ilgilerinin olmadığındandır.

Kan hücreleri ve görevleri

Kanın yaklaşık %41 - %46'sını kan hücreleri oluşturur. Bu oran büyük bir dehidrasyon (kuruma) durumunda değişir. Kan hücreleri artar ve kan sıvısı azalır. Bu da kanın akışını zorlaştırır. Bu durum vücuda yeterli oksijeni dağıtabilmek için kalbin daha fazla çalışmasını gerektirir.

Kırmızı kan hücreleri (erythrocytes) ve görevleri

İnsandaki ve bazı omurgalı hayvanların kırmızı kan hücrelerinin **çekirdeği yoktur**. Kırmızı rengini veren ise demirce zengin Hemoglobin proteinidir. Oksijen akciğerlerde Hemoglobine bağlanarak taşınır. Vücuda oksijeni bırakan kan geri dönüşte de karbondioksiti toplayıp akciğerlerden dışarı atar. Oksijenin bir kısmı, karbondioksitin de büyük bir çoğunluğu kan sıvısı içerisinde çözülmüş olarak taşınır. Yani demek ki kırmızı kan hücrelerinin asıl görevi oksijen ve karbondioksit taşımacılığıdır. Kırmızı kan hücreleri kemik iliği tarafından üretilir ve ortalama ömürleri 120 gündür. Dalakda ise parçalanır ama kanser olmazlar.

Kırmızı kan hücrelerinin **mitokondrisi yoktur dolayısıyla oksijenli solunum yapamazlar.** Enerjilerini laktik asidin fermantasyonundan elde eder. Burası çok önemli. Eğer hem kırmızı kan hücrelerini hem de beyaz kan hücrelerini kemik iliği üretiyorsa ve herkeste ama herkeste sadece

beyaz kan hücreleri kanser oluyorsa, burada bir sır var demektir. İşte bu sır yukarıdaki bilgide yani **kırmızı kan hücrelerinin fermantasyon ile enerjilerini üretmesinde yatar.**

Kanser hücrelerinin özelliklerini anımsarsak, kanser hücreleri oksijenli solunum yapamazlardı ve sadece fermantasyon ile enerjilerini üretirlerdi. Bu anlamda kırmızı kan hücreleri kanser hücreleri özelliğini taşır. Ama zaten bu kırmızı kan hücrelerinin yaşam biçimidir. Çoğalmaları ise çekirdekleri olmadığı için kendisine değil kemik iliğine bağlıdır. Dolayısıyla ihtiyaçtan fazla çoğalmalarını yapacak olan da, belirleyecek olan da kemik iliğidir.

Beyaz kan hücreleri (Leukozyten) ve görevleri

Beyaz kan hücreleri bağışıklık sisteminin en önemli üyeleridir. Vücuda giren bütün virüs ve bakterilerin imha edilmesinden sorumludurlar. **Sağlıklı bir insanda beyaz kan hücrelerinin diğer kırmızı kan hücrelerine ve trombositlere göre sayıca oranı oldukça azdır** (bir milimetre küp kanda yaklaşık 4.000 ile 10.000 arası). **Eğer vücut bir enfeksiyon kaptığı zaman, ya da bir akut iltihaplanma olduğu zaman, beyaz kan hücrelerinin sayısı artmaya başlar.** Neden, çünkü bunların görevi enfeksiyona sebep olan bu virüs ve bakterileri devre dışı bırakmaktır.

Yaşam süreleri birkaç gün ile birkaç ay arasında değişir. Akyuvarlar da kemik iliği tarafından üretilir. **Önce kemik iliğinde yarım bitmiş halde üretilir. Kana karışan kan hücreleri kan içerisinde gelişir ve olgunlaşırlar. Gittikleri organlara göre vücutta ne yapacaklarını öğrenir ve o yerlerde gelişimini tamamlarlar.**

Beyaz kan hücreleri **çekirdek taşırlar** ve çeşitli görevler üstlenen çeşitli türleri vardır. Bunlar;

1. **Nötrofil** (Neutrophile), bakterilere karşı savaşır ve yok ederler.
2. **Eozinofil** (Eosinophile), belirli alerji ve enfeksiyonlarda çoğalırlar.
3. **Bazofil** (Basophile), heparin ve histamin hormonu üretirler. Heparin kanın pıhtılaşmasına yardım ederken, histamin ise iltahaplara karşı bir hormondur.
4. **Lymphozyten,** vücuda yabancı maddeleri yok etmek için karşı madde üretir (Antigene).

5. **Monozyten,** kronik bir enfeksiyonda yabancı maddeleri dışarı atar.

Beyaz kan hücreleri hakkında bilmemiz gereken en önemli özellik şudur. Bu hücreler vücuda bir virüs ya da bakteri girdiği zaman çoğalırlar. **Kemik iliği beyaz kan hücrelerini sadece yarım halde üretir. Daha sonra vücutta alacakları görevlere göre kan içerisinde ve vücutta gittikleri yerde olgunlaşırlar.**

Biz bir hücrenin %75'inden fazlasının su, geriye kalanının da tuz olduğunu bilirsek, sürekli üretilmek zorunda olunan kan hücreleri için suyun ve tuzun önemini anlamak her halde daha da kolaylaşır.

Her ne kadar beyaz kan hücreleri kemik iliği tarafından üretilse de bu hücreler gittikleri yerdeki biyolojik ortam içerisinde olgunlaşırlar. Demek ki ömrü kısa olan ve sürekli üretilen kan hücrelerinin doğru ve yeterli sayıda üretilebilmesi için doğru beslenme çok önemlidir. Burada en önemlisi de su ve tuzdur. Bu gerçeği bilerek kan kanseri olayını incelemeye devam edelim.

Thrombozyten

Bu hücrelerin de **çekirdeği yoktur**. Görevi ise yaralanmalarda yaranın ağzını kapatarak kan kaybını önlemektir.

Kemik iliği tarafından üretilir. Dalak tarafından çözülürler. 8 ve 12 gün kadar yaşarlar.

Kan sıvısı (plazma) nelerden oluşur?

- Kan sıvısının % 90'ı sudan oluşur.
- Çözülmüş gazlar, oksijen ve karbondioksit.
- Yediklerimizin vücuda yüklenmesi için kana yüklenen bütün besin maddeleri (şeker, yağ, vitamin vs.).
- Metabolizma sonucu ortaya çıkan ve dışarı atılmak üzere, ilgili organlara taşınmak için kana yüklenen atık ürünler (toksinler zehirli maddeler, üre ve kreatin).

Kısaca özetlemek gerekirse, kan sıvısı su ve tuzdan, yediğimiz besinlerden, metabolizma atıklarından oksijenden ve karbondioksitten oluşur. Kanı

oluşturan maddeler ve miktarları, aynı zamanda kanın akışkanlığını da doğrudan etkiler. Örneğin yemek yedikten sonra kana yüklenen yiyeceklerin artması sonucu kanın su oranı düştüğünden kalınlaşır ve akışkanlığı azalır. Bu durumda kalbin çalışma yükü artar. Yemek yedikten sonra yorgunluğumuzun artmasının birinci sebebi budur. Kan dolaşımı yavaşlar ve vücudun oksijen dağılımı azalır. Genelde kalp krizlerinin yemekten sonra oluşunun sebebi de budur. Bu nedenle kalp krizini önlemenin ve hatta ortadan kaldırmanın en basit yolu, tuzlu su içmekten geçer.

Kanın akışkanlığını etkileyen ikinci unsur, yaşlanma sonucu ortaya çıkan kuruma ve kirlenmedir. Vücut, yaşlanma ile kurudukça, kanın su oranı düşer, toksinler artar ve akışkanlığı azalır. Kalp krizinin yaşlanmayla doğru orantıda artmasının sebebi de budur.

Kanın akışkanlığını etkileyen bir diğer faktör ise iyonize ışınlardır. Bunlar da kanın özellikle hücrelerin birbirine yapışmasını sağladığı için kanın akışkanlığını olumsuz etkiler. Baz istasyonlarının, kablosuz telefon ve internetin, uzun süreli cep telefonu konuşmalarının, ilk önce kan dolaşımını ve kalp atışlarını etkilemesinin sebebi budur. Bu iyonize ışınlar önce uykumuzu etkiler. Uykudan hep yorgun kalkmamıza sebep olur. Çünkü gece vücuda yeterince oksijen dağılımı sağlanamaz.

Kanın pH değeri[3] 7,4`dür. Sayısal olarak yedinin altına düştüğü zaman vücudun asidi artmış demektir ve Asidoz olarak adlandırılır. Birçok kronik hastalığın sebebi vücut asidinin artmasıdır. Vücut asidinin artmasına sebep olan iki faktör vardır. Birincisi aşırı yemek ve ikincisi ise yeterince su ve tuzun vücuda alınmamasıdır. Bugün modern toplumların en büyük sorunu budur.

Burada aşırı beslenme demiyorum. Aşırı yemek yeterince beslenmek anlamına gelmez, çünkü her yediğimiz ne yazıkki besin niteliğini taşımaz. Yediklerimiz ile zaten vücudun ihtiyacını karşılamış olsaydık, aşırı yemek hırsı ortaya çıkmazdı. Dolayısıyla aşırı yemek olur da aşırı beslenmek canlının doğasına ters düşer. **Onun için bir şaman köylüsü der ki; doğadan ihtiyacın olan kadar al, doğa seni her zaman doyurmaya kadirdir.**

3. pH 1 ile 14arasında bir skalayı temsil eder. 1 asidi, 14 bazı temsil ederken 7'de nötr olanı temsil etmektedir.

Kanın temel görevleri

- Yaşamsal önemi olan maddelerin vücuda taşınması ve dağıtımı.
- Oksijenin dağılımı.
- Karbondioksitin vücuttan atılması.
- Vücuda giren yabancı virüs ve bakterilere karşı savaşmak ve yok etmek.

Lösemi nasıl oluşur?

Bu basit bilgilerden sonra bakalım lösemi nasıl oluşuyormuş? Lösemi hastalığı beyaz kan hücrelerinin ama sadece beyaz kan hücrelerinin gereksiz çoğalması olarak tanımlanmaktadır. Ve en çok görülen hücre tipi ise Lymphozitin. Peki, Lymphozitin vücuttaki görevi ne idi? Virüs ve bakteri gibi yabancı maddeleri tanıyıp onları yok etmek. Bu hücrelerin, vücuda bir virüs ya da bakteri girdiği zaman, bunlara karşı mücadele etmek için doğal olarak çoğalması gerekir. Bu bir ülkenin savaşa girmesiyle asker sayısının artması gibi bir ilişkidir. TIP lösemiyi, akut ve kronik lösemi diye ikiye ayırarak inceler. Akut lösemi daha çok çocuklarda görülen bir biçimdir. Genellikle bir enfeksiyon hastalığın arkasından ortaya çıkar. Sayın Yaşar Gören'in de dediği gibi bu çocuklar genellikle yoksul çocuklardır. **Ancak bugün sadece yoksul çocuklar değil yoksul beslenen çocuklar demek daha doğru olur.**

Toplumsal maddi zenginleşme ile çocuklar daha da korumasız hale gelmişlerdir. Özellikle televizyonu bir reklam aracı olarak kullanan çok uluslu şirketler, çocukları birer tüketim kitlesi olarak kullanmaktadır. Sözüm ona çocuklarını mutlu etmek için her istediğini almaya çalışan aileler, çocuklarını daha çabuk lösemi ve diğer hastalıklara hazırlar.

Bir de lösemi hastalığının TIP tarafından yazılan belirtilerini yazalım. Bakalım ki TIP lösemi hastalığının teşhisinde bile nasıl bir yanılgı içerisindedir.

Löseminin, vücutta yorgunluk, solgunluk, kanama meylinde olmak, çok çabuk enfeksiyon kapma ve genel olarak hasta olma hissi gibi belirtileri vardır. Bu belirtiler aynı zamanda bağışıklık sistemi çöken insanların belirtileridir. Bağışıklık sistemi bir insanda ne zaman çöker? Vücut dengesiz beslenme yüzünden yeterince kan hücresi üretemez ve ürettiği

hücreler de olgunlaşamadığı zaman. Olgunlaşamayan kan hücreleri ise görevlerini yerine getiremez. Bu yüzden de vücudun enfeksiyon kapma riski artar.

Vücutta birçok yaşam olayı mekanizmaları, kimyasal uyarıcılar sonucu devreye girer. Vücutta virüs ya da bakteri olduğu sürece, beyaz kan hücrelerinin üretimi için gerekli uyarım vardır. Kemik iliği her ne kadar da bu hücreleri üretse de, vücudun yeteri miktarda su ve mineralleri olmayınca bu hücreler olgunlaşmadan kalırlar. Olgunlaşamayan kan hücreleri de vücuda giren yabancı virüs ve bakterileri yok edip vücudu bunlardan kurtaramaz. Dolayısıyla, vücutta bulunan virüs ve bakteriler sürekli beyaz kan hücrelerinin üretilmesini tetikler. Vücutta yeterince su, tuz ve besin maddesi olmadığından olgunlaşamayan bu hücreler çoğaldıkça, kanın su oranı aynı hızda düşmeye başlar. Bu da lösemi hastalığının belirtileri olarak bilinen, yorgunluğun, halsizliğin, vs. artmasına sebep olur. Böylece gittikçe büyüyen bir kısır döngü başlar.

İşte bu esnada doktora gidip de kontrol edilenlerde lösemi hastalığı tespiti yapılır. Çünkü kandaki beyaz kan hücreleri gittikçe artmıştır. Asıl drama ise bundan sonra başlar.

Doktorunuz size ya da çocuğunuza lösemi teşhisi koyduktan sonra, bunu büyük bir yürek acısıyla size bildirir. Çok üzgün olduğunu da söyledikten sonra, sizde bir panik, bir korku başlar. İşte bu korku ile size sunulan dramanın öyküsü başlar. Tedavi olmak için yani o zehirli ilaçları bir an önce çocuğunuza vermek için dört dönmeye başlarsınız. Eğer siz eve döner de bu kitabı okursanız bütün bunların birer tarihsel yanılgının düzmecesinden başka bir şey olmadığını anlayabilirsiniz.

Yapacağınız tek iş, çocuğunuza ya da kendinizde ise kendinize, bolca tuzlu su içirmek, sonra bolca meyve ve sebze yedirmek. Olanağınız da varsa denize götürmek. Ya da her iki günde bir tuzlu su banyosu yaptırmak. O zaman göreceksiniz ki bu kısa sürede her şey yoluna girecektir. Ve size verilen o ölüm korkularının sadece uyduruk bir düzmeceden başka bir şey olmadığını anlayacaksınız. Sadece sabırlı bir şekilde korkularınızı yenerek bu söylediklerimizi yerine getirirseniz anlarsınız bu işin bu kadar basit olduğunu.

Ama bunun tersini yaparsanız neler olur? Bunu ben burada yazmayacağım. Bunu siz doktorunuza sorun ve yanıtı ondan dinleyin. Ona soracağınız soru şudur. Çocuğuma ne tedavisi yapacaksınız? Bu tedavinin arkasından kurtulan çocukların sayısı ya da yüzde oranı kaçtır? Yani şimdiye kadar

kaç kişiyi kurtardıklarını soracaksınız.

Bu konuda hiçbir literatür olmadığı için yani hiçbir istatistik tutulmadığı için kimse doğruyu bilmez ve söyleyemez. Tutulmamasının sebebi de gerçeğin herkes tarafından bilinmesinden korktukları içindir. Çünkü her ticaret işinde geçerli olduğu gibi, alıcı aldığı malın doğruluğuna inanmadığı zaman, almaktan vazgeçer. Öyle bir dünya düşünün ki birden herkes kemoterapi almaktan vazgeçiyor. İşte o an savaş çıkar.

Bilinen bir gerçeği tekrarlamakta bir sakınca yoktur. Kanser tedavilerinden kurtulan pek yoktur. Siz bu gerçeği bildiğiniz zaman, nasıl olsa bu tedavilerin arkasından kurtuluş yoktur, o zaman bu tedavilere neden gerek vardır diye vicdanınız rahat bir şekilde evinize dönüp çocuğunuza bu önerimizi uygulayabilirsiniz. Ve bu sizin kurtuluşunuz olur.

Burada hiçbir iyileştirme gücü şimdiye kadar ispatlanmayan kemoterapi ilaçlarına kim ve nasıl üretim izni verir? Çok önemli bir sorudur. Bu sorunun arkasından akıllı ve vicdanlı hukukçularımızın gitmesini diliyoruz. Umarız insanlık adına büyük bir adım atılmış olunur.

Biz daha önceki bazı bilgilere bir daha göz atalım. Kırmızı kan hücrelerinin mitokondrileri yoktur ve bunlar fermantasyon ile enerjilerini üretirlerdi. Bizim tezimizin perspektifi ile baktığınız zaman bu hücreler zaten enerjilerini fermantasyon ile ürettiği için bunların kanser olmaya yani oksijenli solunumu terk etmeye ihtiyaçları yoktur. Dolayısıyla kanser olmazlar. İkincisi ise bu hücreler sadece vücudun oksijen ihtiyacı ile ilgili olarak gerektiği miktarlarda üretilirler. Kırmızı kan hücrelerinin daha fazla üretilmesini tetikleyecek herhangi bir sebep yoktur bu nedenle de fazla çoğalmazlar.

Eğer biz mutasyon teorisinin mantığı ile düşünürsek, kanser genetiği bozulmuş bir hücrenin çoğalması demekti. Kan hücrelerini üreten kemik iliğidir. O zaman bozuk olan hücrenin, ana hücrenin yani kemik iliği hücresinin kanser olması gerekirken, tam tersi ürettiği hücreler ve bu hücrelerin de sadece beyaz kan hücreleri kanser olur. Bu canlının doğasına terstir. Oysa kemik iliğinde bir sorun yoktur. Üstelik üretilen hücrelerde de bir sorun yoktur. Sorun sadece beyaz kan hücrelerinin ihtiyaçtan fazla olmasıdır.

Bir örnekle açıklayalım. Beyaz kan hücreleri, vücudun savunmasından sorumlu hücrelerdir dedik. Bunlar bir ülkenin korunmasından sorumlu askerler gibidir. Bir ülke savaşa girdiği zaman, savunma ihtiyacı arttığı için general de askerin arttırılmasını ister. Ancak gönderilen askerler örneğin

yaşlarının küçük olmasından dolayı savaşabilecek durumda değilse, general tekrar meclisten asker isteyecektir. Tekrar gönderilen asker gene işe yaramaz durumda ise general tekrar asker isteyecektir. Bu kısır döngü her geçen gün katlanarak büyür.

İşte tam da burada o insana kemoterapi yapılmaya başlandığı zaman; bu, generalin, kendi askerlerini imha etme hareketine girişmesi gibidir. Artık bu generalin savaşı kazanma olanağı hiç yoktur. İşte bu yüzden de insan yaşamını kaybeder, hem de çok çabuk.

Bir başka önemli şey ise bütün kan hücrelerini üreten kemik iliğidir. Kemik iliği hücreyi doğru üretir de, hücre sonunda olgunlaşması gereken yerde olgunlaşmaz ise sorunu aslında ne hücrede ne de kemik iliğinde aramak gerekir. Sorun hücreleri besleyen kaynaktadır. Yani vücut suyundadır. Kemik iliğinde bir sorun yok, üretilen hücrede bir sorun yok, ancak olgunlaşması gereken biyolojik ortamda sorunu aramak gerekirken bunu hiç kimse yapmaz. Neden yapmaz? Çünkü bu kapitalist düşünce biçimine terstir.

Kronik lösemi

Bir de kronik lösemiye bakalım. Bu konuda TIP' bın bulguları nelerdir? Kronik löseminin tesadüfi olarak herhangi bir araştırmada ortaya çıktığını, oldukça yavaş ve sinsi başladığını söylemektedirler. Hastalığın ilk belirtileri olarak kendini iyi hissetmeme, yorgunluk, performans kaybı, ateş, gece terleme ve kilo kaybının arkasından insanlarda lösemi tespiti yapılır. Bunun yanında kaşıntı, lenf bezlerinde şişkinlik, enfeksiyon gibi belirtilerinin var olduğunu da ayrıca belirtelim.

Burada ilginç olan şudur. Bütün bu belirtiler aynı zamanda vücudun uzun süreli su ve tuz kaybından dolayı ortaya çıkan belirtilerden farklı değildir. Üstelik eğer bu kişi doktora gitmese belki de lösemi olduğunu bile bilmeden lösemisinin iyileşme olanağı vardır. Kim bilir daha kaç zamandır vardır da, doktora gidip adını koydurmamıştır.

Lösemi de daha önce söylediğimiz gibi yanlış ya da kötü beslenme sonucu ortaya çıkan bir bağışıklık sistemi zayıflığıdır. Bir de bu kemoterapi ile tedavi edilmeye başlanınca sistem iyice çöker. Bu nedenle lösemi daha çok da yaratılır. Azgın hale ise kemoterapilerle getirilir. Bu basit gerçeği anlatmakta oldukça zorlandım. Çünkü kasti olmasa da ortada dönen bir

yanlış var. Ve hepimiz bu yanlışa inanmışız. Basit bir beslenme sorunu sonuçta ölümle bitmektedir. Bu basit yanlış TIP'bın insanın en doğal ve zorunlu ihtiyacı olan su ve tuzu görmemezlikten, daha doğrusu inkardan gelmesinde yatmaktadır. Bu konuda lösemili çocuklara yapılacak bir aylık tuzlu su kürü ve sebze-meyve ağırlıklı bir beslenme olayın bu kadar kısa sürede aydınlanmasına yeterlidir. Bunu yaparken ne kimsenin yaşamı tehlikeye girer, ne bir riski vardır ne de başka tedavilere geç kalınır. Bu sadece TIP'bın geleneksel metodlarına aykırı olduğu için, sadece sosyal kabullenmeden dolayı karşı dururlar. Çünkü bu, despotların tutunacakları dalları keser ve kariyerlerini ellerinden alır.

Neden kanser tedavilerinin kayıtları tutulmaz?

Dünyanın hiçbir yerinde kanser tedavilerinin arkasından bu insanlara ne olur diye, merak edip de araştıran kimse yoktur. Eğer bu sonucu araştıracak birileri çıkarsa, çok kısa bir süre sonra benim gibi hüsrana uğrayacaklardır. Böyle bir kayıt ve istatistik tutulmaz. Yaptığı işin sonucuna sahip çıkmayan tek toplumsal kurum TIP'tır. Bu konuda bize söyledikleri şudur. Böyle bir kaydı tutmak çok zor, hatta imkansızdır demektedirler.

Bu nasıl bir zorluk ise bilim dünyanın başını döndürdüğü bir çağda, kanser tedavilerinin kayıtlarını tutmaktan acizdir. Tedavilerin arkasından kimin ne kadar yaşadığını yazmanın nasıl bir zorluk olduğunu sizde düşünün lütfen. Burada bir zorluk mu var yoksa saklanmak istenen hoş olmayan bir gerçek mi?

Tabi ki bu kadar basit bir işin zor olduğunu öne sürmenin bir sebebi var. Evet, o sebep kanser tedavilerinin başarı oranının sıfır ya da sıfıra yakın olduğunu kimseye göstermemek. O zaman herkes kendini kandırılmış hisseder. Siz bir diş macunu alıyorsunuz ve içinin boş çıkma olasılığı nerede ise yüzde yüze yakın. O zaman hiç kimse o diş macununu satın almaz. Şimdi soruyorum, siz sayın okurlar bu sektörün nasıl can çekişerek çöktüğünü kendiniz tahmin edebiliyor musunuz? Oysa bugün sadece bizim bilgisiz güvenimize dayalı bir sömürü ağı kurulmuştur. Üstelik bu sömürü ağı sadece mal düzeyinde değil can düzeyindedir. Tabi ki bu korkunç sömürü çarkına çomak sokmaya çalışan her kişi susturulmaya çalışılacaktır. Ama ne yazık ki o çağlar çoktan geride kaldı.

TIP'bın diğer perspektiflere karşı reaksiyonu

Modern sağlık biliminin, hatasını ortaya çıkaran ya da düzeltmeye çalışan hiç kimseye tahammülü yoktur. Bilimsel görüşler bilimsel platformlarda tartışılır. Ama her nedense TIP çevreleri karşıt bir görüş ortaya çıktığı zaman, önce onu hemen hukuksal yöntemlerle bastırmaya kalkar. Bu konuda yazılmış çizilmiş her ne varsa korkutmaya sindirmeye çalışırlar. Kullandıkları en iyi yollardan biri de bu yazar çizer bilim adamlarını mahkemelere verip güçlerini tüketmek, korkutmak ve yıldırmaktır. Tabi bu tür olaylar her zaman basına yansımaz.

Bunlara en yakın örneklerden biri ülkemizdeki Sayın Yaşar Gören'e yapılan suç duyurusudur. Yaşar Gören ne yapmıştır? Sadece kanser ilaçlarının birer zehir olduğunu ve hiçbir iyileştirme güçlerinin olmadığını yazmıştır. Peki bunu söyleyen sadece Yaşar Gören midir? Hayır. Bu ilaçların üreticilerinin kendileri ve TIP camiasının kendileri, kemoterapilerin adını hücre zehiri olarak koymuşlardır. Bunlar birer zehirdir. Ve bunu bize ilk söyleyen de kendileridir. Sayın Yaşar Gören'in bize ulaştırdığı bir bilgi daha var ki, o da kemoterapi ilaçlarının hardal gazından yapıldığıdır. Hardal gazının da ikinci dünya savaşında toplama kamplarında toplu imha için kullanıldığıdır. Gene kemoterapi ilaçlarının hardal gazından yapıldığını idda eden sayın Gören değil, kendileridir. Bunu biz onların yazdıkları makalelerden çıkarıyoruz. Sayın Gören'in yaptığı tek iş, ikinci dünya savaşında toplu imha silahı olan bu gazı, şimdi gönüllülere hem de hastanelerde verildiğini anımsatmasıdır.

Ayrıca kemoterapi ilaçlarının zehirli olduğu konusunda dünya literatüründe yüzlerce kitap vardır. Bu yüzlerce kitabı biz bir tarafa bırakıyoruz. Kendilerinin bilimsel çalışmanın niteliği gereği, bu ilaçları verdikleri insanlardan ne kadarını iyileştirip iyileştirmedikleri hakkında raporlar tutmaları gerekirdi, ama ne yazık ki tutmazlar. Bizim sorumuz şudur. O kadar temiz iseniz ve bu ilaçların öldürmediğini iddia ediyorsanız bu çalışmayı neden yapmıyorsunuz?

Tabi ki akıllı her hırsız yakalanmamak için arkasında hiçbir kanıt bırakmaz. Onlar da arkalarında başlarını belaya sokacak hiçbir kanıt bırakmamaya özen gösterirler. Üstüne üstlük neden durup dururken, bütün herkes, alan da satan da memnun iken böyle bir araştırmaya gidip de dünyayı uyandırsın. Bu Nasrettin Hoca gibi oturduğu dalı kesmekten ziyade, baltayı ayağına vurmak gibi bir şey olurdu. Akıllı olmak lazım dostlar akıllı. En azından bize bu zehiri derman gibi satanlar kadar akıllı olmak

lazım ki ancak onları anlayabilelim. Yoksa daha onlar çok insanı gözyaşına boğacaklar.

Bugünkü sağlık bilimi ve bilimsellik üzerine

Bugünkü modern sağlık sisteminin nasıl çalıştığı hakkında biraz düşündüğümüz zaman çok garip bir ilişki çıkar ortaya. Sistemin dört boyutu vardır.

Birincisi sağlık sistemini yürüten insanların yetiştirildiği eğitim yerleri yani üniversiteler.

İkincisi hastanelerde ve üniverstelerde uygulamalarda yapılan hastalık teşhislerinin yapıldığı yerler ve yöntemler.

Üçüncüsü ise tedavidir.

Dördüncüsü ise bütün bu sisteme çözüm üreten ilaç sanayidir. Şimdi biz bu sistemi sadece çıplak gözle inceleyelim. Bakalım bu sistemde kim ne yapıyor. Biz bu incelemeyi yaparken sistem içerisinde olan bitene hiç karışmadan, oradaki kötü ilişkilere bulaşmadan inceleyelim. Bakalım ki aslında bizim bütün güvenimizi verdiğimiz insanlar neler yaparlar.

Şimdi biz bu iç sistemi incelemeye aldığımız zaman çok garip bir görüntü ortaya çıkar.

Biz TIP eğitiminin tamamen bilimsel olduğunu kabul edelim. Ne okuduklarını, neyi araştırdıklarını bir kenara bırakalım ve tamamen bilimsel olduğunu kabul edelim. Tezlerin hangi firmalar tarafından hazırlanıp verildiğini, araştırma konularının neler olduğunu ve kimler tarafından finanse edildiğini, ne kadar öğrenciye ve kimler tarafından burslar verildiğini, bütün bunları bir tarafa bırakalım. Üstelik bir yöntemin bilimsel olması aynı zamanda insanlık yararına olacağı anlamına gelmeyeceği gerçeğini de anımsayalım. Savaş endüstrisinde yapılan bilim gibi.

Sonra ne olur? Bu bilimsel okullarda okuyanlar hastanelere dağılır ve bizim dertlerimizle uğraşırlar. Biraz daha somutlaştıralım işi. Siz her gün başınıza giren migrenden bıktınız artık dayanılmaz hale geldi ve siz bundan kurtulmak istiyorsunuz. Herkes gibi ne yaparsınız, bir doktora gidersiniz. Gittiniz bu hastahanelerden birine. Bu en güzel okullarda en

güzel eğitim görmüş arkadaşımız geldi sizin başınızın ağrısına derman olacak. Bu güzel arkadaşım sizi aradı taradı, sordu soruşturdu bütün ayrıntılarıyla öğrendiği bilimsel metodları uyguladı ve sizde migren olduğuna karar verdi. Dediki sizin strese bağlı migreniniz var.

Peki ne yapmam gerek, bir çözümü var mı? diye yalvarır bir şekilde gözünün içine bakarak sorarsınız. O büyük işler yapmış insanların edasıyla „hayır" der, „artık bu size kardeş oldu. Stresli ortamlardan uzak duracaksınız. Size bir de ilaç yazarım başınız ağrıdıkça içersiniz" der.

Artık migrenli kardeşinizle doktorunuzdan minnettar ayrılırken, cebinizde de hiç yanınızdan ayrılmayacak bir ağrı kesiciniz vardır. Migreniniz tuttukça büyük bir kurtuluş sevinci ile acele ağzınıza attığınız bu ilacı kim niye elinize tutuşturdu diye düşünme yetisi gösteremeyiz. Neden? Çünkü o da olmazsa gözünüzü açıp iki yaşındaki çocuğunuzla oynayamayacaksınız bile.

Diyelim ki bir gaflet bastı sizi de bir an uyandınız ve kendinize sordunuz, cebime bu ilacı kim niye koydu? Hani onlar bilimsel okullarda okumuştular, hani onlar bilimsel çözümler sunuyordular, nerede bunun çözümü? İşte sevgili okurlar, sorun buradan başlar. Bu kadar okul, bu kadar eğitim bu kadar çabanın arkasından bize sunulan çözüm bir özel şirketin kar amaçlı ürettiği beyaz bir hapa kalmıştır.

O zaman aslında şöyle bir kısaltma yapabiliriz. Başım ağrıdığı zaman doktora gitmeme gerek yoktur. Nasıl olsa onlar başımın ağrısının hiçbir durumunda sebebini bilmiyorlar, nasıl olsa bana eninde sonunda bir ağrı kesici verecekler, o zaman ben direkt eczaneye gider ilacımı alır ve içerim. Demek ki bütün migren ve baş ağrılarında doktoru ortadan çıkarabiliriz. Çünkü kendileri, kendilerinin gereksiz olduğunu ortaya çıkarmıştırlar. Ama daha toplum bir umut içerisindedir ve o bilince gelmemiştir. Ancak ilaç üreticileri bu bilince çoktan ulaştılar bile. O yüzden aradaki tefecileri yani eczaneleri ve diğerlerini devre dışı bırakıp karın daha büyük kısmını kendilerine alma operasyonlarına başladılar bile. Bu çaba yolu kestirmeden kendilerine çıkarma çabasıdır.

Şimdi biz biraz daha ileri götürelim. Hani baş ağrısı kolay iş dediniz. Biz işi biraz daha zorlaştıralım. (Gerçi vücuttaki en önemli sorun baş ağrısıdır ama nedense herkes onu en önemsiz olarak görür. Çünkü bugünkü baş ağrısının yıllar sonra beyin tümörünün bir sinyali olduğunu bize kimse söylemez de ondan.)

Yıllarca başınız ağrırken ağrı kesicinizi içerek yola devam ettiniz. Bazen

dayanılmaz olduysa da kardeş bu çıkarıp atamıyorsunuz. Gün geldi beliniz tutmamaya başladı. Bacaklarınızda romatizma ağrıları. Oğlunuz sizinle top oynamak istiyor ama on metre koşunca nefes nefese kalıyorsunuz. Ara sıra da bir sancı gelip saplanıyor, ki belinizi doğrultamıyorsunuz. Çare yok tekrar kalkıp o güvendiğiniz doktorunuza gidiyorsunuz. Doktorunuz o gülümseyen edasıyla sizi içeri alır. Arar tarar ve yine birşey bulamaz. Ve bu kez doktorunuzdan çıkarken sizinle bundan sonra birlikte yaşayacak kardeşlerinizin (yani ağrıların) sayısı artmıştır. Bir de kardeşlerinizi susturacak cebinizdeki ilaçların sayısı.

Günler böyle kardeşlerle düşe kalka geçerken, bir gün tuvalete de çıkamaz hale gelirsiniz ve yine gidersiniz, o sevdiğiniz ve güvendiğiniz doktorunuza. O da der ki bu beni aşar. Sizi acilen büyük bir hastaneye sevkedelim.

Bu kez gittiğiniz o büyük hastanede büyük büyük insanların karşısına çıkarsınız. Onlar sizi büyük büyük makinaların içine sokar, çıkarırlar. Birçok kez kanınızı, birçok kez idrarınızın tahlilini alırlar. Aradan günler geçer sonunda birkaç doktorun da bulunduğu bir duruşmaya alırlar sizi. Hepsinin suratı asıktır. Siz ne olduğunuzu anlamazsınız. İçinize bir korku düşer. Kendi kendinize, ağrısı olan benim bunların neyi var, niye surat asarlar demek gelir içinizden. Sonra içlerinden en ehil olanı başlar konuşmaya. Siz kanser olmuşsunuz der. İşte o an olan olur. Başınız dönmeye başlar. Bütün bina dönmeye başlar. Doktorlar dönmeye başlar. Artık buraya kadarmış dersiniz.

Peki doktor dersiniz, çözüm ne? „Çözüm der önce sizi ameliyata alacağız. Sonra da ciddi bir ilaç tedavisi". Sonra sizi ameliyat ederler. Yedikleriniz dışarı çıkamayacağı için size bir „torba" takarlar ve sonra da kemoterapiye alırlar.

Peki burada, çözüm nereden gelmektedir? İlaç endüstrisinin sunduğu ilaçtan. İşte kavrayamadığımız olay burasıdır. Bizim çözüm dediğimiz, bir ticari metadan başka birşey değildir. İşte bizim üniversitelerde okuduğumuz çözümler, ticari firmalarda üretilen ilaçlardır. Bu firmalar neyi üretirlerse TIP'bın çözümü de onlardır. Bu, çok basit ve yalın bir doğrudur. TIP'bın çıkmazı işte buradadır. O, kendisi çözüm üretmez. Çözüm hep dışarıdan verilir. Siz, bilime karşı geliyorsunuz dediğimiz zaman karşı geldiğimiz aslında bilim değil, ticaretin sunduğu çözümdür (yani ölümdür).

Bir de bilmemiz gereken şudur. Eğer bir hap bizim başımızın ağrısını bir seferinde çözerse ikinci hapa ihtiyacımız kalmaz. Çözümsüzlüğümüzün

sebebi burada yatmaktadır. Sonuçta eğer bütün çözümleri ilaç sektörü verecekse sizlere ne ihtiyaç var diyesi geliyor insanın.

Oysa biz biliyoruz ki bir ilaç firmasının amacı ile bir bilimsel kuruluşun amacı aynı değildir. Bu iki kurumun yolları hemen hemen hiç kesişmez. Bir ilaç üreten firma kar etmek için kurulur. Amacı kar etmektir. Oysa üniversite gibi hastane gibi kuruluşların amacı ise kamu sağlığını korumak ve sağlamaktır. Üstelik bu en iyimser bir tanımlamadır. Bilim gücünü, buluşlardan ve yeniliklerden alır. Ticari bir firma ise gücünü kardan alır. Ticari bir firma kar edebildiği sürece yeniliğe ihtiyaç duymaz. Hatta yenilik kar eden bir firmada gereksiz bir külfettir. Ekonomik dille söylersek bir giderdir ve kar oranını düşürür.

Bugün Amerikan sağlık bütçesinin yaklaşık yüzde yirmisinin kanser ilaçlarına harcandığı söylenmektedir. Bu, kanser ilacı üreten şirketlerin inanılmaz düzeyde kar ettiğini anlatır. Kanser uzmanları, sanki büyük bir kahin gibi kurula kurula, "bugün her dört kişiden biri, yarın ise her iki kişiden biri kanserden ölecek" der. Bu söz, kemoterapi ilaç üreticileri için pazarlarının dört katına çıkacağını anlatır.

Şimdi böyle bir karlılığın olduğu ticari alanda üretim yapan bir firmanın, kansere çare olacak bir araştırmayı yapması ahmaklık olur. Çünkü bu firmaları **amaca** götüren **aracı** ortadan kaldırmış olurlar. Kanser o var olduğu sürece kanser ilacı satabilirsiniz. Çözüm bulduğunuz andan itibaren ilaç satamazsınız. Eğer birileri çıkar da derse ki kanser su ile iyileşir ve bunu herkes kavrarsa milyon tonlarca kemoterapi ilaçları ne olacak sanıyorsunuz? O zaman sorun bizi ortadan kaldırmak değil bizim açtığımız perspektifi kavrayanların sayısını azaltmak gerekir. O zaman en akıllı yol, toplumsal kabul görmüş kurumlarla, örneğin üniversitelerle, çeşitli sağlık örgütleriyle bu görüşlere karşı mücadele etmek gerekir. İşte burada en çok iş de körü körüne bilim savunucularına düşmektedir. Çünkü onlar kendilerini gönüllü kamikaze (Tanrının Rüzgarları) ilan etmiştirler.

Bu ticarette kendi kendisini batırmak yerine geçer. Yani bir intihardır. Tabi ki böyle bir karlılığın savunulması ve hiç bir çatlak sese izin verilmemesi gerekir. Peki bunu bu ilaç kartelleri kendileri mi yapar? Hayır, kraldan çok kralcı kesilen o kadar köle ruhlu insan var ki bu dünya da, bu işte onların işidir. Bilimsel araştırmaları yapanlar, yeni bilimsel yöntemler ve iyileşme metotları bulan kişiler bu kralcı kişiler tarafından baskı altına alınmaya ve susturulmaya çalışılırlar. Onlar kendilerinin birer maşa olduklarını zaten biliyorlar. Ancak biz bu maşaların ne kadar kirli bir oyunda maşa

olduklarını bilmeyiz. İşte bunu öğrendiğimiz zaman oyun bozulacaktır.

Burada anlamaya çalıştığımız aslında maşa olanlar değil, tedaviye gelince kendilerini ilaç kartellerine teslim eden bilim adamlarıdır. Bunlar hangi cesaret, hangi ahlak ve etik ile, kendi kaderlerini bu ticaret kartellerine teslim ederler, ben bunu anlamaya çalışıyorum. Biz bile biliyoruz, gün yok ki bir ilaç sağlığa zararlıdır diye toplatılmasın. Gün yok ki bir ilaç insanları ölüme sürükledi diye dava açılmasın. Bu kadar ortada şayan işler dönerken, nasıl olur da bir doktor hastasına hiçbir vicdani hesap yapmadan bu zehirleri verir? İnsan düşüncesine sahip birinin bunları anlaması kolay değildir. Çünkü ortada dönen bir baş ağrısı ilacı değil, herhangi bir ağrı kesici değil, ortada dönen kendilerinin bile hücre zehiri diye adlandırdıkları, öldürücü ilaçlardır. Bir ilacın üretim izninin alınması o ilacın her zaman doğru ilaç olduğu anlamına gelmez. Eğer bu doğru olsaydı yüzlerce toplatılan ilaç vardır. Mahkeme kararlarıyla ceza giymiş ilaçlar vardır. Diyelim ki piyasadan toplatılan bu öldürücü ilaçları hastalarına veren doktorlar hangi dine, hangi vicdana ya da hangi ahlaka dayanarak bunları yaparlar? Hastaya imzayı attırmak hukuksal suçu önleyebilir ama vicdani ya da ahlaki hele ki dinsel suçu hiç mi hiç önleyemez.

Tedavi ve sorumluluk

12 Eylül darbesinden sonra, generallerin çıkardığı anayasa, bazı kurumların ve makamların yetkilerini arttırdığı halde sorumluluklarını ortadan kaldırdı. Bunlardan biri Cumhurbaşkanlığı makamı idi. Bu olay toplumda müthiş bir kargaşa ve tartışmaya sebep oldu. Çünkü yaptığınız işten dolayı hiç kimse size hesap soramıyorsa, o zaman dilediğiniz gibi at oynatabilirsiniz. Ve öyle de olur. Sorumluluğun hesabını vermeyen herkes kuşlar gibi özgürdür ve kuşlar gibi de dilediğini yapar. Hiçbir korkuya, hiçbir çekinceye, hiçbir dikkate ve hiçbir yeteneğe ihtiyaç duymaz. Siz hukuki bir iş yapıyorsunuz, bunun sorumluluğunu üstlenmiyorsunuz ve kimse hesap soramıyor. Böyle bir şeyi hiç kimse mantığına sığdıramadı ve kabullenemedi. Çünkü bu hiç bir demokratik mantığa uymuyordu.

Oysa toplumda bazı kişiler ve kurumlar vardır ki yaptıkları bütün işlerden dolayı tamamen sorumsuzdurlar. Biz bunları olduğu gibi kanıksadığımız için farkında bile değiliz. Hepimiz işin böyle olması gerektiğini düşündük. Kimdir bu meslek gurubu, bir düşünün bakalım. Ne bir gazeteci, ne bir

hakim, ne bir hukukçu, ne bir başbakan, ne de bir din adamı, yaptıklarında bu kadar özgür değildir. Bu özgürlük ne yazık ki hekimlere verilmiştir. Ameliyat masasından kalkmayan bir hastanın hesabını kimseye soramazsınız. İster doğal bir ölüm olsun, ister ameliyatta yapılan bir hata sonucu olsun, isterse bir kasıt olsun.

Bize gelen bilgilere göre, örneğin bazı hastanelerde yapılan uygulamalarda, kemoterapiden sonra hastalara verilen ve adını Protokol A diye niteledikleri ilacı hastaya verdikten sonra hastanın en geç iki gün içinde öldüğü söylenmektedir. Protokol A diye adlandırdıkları ilacın da üstelik protokolünün tutulmadığı bildirilir. Yani kayıtlara geçmemektedir. Bu bilgilerin ne derece doğru olup olmadığını bizim kontrol etme olanağımız yoktur. Bunu sağlık bakanlığının yapması gerekir. Bizim burada söz konusu ettiğimiz de üstelik bu söylenenin doğru ya da yanlış olduğu da değildir. Bizim sorduğumuz şudur. Nasıl olur ki modern ve demokratik bir toplumda, hakimlerin, savcıların bile mesleklerini icra ederken yaptıklarından hesap sorulur da, hekimlerin böyle bir sorumluluğu yoktur.

Bakanların, başbakanların sorumlulukları vardır, hatta vatana ihanet suçundan bile yargılanırlar. Darağaçlarına giden başbakanları hepimiz biliriz. Buna karşın herkes hekimlere kendini teslim eder. Hekimlik yaparken kimse size hesap soramaz. Siz, sadece vicdanınızla başbaşasınız, eğer var ise. Böyle bir şey olamaz.

Şu örneği çoğumuz duymuşuzdur. Amerika'da doktorlar genel greve gider ve o gün ölüm oranları ülke çapında yarıya iner. Varsayalım ki bu haber doğru. Bu gereksiz ölen, doğru bir tabirle söylemek gerekirse öldürülen bu insanların hukuksal olarak hesabını sormanın olanağı var mı? Hayır. Batı TIP'bının egemen olduğu hiçbir toplumda bunun hesabını sormanın olanağı yoktur. Ve biz de modern bir hukuk devleti olduğumuza inanırız. Oysa tedavilerde işlenilen suçların daha tanımı bile yapılmamıştır. Üstelik daha bu tartışmanın içerisinde yaptıkları işlerin doğruluğu ya da yanlışlığı tartışması ise yoktur. Oysa biz hepimiz biliyoruz ki nerede kontrol yoksa orada toplumsal kirlenme (koroption) en yüksektir.

İşin garibi biz hepimiz, cumhurbaşkanımızdan dağdaki çobanımıza kadar, bunun böyle olması gerektiği hakkında hemfikiriz. Sanki gizli bir anlaşma varmış gibi. Böyle bir şey olamaz dostlar. Tarihte krallar bile yaptıklarının sorumlusu olarak darağaçlarına çekilmiştir. Bir meslek icra ederken, diyelim ki siz bir hata yaptınız da hasta öldü. Bunun hesabını size kimse soramıyorsa, dikkatli olmanız için hiçbir sebep yoktur. O zaman hata

yapma olasılığınız en az iki katına çıkar. Bu en iyimser bir tahmindir. Hani esprisi de içinde, eğer o gün eşi ile kavgalı ise hata yapma olasılığı belki on katına çıkar. Belki o gün o kişiyi işe göndermemek gerekir.

Örneğin, TIP literatürünü biraz karıştıranlar şöyle sözlere rastlarlar. Yirmi yıl önce her göğüs kanseri olanın göğsü alınırdı ama bugün bu uygulamadan vazgeçildi. Her kanserlinin göğsü alınmaz derler bugün. Peki yirmi yıl önce gereksiz yere alınan göğüslerin hesabını kim verecek? Şu örneğe benziyor. Eskiden okullarda spor yapmak için siyah spor ayakkabısı giyilirdi şimdi beyaz giyilir. İnsan kanı ne kadar ucuz değil mi?

Şundan eminim ki bu kitabı okuyan hemen herkes savaşlara karşıdır. Oysa evimize taşınmış barışçıl gözüken savaşın, bırakın hesabını sormayı, hesap sorulup sorulmaması gerektiği hakkında düşünmüş bile değiliz. Ne garip bir dünya değil mi? Biraz düşününce insan şok oluyor.

Umarız bu konuda yeni hukuksal düzenlemeler olur. Hekimler de yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalır.

Biz bu konuyu hukukçulara bırakalım. Ve kitabımıza başlarken sorduğumuz birkaç sorunun yanıtını yeniden bulmaya çalışalım. Birinci sorumuz şu idi. TIP bilimcilerine göre, teorik olarak her organın kanseri var ama kalbin kanseri yoktu. Biz ise soruyoruz, neden?

İkinci sorumuz şu; neden bağırsak kanseri denince hep kalın bağırsak akla geliyor da ince bağırsak hiç kanser olmuyor ?

Bir üçüncü sorumuz da, eğer kanserojen bir madde kan beyin bariyerinden dolayı beyine gidemiyorsa (ayrıntılı bilgi için bak. Yaşamın Gizemi Su ve Tuz, Yücel Aydemir), beyinde kanserleşmeye sebep olan nedir?

Şimdiye kadar sözüm ona kanser araştırmacılarının, bu soruların bırakın cevabını aramayı, tedavilerden başlarını kaldırıp sormaya bile fırsatları olmamıştır. Tedavi ettikleri de bari iyileşse! Bu tedavilerden başını kaşımaya bile zamanı olmayan arkadaşlarımıza biz yardımcı olduk ve bu soruları sorduk. Eğer bizim yanıtımız ile mutlu olmazlar ise kendi yanıtlarını da onlar bizlere vermek zorundadırlar. Artık kendi başına buyruk olmak yok? Bizim bulduğumuz sonuçlar şunlardır.

Bir organ ne kadar zorunlu olarak su ile ilişkide ise o organın kanser olma riski en azdır. Çünkü su içerisinde bulunan bütün organlar, maddenin doğası gereği suyu ister istemez önce kendileri alırlar. Bu organlar önce kan damarları ve kalptir. Her ne kadar da biz üzerine konuşmadıysak da, örneğin kan damarları da hiç kanser olmazlar. Kalp ve kan damarlarının

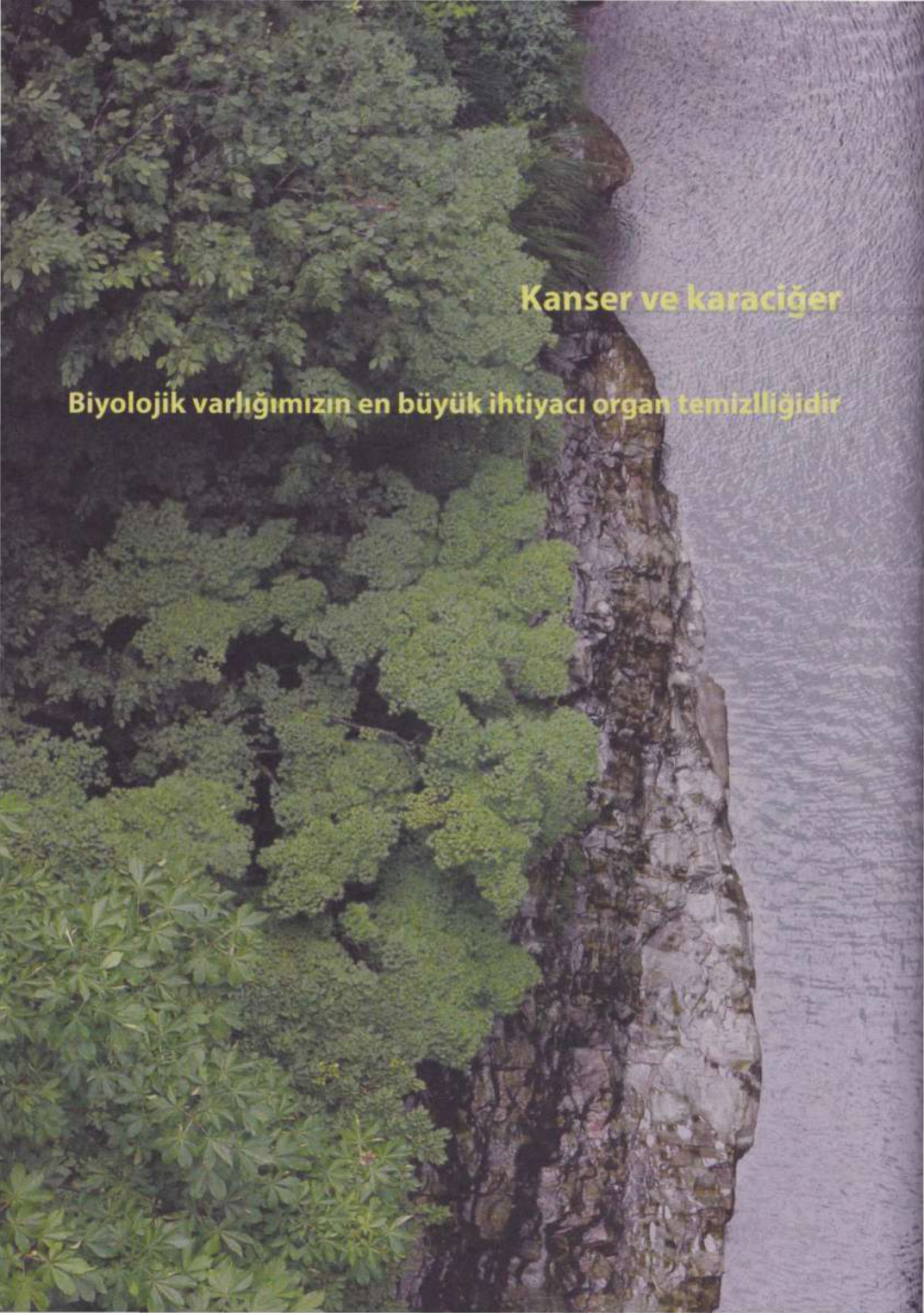

kanser olmamasının sebebi, sürekli kan içinde olmasıdır. Kanın yüzde ellisinden fazlası sudur ve sürekli oksijen taşır.

Doğadaki en basit fiziksel prensibi vücudumuza taşırsak, önce o dereye en uzak yer kurur, en son da derenin içi kurur. Derenin içi kanın dolaştığı yerlerdir. Bu organlar da kalptir ve kan damarlarıdır. Bal tutan parmağını yalar misali, en son bu organların kanser olması oldukça doğaldır.

Bağırsak kanserinde de prensip gene aynıdır. Bunu tekrarlamaya gerek yoktur. Ancak ilginç olan bir başka nokta ise kaslarımızın hiç kanser olmamasıdır. Sebep şudur. Kas hücreleri aşırı bir enerji kaybında oksijensiz solunum yapmaktadırlar. Kırmızı kan hücreleri gibi. Dolayısıyla zaten oksijensiz solunumu günlük yaşamda kullanan hücreler, su kıtlığı durumunda gene aynı yaşam biçimini devam ettirebildikleri için kanserleşme olmaz.

İşte, **„Su için aşka düşün, kansere değil"** derken aslında dayandığımız gerçekler bunlardır. Ne kadar su içerseniz o kadar enerjiniz artar. Ne kadar enerjiniz artarsa o kadar da yaşama gücünüz ve sevginiz olur.

Kanser ve karaciğer
Biyolojik varlığımızın en büyük ihtiyacı organ temizliğidir

Karaciğer ve kanser

Karaciğer vücutta dolaşan kanın temizlenmesinde ve dolayısıyla vücuda yeterince oksijen dağılmasında en önemli organdır. Karaciğerin, çeşitli hormonlar ve proteinler üretmek gibi görevlerinin yanında, en önemli görevi; alkol, ilaç ve metabolizma artık ürünlerini çözerek vücuda zararsız hale gelmesini sağlamaktır. Karaciğer bu görevini yerine getiremediği zaman vücut çok çabuk zehirli maddeler ile dolar.

Karaciğere en çok zarar veren maddeler alkol ve ilaçtır. Bu maddelerin uzun süre alınması karaciğere geriye dönüşü olmayan (örneğin siroz gibi) zararlar verir.

Karaciğer bu temizliği yaparken aynı zamanda safra üretir. Safrayı oluşturan maddelerden büyük bir bölümü kolesterol diye bilinen yağdır. Bu nedenle safra sarı ile yeşilimsi arasında bir renktedir.

Bildiğimiz bütün filtrelerde olduğu gibi, karaciğer de bu filtre görevini görürken safradan arta kalan yağ tortuları ile dolar. Bunlar zamanla büyür ve karaciğerin safra kanallarını doldurur. Bu oluşumlar safrakesesi taşı olarak bilinir. Ancak safrada biriken taşlar, karaciğerde birikenin belki de onda birinden daha azdır. Başka bir deyişle safrakesesi taşları karaciğerde yaklaşık 10 kat daha fazla birikir. Bugün modern toplumda yaşayan hemen herkeste, hatta çocuklarda bile safrakesesi taşları vardır. Birçok insanın safra kesesi bu taşlarla dolduğu için alınmıştır. Safra kesesini doldurup karaciğerin fonksiyonlarını durduran bu taşlar nedir ve nereden gelir? Biraz daha yakından bakalım.

Vücuda alınan bütün besinler ya da zehirler önce karaciğerin kontrolünden geçer. Karaciğerin en önemli görevi, besinleri parçalamak özellikle vücuda zararlı maddeleri çözerek zararsız hale gelmesini sağlamaktır. Kısacası kanı temizlemektir. Karaciğer kanı, kan da vücudu temizler.

Bu yüzden yemek yiyen her canlıda karaciğer kirlenmesi olur. Bununla birlikte alkol, kahve, ilaç içen, hayvansal protein alan, hazır yemek yiyen, az su içen ve az hareket eden insanlarda ise daha hızlı karaciğer kirlenmesi olur. Karaciğer kanı temizlerken oluşan safra, safrakesesinde depo edilir ve yiyeceklerin hazmı için kullanılır. Her yemek yenilen tabağın kirlenmesi gibi, zaman içerisinde karaciğerde de bu safra artıkları birikmeye başlar.

Önce safra kanallarını dolduran bu artıklar aynı zamanda safra kesesinde de birikmeye başlar. Bu yağ birikintileri çoğalıp da, karaciğer kanallarını doldurunca karaciğer görevini yapamaz hale gelir.

Uzun süre safrakesesinde kalan bu taşlar safrada iltihaplanmalara yol açar ve ağrı yapar. Ne yazık ki bugünkü modern bilimin metotları ile bu taşları ne tespit etme ne de bu taşlardan kurtulma olanağı vardır. Sadece safrakesesinde birikip de ağrı yapmaya başlayınca o kişinin safrakesesi alınır. Kimileri şöyle düşünebilir "bilim bu kadar ileri gitmişken neden bu taşlar kolaylıkla tespit edilemesin."

Aslında bu sorunun yanıtını TIP'bın kendisi vermesi gerekir. Ancak şu ana kadar basına yansıyan şudur. Birincisi TIP karaciğerdeki bu taşları reddeder. Çok köşeye sıkıştırıldığı zamanda, insan bu taşlarla gayet güzel yaşamaya devam edebiliyor der ve sorunu görmemezlikten gelir. Dedikleri şu anlamda doğrudur. Evet bazı insanlar kurşun vücudunda iken bile yaşamaya devam edebilir. Ama ne kadar süreyle ve nasıl bir yaşam kalitesi ile? Bu soruların yanıtı onları pek ilgilendirmez.

TIP'da teşhis, makine ve tahlil temeline dayanır. Makinelerde belirmeyen nesneleri prensip olarak yok saymak gibi bir yaklaşımları vardır. Bu inkarcı tutum bugün öyle bir aşamaya gelmiştir ki insanlar ağrıdan sızıdan iki büklüm olsalar da, tahlillerinde birşeyler çıkmadı derler. Sizde hiçbir şey yok derler ama gene de elimize bir ilaç tutuşturmayı da ihmal etmezler. Karaciğer taşları genellikle yağ birikintisi olduğu için örneğin bir röntgen cihazında kolaylıkla görülmez.

Oysa bu taşların varlığının vücutta şekilsel olarak bile çok basit belirtileri vardır. Örneğin, kaşlarının arasında çizgilerin belirmesi, gözlerde görme sorunlarının başlaması, ya da vücut şekerinin artması, kolesterolün, baş ağrılarının artması gibi. Ancak bütün bu belirtiler TIP'da birer hastalık olarak ele alınıp ayrı ayrı tedavi edildiği için, insanları bu taşlardan kurtarmak olanaklı değildir. Bu taşlardan insanları kurtardığınız zaman, aynı zamanda insanları da birçok dertten bir gecede kurtarmış olursunuz. Oysa bu hiç kimsenin işine gelmez. Bu ekonomik açıdan baktığınız zaman hiç de ekonomik bir yöntem değildir.

İşte safrada ve karaciğerde oluşan bu yağ birikintilerine safra taşı denmektedir, Bu yağ birikintileri karaciğer kanallarını tıkayınca, karaciğer görevini yapamaz hale gelir. Karaciğer görevini doğru yapamayınca, vücudun bütün metabolizma dengesi bozulur.

Karaciğer sinir sistemine sahip değildir. Karaciğerin sinir sistemi oldukça

yüzeydedir. Dolayısıyla karaciğerin ağrı ile sinyal vermesi ancak karaciğer tamamen çöktüğü zaman olur. O zamanda iş işten geçmiştir. Buna karşın özellikle mide ve bağırsak sorunları karaciğerden kaynaklanır.

Biz bu sürece karaciğerin kirlenmesi diyoruz. Vücutta karaciğer kaynaklı olmayan hemen hemen hiçbir sorun yoktur. Örneğin, kanınız temizlenmiyorsa, kanın oksijen taşıma kapasitesi düşer. Siz nefes darlığı çekersiniz bu yüzden. Aynı zamanda tansiyonunuz artar. Kalbiniz çarpmaya başlar, şekeriniz yükselir vs.. Karaciğer dolunca vücutta baş gösteren sağlık sorunlarını şöyle sıralayabiliriz.

- Kimilerinde iştahsızlık, kimilerinde ise dayanılmaz bir açlık,
- Sindirim bozuklukları, mide yanmaları, bağırsak sancıları, kronik ishal ya da tam tersi kabızlık,
- Sürekli yorgunluk,
- Sürekli ve aşırı gaz,
- Hemoroit (Basur),
- Karaciğerin olduğu sağ tarafta donuk ağrılar,
- Solunum yetmezliği, astım,
- Siroz hastalığı, hepatitis,
- Kolesterol artması,
- Vücuttaki birçok iltihaplanmalar,
- Kalp çarpıntıları,
- Bulantı ve kusma,
- Çabuk kırılganlık ve sinirlilik hali,
- Depresyon,
- İktidarsızlık ve diğer cinsel problemler,
- Prostat sorunları,
- Üriner sistem sorunları,
- Hormon bozuklukları,
- Adet ve menopoz sorunları,
- Sürekli ısınmayan soğuk el ve ayaklar,
- Özellikle belden yukarı aşırı sıcak ve terleme,
- Gece sesli uyuma (horlama),
- Ağız ve beden kokması,
- Cilt hastalıkları, sivilce, ayaklarda mantar,
- Durmadan kanayan ve hiç iyileşmeyen yaralar,

- El ve yüzdeki kahverengi yaşlılık lekeleri,
- Görme sorunları, göz etrafının morarması ya da siyahlaşması,
- Baş ağrıları, baş dönmesi, bayılma ve beyin rahatsızlıkları,
- Aşırı kilo ya da aşırı zayıflık,
- Kürek kemiği ağrıları, omuzlarda sertleşme, ağrılar ve sırt ağrıları,
- Bel (Omurga) eğilmeleri, boyun tutulması,
- Yüzde solgunluk, sarılık, göz beyazlarında ve deride sarılık,
- Dilde beyaz ya da sarı tabakalaşma,
- Gut hastalığı,
- Diş problemleri ve dişeti kanamaları,
- Siyatik, bacakların uyuşması ve kısmi felç,
- Eklem ve diz kapağı ağrıları,
- Kemik erimesi,
- Çok çabuk yağlanan ve dökülen saçlar,
- Uykusuzluk ve kötü rüyalar,
- Sert (esnek olmayan) eklem ve kaslar, kas gücü kaybı,
- Sıcak ve soğuğa dayanıksızlık,

Bu liste kimilerine tuhaf ya da saçma gelebilir. Çünkü biz şimdiye kadar herhangi bir yerimizde ağrı ya da sorun varsa, o organın uzmanına gittik. Bize böyle öğrettiler. Kemiklerin ağrıyorsa ortopedi, karnın ağırıyorsa iç hastalıkları uzmanına gideceksin. Şimdi birisi, her şeyi karaciğere bağladı, ama bunu nasıl anlamalı?

Bütün bunların karaciğerle ne ilişkisi var diye düşünebilir. Örneğin, gözdeki görme sorunlarının karaciğerle ne ilişkisi var diye sorabilir. Aslında bütün bu düşüncelerin kaynağı ne yazık ki bugünkü modern bilimin insan ve sağlığıyla nasıl yola gittiğiyle ilgilidir. Çünkü dünyanın hemen her tarafında batı TIP'bına dayalı bütün sağlık sistemleri insanı, organlarını parselleyerek inceler ve tedavi etmeye çalışır. Bu mantık temelinden yanlıştır. Yanlış olduğu için de şimdiye kadar bir insanın bile kronik hastalıklarından kurtarmada başarılı olamamıştır. Bir insana ömrü boyunca tansiyon ilacı vermek, tansiyon hastalığını iyileştirmek anlamına gelmemektedir. Bu sağlık sistemleri, bozulan sağlığımızın büyümesi gibi, sadece ekonomik olarak büyümüştürler. Bunu herkes her yerde gözlemlemektedir. Bu ekonomik başarılarından dolayı kendilerini kutlamak gerekir.

Sağlığımız için kullandıkları yöntem ise bilimsel bir saçmalıktan başka bir

şey değildir. Sebebi ise oldukça basittir. En gelişmiş bir arabayı düşünün (Bir canlı yanında en gelişmiş araba bile çok ilkel kalır). Bu arabadan bir cıvata düştüğü zaman araba yürümez. İnsanoğlu da bundan farklı değildir. Doğadaki her şey ama her şey birbirine bağlı ve bağımlıdır. Eğer okyanusta bir buharlaşma olmaz, yeterince yağmur yağmazsa bahçemizdeki gül de açmaz. Bu ilişkiyi kuramayanlar, okyanustaki ısı ile bahçesindeki gülün açıp açmaması arasındaki ilişkiyi doğal olarak kavrayamaz.

Doğadaki bu denge canlılarda daha da sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. Şimdi yukarıdaki bu sıraladıklarımızı bu mantıkla ve biraz dikkatli şekilde okuduğumuz zaman anlarız ki bütün bunlar organların görevleriyle ilgilidir. Ve bütün bunlar organların enerji üretimleriyle direkt ilgilidir. Yani vücudun oksijen kullanımı ile.

Şimdi filmi yeniden başa sararsak, karaciğerin her şeyden önce görevi kanı temizlemektir demiştik. Eğer karaciğer dolar da kanı temizleyemez ise ne olur? Doğal olarak her şeyden önce kanın oksijen taşıma yeteneği düşer. Oksijenin düşmesiyle bütün organların enerji üretim olanakları düşer. Enerjisi düşen her nesnede olduğu gibi organlar da görevlerini yerine getiremez hale gelir.

Bu basit mekanizma doğal olarak her organda kendini farklı bir şekilde yansıtır. Örneğin, akciğerlerde nefes darlığı, kalpte çarpıntı, midede yanma, bulantı ve hazımsızlık, bağırsakta tıkanma ya da ishal, gözde görme bozuklukları vs. vs.. Bu arabalarda da böyle değil midir? Filtresi dolan araba güçten düşer. Bunu hemen her araba kullanıcısı bilir. Ancak ne yazık ki bugünün modern sağlık sistemi tarafından bilinmez. Aslında bilinmez demek doğru değildir. Tedavilerde bu bilgi kullanılmaz. Çünkü sistem artık öyle kurulmuştur ve büyüdükçe de bu doğrudan o kadar uzaklaşılır. Örneğin kalp ameliyatı olan bir hasta, üstelik oldukça da başarılı bir ameliyat geçiren bir hasta, karaciğeri dolduğu için sarılıktan yaşamını kaybeder. Ameliyat olmadan önce bu hastanın karaciğerinin temizlenmesi gerektiği kimsenin aklına gelmez. Neden gelmez? Çünkü siz hastanın karaciğerini temizlerseniz kalp sorunu da birlikte ortadan kalkar da o yüzden. Şu örneğe benziyor. Diş macunu satan bir insana, diş macunu satın almaya gidiyorsunuz. O, size diyor ki gidin dişlerinizi tuz ile yıkayın daha sağlıklıdır. Böyle bir davranışı hiç kimseden bekleyemeyiz, hele ki bugünün insanından. Kalp ameliyatı gibi bir ameliyattan nemalanacak yüzlerce kişi sırada beklerken, akıllının biri çıkıp diyecek ki gidin karaciğerinizi temizleyin bütün bu sorunlar geçer.

Sağlık sektörü insanı hasta değil **"müşteri"** olarak görür. Dolayısıyla hastanın iyileşmesi müşterinin azalması demektir. Hele ki özel yerlerde, daha doktorun yüzünü görmeden ikinci görüş gününün pazarlığı yapılır. Politikacı ise insanı, iktidara ulaşmak için sadece bir **"oy"** olarak görür. Çoğumuz tanık olmuşuzdur ki iktidar olmadan verilen sözlerin hemen hiçbiri iktidar olduktan sonra yerine getirilmez.

Tarihte en ilkel toplumlarda bile, insan bir ülkenin vatandaşı olarak bu kadar aşağılanmamıştır. Örneğin Osmanlı'da, topraklar aynı zamanda padişaha ait olduğu için, padişah kendi çıkarlarını korurken, aynı zamanda ülkesinin çıkarlarını da korumuş oluyordu. Ama bugün mülkiyet sahipleri ile politik iktidar sahipleri aynı kişiler olmadığı için, politik iktidarların ülkelerinin çıkarlarını korumaları güçleşmiştir. Oysa biz biliyoruz ki tarihte her zaman mülk sahipleri aynı zamanda politik iktidar sahipleridir de. Bugünün modern toplumlarında artık bu direkt ilişkiye ihtiyaç kalmamıştır. Çağımızın özellikle teknik ve politik olanakları, toplumsal örgütlenme biçimleri, mülk sahiplerine direkt politik organları işgal etmeden de toplumu kontrol etme olanaklarını sunmuştur.

Çoğumuzun da tanık olduğu gibi, ülke yararıyla bağdaşmayan politik kararların alınması ya da yasaların çıkarılması, politik iktidar sahiplerinin öngörülerinden kaynaklanmamaktadır. Her ne kadar devletler var ise de, devletler artık ülkelerin çıkarlarını korumaktan ziyade, uluslararası firmaların çıkarlarını korumakla meşguldür. Yasaları onlar yazar ve meclise sunarlar. Meclise ise sadece el kaldırmak düşer. Bu görüş bizim icat ettiğimiz bir görüş değildir. Özellikle son yirmi yıldır, modern devletlerdeki bu yeni değişmeler, yapılanmalar Avrupa'daki üniversitelerde demokrasi platformlarında tartışılmaktadır. Bu olay özellikle son Japonya depreminde çok net bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Fukuşima'da ki atom enerji reaktörlerine sahip olan firmanın, neredeyse bütün Japon politikasını ele geçirdiği ortaya çıktı. Japonya'da birçok alternatif enerji metotları ve araçları geliştirildiği halde, ne acı bir gerçektir ki bu firma Japonya'da bütün alternatif enerji üretim metotlarının pazarlanmasını olanaksızlaştırmıştır. Herkesi atom enerjisinden üretilen elektrikten, elektrik alma zorunluluğu getirmiştir. Duyunca saçma geliyor insana ama bu iş böyle. Biraz yakından incelendiğinde de anlaşılıyor ki birçok milletvekili ya seçilmeden önce bu firmada memur olarak çalışmakta ya da milletvekilliği sona erdikten sonra bu firma tarafından iş verilmektedir.

Sadece Japonya'da mı bu böyle! George Bush 1972 yılında Pharmakonzern

Lilly'in genel müdürlüğüne getirilir. Almanya da Helmut Kohl ise 1982 yılında kimya endüstrisi derneği genel başkanı olarak politik kariyerine başlar.

Bütün bu ekonomik ve politik olaylar ile safrakesesi taşları arasında nasıl bir ilişki var diye düşünülebilir. İlişki şöyle. Japonya'da ki Fukuşima atom kazasına kadar hemen her Japon vatandaşına, atom enerjisinden başka şansları ve çıkış yollarının olmadığı anlatılmıştı. Ve herkes buna inanmaktaydı. Kazadan sonra ortaya şu sonuç çıktı. Japonya'da en az 50 nükleer santral var ve hepsi ama hepsi deprem tehlikesi içerisinde. Eğer bunlardan üç tanesi de aynı Fukuşima gibi olursa Japonya tamamen yaşanmaz bir ülke haline gelir. Bu korku Japonya'da yaşayan herkesi sardığı için, birden olayın derinlemesine araştırma zorunluluğunu ortaya çıkardı. Vatandaş çok kısa sürede şu bilgilere ulaştı. Aslında atom enerjisi Japonya'nın kaderi değilmiş, birkaç paragöz, ülkeye böyle bir kader çizmiş. Tabi ki bu birkaç paragöz bu kaderi Japonya'ya çizerken yalnız değillerdi. Satın alınmış politik organlar olmadan bütün bunlar yapılamazdı.

İşte sağlık sektöründe yaşanan bundan farklı değildir. Biz, bugün bize sağlık sektörünün direttiği tedavi önerilerinden başka çözüm yolu olmadığını sanırız. Örneğin, bağırsak kanseri olan liseden sıra arkadaşım şöyle dedi; "Yücel, dünyada kabul görmüş terapilerden vazgeçemem." İşte bu söz kanserdeki bütün baskı ve kurtuluş yollarını anlatmaktadır.

Bu inanış kendiliğinden doğmuş bir inanış değildir. Dünyada kurulu koca koca üniversiteler var. "Bütün bunlar boşuna mı kurulmuş" diyor birçok arkadaşım. Burada üniversitelerin nasıl çalıştığını anlatmak, sadece cephemizi büyütecektir. Oralarda çalışan binlerce saygıdeğer bilim adamı da hepimiz gibi bu sistemin içerisinde ve bu sistemin kurbanıdır. Onlar da hepimiz gibi bir kurtuluş arayışı içerisindeler. Biz bunları karşımıza değil yanımıza almak istiyoruz. Çünkü kendileri de bu kaderi paylaşmaktalar. Daha bir yıl önce, İstanbul'daki tıp fakültelerinin birinde Onkolog (kanser uzmanı) olarak çalışan, ama kendisini kanserden koruyamayan bir bayan profesörü çok sevdiği bir arkadaşının ısrarı üzerine ziyaret ettim. Bütün iyi niyetiyle yaptıklarına inanmış bir hekim. Ama bildikleri kendisini kanserden korumaya yetmemiş. Bunun için de mesleğine dargın. Ancak bu kanser uzmanı diğer hastalarına verdiği kemoterapi ilaçlarını almıyor, başka bir tedavi biçimi için Avusturya'ya gidiyordu. Sudan ve tuzdan başka kendisini hiçbir şeyin kurtaramayacağını anlattım, ancak pek kavrayamadı. Hemen inanmasını da beklemiyordum. Çünkü bütün ömrü boyunca yaptıklarının, birden yanlış olarak inkardan gelebilmesi için, anlattıklarıma inanması değil, kavraması, anlaması gerekirdi. Ancak

ölüm öyle bir korkudur ki bütün bir ömür boyu yaptıklarının inkarını bile sağlayabilmektedir. Kemoterapi almayıp da başka arayışların içine girişi aslında şimdiye kadar yaptığı tedavileri tamamen inkardan gelmektir.

Bugün herkes bir arayış içerisindedir. Politikacısından bilim adamına, zengininden yoksuluna kadar. Dünyanın en büyük zenginlerinden, Mac bilgisayarlarının sahibi daha altmışına ulaşmadan karaciğer sorunundan yaşamını kaybetmiştir. Karaciğerinin değişmesi için elinden gelen her şeyi yapmıştır. Sadece bizim burada paylaştığımız bilgiden haberi yoktur. Eğer sağlık sektörü bu bilgileri kabullenirse herkese ulaşacaktır bu el. Benim sıra arkadaşıma bile.

Arayış içerisinde olan bütün bu insanları gereksiz yere cephemize almak akıllı bir iş değildir. Çünkü onlar da bütün iyi niyetleriyle çalışıyorlar. Bizim dediğimiz şudur. Eğer gemi yanlış yönde gidiyorsa, kazanın altına kömür atmak, bizi daha hızlı hedefimizden uzaklaştırır. Bu nedenle biz o insanları cephemize değil yanımıza almamız gerekir ki hedefimize daha çabuk ulaşalım. Hepimizin çıkarı buradadır.

Şimdi gelelim safrakesesi taşlarına. Safra kesesi taşlarının ya da karaciğer kirlenmesinin kanser ile nasıl bir ilişkisi vardır. Kanserin nasıl oluştuğu tezini yeniden anımsarsak, kanser oksijenli solunum yapamayan hücrelerin yaşam enerjilerini sadece fermantasyon ile üretmesiydi. Fermantasyon ile üretilen enerji, organ hücrelerinin yaşam aktivitelerine yetmeyince, sadece çoğalarak yaşama tutunmaya çalışmasından başka bir şey değildi. Burada en büyük sorun neydi, oksijenin ortamda olmayışı. Oksijeni ortama taşıyan kimdi, kan. Eğer kanı karaciğer temizleyemez ise ne olur? Kanın oksijen taşıma kapasitesi düşer ve hücrelere yeterince oksijen taşınamaz hale gelir. Kanın temiz olamayışı, yani safranın kana karışması, aynı zamanda vücut suyunun ve hücre suyunun da temizlenmesini engeller. Bu durumda hücre pH' sının asitten yana değişmesi fermantasyon sürecini daha da hızlandırır. İşte karaciğerin kanser ile olan ilişkisi bu kadar basittir.

Bugünkü modern bilimin analiz yöntemleri karaciğer taşlarını tespit edememektedir. Safrakesesi alınan birçok insanda yapılan karaciğer temizliğinde bu taşları görenler, gözlerine inanamamaktadırlar. Bunlardan birisi de babamdır.

Bu taşlardan kurtulmanın, belki de binlerce yıllık bilinen çok kolay ve basit bir yolu vardır. Özellikle Almanca ya da İngilizce olarak internetten biraz araştırırsanız, bu yöntemi tanıtan video dahil, yüzlerce açıklama bulabilirsiniz. Çünkü bu yöntemi deneyen herkes heyecanına ve

şaşkınlığına engel olamadığı için başkalarıyla da paylaşmak istemektedir.

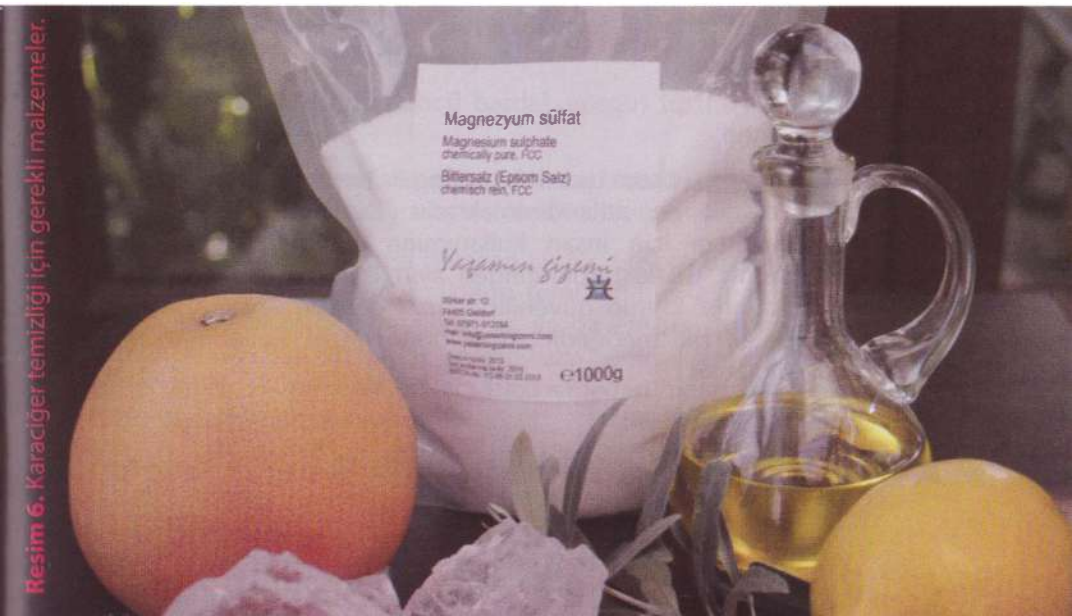
Bu yöntemin hiçbir tehlikesi ve hiçbir yan etkisi yoktur. Kesinlikle bir tedavi de değildir. Bu diş yıkamak, banyo yapmak gibi bir şeydir. Tabi ki her hareketin kendi doğasında yatan bazı tehlikeleri vardır. Örneğin banyo yaparken ayağınız kayabilir ve düşebilirsiniz. Düşmenin tehlikesi ne kadar büyük olursa olsun bu tehlike var diye kimse banyo yapmaktan vazgeçmez.

Karaciğer temizliği nasıl yapılır?

Hazırlık

1. Aşama: Karaciğer temizliği yapmadan önce vücudu bu temizliğe hazırlamak gerekir. Çok kirli çamaşırları yıkamadan önce kirini yumuşatmak için suya bastırmak gibi. Bu hazırlığın birinci aşaması vücudun su ve tuz dengesinin kurulmasıdır. Uzun yıllar yeterince ve doğru tuz yemeyen insanların, bütün organları zayıf olduğu gibi bağırsak ve damarları da oldukça zayıf ve incedir. Örneğin bunu sucuk yapanlar

Resim 6. Karaciğer temizliği için gerekli malzemeler.

bilirler. Tuz yememiş koyunun bağırsağından sucuk yapılmaz çünkü yırtılır. Bu nedenle hazırlık dönemi ne kadar uzun tutulursa o kadar kolay ve rahat olur. Yaklaşık dört haftadan da az olmaması gerekir. Himalaya tuzlu su kürü hazırlık dönemi için en ideal yöntemdir. Kabızlık sorunu olanların, kabızlık sorununu çözmeden karaciğer temizliği yapmaları kesinlikle doğru değildir. Kabızlık sorununu da yine Himalaya tuzlu su kürü ile çok kolay bir şekilde çözebilirler.

2. Aşama: Yaklaşık bir ay tuzlu su kürü yaptıktan sonra karaciğer temizliğine geçilebilir. İkinci aşamada yapılması gereken şeyler karaciğer taşlarının yumuşatılması ve karaciğeri yoran yiyeceklerden uzak durulmasından başka bir şey değildir.

Altı gün boyunca kesinlikle aşağıdaki yiyecekler ve içecekler yenmeyecek ve içilmeyecek.

1. Hiçbir hayvansal protein (et, tavuk, balık, süt, peynir, yoğurt, yumurta ve tereyağı),
2. Alkol,
3. Kahve ve siyah çay,
4. Bütün tatlılar, (şekere yatırılan kuru incir, kayısı ve hurma dahil),
5. Yine bu altı gün boyunca günde 1 litre elma suyu, güne yayarak ve aç karnına içilecek. Asıl temizlik altıncı günü yapılmaktadır. (Şekeri yüksek olan kişiler elma suyunu içerken, eğer aşırı derecede kan şekeri yükselirse elma suyunu içmeyebilirler.

Gerekli olan malzemeler

1. 1 adet greyfurt
2. 1 adet limon
3. 4 yemek kaşığı epsom tuzu (acı tuz, İngiliz tuzu ya da Magnezyum Sülfat olarak da adlandırılmaktadır. Bu tuz gübre olarak da kullanıldığı için insan kullanımına uygun olanını almak zorundasınız. Gözle birbirlerinden ayırt etme olanağı olmadığı için alacağınız kişinin güvenilir olması gerekir. Kolay suistimal edilebilecek bir maddedir. Eğer doğru tuzu kullanmazsanız, tehlikeli olabilir.)
4. 4 su bardağı içme suyu
5. 1/2 (yarım) su bardağı soğuk sızma zeytinyağı

Karaciğer temizliğinin yapılışı (6. Gün)

Güne başlarken karaciğeri aşırı yormamak ve bağırsakları doldurmamak için sabah aşırı kahvaltı yapılmayacak. Öğlen ise aşırı yemek yenilmeyecek ve saat 14.00'den sonra saat 18.00'e kadar ise hiçbir şey kesinlikle yenilmeyecek. Tuzlu su ya da elma suyu içilebilir. Hatta tuzlu su bağırsakların boşalması ve temizlenmesi için ne kadar içilirse o kadar yararlıdır.

Saat 18.00'de kansız operasyon safra ve karaciğer temizliği başlıyor.

1. Saat 18.00'de bir bardak epsom tuzu içilir (Bir su bardağına bir yemek kaşığı epson tuzu katılır ve karıştırılır. Tadından çok rahatsız olursanız limon sıkabilirsiniz).
2. Saat 20.00'de ikinci bardak epsom tuzu içilir (hazırlanışı 1. madde ile aynı, bir bardak suya bir yemek kaşığı epsom tuzu).
3. Saat 22.00'de zeytinyağı, greyfurt ve limon karışımını bir kavanozda iyice çalkalayarak karıştırdıktan sonra yatakta içilir.

- **Hazırlanışı:** Limon ve greyfurt sıkılır, ince çay süzgecinden geçirilerek, yarım su bardağı soğuk sıkım zeytinyağına eklenir ve iyice karıştırıldıktan sonra yatakta içilir ve yatılır. Özellikle kış aylarında yapıldığı zaman karaciğerin üzerine bir sıcak su torbası konulması taşların daha kolay düşmesine yardımcı olmaktadır. Hem de vücudun aşırı enerji kaybını önleyerek yorgunluğu azaltır.

4. Ertesi sabah saat 06.00'da üçüncü bardak epsom tuzu içilir (hazırlanışı 1. madde ile aynı).
5. Saat 08.00'de dördüncü bardak epsom tuzu içilir (hazırlanışı 1. madde ile aynı).

Böylelikle karaciğer temizliği tamamlanmış olur. Bu süreç içerisinde neler olabilir, neleri hesaplamalısınız, nelere dikkat etmelisiniz?

Her şeyden önce bilinmesi gereken şudur. Epsom tuzu ishal yapar. Bu ağrısız, acısız ishaldir. Bağırsakların temizlenmesi içindir. Eğer yıllardır bir bağırsak tıkanması yaşıyorsanız, ya da epsom tuzundan önce çok yemek yemişseniz iki bardak epsom tuzu bağırsaklarınızın boşalmasına yetmeyebilir. Bu nedenle epsom tuzu içmeden birkaç bardak Himalaya tuzlu suyu içmenizde fayda var.

Zeytinyağı karışımını içtikten sonra karaciğeri aşırı dolu olanlarda,

uzun zaman ilaç kullananlarda, mide bulantısı, kusma, baş ağrısı ya da tansiyon yükselmesi olabilir. Bu bir kere taşlar sökün edip de düşmeye başladıktan sonra geçer. Bu nedenle aşırı derecede ilaç kullananların, yüksek tansiyonu ve şekeri olanların, tehlike yaratmamaları için mutlaka ama mutlaka dört hafta boyunca hayvansal gıda, şeker ve alkol diyetine uymaları, mutlaka her gün üç litre tuzlu su içmeleri gerekir. Yoksa, yağ içtikten sonra ani bir tansiyon yükselmesi tehlike yaratabilir.

Yağı içtikten sonra yatmanız gerekir. Yine karaciğeri çok dolu olanlar büyük olasılıkla geceden tuvalete çıkmaya başlarlar. İşte bu tuvalete çıkışlarda suyun üzerinde yüzen, genelde yeşil nesneleri iyice analiz etmeniz gerekir. İşte karaciğer taşı dediğimiz nesneler bu yeşil yağ birikintileridir.

Yaşlılarda bu önce çamur halde gelir. Toplar daha sonra hatta ikinci karaciğer temizliğinden sonra gelmeye başlar.

Kesinlikle son epsom tuzunu içtikten sonra saat 12.00'ye kadar hiçbir şey yenilmeyecek. Ancak tuzlu su içilmesi gerekir. Saat 12.00'den sonra meyve suları ya da hafif sebze çorbaları ile yemek yemeye başlanabilir. Ancak aşırı yemeye yüklenmek doğru değildir.

Asıl taşlar zeytinyağı greyfurt karışımını içtikten sonra büyük abdestle düşmeye başlar. Yağı içtikten sonra gece ya da sabah büyük abdeste çıktığınız zaman, yeşil yeşil zeytin taneleri kadar da büyük olabilecek taşlar suyun üzerinde yüzmeye başlar. Bunları mutlaka görmeniz ve incelemeniz gerekir. Sebebi ise ne yaptığınızın bilincine varmaktır. Çünkü

Resim 7: Karaciğer temizliğiyle çıkan safrakesesi taşları. Kimilerine göre iş çok basit olduğu için bilimden sayılmıyormuş. Birinci resimde görüldüğü gibi taşlara sarılı olan bir de çamur var. Bu çamur yaşlı insanlarda daha çok olmaktadır.

hiç kimse karaciğerden çıkan bu taşlara gördüğü halde inanası gelmez. Görmediği zaman ise tuvalete çıktığını zanneder. Eğer sizden çıkanı görmez ve kavrayamazsanız, değişmelerin kaynağını da kavrayamazsınız. Bu nedenle ikinci karaciğer temizliğinin geleceği birincisinin başarısına ve bilincine bağlıdır.

Her gün tuvalete çıkar gibi çıkarsanız ne yaptığınızın, başarınızın ya da başarısızlığınızın farkında olamazsınız. Hatta bu taşları bir kavanoza koyup analize gönderebilirsiniz. Bunlar kolesterol diye adlandırılan yağ birikintilerinden başka bir şey değildir.

Bu taşlar dört renkte olabilir. Taşların ilk dökülmeye başladığı zaman simsiyah bir de su çıkar. Bu suda inanılmayacak miktarda virüs ve bakteriler hatta parazitler vardır.

Siyah hatta böbrek taşı gibi sert olanlar yağ ve mineral birikintilerinin taşlarıdır ve en eski olanları gösterir.

Ondan sonra koyu kahverengi olanlar gelir bunlar da eski olanlardır. Hatta kahverengi olanların çoğu yuvarlak değil mantar gibi bir şekil almaktadır. Bu tür olanlar genelde 50 yaşın üzerinde olanlarda, safrası ve karaciğeri tamamen dolu olanlarda oluşmaktadır.

Üçüncü sırada koyu yeşil olanlar gelir. Bunlar da eski taşlardır.

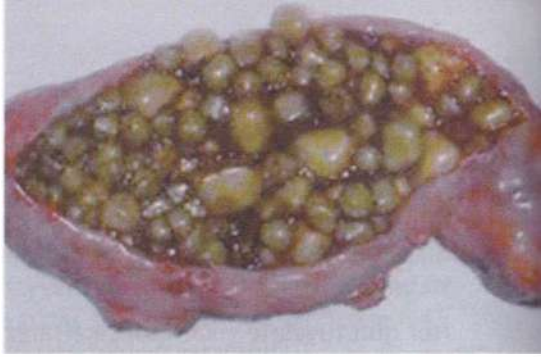
Dördüncü sırada açık sarı şeklinde olanlar var ki bunlar da en yeni olanlardır.

Temizliği yaptıktan sonra hemen ertesi gün olabilecek olumlu ya da olumsuz şeyler neler olabilir? Bilmeniz gerekir ki bu yaptığınız kansız, bıçaksız bir operasyondur. Dolayısıyla hele ki ilk yapışınızda ertesi gün oldukça yorgun düşebilirsiniz. Bu nedenle o gün evde olmanız ve dinlenmeniz gerekir. O gün aşırı yemek de çok yorar. Taşlar düştükten sonra vücudunuzda neler değişir, neler gözlemleyebilirsiniz.

1. Taşlar düştükten sonra vücudunuzda inanılmaz bir rahatlamanın olduğunu fark edersiniz. Bir arkadaşım şöyle tanımladı, tıkanmıştım açıldım. Babam ise şöyle tanımladı bu rahatlığı; namazda eğilemiyordum. Onun için sandalyede oturarak namaz kılıyordum. Şimdi çok rahat bir şekilde namazımı kılıyorum. Şimdi dediği de karaciğer temizliğini yaptığı gün idi.
2. İkincisi vücudunuza müthiş bir enerji dolar ve kendinizi hafiflemiş hissedersiniz.

Resim 8: Çok kolay olduğu ile övünülen modern safrakesesi ameliyatı.

Resim 9: Ameliyat ile alınan ve içi taşla dolu olan bir safrakesesi.

Taşla dolu bir safrakesesi. Bugünün modern bilimi ancak resimde görüldüğü gibi dolup taştıktan ve safra iltahaplanıp sancı vermeye başladıktan sonra tespit edebilmektedir Aslında buna tespit etmek denmez. Sancı bağıra bağıra kendini anlatır zaten. Bu taşlardan kurtulmak için bizim önerdiğimiz karaciğer temizliği için ise gerekli malzeme Resim 1'de görüldüğü kadardır. Ne yazık ki insanoğlunun binlerce yıldır bildiği bu yöntem modern bilim sayesinde unutturulmuştur. Neden? Bunun yanıtı aşağıdaki resimde ve onun açtığı ekonomik güçte gizlidir. Bu resimde gördüğünüz kişiler birer safrakesesi ameliyatı geçirmekteler. Bu ameliyatla resim 3'teki gibi safrakesesi taşlarıyla birlikte alınır. Ama karaciğerdeki belki on katı taşa dokunulmaz.

İşte safrakesesi dolu olan bu kişinin safrakesesi bugünkü modern yöntemlerle resim 3'de görüldüğü gibi alınır. Artık insanları yarı belden kesip safrakeselerini çıkarmak yerine sadece dört delik açıp oradan kesip almayı şimdi bir başarı sayıp övünürler. Ancak ağrısız acısız yapılan bizim yöntemimizde kimseye servet kazandırmadığı için bilim saymazlar. Üstelik herkese de çok tehlikeli olduğunu söylerler. Bu propaganda ile de oldukça başarılıdırlar. Resimler neyin ne kadar tehlikeli olduğunu bize çok daha iyi anlatıyor. Dört bardak epsom tuzu, yarım bardak zeytinyağı, bir greyfrut ve limon ile bu taşların hem karaciğerden hem de safradan temizlenmesi kimilerine göre bilim olmuyor da, insanları böyle şadra gibi delik deşik edip çarık gibi dikmek bilim oluyor. Çünkü kamera ile yapılıyor ya! Çünkü kamera çok modern bir alet ya! Bir modern bin barbar yöntemi modernleştiriyor herhalde. Helal olsun bu bilimi yapanlara. Peki biz bu ameliyatların çok basit olduğuna nereden inanırız? Bunu aşağıdaki haber bize çok iyi anlatır.

"GÜNCEL FOTOĞRAF ÇEKTİRİR GİBİ SAFRA KESESİ AMELİYATI
Karın ağrısı şikayetiyle Kocaeli Üniversitesi Hastanesi`ne başvuran 9 yaşındaki K. N. E. safra kesesi taşına bağlı safra kesesi iltihabı teşhisi konuldu. K. bunun üzerine Özel K. Hastanesi Genel Cerrahi Uzmanı Op. Dr. M. T. tarafından Laparoskopik yöntem tercih edilerek ameliyata alındı. Karnı açılmadan kameralar yardımıyla yapılan ameliyatın başarılı geçtiği belirtildi". (Kaynak: www.bizimkocaeli.com)

3. Yüksek tansiyon anında düşer. Yalnız tansiyonun tam dengeye gelmesi ancak birkaç kez yaptıktan sonra olur.
4. Şeker düşer.
5. Gözlerin görme gücü artar. Gözlerin görme gücü de eskisine dönmese bile daha güzel görebilmesi için sabırla ve inatla temizliğe devam etmek gerekir. Her temizliğin arkasından biraz daha görme gücü artar.
6. Nefes almada müthiş bir rahatlama başlar. Çünkü kanın oksijen taşıma gücü artmıştır.
7. Baş ağrıları biter. Hele ki 5. ya da 6. temizlikten sonra hemen hiç baş ağrısı olmaz.
8. Mide yanmaları ve bağırsak sorunları kalkar ortadan.
9. Kalp atışları dinginleşir.
10. Vücuttaki sivilceler azgınlığını ilk temizlikte yitirir. Hepsinin kaybolması birkaç temizlikten sonra olur.
11. Vücuttaki kahverengi yaşlılık lekeleri kaybolur.
12. Vücut mantarları yavaş yavaş yok olur.
13. Ağız, ayak ve vücut kokuları kalmaz. Tabi bunların tamamen ortadan kalkması ve sürekliliği için bu temizliğin de sonuna kadar götürülmesi gerekir.
14. Hemen bütün organlar rahat bir nefes alır desek en doğruyu söylemiş oluruz.

Temizlik yaptıktan sonra dikkat edilmesi gerekenler

Temizlikten sonra gene en az bir hafta boyunca hayvansal gıdalar yemek, kahve, siyah çay, alkol almak ve bütün şeker ve şekerli ürünleri yemek ve içmek yasak. Yasak sözcüğünü hiç sevmiyorum. Ama burada kullanma zorunluluğu var. Özellikle bizim insanımız kendi bildiği gibi yorumlamayı seviyor. „Ama ben sabahları kahvesiz yapamam ki" diye başlıyorlar yakınmaya. Ya da küçük bir tatlıdan ne çıkar. Karaciğer temizliği yaptıktan sonra beni arayan bir bayan şöyle dedi; „Yücel Bey gözlerimde müthiş bir kaşıntı başladı. Adeta göremez hale geldim kaşıntıdan. Acaba nedendir?" Çok tatlı yemişsiniz, dedim.

Ama bir hafta geçmişti, dedi. Demek ki sizin karaciğeriniz çok zayıflamış. Düşünün kırk yıl boyunca bir taş bir et parçasının üzerinde durduğu zaman, taşın altı çürür ve kurtlanır. O çürüyen yerlerin onarılması için vücuda zaman tanımamız gerekir.

Görüyorsunuz ki biz her ne kadar en az bir hafta tatlı yemeyeceksiniz desek de bu sizin karaciğerinizin durumuna bağlıdır. Çok iltihaplanmış durumlarda bu süreyi biraz daha uzun tutmak gerekir.

Yediklerinizin doğru olup olmadığını şöyle anlayabilirsiniz. Eğer yedikten sonra sinirleriniz geriliyorsa, durup dururken kavgacılığınız artıyorsa, basit şeyler bile sizi rahatsız ediyorsa, gözlerinizi kaşıntı basıyorsa, bilin ki yediğiniz ne ise o size yaramamış. Bir süre daha o yediklerinizden uzak durmanız gerekir.

Temizliği yaptıktan sonra ise bilinmesi gereken en önemli olay şudur: Bu taşların hepsi bir kerede hatta birkaç kerede temizlenmez. Bu yüzden bir kere başlattıktan sonra en geç dört hafta da, yeni bir temizliği yapmak gerekir. Yoksa sanki eski sorunlar hatta daha da şiddetli olarak geri geliyormuş gibi olur. Sebep ise kimi taşlar yerinden çıkıp başka kanalları tıkayabildiği gibi, kimi düşmüş taşların yerine de safra dolduğu için, kanın temizlenmesi yine zorlaşacaktır.

Karaciğer temizliğinde en önemli kural şudur. İki kere arka arkaya taş gelmeyinceye kadar, her 3, en geç 4 hafta sonra bir temizlik yapılması gerekir. Eğer bu kurala uymaz da uzun süre ara verirseniz neler olabilir?

- Kalp çarpıntısı
- Tansiyon yükselmesi
- Kolesterol yükselmesi
- Yorgunluğun artması
- Eski baş ağrılarının geri gelmesi
- Mide bulantısı, mide yanmaları

Bütün bunlar temizlikten önce var olan sorunlardır. İlk iki hafta yukarıda saydığımız bütün bu rahatsızlıklarda, inanılmaz bir iyileşme görülür. Ancak üçüncü hafta tümü düşmediği için yavaş yavaş sorunlar tekrar geri gelmeye başlar. İkincisini ve sonraki gerekli olanları yapmazsanız, keşke hiç yapmasaydım gibi bir pişmanlık doğar. Bu sizi korkutup yanıltmasın. Uzun süreli ara vermeden bir sonraki temizliği yapmanız gerekir.

Karaciğer temizliğini başarıyla yaptığınız sürece, her yapışınızda biraz daha genç, biraz daha enerjik, biraz daha sorunsuz olacaksınız, bundan emin olabilirsiniz.

Yaşlılarda önerimiz ise önce gençlerden birinin yapması ve ailesini ona göre yönlendirmesi, kılavuzluk etmesi gerekir. Ben yetmiş iki yaşındaki babama 3 kez yaptırdım. Kendisinin safra kesesini de yıllar önce almışlardı. İki kez karaciğerden ameliyat olmuştu. Tabi kimileri şöyle düşünebilir; peki neden daha önce babanıza bu temizliği yaptırmadınız? Çünkü on yıl önce ben de bilmiyordum. Ben de herkes gibi her bıçağın altına yatılması gerektiğine inananların başında geliyordum. Çünkü bilimin kestiği parmak acımaz diye düşünüyordum. Meğer acırmış onu şimdi biliyorum. Her şey Yaşamın Gizemi Su ve Tuz ile başladı.

Karaciğerdeki bu taşları ameliyat ile temizlemenin olanağı yok. Bu temizliği yapanlar bizim ne dediğimizi anlamaktadırlar. Binlerce ama binlerce taş gizlidir karaciğerde. Safrakesesini ise sadece üçbeş taş için keser alırlar. Oysa karaciğerde binlerce irili ufaklı taş vardır. Temizliği yaptığınız zaman söylediklerim daha da anlam bulacaktır sizde. **Bu temizlik vücudunda büyük sorunları olmayanlar içindir.**

Örneğin ameliyatlı olanlar, aşırı yaşlı olanlar, kemoterapi alanlar, kalp rahatsızlığı olanlar ya da diğer bedensel sorunları olanlar için bu söylediklerimizi hemen uygulamaları doğru değildir. Bu insanlara öncülük edecek, onlara danışmanlık yapacak birileri gereklidir. Bu nedenle bizim önerimiz her risk taşıyan kişilerde, önce aile bireylerinden birinin yapması ve olan bitene hakim olduktan sonra söz konusu kişilere yaptırması en doğru yoldur.

Örneğin, safra kesesi alınan ve safra kanalları dikilemediği için bir hortumla dışarı bağlanan bir kişi için yakınları bana "karaciğer temizliği nasıl yapılır, bunu bize öğretir misiniz uygulamak istiyoruz" diye sordular. Şuna benziyor. Su boru hattı kırılmış. Ama baraj kapılarını açmak istiyorsunuz, bu su nereye gider, doğal olarak çevreye taşar. Böyle bir durumda her ne kadar da yöntem doğru olsa da o kişi de yanlıştır. Öyle bir durumda yapılmasının doğru olmayacağını söyledim. Eğer çok istiyorsanız önce birileri yapsın ve kendiniz karar verin dedim.

Karaciğer temizliği yapan bazı kişilerde, daha epsom tuzunu içerken bir kusma başlamaktadır. Bu demektir ki bu kişilerin karaciğer ve safrası tamamen dolu. Epsom tuzunu içer içmez çıkarırlar. Aslında bu kişiler sadece epsom tuzunda değil birçok yiyecekte ve içecekte çıkarırlar. Çünkü bu tür kişilerin karaciğeri tamamen çalışamaz durumdadır. Bu kişilerde

aşırı derecede mide yanmaları ve bağırsak sorunları vardır. Kimilerinin ise zaten safrası alınmıştır. Safrası alınanların demektir ki karaciğerleri zaten dolu. Hatta safrakesesi alındıktan bu yana, bu insanlar mide, bağırsak ve kan dolaşımı sorunları çekmektedirler. Bu, daha çok da varis diye bilinen damar tıkanıklıklarına sebep olmaktadır.

Eğer çıkaran kişilerde bağırsak tıkanması var ise bunlar tuzlu su ile bu tıkanmayı açmadan karaciğer temizliği yapmaları doğru değildir. Çünkü tıkanma büyük komplikasyonlara sebep olabilir.

Bunlara tavsiyemiz ise şudur. Ne yaparsa yapsınlar ve kararlılıkla birinci temizliği tam olamasa da bitirsinler. İkincisi daha kolay hatta üçüncüsü daha da kolay olacaktır. Ben içemiyorum, hemen çıkarıyorum, tadı hoşuma gitmiyor gibi gerekçeler kurtuluş değildir. Okurların bu konuda yazdığı izlenimleri www.yucelaydemir.de sitesinden okuyabilirsiniz.

Karaciğer temizliğini yapmak isteyen arkadaşlarımıza en önemli önerimiz şudur. Önce en az bir ay tuzlu su kürü yapmanız gerekir. Vücudun dengesine ulaşmadan yapılacak temizlik vücudu hırpalayabilir ve olumsuzluklarla gözünüzü korkutabilir. İkinci önerimiz ise **„Yaşamın Gizemi Su ve Tuz"** kitabını okumaları gerekir. Çünkü bu temizlik belirli bir perspektifin ulaştığı sonuçlardır. Bu perspektif sizin yaşam biçiminizden, doğa ile olan ilişkinizden tutun da, yaşama bakış açısının tümünü içeren bir perspektiftir. Hiçbir şeyinize dokunmadan, yaşam biçiminizi değiştirmeden, ama ben her sabah kahvesiz yapamam mantığıyla yaşayıp da, aman şu taşlardan kurtulalım da gerisini boşver mantığıyla yapılacak karaciğer temizliği faydadan çok zarar getirir. Örneğin, alkol ile olan ilişkiniz, örneğin tatlı ile olan ilişkiniz, örneğin ilaç ile olan ilişkinizin boyutlarını ve onlar ile nasıl yola gideceğinizi bilmez iseniz, sadece karaciğer temizliği yapmaya kalkmak pek de çözüm sayılmaz, daha birincide yorulursunuz. Nereye varacağını bilmeyen yolcu, daha yolun başında bıkar. O yüzden kitabımızı tamamen okumadan ve tuzlu su kürü yapmadan karaciğer temizliği yapmanın bir kurtuluş olmadığını biliyoruz. Çünkü bir sonraki adımı bilmezseniz, yanlış çukura düşmenin olasılığı çok yüksektir.

Aslında doğru yapıldığı zaman herhangi bir sorun olmaz. Ancak doğru yapılmadığı zaman, taşların safra kanallarını tamamen tıkama olanağı da var. Böyle bir durumda belki de acil bir operasyon ihtiyacı doğmaktadır. Bu yüzden kitabı tamamen okumadan, anlamadan bu temizliği yaparsanız tehlike doğurabilecek sonuçlara ulaşabilirsiniz. Bu nedenle kitabımızın tümünü okumadan kimsenin karaciğer temizliği yapmasını

onaylamıyoruz.

Çok Önemli: Özellikle bağırsak tıkanması (kabızlık) çekenlerin, önce himalaya tuzlu su kürü ile bu sorunu çözmesi gerekir. Günde 3 litre tuzlu su içen hiçkimsede bağırsak sorunu kalmaz. Eğer bağırsak tıkanması ortadan kalkmadan karaciğer temizliği yapılırsa, tıkanma daha da büyük bir tehlikeye ulaşabilir. Bizim insanımızın çoğu aceleci ve hemen sonuca ulaşma tez canlılığı bu tehlikeyi daha da arttırır. Bunun için hep olayın sadece kulağından tutmakla yeterli olacağının düşüncesini taşıyorlar. Herkes bilir ki yalnızca cep bütün pantolon yerine geçmez. Aman canım ne olacak diyenler, sadece cep ile yetinmeye kalkanlar gibi ayanda kalırlar.

Karaciğer temizliği ve kanser

Karaciğer temizliğinden sonra her şeyden önce vücutta temiz bir kan akmaya başlar. Bu demektir ki vücuda artık daha fazla oksijen taşınmakta ve hücrelere artık biraz daha fazla oksijen girmektedir. Aynı zamanda vücudun birikmiş asit ve toksinleri de vücuttan dışarı taşınabilmektedir. Oksijen ihtiyacı giderilen hücreler şimdi artık daha rahat oksijenli solunum yapabilmektedirler. Dolayısıyla karaciğer temizliği kanserden kurtulmanın tuzlu su küründen sonra en önemli adımlarından ikincisidir.

Suyun ve tuzun kanseri iyileştirmedeki rolü nedir?

Vücuttaki bütün ama bütün biyolojik olaylar suyun içerisinde ve su ile olur dedik. Vücutta uzun süreli su kıtlığı bütün yaşam olaylarını çıkmaza sokar. Bunlardan en önemlisi ise hücrenin enerji üretme sürecidir. Bu süreç bildiğimiz gibi oksijenli solunumdur. Oksijenli solunumun olabilmesi için ortamda her şeyden önce oksijenin olması gerekir. Biz her ne kadar da nefesimizi akciğerlerimizle alsak ve vücuda alyuvarlar taşısa da, sonunda bu oksijen vücut suyuna yüklenir ve hücre oksijeni vücut suyundan alır. Hücreye oksijeni taşıyan sudur. Suyu hücreye sokan ise tuzdur. Tuzun yardımı olmadan su hücreden içeriye giremez. Biz bunu osmoz konusunda ayrıntılı olarak inceledik. Bu yüzden kanseri iyileştirebilen iki nesne vardır su ve tuz. Bunların da birlikte alınması gerekir. Biz buna tuzlu su kürü diyoruz.

Bugün kansere karşı birçok tedavi biçimleri geliştirildiği halde, bunların hiçbirinin kanseri iyileştiremediğini biliyoruz. Kanserden kurtulmayı becerenler, herhangi bir sebepten dolayı günde üç litrenin üzerinde su içmeye başlayanlardır. Aynı zamanda başka tedaviler de gördükleri için, sudan iyileştiklerini kimse düşünmez. Ama asıl sır sudadır.

Kanser iyileşmesinde insan psikolojisinin önemi

Bir insanın iyileşmesinin sadece başkalarının ellerinde olduğuna inanması, kendi vücudunun bütün gücünü alır. Ve vücudun problem çözme yeteneğini öldürür. Oysa biz biliyoruz ki bizi iyileştirebilecek tek güç yine kendi vücudumuzun iyileştirme gücüdür. Bizim sadece ona ihtiyaç duyduğu ortamı sağlamamız gerekir. İyileşmenin temelinde yatan sır budur. Hele ki insana, senin altı aylık, ya da bir senelik ömrün var gibi sözler, bilimsel olmadığı gibi, aynı zamanda da insanı o zaman içerisinde ölmeye hipnoz eder. Bu tür zaman tahminlerini hiç ama hiç kimse yapamaz. Bunların ne bilimde ne de dinde bir temeli vardır. Hiç kimse bir canlının ne zaman öleceğini bilemez. Peki bizim ömrümüzün ne kadar olacağını söyleyenler bu uyduruk saçmalıklara nasıl ulaşırlar ve biz bu saçmalıklara neden inanırız.

Her tedavinin vücutta ulaştığı sonuçlar bellidir. Biz bilmeyiz ama tedaviyi uygulayanlar bilirler. Birçok tedavinin sonunda yaşamını kaybeden insanların, ne kadar süre içerisinde kaybettiklerini de, yine uygulayanlar tarafından bilinir. Bu tedaviler hep yaklaşık sonuçlar verirler. Bir kıyaslama yapmak gerekirse, bunların tedavi ederken ömrümüz üzerine yaptıkları tahminler, İstanbul Ankara arasındaki yolculuk süresini tahmin etmeye benzer. Eğer sizin İstanbul'dan Ankara'ya saatte kaç kilometre hızla gittiğini biliyorsa biri, sizin saat kaçta Ankara'da olabileceğinizi tahmin etmesi hiç de zor değildir. İşte bizim ömrümüzü tahmin edenlerin oynadığı oyun budur. Yalnız bu oyunu oynarken, ortada dönenin bir insan yaşamının olduğunu ve yaşamın kutsal olduğunu unuturlar. Eğer unutmasalardı bu kadar kolay ömrümüze paha biçmezlerdi.

Ancak hiç kimse, ölenin kanserden değil de ilaçtan öldüğünü düşünemez. Çünkü biz ilaçların insanı iyileştirmek için yapıldığına inanırız öldürmek için değil. En azından böyle olması gerekir. İşte bir ilacın her insanın ömrüne yaptığı etki yaklaşık olarak aynıdır. Bu yüzden de ne zaman öleceğimize dair tahminlerde bulunulur. İşte bu tahmin aslında ilacın

açtığı sonucadır. Eğer bir testere ile odun kesiyorsanız, odunun kalınlığını ve cinsini biliyorsanız, yaklaşık olarak hangi süre içerisinde odunu kesebileceğinizi hesaplarsınız.

Kanser iyileşmesinde beslenme nasıl olmalıdır?

Hemen hepimiz, bir yakınımız hasta olduğu zaman, güçlensin diye daha fazla yemesi için çaba sarf ederiz. Öyle ki bu bazılarımızda histerik bir seviyeye ulaşır. Halbuki bu tamamen terstir. Hemen hepimiz de biliriz ki hasta olduğumuz zaman insan yemekten kesilir. İştahı kalmaz. Özellikle çocuklarda bu daha da belirgindir. Hasta insan daha çok susar. Sadece ateşi olduğu için değil, tek şifa kaynağının su olduğunu vücudumuz bildiği içindir.

Bu dünyada canlıların en büyük ve tek şifa kaynağı su ve tuzdur. Diğer bütün şifa veren bitkilere dikkat edin, onlar mutlaka bol miktarlarda su ile alınır. Şifa veren bütün nesneler, ne kadar su ile ilişkili ise o kadar şifası yüksektir. Belki hiç kimse bu gözle olayları irdelemediği için olayın farkına varamamıştır. Bundan sonra olayları bu perspektiften inceleyin çok çabuk fark edeceksiniz. Özellikle kronik hastalıkların sebebi yemektir, aşırı ve yanlış yemek. Ne kadar doğru ya da güzel besinlerle beslenirseniz beslenin, aşırı yediğiniz sürece yanlıştır. Şu ana kadar anlaşılacağı üzere kanserin tek sebebi aşırı yemedir. Böyle bir durumda hastayı kuvvetlensin diye tekrar yemeğe boğmak, yangının üzerine benzin dökmeye benzer.

Kanserli insanların yemekten ziyade oruç tutmaları daha faydalıdır. Faydadan ziyade kanseri iyileştirir. Hele ki ilerlemiş kanser durumunda tuzlu su orucu inanılmaz iyileşmelere sebep olur. Hayvanlardan kediler bu yöntemi çok iyi kullanır. Hasta olduklarında haftalarca yemeden sadece içerek kendilerini iyileştirirler. Kedisi olan birçok insan buna tanık olmuştur. Bütün bunlar tesadüfi olaylar değildir, vücudun bilgeliğidir.

Bunun yanında yediklerimiz ve içtiklerimizde neye dikkat etmemiz gerekir? Kanser vücut asidinin artmasından oluştuğuna göre, demek ki vücudumuzda hangi yiyecekler daha fazla asit üretiyorsa onlardan kaçınmak gerekir. Nedir bunlar, her şeyden önce şeker ve şekerden üretilmiş bütün tatlılar. Kimileri bazı bal karışımının, kimileri dut pekmezinin kansere iyi geldiğine inanmaktadır. Bunların hiçbiri doğru değildir. Ne kadar güzel ve hakiki ya da pahalı olsalar da, kansere iyi

gelmenin dışında tam tersi kanseri azdırırlar. İkincisi alkollü içkilerdir. Üçüncüsü kahve, siyah çay ve şekerli bütün içecekler, sonra da et ve diğer hayvansal gıdalar gelir. Kanserli insanların mümkün oldukça az yemeleri ve daha çok da meyve sebze yemeleri gerekir. Tabi ki her şeyin başında tuzlu su kürünü unutmamak koşulu ile.

Kanser ve spor

Yaşamın en büyük dostu spordur. Bunu herkes bilir. Ancak kanserli insanlarda tam tersi bir inanış vardır. "Spor gücümü tüketir bu yüzden mümkün oldukça az hareket etmeliyim." Tanık olduklarımdan biliyorum. Burada da gene tam tersidir. Spor vücutta her şeyden önce kan dolaşımının düzenli çalışmasını sağlar. Bu bir taraftan vücuda giren oksijenin miktarını arttırırken aynı zamanda da vücudun asidinin dışarı atılmasını sağlar. Bu yüzden kanserliler icin de spor yapmak çok önemlidir. Hiçbir şey yapamıyorsanız bile günde en az bir saat yürüyüş yapmanız gerekir. Varsa olanağınız bunu deniz kenarında yapmak daha iyi olur, hele ki sabahları.

Kanser ve deniz

İnsan denize girdiği zaman vücudu bir sünger gibi su çeker. Orada, artık bilmesek bile denizin şifalı kollarına düşmüşüzdür. Özellikle cilt kanserinde ve diğer cilt hastalıklarında da, denize girmek inanılmaz şifa verir. Hele ki cilt kanserinde yapılabilecek en önemli şey denize girmektir. Çok kısa sürede cilt kanserini iyileştirir, tabi tuzlu su kürünü unutmamak gerekir. Mekanizma ise hep aynı, su ve tuz birlikte önce deriden osmoz sürecini başlatır. Yeterince suya ve tuza ulaşan hücrelerde, oksijenli solunum süreci de başlamıştır.

Kanser depresyon ve uyku

Bir insan kanser olmadan önce vücutta çeşitli belirtileri vardır. Çünkü hiç kimse ama hiç kimse birden kanser olmaz. Uzun süreli bir kurumanın

ve kirlenmenin sonucu ortaya çıkar. Kanser ise kirlenmenin en son aşamasında vücudumuzun bulduğu bir çözümdür. Bu nedenle bir insanın ne zaman kanser olabileceğini tahmin etmek o kadar zor değildir. Yalnız bu tahmin bir zaman tahmini değil bir sürecin tahminidir. Bu sürecin süresi sizin yaşam biçiminizdeki vücudunuzu kirletme ve kurutma hızınıza bağlıdır.

Bir insanda kanser olmadan önce ne tür belirtiler olmaktadır? Bunların en önemlilerini sıralıyoruz. Kimileri hastalık biçiminde kimileri ise davranış biçimi olarak ortaya çıkan belirtilerdir.

1. Bir insan kanser olmadan önce çok halsiz olur. Çok çabuk yorulur ve gücü tükenir.
2. İnsan yemeye doyamaz. Kimileri yemeyi çok seviyor ya da, iştahı çok iyi diye sözler ederler. Bunların hiçbiri doğru değildir. Oksijenli solunumla enerji elde edemeyen hücreler, enerji kıtlığına düştüğü için vücut durmadan ister. Asıl istediği enerjidir, kaynağı ise su. Bu gelmeyince durmadan ister vücut, kişi de durmadan yer. Adı da iştahlılık olur.
3. Vücut oldukça hantallaşır, sarkar ve bırakır kendini. Yüzünün rengi solar, enerjisi yoktur. Gözlerin görüş gücü azalır ve halsizliği gözlerinden belli olur.
4. Aşırı derecede nefes darlığı başlar. Özellikle konuşurken her iki üç sözcükte nefes alma ihtiyacı doğar. Nefes alırken de oldukça sesli nefes alınır. İnsanın hiç nefesi yetmeyecekmiş gibi olur.
5. İnsan agresif ve depresif olur. Bir canlının yaşamına yöneltilmiş her tehdit ve tehlike canlıyı strese sokar. Canlı saldırgan olur, depresyona girer. Sebep ise içine düştüğü enerji kıtlığıdır. Yaşam enerji demektir. Yaşamak için enerjisi olmayan insanın düştüğü tehlikeden daha büyük yaşamsal bir tehlike başka ne olabilir ki?
6. Bu insanlar çok çabuk yorulurlar. Çok çabuk kırılırlar, çok çabuk kendini kaybederler ve kavgacı olurlar. Hiç ortada bir şey yokken bile kavgacı olabilirler.
7. Kanser arifesinde olan insanlar uyuyamazlar. Kimileri uyuyabilmek için uyku ilacı alırlar. Bu belirtiler daha kanser teşhisi konulmadan önceki durumdur. Genellikle insanlar ağrısı sızısı olmadan doktora gitmezler ve böyle bir araştırma yapılmaz. Bu yüzden tesadüfen kontrole gidenlerde kanser teşhisi konulur.

8. Kanserden önce ağrı ve hastalık biçiminde ortaya çıkanlar genellikle kemik ağrılarıdır. Bunlar özellikle, boyun, bel eklem ve kalça ağrılarıdır. Bunlar iltihaplı romatizma, bel ve boyun fıtığı, menüsküs, omuz ve kalçalarda daha sık görülen artrit (vücut asidinin kemikler üzerine yığılması sonucu oluşan ağrı ve iltihaplar) ve iltihaplı artrittir. Bu ağrıların olduğu dönemde kanserleşme süreci başlamıştır. Tümör oluşumu artık zamana kalmıştır. Kanser teşhisinin konulması zamanı ise artık sizin ne zaman doktora gittiğinize bağlıdır. Eğer çok kolay doktora ulaşabiliyorsanız teşhis daha erken, eğer zor ulaşabiliyorsanız teşhis daha geç konulur. Kanserde erken teşhis kurtarır diye bir propaganda da var ya, o yüzden hemen hepimiz kırkından sonra kanser araştırması yaptırmaya çalışırız ve tespit edilirse kendimizi şanslı sayarız. Ne kadar şanslı olduğumuzu siz düşünün artık.

Hamilelerde kanser

Hamile iken kanser olma riski oldukça azdır. Bunun iki sebebi vardır. Birincisi hamilelik yaşı oldukça gençtir. Bu çağlarda kuruma ve kirlenme oldukça azdır.

İkinci sebebi ise hamile bir bedenin yetenekleri daha fazladır. Sorun çözme kapasitesi daha yüksektir. Genellikle rahim kanseri olanlara hamile kalın diye tavsiyelerde bulunurlar. Sebebini bilmeseler de bunu fark etmişlerdir. Hamile kalınca rahimdeki kanserleşme durur. Oysa sebep oldukça basittir. İnsan hamile kalınca, bedendeki bütün yaşam olayları bebek üzerine yoğunlaşır. Örneğin bebek, başsuyu diye bilinen tuzlu suyun içerisinde yaşar. Ve bu su bebeğin büyüklüğüne bağlı olarak sürekli değişmek zorundadır. Yaklaşık iki litre olan bu tuzlu su, bebek beş aylık iken hemen her iki günde bir yenilenir. Dolayısıyla rahime yönelen bu su, kanserin de iyileşmesini sağlar.

Hamilelik esnasında ortaya çıkabilecek sorun ise yüksek tansiyondur. Bu hamileliğe bağlı olan, daha doğrusu baş suyu üretimi için vücuttan çekilen tuzlu suya bağlıdır. Eğer insanlar hamilelik sırasında yeterince tuzlu su içerlerse böyle bir sorun yaşanmaz.

Ancak asıl tehlike doğumdan sonra başlar. Hamilelik sırasında başsuyu üretimi için, yeterince su ve tuz almayan annelerde kemikler ve kaslar

çözülerek bebeğin başsuyu üretimi için verilir. Bu yüzden hamilelik sırasında ya da hemen doğumun arkasında bel ağrılarının, romatizmanın, tansiyonun artmasının sebebi budur. İşte bu yüzden hamile insanlar çok nadir kanser olurlar ama doğumdan sonra annenin kanser olma riski oldukça artar.

Hamile iken kendisine kanser teşhisi konulan insanlar kendilerini şanslı saymalılar. Çünkü hamile iken bebeğin korunması zorunludur ve anneye ilaç verilmez. Bu nedenle annenin tuzlu su kürünü yapması daha da kolay hale gelir. Çözüme daha çabuk yaklaşır.

Son günlerde geliştirilen propagandalar ise insanı ürkütmektedir. Kemoterapinin bebeğe zarar vermediğini söyleyerek, annelerin de kemoterapi alabileceklerinin propagandası yapılmaktadır. Bu tamamen saçmadır. Bir anne ne yerse karnındaki bebeği de o yönde etkiler. Alkol de içerse etkiler, kahve de içerse etkiler kemoterapi de alırsa etkiler.

Neden etkiler? Çünkü bebek annenin beslenme yolu ile hazırladığı vücutta büyür. Bu basit akvaryum balık ilişkisi gibi basit bir mekanizmadır.

Diyelim ki verilen kemoterapilerin zehirini anne filtre eder de bebeğe göndermez, ama anne bu zehirlerden ölürse bebek nerede yaşar? Bu basit mantığı bile görmezler. Aslında bu görmemelerinden değil, para hırsından ana rahmindeki bebeğin bile ömrüne göz diktikleri içindir. İşte bu çağa sivilizasyon diyorlar!

Para hırsı insanların gözünü o kadar bürümüş ki ölümü ana rahmindeki bebeğe kadar ulaştırmıştır. Kemoterapi ilaçlarının kullanıldığı ve nerede ise bir yüzyılı bulduğu halde, bu ilaçların diğer hastaları iyileştirip iyileştirmediği hakkında hiçbir araştırma yapmayanlar, bu ilaçları kullanma alanlarını genişletebilmek için kendilerini paralamaktalar. Biz de bunların insanlıklarına hayran kalırız. Bu ne biçim batıl inançtır ki daha dünyada bir insanı bile kanserden iyileştiremeyen bu ilaçları şimdi hamilelere de verebilecekleri için sevinmektedirler. Kendileri hamile olmadıkları halde bile kemoterapi ilaçlarını almayı reddeden sayın kanser uzmanları, hamile annelere bu ilacı verebileceklerine sevinirler. Sevinçleri sizce neyedir, yeni bir pazar alanı bulduklarına mı yoksa anneleri iyileştirebileceklerine mi? Önce hamile olmayanları iyileştirin de ondan sonra hamile olanlara bakarsınız! Bütün bunları bir insan olarak anlamak mümkün değildir.

Oysa, eğer bir ilaç çok kısa sürede insanın bütün savunma sistemini çökertirse, bebeğe zarar vermeyeceğini söylemek düpedüz yalan propagandasından başka ne olabilir! Siz bir binayı bombalıyorsunuz,

bina yıkılıyor içerisindeki ölüyor ve diyorsunuz ki onu ben öldürmedim binanın altında kalmış. Bunun gibi bir şey. Anne yaşamını kaybedince bebeği nerede yaşatacaksınız, onu pek anlayabilmiş değilim.

Evet, dedikleri doğrudur. Kemoterapi ilaçları ve diğer agresif ilaçlar ne beyine ulaşır ne de embriyoya. Çünkü vücut bu ikisini de koruma altına almıştır. Bunu bildiklerinden, beyin tümörlerinde kemoterapi uygulamasını yapabilmek için kan beyin bariyerini açmanın yollarını aramaktalar. Bugün birçok bilim adamı bu bariyerin nasıl açılacağı konusunda uykusuz geceler geçirmektedir. Ve bu insanlık için kendini feda eden bilim adamları her ne hikmet ise kemoterapi ilaçlarının kanseri iyileştirip iyileştirmediği konusunda bir araştırma yapmazlar. Bırakın araştırma yapmayı, bize sadece kemoterapi uyguladıkları insanların sağ kalıp kalmadıklarının istatistiki kayıtlarını yayınlasınlar. Bu bile gerçeğe ulaşmaya yeterli olacaktır. Ama her nedense bu, dünyanın hiçbir yerinde yayınlanmaz. Sebebi oldukça basittir. İlaçların başarı oranlarının sıfır olduğu ortaya çıkar da ondan.

Almanya'da kanser araştırma merkezini arayıp sordum. Dedim ki ben bir kanserli hasta olarak, bana uygulayacağınız tedavinin başarı oranını bana söyleyebilir misiniz? Benim bu tedavinin sonucunda sağ kalacağımın sizce belli bir umudu varmı? Bu konuda bir istatistik, bir yayınınız var mıdır?

Hayır yok dediler. Böyle bir yayın, böyle bir araştırma ve kayıt yok.

Neden yok diye ısrar ettim. Bir insan olarak aldığım tedavinin başarı oranını bilmek hakkım değil mi? Benim kurtulma umudum ne kadar? Bana bir umut da mı veremeyeceksiniz?

Hayır dediler veremeyiz çünkü böyle bir istatistiği tutmak çok zor.

Neden zor olsun dedim. Zaten Almanya'da yasa gereği kanserli insanların kayıtları tutuluyor. Siz de kanserlinin kayıt defterine sadece aldığı tedavi biçimini ve ne kadar yaşadığını yazacaksınız. Sadece birkaç sözcük ekleyeceksiniz. Ve bunun analizini yapmak ise bilgisayarın verdiği olanaklarla birkaç saniyelik iş. Yoksa dedim sonucun hep ölümle bittiğini söylemek mi zor? Sizce bir gariplik yok mu? Diye sordum. Telefonun öbür ucundaki hekim „Onu bilemiyorum. Sonuçta bende burada çalışan bir hekimim" deyip işin içinden çıktı.

Arkadaşlar tabi ki zor. Kemoterapinin bir seansı Almanya'da 2000 Euro ve bunu yatırmadan ayakta veriyorlar. Yani hastaneye bile herhangi bir masrafı yok. Birkaç gram hücre zehirini binlerce Euro'ya satarken

başarısızlığını söylemeyi hiçbir akıllı tüccar istemez. Hiç kimse hiçbir yarışı kazanamamış bir ata oynamaz. Ama her ne garip ise başarı oranı sıfır olan bu kemoterapi ilaçlarını hem de servetler vererek alırız.

Siz de bunu kendi doktorunuza sorabilirsiniz. Bana uygulamak istediğiniz tedavinin başarı oranı nedir diye. Ben ne kadar umutlanabilirim. Sorun bir bakalım ne yanıt alacaksınız. Bu zehirli ilaçları herkesin kabullenmesi, o ilaçların doğru olduğu anlamına gelmez.

Bu gerçekler insanı ürkütüyor. Ve kendimi bazen bir korku filmindeymişim gibi hissediyorum.

Özet

Bütün dünyada kanser araştırmaları ile kanser tedavileri tamamen ap ayrı yerlerdedir. Kanser tedavilerinin kanser araştırmalarından haberi yoktur. Tedaviler bizim bilimsel kurumlardır diye bellediğimiz yerlerde yürütüldüğü için, kanser araştırmaları ile kanser tedavileri arasındaki bu ilişkisizlikten haberimiz yoktur. Bu bilgiye sahip olmadığımız için de kanser tedavilerini yaptırırken şüpheci bir düşünceye girmeyiz.

Kanser tedavilerinde özellikle kemoterapi ve ışın tedavisi hakkında bize verilen bilgiler doğru ve yeterli değildir. Doğru olmayan bir tezin arkasına sığınarak kanser hastalarına verilen zehirli ilaçlar yasal değildir. Bu yüzden kemoterapi uygulanacak insanlardan yasal sorumluluğu üzerlerinden atmak için, gönüllü olduklarına dair imza alırlar. Bu imzayı vermeyenlere de korkularından uygulamayı yapmazlar. Bu bile tek başına olayın boyutunun doğru ya da yanlışlığını göstermeye yeter. Ama nedense insanoğlu bu konuda şimdiye kadar hiç düşünmemiştir.

Örneğin bir insan, kanserden mi yaşamını kaybeder yoksa kemoterapilerden mi? Bu konuda onkologlar dahil hiç kimsenin doğru bir fikri yoktur. Sadece bir inanış vardır, o da bizi öldüren kanserdir. İnanış doğru bilgi değildir. Oysa gördük ki bütün bunlar birer korku propagandalarıdır. Tabi ki enerjisi düşen, kuruyan her canlı ölür. Bu mutlak bir doğrudur. Burada bilinmesi gereken ise neyin bizi çabuk kuruttuğu, neyin bizim enerjimizi diğerine göre daha çabuk tükettiğidir. Bunlar matematiksel sorulardır. Bu soruların mantıki yanıtı bizi aydınlığa çıkarır. Bu soruları sormaktan korkan, bu soruların yanıtını bulmaktan korkan hiç kimse doğruya ulaşamaz.

Bir yüzyıldır boş bir kemoterapi ümidiyle kimileri servetler kazanıp, dünyaya egemen olurken, bizlere de umutlu ölümler sunmuşlardır. Bizimkisi boş bir ümittir. Kaç kişi kemoterapilerle kanserden kurtulup ümitlerine ulaşmıştır? Terapileri yapanlar bile bilmez. Buna rağmen her nedense verenler vazgeçmez bu ilaçlardan. Biz de bilmediğimiz için vazgeçemeyiz onların dediklerinden. Ümidimiz ne kadar büyük olursa olsun, gerçeği değiştirmeye gücü yetmez. Bu tez şimdiye kadar doğrulanmamıştır ve bu ilaçlar da kimseyi iyileştirmemiştir. Gerçek budur. Zaten bu ilaçları verirken bile verenler derler ki hedefimiz sizi iyileştirmek değil ömrünüzü uzatmaktır. Hedefi iyileştirmek olmayanın ömrümüzü uzatması mucizevi bir tesadüfe bağlıdır. Aslında ne kadar zavallı ve acı bir durum değil mi?

Bundan daha güzel ve doğru mantık ne olabilir ki! Olmayan hedefe kimse ulaşamaz çünkü. Bu nasıl ömrümüzü uzatmak ise kemoterapi görmeyen kanserlilerin yaklaşık 10 yıl daha fazla yaşadığı gerçeği de bu ilaçları bize şırınga edenleri rahatsız etmez. Neden etmez? Çünkü biz bundan habersiziz. İçi boşaltılmış bir yumurtayı alırken, satıcı tabi ki bundan memnun olacaktır. Bundan daha doğal ne olabilir ki. İster bunun adı dolandırıcılık olsun ister insani yardım, suç bizdedir. İnsan yabancı bir yerde namaz kılarken bile kıbleyi sorar, doğru yöne durmak için.

Oysa ömrümüzü değiştiren bu ilaçları alırken hiçbir şey sorgulamadan sadece bu görevi yapma ehliyeti verildi diye arkalarından gitmek, bıçağa boynumuzu uzatmaktan başka bir şey değildir. Biz kanserli insanlar ya da yakınlarımız bu bilgilerden yoksun olduğumuz için kararlarımız sadece bilgisiz bir güvene dayanır ve sonuç bellidir. Bugün kemoterapilerde ortalama sağ kalım yaşı beş yılı geçmez. Bu benim sözüm değil kanser araştırma merkezlerinin her tarafta resmi olarak açıkladıkları hedefleridir. Bu ilacın etkisidir, kanserin değil. Eğer kanserden olsaydı, her kanser teşhisi konulan insan farklı evrelerde olduğu için farklı süreler sonra yaşamlarını kaybederlerdi. Oysa bir fabrikadan üretilen bir araba gibi tedavilerden sonra her kanserlinin yaklaşık aynı sürelerde yaşamlarını kaybetmeleri pek de tesadüf değildir.

Kanser hücrelerinin genetiği bozuk hücreler değil, oksijenli solunum yapamayan hücreler olduğu 1924 yılından beri Dr. Warburg tarafından tespit edilmiştir. Kendisine bu tespitinden dolayı Nobel ödülü verilse de, ilaca dayalı terapi metodunu seçen TIP tarafından zaman zaman görmemezlikten gelinmiş, zaman zaman da baskı altına alınmıştır.

Bizim tezimiz ise hücrenin oksijenli solunum yapamamasının ve bu yüzden de yeterli enerjisi olmayan bu hücrelerin kontrolsüz çoğalarak bir yığın, yani tümör oluşturarak canlının yaşamına engel olmasıdır. Burada oksijenli solunumun engellenmesine sebep ise uzun süreli vücuttaki su ve tuz kıtlığıdır. Yani vücudun erken asitleşmesinden meydana gelmektedir.

Bundan kurtulmanın tek ama tek yolu vücudu bu kurumadan (dehidrasyon) kurtarmaktan geçer. Bunun en ideal yolu da tuzlu su kürü yapmaktır. Vücudu toksinlerden arındırmanın yolu da karaciğer temizliğinden ve su içmekten geçer. Suyun olmadığı yerde temizlik olmaz. Bu elde de böyledir, evde de böyledir, vücutta da. Vücudumuzu toksinlerden, kirlerden arındırmak için bize verilen ilaçlar sadece ticaretin tutsaklığından başka birşey değildir. Arınma su ile olur. Doğa da bundan başka birşey tanımaz.

Kendisine kanser teşhisi konulan kişi ne yapmalı?

Kesinlikle ve kesinlikle korkuya ve paniğe gerek yok. Kanser onların dediği gibi öldürücü bir hastalık değildir. Kanser insanın enerjisinin bittiğinin bir işaretidir. Tümör bizi aldatmasın. O enerjimizin en düşük olduğu dönemde ortaya çıkar. Eğer eksik olan enerjimizi yeniden yüklersek kurtuluş olur. Soru, biten enerjimizi nasıl dolduracağımızdan geçer. Bizi ilaç ile bombardıman edenler hücrelerimizi öldürmeye çalışırlar, biten enerjimizi geri doldurmaya kimsenin niyeti yoktur.

Ne zaman ki vücudumuzun eksiği olan enerjiyi tamamlamaya çok ama çok geç kalırsak o zaman öldürücü olur. Kanser belki de iyileşmesi en kolay hastalıktır. Hatta kansere biz bir hastalık değil vücudun uzun süreli kurumasında erken gelecek ölümü uzaklaştırabilmek için bulduğu bir yoldur diyoruz. Vücudun içine düşürüldüğü çıkmazda bulduğu bir yoldur. Kanser bir çiçeğin ya da bir ağacın kurumasına benzer. Eğer tamamen kuruyup ölmemişse bu ağaç, su verince yeniden yeşerir.

Bu nedenle yapılması gereken ilk iş tuzlu su kürüne başlamaktır. Her yerde söylediğim gibi burada da tekrarlıyorum. Uzun yıllar tuz ve su kıtlığı çeken bir insan birden tuzlu su içmeye başlarsa, bu o insanda tansiyonun geçici bir süre yükselmesine sebep olabilir. Bundan dolayı ortaya çıkabilecek olumsuzlukları önleyebilmek için, tuzlu su kürüne başlarken yaklaşık bir

hafta tuz oranını mümkün oldukça az tutmak gerekir. Ve yavaş yavaş tuzu arttırmak gerekir.

Aradan en az bir ay geçtikten sonra karaciğer temizliği yapmanız gerekir. Çünkü tuzlu su sizin vücudunuzdaki safra üretimini arttırır. Vücudun temizlenmesi hızlanacağından karaciğerde toplanacak bu artık ürünler karaciğerin daha çabuk dolmasını sağlar ve gene vücuda oksijen girişini zora sokar. Karaciğer temizliğini en az üç kere arka arkaya yaptıktan sonra, siz zaten vücudunuzdaki o inanılmaz değişimi ve iyileşmeyi yaşayacaksınız. Bunu yaşadıktan sonra zaten korkulacak bir şeyin olmadığını anlamış olursunuz.

Bazı sözüm ona bilim sevdalısı arkadaşlarımız, vücudundaki iyileşmeleri kavramakta ve adını koymakta güçlük çekip, gidip bir doktoruma sorayım acaba bunlar doğru mu diye kendilerini devre dışı bırakırlar. Bizim bu insanlara öğüdümüz kendilerini anlamaya ve yorumlamaya, adını koymaya çalışsınlar. Bunlar çocukça işlerdir. Eğer benim başım ağrıyorsa ve tuzlu su içtikten sonra geçiyorsa, bunun adı artık başım ağrımıyordur. Eğer ben başımın ağrımadığını söyleyemiyorsam ve bunu birilerine sormaya ihtiyaç duyuyorsam, bunun bilimle bir ilişkisi yoktur. Bu benim çocukluğumu gösterir, bilimcilerin daha bilge olduğunu değil.

Kimileri bu tuzlu su ne kadar bilimsel diye merak ediyor, acaba bu konuda istatistiki bir ispat var mı diye soruyorlar. Eğer tuzlu su kürü benim başımın ağrısını iyileştiriyorsa, bundan daha bilimsel ne olabilir! Yaşam doğada başlar, doğada gelişir ve doğada sürer. Bilim laboratuvardan çıkmaz. Bilim doğadadır. Laboratuvarda bilim sadece bizim algılayabildiğimiz kadar yapılır ve sonuçlar her zaman doğru değildir.

Bilime inanmak güzel bir şey, ama bilime körü körüne inanmak hurafeliğe inanmaktan farklı değildir. Eğer biz böyle yapmasaydık, bir yüzyıldır en basit baş ağrısının bile çaresini bulamayanlara bilim adamı demezdik.

Şunu kesinlikle bilmeniz gerekir ki kanser insanı birkaç günde, birkaç haftada ya da birkaç ayda öldürmez. Burada en tehlikeli olanlardan birisi bağırsak kanseridir. Çünkü boşaltım sistemini tıkadığı için sistem tehlikeye girer. Böyle durumlarda yapılabilecek en akıllı işlerden biri tamamen oruç tutmak ve tuzlu su içmeye devam etmektir. Burada yapılacak bir operasyon ile tümörün alınmasına da karşı değiliz üstelik. Ama arkasından hemen kemoterapi uygulanmasını doğru bulmuyoruz.

Kanserli insanların beslenmelerinde dikkat etmesi gereken en önemli ilke her şeyden önce az yemeleridir. İkinci ilke ise kesinlikle ve kesinlikle

alkolden, şekerden ve şekerli tatlılardan (bal ve pekmez dahil), kahveden ve endüstriyel içeceklerden uzak durmaları gerekir. Kimileri ama bunun vitamini çok gibi içeriği bomboş laflarla kendilerini kandırmaktadırlar. Bütün bunların hiçbir anlamı yoktur. Kanserde sizin vitamine değil vücudunuzu temizlemeye ihtiyacınız vardır. Hem de bir an önce. O yüzden klişeleşmiş sözlerin arkasına sığınarak yanlışınızı çoğaltmayın.

Yapılabilecek en güzel işlerden biri de bol bol denize gitmek ya da tuzlu su banyosu yapmak. Her iki günde bir bulacağınız kaya tuzu ya da deniz tuzu ile banyo yapmanız. Burada bilinmesi gereken şudur. Kaya tuzu ya da deniz tuzu eğer rafine edilmişse bu tuzlar olmaz. Rafine edildikten sonra isterse kafdağından gelsin tuz bir zehir olmaya devam eder.

Bunları siz bilinçle ve kararlılıkla yaptıktan sonra kanserden korkmanız için hiçbir sebep yoktur.

Kanser tedavisi uygulayanlar ne yapmalı?

Kitabımızı okuyan hiç kimse artık vicdan rahatsızlığı duymadan hastasına, dünyaca kabul görmüş tedaviler diye bu zehir kemoterapi ilaçlarını şırınga edemez. Bu öldürücü ilaçlar aslında bir suçtur, ancak henüz hukuksal sistemler bunu yargılama ihtiyacı duymamışlardır. Çünkü hukuk sisteminin çarkını çevirenler de herkes gibi bunların bilimselliğine inanmıştır. Oysa bir nesne iyileştirmiyorsa bunun adını koymak gerekir. Gerçi bunların iyileştirmediğini söyleyen birçok insan vardır. Sadece bizim dilimizde değil, hemen her dilde bunlara karşı çıkan yüzlerce kitap yayınlanmıştır. Şimdiye kadar ki tek çıkmazımız, kemoterapilere karşı çıkıyorduk ama alternatif çözümümüz yoktu. Oysa şimdi çözümümüz o kadar basit, o kadar yalın ve o kadar rizikosuz ki. Üstelik diğer tedavilere bile geç kalınmadan, hiçbir tedaviyi reddetmeden bu çözümü uygulamak mümkündür. Bu nedenle bir doktor bu konuda neler yapabilir?

Bu konuda olayı basitleştirmek ve riski daha aza indirmek için hastaları 3 gruba ayırmak istiyoruz.

Birincisi henüz tümör oluşmamış ama kanda kanser (Ca) marker'ler dedikleri kanser belirleyicileri tespit edilen ve sürekli takibe alınan kişiler. Örneğin rahimde, göğüste ya da troit bezinde tespit edilen ve nodül diye adlandırdıkları kitlelerdir. Bu kişilerin durumları oldukça basittir. Bu

insanlar takip altına alındıkları sürede zaten herhangi bir tedaviye de ihtiyaç duyulmadığı için, bu insanlara tuzlu su kürü önerilmesi gerekir. Bunu yaptığı zaman bir doktor ne yasalara ters düşer, ne de TIP'bın kabul görmüş tedavi biçimlerinden dışarı çıktı diye mesleğinden atılır. Yani ne hukuksal olarak ne de bilimsel olarak bir risk vardır. Kendisinin de emin olması için kişiyi kendilerinin uygun gördüğü zaman aralıklarıyla kontrol altına alabilirler. İşte o zaman göreceklerdir ki inanılmaz bir şekilde iyileşme olacaktır. Bir insana su içmeyi önermek kadar daha doğal, daha güzel ve daha sevap nasıl bir iş olabilir ki. Hastasına su içmeyi önerdiği için hiç kimseyi darağacına çekmezler. Burada sadece bu arkadaşlarımıza düşen görev bu insanları düzenli ve kararlı bir şekilde tuzlu su kürünü yapmalarını takip etmek ve başlarken doğabilecek ufak tefek normalden sapmaların olmaması için kişinin danışmanlığını yapmak. Bu tür kişilerde önerimizin hiç ama hiçbir tehlikesi ve riski yoktur. Hatta bu bizim kültürümüzde ve dinimizde bir insana sunabileceği bundan daha makbul, bundan daha sevap bir armağan yoktur. Yalnız burada bir sorun vardır ve önemli olan bu sorunun aşılmasıdır. Bu sorun ne hukuksaldır ne de bilimseldir. Bu sorun kişiseldir daha çok da toplumsaldır.

Önümüzü tıkayabilecek tek sorun insanların doğruluğuna inandıkları yanlışlardır. O yanlışlar ki bir yüzyıldır yoğrulan, dillerden dillere çevrilen, bir çığ gibi büyütülen yanlışlardır, bu nedenle insanların bir hamlede bu yanlışlardan vaz geçip te bizim doğrularımızı kavramadan inanmalarını beklemiyoruz. Bu çok zordur, hem de çok zordur. Bu nedenle biz insanların inançlarına değil zekalarına hitap ediyoruz. Anlayan ezberini bozar. Bizi anlamadan sadece bize inanmak isteyenlere sunabileceğimiz bir şeyimiz yoktur.

Bunun dışında bizim görüşlerimizi doğruladıkları zaman toplumsal çıkarlarını kaybedeceklerinden ya da toplumsal kariyerlerine leke geleceğinden korkanlar, korkularının büyüklüğü ölçüsünde saldırganlaşacaklardır. Ne kadar agresifleşseler de bunların da ulaşabileceği bir şey yoktur. Ne güzel ki artık dünya eskisinden daha özgür daha demokratik ve daha insanidir. Düşüncelerinden yargılanmalar çoktan tarih olmuştur. Onlar da bizimle korku yada tehdit yolu ile değil tartışma ile yola gitmek zorundadırlar. Bu dünyada biz de varız ve bizi de dinlemek zorundalar. Zorbalıkları beş para etmez. Bu gerçeği onlar bizden daha iyi biliyorlar.

İkinci gruptakiler, kanseri daha ilerlemiş ve tümör oluşmuş kişilerdir. Bunlara yapılacak cerrahi müdahalelerin gereğini ve aciliyetini biz bilemeyiz. Müdahale organa ve tümörün büyüklüğüne bağlı olduğu için

bunu ancak o kontrolleri yapan arkadaşlar bilir ve karar verirler. Ancak bu insanların da ameliyattan önce tuzlu su kürüne başlaması onların ameliyatlarının daha rahat ve kolay geçmesini sağlar. Şimdiye kadar ki uygulamalarda ameliyat ile kemoterapi arasında geçen sürede, eğer yeterince tuzlu su kürü yaparlarsa, bu kişilerde kemoterapiye ihtiyaç duyulmadığını bir ay gibi bir sürede görebilirler. Yalnız bu süreci iyi anlamaya ve kavramaya çalışmak gerekir. Çünkü bu süreçte özellikle vücudun asit baz dengesinin kurulduğu süreç olduğu için, yapılabilecek kan ve idrar tahlili, beklenen değerleri göstermeyecektir. Bir çamaşır yıkanırken nasıl ki su kirli olur, ta ki çamaşır temizleninceye kadar, burada da olan başka bir şey değildir. Bu nedenle sürecin başındaki bu temizlik sürecini bir tehlike olarak görmek doğru değildir. Sabırla ve inatla sürecin sonucunu beklemek gerekir.

Üçüncü gruptakiler ise TIP'bın umutsuz vakalar diye adlandırdıkları kişilerdir. Bunlar ya çok yaşlı insanlar, ya da kemoterapinin arkasından artık tamamen iyileşme umudunu kaybeden kişileri içermektedir. Kemoterapiden sonra gittikçe kötüleşenler için de çok güzel bir ad bulmuşlardır, **kemoterapiye yanıt vermedi.** Bu temelin fıkrasına benzemektedir. Kurşunu yedikten sonra cansız yere yığılan Temel'e sorarlar; ula Temel ne oldu sana? Temel yanıt vermez. Derler ki yani bir kurşunda ne vardı ki bize yanıt bile vermiyorsun?

İşte bu umutsuz vakalara eğer siz tuzlu su kürünü uygularsanız görürsünüz ki Temel çok çabuk yanıt verir. Hele ki burada siz zaten umudunuzu kesmişsiniz. Özellikle kemoterapi almadan umutsuz olan vakalarda daha çabuk iyileşme olur. Ancak kemoterapi alıp da umutsuz vaka haline gelenlerde olay daha da zordur. Bu insanlar tuzlu su kürüne başladıkları zaman vücutlarında ödem yani su toplaması olabilir. Bu doğal bir süreçtir. Bundan dolayı korkup da bırakmak doğru değildir. Ancak bizim önerimiz ve umudumuz bu insanların kemoterapi almadan önce, su ve tuza kavuşmalarıdır.

Herkesin de görebileceği gibi böyle bir durumda da insanlara önerilebilecek tuzlu su kürü hiç ama hiç kimseyi ne rahatsız eder ne de korkutur.

Çocuklarda ise bu olay daha da kolay ve sancısızdır. Bir çocuğun hiçbir zaman hemen kemoterapiye alınmasını gerektirecek bir aciliyeti yoktur. Bu nedenle herhangi bir agresif tedaviye başlamadan iki hafta gibi kısa bir süre tuzlu su kürü yapılacak bir çocuk, herkesi şaşırtacak kadar hızlı bir şekilde kendini toparlar ve kemoterapiye ihtiyaç olmadığını ispatlar.

Bu önerinin tamamen dışardan gelmesi, ister istemez bu önerilerin kabullenilmesini oldukça zorlaştıracaktır. Bunun sebebi oldukça basittir. Hepimiz insanız, ve hepimiz aynı toplumsal değerlerle hareket etmekteyiz. Kimileri bu sözlerin hiçbir bilimsel temelinin olmadığını söyleyecek, kimileri siz kaç kişiyi kurtardınız diyecek vs.. Ancak bizim önerilerimizin çok basit bir özelliği vardır.

Her şeyden önce bu önerilerin hiçbir tehlikesi yoktur. Dünyanın neresinde su içtiği için ölen insan görülmüştür!

İkincisi ise gerek kültürel, gerek dinsel açıdan ve gerekse doğa açısından bakalım, bütün canlılara su vermek bir zorunluluktur. Bu aynı zamanda dünyada yapılabilecek en sevap iştir.

Siz şimdi bu sevap işini yaparken dört hafta sonra da su, size nasıl bir bilimsel gerçeklik olduğunu kendisi ispatlar. Yeter ki siz bütün iyi niyetinizle sonucu gözlemlemeye çalışın. Hatta en önemlisi de ilk hastanıza uygulamaya başlayacağınız tuzlu su kürünü kendinize de uygulayın. Hiçbir bilimsel kanıt ihtiyacı bile duymadan olayın gücünü kendi vücudunuzda tespit edeceksiniz. Bu kadar basit bir olayı denemeden reddedenlere söyleyebilecek hiç bir sözümüz yok.

Çünkü bu insanları yöneten artık ne bilim, ne etik, ne din ne de ahlak yasaları vardır. Onlar sadece vahşi bir benliğin çıkmazı içerisine hapsolmuş kişiliklerdir. Umarız hiçbir kanserli bu mahpus kişiliklerin kurbanı olmaz.

Yalnız önerilerimizin basit ve hiçbir tehlikesinin olmamasının yanında müthiş de bir gücü vardır. Çünkü bu önerilerimizi uygulayan herkesi iyileştirir. Bu iyileşen insanların arasında toplumun her kesiminden ve her meslek gurubundan insanlar olacaktır.

Bizim bu önerilerimizi kulak ardı edenlere buradan bir uyarıda bulunmak istiyoruz. Bu kitabımızı sadece sizler değil aynı zamanda birçok hukukçu arkadaşımız da okuyacak ve bu önerilerimizi uygulayıp dertlerine derman bulanlar sorgulamaya da başlayacaklar. İşte o zaman akıllı ve yürekli bir hukukçumuz, kemoterapilerle ölen insanların hesabını sizlere sorar. Bunu bilerek hareket etmekte fayda vardır bence. Artık bu dünya eski dünya değil. Bu dünya darbeci generallerin bile hesap koltuğuna oturduğu bir dünya oldu. Ne güzel oldu. İşte o yüzden artık hastalarınıza bence bu ölüm zehirlerini verirken dikkatli olmanızda fayda var. Bu kitap yayınlandıktan sonra artık ne hamam eski hamam ne de tas eski tas kalacak.

Bitirirken

Değerli okurlar, Amerika'da Thomas S.Kuhn 1962 yılında Bilimsel devrimlerin yapısı diye bir kitap yayınlar. Bu kitabın arkasından bilim çevrelerinde müthiş bir tartışma, Thomas Kuhn'a karşı da büyük bir eleştiri ve susturma kampanyası başlar. Sebebi şudur; Thomas Kuhn bu kitabında bilimde eski ile yeni arasında sürekli bir çatışmanın olduğunu söyler. Bu çatışma ta ki yeninin üstün gelerek eskisinin yerini alıncaya kadar devam eder, der. Bilime egemen olan görüşü paradigma olarak adlandırır ve eski paradigmanın tıkandığı yerde yenisi yerine geçer, der. İşte bu paradigma değişimi ile bilim ilerler ve bu değişimi bilimde yapılan devrim olarak nitelendirir. Bilimde bu devrimi yapanlara devrimci (revolutionary) bilimci diğerlerini de normal bilimci olarak niteler. Paradigma değişimine sebep olan bilimciler tarihte birkaç tanedir. Buna karşın normal bilimciler ise yüz binlerce. Doğal olarak Thomas Kuhn'un normal bilimci olarak nitelediği bütün bilim adamları kendilerini aşağılanmış hissettikleri için adamı topa tutarlar. O zamanlar hemen her çevreden adamı eleştirdikleri halde, bugün ise bütün bilim çevrelerinde paradigma değişimi artık bir deyim haline gelmiştir.

İster devrimci (revolutionary) ister normal bilimci olsun, insanın kendini savunması doğanın bize bahşettiği bir korunma mekanizmasıdır. Bu gerçeklik canlının doğasında yatar. Kendini savunma güdüsü ne yazık ki doğruyu savunma yerine geçmez. Thomas Kuhn'a yapılan saldırılar ve eleştiriler, gerçekleri koruma değil, kendini ve içinde bulunduğu toplumsal pozisyonu koruma çabasından başka bir şey değildir. Bu, tarihte hep yaşanmıştır.

Birçok tarihi olayda, kendi toplumsal çıkarlarını koruma güdüsü o kadar ileriye gitmiştir ki cinayetler işletebilecek boyuta ulaşmıştır. Tarihte bunun en güzel örnekleri Hz. İsa'nın çarmıha gerilişi, Hz. Muhammed'in çöle sürülüşü ve Galileo'nun engizisyon mahkemelerinde yargılanmasıdır. Oysa İsa'yı çarmıha geren de sonra dönüp ona tapan da aynı insandır. İsa'yı çarmıha gerenler, toplumsal çıkarlarını, pozisyonlarını kaybetmekten korkanlardır, yoksa İsa'nın söylediklerinden korkanlar değil. Galileo'yu yargılayanlar dünyanın dönüşünden rahatsız olanlar değil, dünyanın dönüşüyle kendi çıkarlarının, ellerinden gitmesinden korkanlardır.

Hz. Muhammed'e dediler ki; ya Muhammed bizden ne istiyorsan sana onu verelim ama ne olur bize yeni tanrıdan bahsetme, bizim putlarımızdan vazgeçmemizi isteme. Kimdi bütün bunlar. O çağın

Firavunlarıydı. Firavunlar putlarına dokunulmasını istemediler. Korktukları kaybedecekleri birkaç figür (put) değil, aynı zamanda o putların arkasına saklanmış firavuncuların toplumsal ve ekonomik çıkarlarıydı. Biz bugün hepimiz biliyoruz ki Hz. Muhammed bu putları kırabilmek için tam on yıl mücadele vermek zorunda kalmıştır. En sevdiği insanları bu savaşlarda kaybetmiştir. Oysa biz bugün çok iyi anlıyoruz ki bu putları kırarken ne güzel yapmıştır.

Hz. Hamza'yı öldüren bir köledir. Hz. Muhammed'in ilk yol arkadaşı da bir köle. İslamiyet'in korunmasına ve yayılmasına en büyük katkısı olan Bilal'dir. Eğer biz bu dünyayı ele geçirmeye çalışan birkaç gözü doymazın çıkarlarını koruyan o köle zihniyetini bir kenara bırakır da, bu basit, ucuz, insani ve hayırlı işe kulak verirsek, putları kırmak için hiçbir mücadeleye ihtiyaç kalmaz. Yeter ki köleler (uşaklar) köleliklerini bırakıp kendilerini özgürleştirsinler.

Bu kitap ta çok tartışma yaratacak. Bunu biliyoruz. Hiçbir bilim çevresinde paradigma değişimi kolay olmamıştır. Hele ki üzerinde koca bir dünya endüstrisi kurulu olan ve **sadece kanserin bilinmezliğinden beslenen** bu çevrelerin bizim sunduğumuz bu perspektifi kolay kolay kabulleneceklerini beklemiyoruz. Ancak bütün bu insanlar da kanser oldukları için umudumuzu pek de yitirmiş değiliz. Onlar bizi çok çabuk kabullenmeseler de, gizli gizli de olsa kulak vereceklerini biliyoruz. **Çünkü ölüm her servetten daha pahalıdır** ve kanserin ucunda istenmeyen ölüm vardır.

Bir yüzyıldır kanserin oluş sebebi her ne kadar Dr. Warburg tarafından açıklanmış ise de, çözüm konusunda bir öneride bulunamadığı için, yanlış çözüm de olsa, çözüm gibi ölüm sunanlar üstün gelmiş ve Dr. Warburg'un tezleri hasıraltı edilmiştir. Her ne kadar sunulan bu çözümler başarısız olsalar da (öldürseler de) insanlar ömürlerine çözüm aramaktadır. Ölümü bize çözüm diye satıldığını nereden bilebilirdik. Çünkü bu propagandalar dünyanın en çok güvendiği çevrelerce yapıldı.

Şimdi ise işimiz daha kolaydır ve kimse bizi hasıraltı etmeyi beceremeyecektir. Çünkü biz bir taraftan kanserin oluşum sebebini açıklarken öbür taraftan da çözüm yolu sunmaktayız. Üstelik bu çözüm yolu o kadar basit ve o kadar ucuzdur ki insanın inanması zordur. Her ne kadar inanması zor olsa bile, sunduğumuz çözüm önerisinin hiçbir riski olmadığı için, inanmayanları bile "bir deneyelim nasıl olsa bir kaybımız bir tehlikemiz yok" dedirttirecek düzeydedir. Deneyen herkes de çok kısa sürede olumlu sonuçlarını görecektir. Yeter ki doğru zamanda ve doğru

miktarlarda su ve tuzu kullanabilsinler.

Bizim önerimiz bazı özel durumlar hariç, bir, bilemedin iki ay gibi kısa sürede kanser oluşumunu durdurabilecek ve geriye dönüş sürecini başlatabilecek bir güçtedir. Bu hiçbir insanın diğer tedavilerini ne engeller, ne geciktirir ne de riske sokar. Üstelik diğer tedavileri uygulamalarına bile, özellikle kemoterapilerden yana olmadığımız halde karşı da çıkmaz. Ancak şunu bütün çıplaklığıyla açıklayalım ki her ne kadar da bizim önerimiz kemoterapilere karşı çıkmaz desek de bunu iyi kavramak gerekir. Örneğin bir kaba, bir musluktan su doldururken, bir başkası boşaltır ise hangi musluk daha hızlı akıyorsa o başarılı olacaktır. Kemoterapiyle birlikte yapılan tuzlu su kürü aynı mantıkla işler. Hangi musluk daha hızlı ise sonunda o üstün gelir. Eğer boşaltan musluk daha hızlı iş görüyorsa o zaman çok kısa sürede kabınız boşalmış olacaktır. İşte bunun adı ölümdür. Biz bu tedavilere karşı değiliz derken, sadece kararlarınızda daha rahat hareket etmeniz için söyleriz. Yoksa daha bugüne kadar yüzde birlik bir başarı şansı bile olmayan bir terapi biçimini size önermemiz için akılsız ya da vicdansız olmamız gerekir.

Üstelik tuzlu su kemoterapi yapılan insanlara serum biçiminde zaten verilir. Örneğin kemoterapi ilaçları tuzlu su ile vücuda verilir. Ancak bu verilen tuzlu su, birincisi rafine tuzla yapılmıştır, ikincisi ise her gün yeterli miktarlarda verilmez. Zaten işi bilen uzmanlar da hastalarına kemoterapiden sonra bol bol su içmelerini önerirler. Sorun, sadece doğal tuzun özellikle kristal tuzun iyileştirme gücünün henüz bilim çevrelerince bilinmemesidir. Korku ve şüphe ile yaklaşımlarının sebebi budur.

Oysa bu uzmanların kendileri de tuzlu su kürünü üç hafta gibi bir süre yaparlarsa eğer, o zaman tuzlu suyun o inanılmaz iyileştirici ve dengeye getirici gücünü yaşayacaklar ve anlayacaklardır. Burada korkulacak hiçbir yanın olmadığını kendileri de göreceklerdir. Çünkü herkes, her yerde ve her zaman tuz yer. Doğru tuz olsun ya da olmasın. Biz sadece bunun yerine güzel ve doğru bir tuz ve yeterli su almalarını öneriyoruz. Önerimizde ne bir tehlike ne de bir yenilik vardır. Sadece miktarı, zamanı ve biçimi yenidir.

Bilimsel düzeyde yapılan her türlü eleştiriye ve herkese, her yerde ve her ortamda yanıt vermeye hazırız. Söylediklerimizin doğruluğunu ispatlamak için teknolojinin sunduğu yeni olanakları kullanarak yeni yöntemler geliştirdik. Bunlardan birincisi, iyileşen insanları kamera karşısında konuşturmak, ikincisi ise internet ortamında ve herkese açık, herkesin gözü önünde paylaşımlarını yazmak. Bunu ancak gücümüzün

yettiği ve okurlarımızın katılımı ölçüsünde yapabiliyoruz. Okurlarımızın destekleri ve katılımları ne kadar çok olursa sayısal olarak bilimsel ispatımız da o kadar çoğalmaktadır. Bu konuda okurlarımızdan bir ricamız var. Bizi yalnız bırakmayın. Yaşamınızı değiştiren bu perspektife sahip çıkın. Deneyimlerinizi önerilerinizi bize **www.yucelaydemir.de** sitesinden yazın. Herkes okusun, herkes öğrensin. Birkaç paragözün kuklası olmaktan çıkaralım bu dünyayı. Gencecik sevdiklerimizin çiçekler gibi gereksiz yere solmalarına izin vermeyelim. Ben bir kişiye söyledim, bugün sizler binlerce oldunuz. Sizler de birer kişiye söyleyin ki milyonlar olalım. Ve artık kimse bizi sadece pazar olarak, her şeyi tüketen kapitalizmin çöplüğü olarak düşünemeyecek. Ancak böyle gelir firavunların sonu.

Kitabımızla birlikte doğal olarak toplumsal çıkarını kaybetmekten korkan bazı kişiler çıkacaktır. Bu kimilerini saldırgan hale de getirebilir. Saldırganlıklarının boyutu, korkularının büyüklüğü ile doğru orantılı olacaktır. Ne güzel öyle bir çağa geldik ki artık ne çarmıhlar ne sürgünler ne de engizisyon mahkemeleri beş para ediyor. Bugün araştırmalarını ve düşüncelerini yazmak ve yayınlamak bütün demokratik ve hukuk devletine sahip ülkelerde anayasal güvence altına alınmıştır. Ortalığı kargaşaya boğacak tek sorun kraldan çok kralcı kesilenler olacaktır. Onlar ne bilimi bilirler ki bilimi çoğaltabilsinler ne de firavunları tanırlar ki karşı dursunlar. Beyhude bir cebelleşmedir onlarınkisi. Adı da bilimden yana olmaktır.

Bütün bu tartışmalar hangi boyutta olursa olsun, ister bilimsel tartışma düzeyinde olsun, ister banal çekişme düzeyinde olsun, kanserli insanlara yardım etmeyecektir. Birçoğunun ömrü bu tartışmaların sonucunu beklemeye yetmez. Bu nedenle bizim kanserli hastalara önerimiz şudur. Bizi ister anlayın ya da anlamayın, bizi ister kabullenin ya da kabullenmeyin, eğer siz de bağırsak kanseri olan sıra arkadaşımın dediği gibi, dünyada kabul görmüş tedavi biçimlerinden vazgeçemiyorsanız geçmeyin. Size önerilen ya da almak istediğiniz tedavilerin paralelinde, hatta bu tedaviler başlamadan önce, hemen tuzlu su kürüne başlayın. Zaten çok kısa sürede bu iyileşmeleri fark edeceksiniz. Tuzlu su kemoterapilere rağmen iyileştirme gücünü yitirmez, azalır ama yitirmez. Hatta kemoterapinin olumsuz bütün yan etkilerini aza indirir ve dayanılmaz halden çıkarır. Kendinizdeki olumlu etkilerini, tuzlu su içmeyen diğer hastaların durumlarıyla kıyaslayarak daha iyi anlayabilirsiniz.

Hatta acil cerrahi operasyonların gerekliliği üzerine ise hiçbir diyeceğimiz

yoktur. Bize göre cerrahi operasyonlar, operasyonun doğası gereği olan riskler hariç, kemoterapi ilaçları gibi yaşamsal bir tehlikesi yoktur. Ancak şunu herkesin bilmesi gerekir ki kanserde sorun tümörün kendisi değildir. Tümör kurumanın ilerlediği boyutu gösterir. Tümörü almak ne kanserden kurtarır ne de bizi ölümden. Tümör alınır ama kanserleşme süreci devam etmektedir. Çünkü tümörünüzü aldırdığınız zaman, bu, su içtiğiniz anlamına gelmez. Kuruma devam ettikçe kanserleşme, dolayısıyla da tümör oluşumu devam edecektir. Hele ki kadınların göğüslerinin alınması bir daha geri getirilemeyecek gereksiz bir operasyondur. Bunun gereksizliğini belki otuz yıl sonra TIP kendisi söyleyecektir. Ancak bu alınan göğüsleri geri getirmez.

Su ve tuz, hava gibi bütün canlıların vazgeçilmez yaşam kaynağıdır. Su ve tuzda yapılabilecek tek yanlış miktarındadır. O da siz su ve tuzu birlikte aldığınız zaman zaten büyük bir yanlış yapamazsınız. Çünkü eğer tuzunu fazla katarsanız yemekte aşırı tuz nasıl ki yemeği yenilmez kılarsa, suyu da içilemez kılar ve biraz daha su katarak tuz yoğunluğunu seyreltirsiniz.

Engizisyon mahkemelerinde çalışan ne bir yargıç ne de cellat vicdan azabının içerisindeydi. Kendilerine verilen işi özenle yerine getirdiler. Onlar bir insanı çarmıha gererken ne bir sorgulama ihtiyacı duydular, ne de vicdanları rahatsız oldu. Oysa bugün bu vahşeti hepimiz anlamış durumdayız. Gök boşluğumuzu ise çarmıha gerilenlerin çığlıkları doldurur. Umarım bu günleri anlamak pek uzun sürmez.

31.08.2012, Gaildorf

Yücel Aydemir

Literatür

1. Die blauen Ratgeber, Krebs der Gebärmutter und eierstöcke, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011 Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. W. Jonat, Direktor der Klinik für Gynäkologie und Geburtshilfe, Universitätsklinikum Schleswig-Holstein, Campus Kiel.
- Dr. Felix Hilpert, Klinik für Gynäkologie und Geburtshilfe Universitätsklinikum Schleswig-Holstein, Campus Kiel.
- Prof. Dr. med. Jacobus Pfisterer Städtisches Klinikum Solingen GmbH Klinik für Frauenheilkunde und Geburtshilfe.
- Prof. Dr. M. Bamberg Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen. Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

2. Die blauen Ratgeber, Krebs bei Kindern, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011,Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. H. Jürgens, Westfälische Wilhelms-Universität Klinik und Poliklinik für Kinderheilkunde – Pädiatrische Hämatologie / Onkologie –. Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

3. Die blauen Ratgeber, Haut Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. E. W. Breitbart, Krankenhaus Buxtehude, Dermatologisches Zentrum am Krankenhaus 1. Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann

4. Die blauen Ratgeber, Darm Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. W. Schmiegel, Ruhr Universität Bochum Medizinische Universitätsklinik Knappschaftskrankenhaus.
- Prof. Dr. M. Bamberg Direktor der Klinik für Radioonkologie Universitätsklinikum Tübingen. Radiologische Universitätsklinik Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

5. Die blauen Ratgeber, Magen Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. W. Schmiegel Direktor der Medizinischen Universitätsklinik Knappschaftskrankenhaus.
- Prof. Dr. M. Bamberg Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen, Radiologische. Universitätsklinik. Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

6. Die blauen Ratgeber, Gehirn Tumoren, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011,Verfasser:

- Prof. Dr. Uwe Schlegel, Neurologische Universitätsklinik

- Knappschaftskrankenhaus.
- Prof. Dr. Otmar, D. Wiestler Wissenschaftlicher Stiftungsvorstand Deutsches Krebsforschungszentrum.
- Prof. Dr. M. Bamberg Direktor der Klinik für Radioonkologie, Universitätsklinikum Tübingen
- Radiologische Universitätsklinik, Beratung in Fragen der Strahlentherapie. Text und Redaktion: Isabell-Annett Beckmann.

7. Die blauen Ratgeber, Krebs Der Schilddrüse, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. H. Dralle, Direktor der Klinik für Allgemein-, Viszeral- und Gefäßchirurgie Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg Klinikum Kröllwitz
- Prof. Dr. Chr. Reiners, Ärztlicher Direktor des Klinikums der Universität Würzburg Klinik und Poliklinik für Nuklearmedizin der Universität Würzburg, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann

8. Die blauen Ratgeber, LUNGEN KREBS Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. M. Thomas, Chefarzt Onkologie Innere Medizin der Thoraxklinik am Universitätsklinikum Heidelberg
- Prof. Dr. M. Bamberg, Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik. Text und Redaktion Isabell-Annett Beckmann

9. Die blauen Ratgeber, Rachen- und Kehlkopfkrebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011,Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. C. Matthias, Direktor der Klinik für Hals-, Nasen-, Ohrenheilkunde Universitätsklinikum Göttingen.
- Prof. Dr. H. Christiansen, Oberarzt Klinik und Poliklinik für Strahlentherapie und Radioonkologie Universitätsklinikum Göttingen. Text und Redaktion;Isabell-Annett Beckmann.

10. Die blauen Ratgeber, Krebs im Mund-Kiefer-Gesichtsbereich, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011,Medizinische Beratung:

- Prof. Dr. Dr. J. E. Zöller, Direktor der Interdisziplinären Poliklinik für Orale Chirurgie und Implantologie und der Klinik und Poliklinik für Mund-, Kiefer- und Plastische Gesichtschirurgie des Klinikums der Universität zu Köln.

- Prof. Dr. M. Bamberg, Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik. Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann

11. Die blauen Ratgeber, Krebserkrankungen von Speiseröhre und Magen, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. Arnulf H. Hölscher
- Prof. Dr. Stefan P. Mönig, Klinik und Poliklinik für Allgemein-, Viszeral- und Tumorchirurgie der Universität zu Köln
- Prof. Dr. Elfriede Bollschweiler, Leiterin der Klinischen Forschung der Klinik und Poliklinik für Allgemein-, Viszeral- und Tumorchirurgie der Universität zu Köln
- Prof. Dr. M. Bamberg, Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

12. Die blauen Ratgeber, Krebs der Bauch speicheldrüse, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. W. Schmiegel, Ruhr Universität Bochum Medizinische Universitätsklinik Knappschaftskrankenhaus
- Prof. Dr. W. Budach, Universitätsklinikum Düsseldorf Klinik für Strahlentherapie und Radioonkologie, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

13. Die blauen Ratgeber, Krebs der Leber und Gallenwege, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- PD Dr. F.L. Dumoulin
- Dr. C. Rabe
- Prof. Dr. T. Sauerbruch Medizinische Klinik und Poliklinik I Universitätsklinikum Bonn
- Prof. Dr. M. Bamberg Direktor der Klinik für Radioonkologie Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

14. Die blauen Ratgeber, Hodenkrebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- GTCSG (German Testicular Cancer Study Group) – eine interdisziplinäre Arbeitsgruppe der Deutschen Krebsgesellschaft e.V., Text und

Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

15. Die blauen Ratgeber, Blasen Krebs , Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. med. Dr. h.c. H. Rübben Direktor der Urologischen Klinik und Poliklinik Medizinische Einrichtungen der Universitätsklinik Essen
- Prof. Dr. med. J. Dunst Direktor der Klinik für Strahlentherapie UniversitätsklinikumSchleswigHolstein Campus Lübeck
- Prof. Dr. Th. Küchler Referenzzentrum Lebensqualität in der Onkologie Klinik für Allgemein- und Thoraxchirurgie Universitätsklinikum Schleswig-Holstein Campus Kiel, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

16. Die blauen Ratgeber, Nieren-krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Dr. med. Th. Gilbert PD Dr. med. W. Vahlensieck Kliniken Hartenstein, Klinik Wildetal, Abteilung für Urologie
- Prof. Dr. Ch. Huber Direktor III. Medizinische Klinik und Poliklinik Dr. J. Beck III. Medizinische Klinik und Poliklinik Johannes Gutenberg Universität Mainz
- Prof. Dr. Dr. med. H. Rübben Direktor der Urologischen Klinik und Poliklinik Medizinische Einrichtungen der Universitätsklinik Essen
- Prof. Dr. M. Bamberg Direktor der Klinik für Radioonkologie Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

17. Die blauen Ratgeber, Leukämie bei Erwachsenen, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. A. Ganser Direktor der Abt. Hämatologie und Onkologie Zentrum Innere Medizin und Dermatologie Medizinische Hochschule Hannover
- Prof. Dr. Bernd Hertenstein Direktor der Medizinischen Klinik I Klinikum Bremen-Mitte gGmbH, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

18. Die blauen Ratgeber Hodgkin Lymphom, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. P. Borchmann Oberarzt Klinik I für Innere Medizin der Universität zu Köln, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

19. Die blauen Ratgeber, PLasmozytom Multiples Myelom ,

Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. Ingo Schmidt-Wolf Medizinische Klinik und Poliklinik III Centrum für Integrierte Onkologie (CIO) Universitätsklinikum Bonn, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

20. Die blauen Ratgeber, Krebs Wörterbuch, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Text und Redaktion; Juliane Tiedt

21. Die blauen Ratgeber, Ernährung bei Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Dr. oec. troph. Karl-Heinz Krumwiede Klinikum Nürnberg Abteilung für Ernährungsberatung und Oecotrophologie, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

22. Die blauen Ratgeber, Bewegung und Sport bei Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Dr. Freerk T. Baumann
- Prof. Dr. Wilhelm Bloch
- Prof. Dr. Klaus Schüle Deutsche Sporthochschule Köln. Institut für Kreislaufforschung und Sportmedizin , Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

23. Die blauen Ratgeber, Kinderwunsch und Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Dr. med. Kathrin Fißeler Fachärztin für Frauenheilkunde und Geburtshilfe Schwerpunkt Reproduktionsmedizin und Gynäkologische Endokrinologie Evangelisches Krankenhaus Mülheim an der Ruhr GmbH
- Prof. Dr. med. Michael von Wolff Abteilung für Gynäkologische Endokrinologieund Fertilitätsstörungen Universitäts-Frauenklinik Heidelberg, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

24. Die blauen Ratgeber, Schmerzen bei Krebs, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Dr. Herbert Kappauf Internistische Schwerpunktpraxis Onkologie – Hämatologie – Psychoonkologie – Palliativmedizin, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

25. Die blauen Ratgeber, Strahlen Therapie, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. M.-L. Sautter-Bihl Direktorin der Klinik für Strahlentherapie Städt. Klinikum Karlsruhe

- Prof. Dr. M. Bamberg Ltd. Ärztlicher Direktor Universitätsklinikum Tübingen Radiologische Universitätsklinik, Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

26. Die blauen Ratgeber, KlinischeStudien, Herausgeber; Deutsche Krebshilfe, 2011, Medizinische Beratung;

- Prof. Dr. med. P. Drings
- Prof. Dr. W. Schmiegel Direktor der Medizinischen Universitätsklinik Ruhr Universität Bochum Knappschaftskrankenhaus- Text und Redaktion; Isabell-Annett Beckmann.

27. Blech, Jörg; Heillose Medizin, Fragwürdge Therapien und wie Sie sich davor schützen können, Fischer, 2007

28. v. Ditfurth, Hoimar; Im Anfang war der Wasserstoff, Hoffmann und Campe, 1972 Kurlansky, Mark; Salz, List, 2005

29. Warbung, Otto; Neues Leben

30. Aschoff, Dieter; Blut Test und Nahrung in „WetterBoden- Mensch" Heft 11, 1982, Krauth Verlag Eberbach.

31. Aschoff, Dieter; Ist die magnetische Ausrichtung oder Polarisation ein Grundelement von Gesundheit und Leben? Hrsg. Institut für Prophylaxeforschung, Wuppertal.

32. Batmanghelidj, F.; Rückenschmerzen, VAK Verlag, 2005.

33. Batmanghelidj, F.; Sie sind nicht Krank, sie sind durstig, VAK Verlag, 2006.

34. Batmanghelidj, F.; Wasser die gesunde Lösung, VAK Verlag, 2007.

35. Batmanghelidj, F.; Wasser Hilft, VAK Verlag, 2000.

36. Batmanghelidj, F.; Wasserkur bei übergewicht, depression und Kreps, VAK Verlag, 2005.

37. Batmanghelidj, F.; Wassertrinken wirkt wunder, VAK Verlag, 2006.

38. Beuth, Josef; Verena Drebing; Selen gegen Krebs : Wirkungen auf unser Immunsystem; Krebsvorbeugung mit Selen; Unterstützung in der Kreb stherapie, Trias 2006.

39. Bragg, Patricia, Bragg C. Paul; Wasser, das größte Gesundheitsgeheimnis: die schockierende Wahrheit über Wasser.

40. Bruce, Alberts et al.: Lehrbuch der Molekularen Zellbiologie. Wiley-VCH, April 2005.

41. Ehlers, Hans Joachim, TÜF prüft physikalische Wasseraufbereitung, Raum und Zeit Nr. 41 Aug./ Sept. 1989.

42. Elmau, Helmut; Bioelektronik nach Vincent und Säuren-Basen-

Haushalt in Theorie und Praxis. Karl F. Haug Verlag, 1985.

43. Emoto, Masaru; Die Antwort des Wassers, Band 1, 2. Aufl., Koha-Verl., 2002

44. Emoto, Masaru; Die Botschaft des Wassers: [sensationelle Bilder von gefrorenen Wasserkristallen], Koha-Verl., 2001.

45. Emoto, Masaru; Wasserkristalle: was das Wasser zu sagen hat,2. Aufl., Koha-Verl., 2002.

46. F. X. Mayr; Medizin der Zukunft : mehr als nur Milch und Semmeln: fit, vital und leistungsstark durch ein gesundes Verdauungssystem/ Harald Stossier Monika von Hahn, Haug, 2000.

47. Grunert, Peter; Vitamine und Mineralstoffe: Mangelerscheinungen natürlich behandeln, Lüchow, 2005

48. Hamelmann, Eckhard; Immunmodulation in der Allergie- und Asthmatherapie, 1. Aufl. Uni-Med Verl., 2006.

49. Hendel, B. & Ferreira, P.; Wasser &Salz, Urquell des Lebens, Ina Verlag.

50. Hendel, B.; Wasser vom Reinsten, so optimieren sie Ihre Leitungswasser, Ina Verlag.

51. Herbers, Rudolf; Physikalischer Kalkschutzauf dem Vormarsch, Raum und Zeit Nr. 47 Sept./Okt. 1990.

52. Hoher Blutdruck : {Antworten auf 10 Fragen} / Hochdruckliga, Deutsche Liga zur Bekämpfung des Hohen Blutdruckes, 7. Aufl,1997.

53. Karp, Gerald: Molekulare Zellbiologie. Springer, 2005.

54. Kroegel, Claus; Asthma: eine Krankheit beherrschen lernen und beschwerdefrei leben; besser leben mit Asthma; Tipps für Therapie im Alltag; für alle Betroffenen, Eltern, Freunde und Angehörige, Trias Verlag, 2005.

55. Krönenberg, Klaus J.;Vorzüge der magnetischen Wasserbehandlung Raum und Zeit Nr. 33 April/Mai 1988.

56. Morell, Franz; Rasche, Erich; Wasser; Lebensmittel Nr. 1, Med-Tronik, GmbH 1986.

57. Morell, Franz; Wasser-Ernährung Bioelektronik nach der Methode Vincent, Acta Medica Empirica.

58. Müller, C.; Gichterkrankung - Purinarme Kost gegen Schmerzen. aus: UGB-Forum 2/00.

59. Noder, Albert; Physikalische Wasseraufbereitung: Eine Dokumentation, Raum und Zeit Nr. 46 Juli/ Aug.1990.

60. Norman W. Walker; Wasser und Ihre Gesundheit: Waldhausen

Verlag, 2006.

61. Ohrendorf, M., Sonntag, D.; Krebs + [und] Abwehrschwäche, 1. Aufl. 1988.

62. Plattner, Helmut, Joachim Hentschel: Zellbiologie. Thieme, Januar 2002.

63. Popp, Fritz-Albert; Biophotonen: ein neuer Weg zur Lösung des Krebsproblems. erw. Aufl., E. Fischer, 1984.

64. Popp, Fritz-Albert; Neue Horizonte in der Medizin. Haug, 1983.

65. Popp, Fritz-Albert; Polarität und biologische Funktionen Acta Medica Empirica 3, 1982.

66. Rieger, B. Psychologische Schüßler Salz Therapie, Jungjhann Verlag, 2006.

67. Schmoller, Tibor; Andreas Meyer; Asthma - mehr wissen, besser verstehen: alles über Auslöser und die wirksamsten Therapien, 1. Aufl., Trias, 2007.

68. Stadig, Edith; ein ganzheitlicher Ratgeber, wie Sie Ihr Immunsystem einfach und wirkungsvoll stärken können; 1. Aufl. Clebitady, 2005.

69. Stefan Reinecke & Eberhard Silberer; Simone Harland; Bluthochdruck im Griff: so leben Sie herzgesund, Urania, 2006.

70. Trincher, Karl; Wasser: Grundstruktur des Lebens und Denkens, 1990.

71. Vincent,Louis-Claude;Morell, Franz; Picard, Jean; Roujon, Lucien, Kongreßbericht Königstein Socieze Internationale de Bioelectronique, Vincent, 1978.

72. Wahn, Ulrich (hrsg); Allergisches Asthma, Thieme, 2007.

73. Weihofen; Himalaya Kristallsalz, Inhaltstoffe, Wirkprinzipien und Heilanwendungen, Sanaform Verlag, 2005.

YGY

Yücel Aydemir'in yayınlanmış Kitapları

Dünyada hiçbir şey yaşamı su ve tuz kadar derinden etkilememiştir, diyen Yücel Aydemir, bu ilk kitabıyla ezberleri bozdu.

Herkes tuzu yasaklamaya çalışırken, şimdi artık her yerde tuz konuşulmakta ve tartışılmaktadır.

Akşamdan sabaha hemen herkesin tuz hakkındaki görüşünü değiştirmiştir. Hele ki tuz tüccarlarının!..

Sizde okuyun sizin de dünyanız değişsin.

YGY

Yücel Aydemir'in yayınlanacak Kitapları

Coro

Sesini arayan şarkıcı Coro'nun hikayesi. Kim demiş ki Coro'nun sesi güzel değil. Başkaları gibi olmaya çalışanların değil, kendini arayanların hikayesi.

Arkadaşım İkircil

Tüketmek, tüketmek ve sadece tüketmek. Oburlaştık artık hepimiz. Ne arkadaşlığımızın bir tadı kaldı, ne dostluğumuzun ne de mutluluğumuzun. Yaşamınızın anlamını değiştirebilecek şeyler uzaklarda değil yanıbaşınızda. Yeterki onları görmeyi becerin.

Vaso'nun Hikayesi

Nedir sendeki bu kibir. Yaşamak bazen yağmur, bazen fırtına, bazen kar. İşte bütün bunların arkasından süzülür de gelir Karçiçeği Kardelen.

